

GÖNÜL BAHÇEMDEKİ YEDİ VERENLER

(Kâmil SAYIN'ın Hayatı, Sanatı ve Şiirleri)

Merve KARATAY

MERVE KARATAY TARAFINDAN KAMİL SAYIN
HAKKINDA 2014 YILINDA YAPILAN YÜKSEK LİSANS
TEZİ VE ŞİİRLERİNİN BULUNDUĞU 3. KİTABI
GÖNÜL BAHÇEMDEKİ YEDİVERENLER

TAKDİM

Türklerin tarih sahnesine çıktıkları andan itibaren bedî ve estetik zevkini, duygularını, yaşadıklarını ifade eden sözlü gelenek temsilcileri olmuştur. Her milletin kendine ait fikir ve estetik dünyası mevcuttur. Sözlü geleneğe, bu fikir ve estetik dünyasının temsilcileri yüzyıllar boyunca bu milletin sözcüsü olarak sanatlarını icra etmişlerdir.

Orta Asya'da başlayan ozanlık geleneği XVI. Yüzyıldan sonra Anadolu'da âşıklık geleneği olarak devam etmiştir. Halk şairleri, çok geniş bir coğrafyada, yüzyıllardır kesintisiz devlet olma özelliğini taşıyan milletimizin geçmişten günümüze "söz elçileri" olmuşlardır. Sözlü geleneğimizin bu büyük ustaları, saz ve söz arenasında nöbeti birbirlerine emanet ederek günümüze kadar sazın ve sözün şanlı, hür, emsalsiz bayrağını taşımışlardır.

Bu millet var olduğu sürece de yaşamaya devam edecektir. İsimlerine ulaşabildiğimiz sözün ilk ustaları olan Çuçu, Aprınçur Tigin, Kül Tarkan'dan, ozanların piri olan Dede Korkut'a, Pir Sultan Abdal'a, Karacaoğlan'a, Âşık Ömer'e, Âşık Şenlik'e, Ayaşlı Ahmet Fahrî'ye, Âşık Veysel'e, Mahzunî Şerif'e Şeref Taşlıova'ya, Murat Çobanoğlu'na ve Kamil Sayın'a kadar sazın ve sözün bayrağı şerefle taşınmış ve taşınmaya devam edecektir.

Kamil Sayın, yiğit, çalışkan, iyi, samimi, sazda ve sözde mahir insanların çıktığı Afyon Emirdağ'ın mümtaz evlatlarından. Çalışmak üzere gittiği Belçika'da ikâmet etmektedir. Şiirlerinde gerek doğduğu toprağın, milletinin sevdasını, gerekse yaşadığı Belçika'da karşılaştığı meseleleri, gurbette yaşayanların da duygularına tercüman olarak dile getirmiştir.

Sayın, gönlü Anadolu'da topraklarında, kültüründe bir gurbet şairidir. Aşağıdaki dörtlükte olduğu gibi Sayın'ın dizelerinde gurbet bütün sıkıntıları ve zorlukları ile yer almaktadır.

*Edep gitti, erkan gitti, yol gitti
Görgü, görenekle bir de dil gitti
İnsana yakışan asil hal gitti
İşi gücü zor olası şu gurbet*

Kamil Sayın'ın şairliğinin tezahüründeki dayanak ve beslendiği kaynak ise
“ Rabb'ine olan sevdasıdır.

*Kâmil'im Hakk'a varmaya
Cemalullah'ı görmeye
Can meclisine girmeye
Ölmeden ölmek gerektir.*

Kamil Sayın'a “sözünüze, sazınıza, ömrünüze bereket; var olun, güzel ailenizle bir ömür boyu birlikte bahtiyar olun”, diyoruz.

Merve Karatay'ın yüksek lisans tez konusu olarak hazırladığı bu kitap, Kamil Sayın'ın şiir dünyasının daha iyi anlaşılabilmesi için önem arz etmektedir. Kamil Sayın'a ve Merve Karatay'a bu güzel çalışmalarından, emeklerinden dolayı teşekkür ediyoruz. Ellerine sağlık, ömürlerine bereket.

Doç. Dr. Fatma Ahsen Turan
24.02.2014 - Ankara

Kamil Sayın'ın Hayatı, Sanatı ve Şiirleri

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
BÖLÜMÜ YÜKSEK LİSANS TEZİ**

Merve KARATAY

**Not: Bu Yüksek Lisans Tezi yapıldığında mevcut şiirlerimiz
382. Sayfadaki “Birtanem” isimli şiire kadardı.**

**Tamamını kapsayan yeni Yüksek Lisans Tezi Eskişehir,
Anadolu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümü tarafından
başlatılmıştır**

ÖNSÖZ

Âşıklık geleneği olarak ifade edilen ozan-baksı kültüründen günümüze kadar şekillene şekillene vücut bulan yaşadığımız yüzyılda hala yaşamına devam etmeye çalışan gelenek yurt dışında dahi olsa yaşamını sürdürmektedir.

Bu geleneğin yurt dışında yer alan bir temsilcisi olan Kamil Sayın aracılığıyla Avrupa'daki âşıklık geleneği ve Sayın'ın gelenek içindeki yeri hakkında bilgi edindik.

İki yılı aşkın bir süreçte vücut bulan bu çalışma çeşitli aşamalardan meydana gelmiştir. Konu seçimi, kaynak taraması, kaynakların bir araya getirilmesi, kaynakların incelenmesi, şiirlerin konu bakımından, edebi özellikler bakımından incelenmesi ve çalışmanın ortaya konulması şeklinde oluşmuştur. Bu süreçte konuyla alakalı birçok kaynak incelenmiştir.

Zaman zaman doğrudan ulaşılması mümkün olunmayan kitaplara e-kitap şeklinde internet aracılığıyla ulaşılmaya çalışılmıştır. Bazı kaynaklardan da doğrudan faydalanılmamış fakat kaynaklar incelenerek çalışma konusunda fikir sahibi olunmuştur. Büyük uğraş ve çabalarla oluşturulan çalışmanın topluma faydalı olacağı ümit ve temennisindeyiz.

Eğitim öğretimimin her kademesinde, özellikle yüksek lisans yapmam konusunda bana destek olan ve yönlendiren babam Ali KARATAY'a, iki yıllık çalışma süreci boyunca sabırla çalışmamın başarıyla sonuçlanmasını bekleyen annem Sema KARATAY'a, çalışmanın her aşamasında destek olan Âşık Kamil SAYIN'a ve çalışmamın her safhasında destek olarak yol gösteren Doç. Dr. Fatma Ahsen TURAN Hocam'a teşekkürü bir borç bilirim.

Merve KARATAY

KISALTMALAR CETVELİ

çev. :	Çeviren
haz. :	Hazırlayan
Hz. :	Hazreti
S. :	Sayı
s. :	Sayfa
Sad. :	Sadeleştiren
TÜ:	Trakya Üniversitesi
GÜ:	Gazi Üniversitesi
AKÜ:	Afyonkarahisar Üniversitesi
AÜ:	Akdeniz Üniversitesi
ÇÜ:	Çukurova Üniversitesi
SDÜ:	Süleyman Demirel Üniversitesi
Bkz. :	Bakınız
r.a. :	Radiyallahu Anh
SAV :	Sallahü Aleyhi Ve Sellem

İÇİNDEKİLER :

ÖNSÖZ.....	6
KISALTMALAR CETVELİ	7
İÇİNDEKİLER :	8
BİRİNCİ BÖLÜM	28
ÂŞIK KAMİL SAYIN'IN HAYATI.....	28
1.1. DOĞUMU VE ÇOCUKLUĞU	28
1.2. EĞİTİMİ	29
1.3. İŞ HAYATI.....	29
1.4. EVLİLİĞİ VE ÇOCUKLARI	30
1.5. ASKERLİK DÖNEMİ.....	31
1.6. GURBETE ÇIKIŞI.....	31
1.7. ÂŞIK KAMİL SAYIN'IN ÂŞIKLIK GELENEĞİ İÇİNDE YER ALIŞI	32
1.7.1. Âşıklığa İten Sebepler	32
1.7.2. Etkilendiği Âşıklar	33
1.7.3. Mahlası	35
1.7.4. Kamil Sayın'ın Tasavvuf Şiirinin Etkisi Altında Kalması	36
1.7.5. Şiirlerini Kitap Haline Getirmesi	36
1.7.6. Hakkında Yapılan Çalışmalar ve Elde Ettiği Başarılar	38
İKİNCİ BÖLÜM.....	40
ÂŞIK KAMİL SAYIN'IN EDEBİ KİŞİLİĞİ	40
2.1. ŞİİRLERİNİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ	40
2.1.1 Şiirlerde Ölçü	40
2.1.2. Şiirlerde Kafiye Yapısı.....	40
2.2. ŞİİRLERİNİN ANLATIM ÖZELLİKLERİ.....	44
2.2.1. Betimleyici Anlatım	44
2.2.2. Tahkiye Yoluyla Anlatım	45
2.2.3. Nasihat Yoluyla Anlatım.....	45
2.2.4. Doğrudan Anlatım	46
2.2.5.Soru Yoluyla Anlatım	47
2.3. ŞİİRLERDE YER ALAN EDEBİ SANATLAR.....	47
2.3.1. Teşhis	47
2.3.2. Tezat	47

2.3.3. Tenasüp.....	48
2.3.4. Telmih.....	48
2.3.5. Mübalağa.....	48
2.3.6. Teşbih.....	49
2.3.7. İstifham.....	49
2.3.8. Tevriye.....	49
2.3.9. Tekrir	50
2.3.10 Hüsn-ü Talil	50
2.3.11. Tecahül-i Arif	50
2.3.12. Dolaylama	51
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM.....	52
KONULARINA GÖRE ŞİİRLER.....	52
3.1. MİLLİ KONULU ŞİİRLER.....	52
3.1.1. Atatürk ve Türkiye	52
3.1.2. Kıbrıs Barış Harekâtı	53
3.2. SOSYAL VE TOPLUMSAL KONULU ŞİİRLER.....	54
3.2.1. Sümerbank.....	54
3.2.2. Kooperatif	55
3.2.3. Sosyal Tenkit	55
3.2.4. Öğüt.....	59
3.3. DOĞA VE MEVSİM KONULU ŞİİRLER.....	60
3.3.1. Mevsimler	60
3.4. DİN-TASAVVUF KONULU ŞİİRLER.....	61
3.4.1. İtikat.....	63
3.4.2. Dini Şahsiyetler ve Olaylar	70
3.4.3. Bazı Mutasavvıflar ve Tasavvuf Şairleri.....	84
3.4.4. Diğer Şahsiyetler	91
3.4.5. Dini -Tasavvufi Terimler	92
3.5. AŞK KONULU ŞİİRLER.....	126
3.6. ÖNEMLİ ŞAHSİYETLER ÜZERİNE YAZDIĞI ŞİİRLER	141
3.6.1. Âşık Veysel ve Mahzuni	141
3.6.2. Abdurrahim Karakoç.....	142
3.7. DİĞER KONULARIN İŞLENDİĞİ ŞİİRLER.....	143

3.7.1. Gurbet, Hasret, Yalnızlık, Yoksulluk	143
3.7.2. Felek, Fani Dünya	147
3.7.3. Talih, Şans	155
3.7.4. Dua.....	157
3.7.5. Beddua	157
3.7.6. Ölüm	157
3.7.7. Dert	158
3.8. MEMLEKET KONULU ŞİİRLER	158
3.8.1. Köyü	159
3.8.2. Afyonkarahisar	159
3.8.3. Başkent	160
IV. BÖLÜM: KAMİL SAYIN'IN ŞİİRLERİ	162
TÜRKİYE'M.....	163
SÜMERBANK	164
BİLESİN	165
VEYSEL BABA.....	166
BAK VATANA.....	167
ERENLER SULTANI.....	168
DEĞİL Mİ	169
MEVLAM.....	170
AĞLADIM.....	171
NOLUR.....	172
DİYE	173
KARDEŞ	174
BAHAR	175
DİNSİZ.....	176
AYIRDILAR.....	177
ÇOBAN KARDEŞ.....	178
GÜLEMEM.....	179
SAĞCI SOLCU	180
YUH OLSUN	181
DAHA NE	182
KOOPERATİF.....	183

ALDANMA	184
GEL GÜLE GÜLE	185
YOLA GEL	186
İMANSIZ.....	187
CANANLAR BENİ	188
GÖNÜL YARASI.....	189
SEVDİĞİM.....	190
KÖYÜME.....	191
DEĞİL MİSİN	192
EL AMAN	193
MARİFET DEĞİL	194
DİLBER.....	195
SONRA	196
BİR SAZ VER DE GİDELİM.....	197
GURBETE.....	198
EĞLEME CANAN	199
MEYDAN İÇİNDE.....	201
YOLCU.....	202
ŞAH MECLİSİ	203
EFENDİM	204
AŞK-I HAKİKİ	205
MAHKUM.....	206
IŞIĞIM	207
ARKADAŞ	208
DEDİ.....	209
GEREKTİR.....	210
BENİM İLE	211
İÇMELİ	212
VERİR BENİ.....	213
NERE GİTSEM.....	214
ÇARESİZİM.....	215
ELİF	216
KIŞA BAK.....	217

UÇTUN ELİF	218
YOLLAR BOZULDU	219
FELEK.....	220
GEÇİLİR Mİ SEVDİĞİM	221
BAHAR GELİYOR	222
DUY VEYSEL.....	223
SANMA BIKARIM	224
GARİBİM.....	225
OLASIN.....	226
PİR YOLU	227
KUŞ MİSALİ.....	228
KIBRIS	229
GÜLDÜRMEĞİ.....	230
GÖRMEDİM	231
BULAMADIM	232
TALİH.....	233
YANAR.....	234
GİTTİ	235
AFFET EFENDİM.....	236
YIKAMAZSIN	237
EYVALLAH	238
İSTEMEM	239
OLDU	240
SEVGİN BU MU	241
YOKSULLUK.....	242
TAYYARELER	243
GURBET ELDE.....	244
EL DEĞİL.....	245
ZALİM YAR SENİ	246
NE DERSİN	247
VEFASIZ	248
KUL ETME BENİ	249
NASİHAT	250

DOST BERİ GEL	251
BENİ.....	252
GİDERİM.....	253
YENEMEDİM BEN BU NEFS-İ	254
NEME GEREK	255
SENİN OLSUN.....	256
BENİ BEŞER	257
OLMA.....	258
GÜDEMEM.....	259
DELİ GÖNÜL	260
SANMA	261
İÇİNDE	262
GÖNÜL SENİN	263
MİSALİYİM.....	264
ARA	265
GÖNÜL	266
DİVANE.....	267
DEĞİL	268
BOŞ DAVA	269
EFENDİM	270
GÜMRÜKCÜLER.....	271
BİLDİREMEDİM	272
KENDİNE GEL.....	273
TAVAF EYLE.....	274
BENİ BANA	275
GELDİK.....	276
NE GÜZEL	277
BANA GEL.....	278
DÖVÜLMÜŞ GİDER	279
GURBET ELLER	280
BEYHUDE.....	281
DAĞLAR.....	282
BOŞUNA.....	283

İNSAN OL	284
GİDİYOR	285
GAM DEĞİL	286
GÖR GÖNÜL	287
YÜRÜ BİRE.....	288
DOSTUM.....	289
YEDİ GİTTİ.....	290
VARAMIYORUM.....	291
GÖREYİM	292
NE DEYİM	293
KÖR OLSUN.....	294
BİR KAŞI KARA	295
YARİN HASRETİ	296
PERİŞAN	297
SEN BİLİN.....	298
DÜNYA'YA.....	299
SEHER YELİ	300
ÖYLE GİT.....	301
SATMADIM	302
MİSALİ	303
DÖNMEM	304
SENSİN	305
GAFİL.....	306
MEDET	307
EL GİBİ GİBİ	308
VAR İMİŞ	309
KEREM EYLE	310
ALAMADIM	311
YAR İSEN	312
AL SENİN OLSUN	313
YANARIM.....	314
YILDIRMA BENİ	315
ALMADI	316

DEME	317
GÖRÜR MOLA	318
DIYEMEDİM	319
HAK ERENLERİ	320
ALLI GELİN	321
YAR YARASI	322
SOFU	323
YETER	324
KURU SEVDA.....	325
KULLAR VAR	326
YANAR GİDER	327
ZALİM GURBET	328
ZALİM AYRILIK	329
NEYİN VAR.....	330
KALK GİDELİM	331
ALİ'DİR	332
BIKTI DA GİTTİ.....	333
GÜLEMEDİM	334
AŞK.....	335
REYHANIMIZ VAR	336
DİLERİM.....	337
GÖRMEDİNİZ Mİ	338
SANA GELDİM	339
BOŞA.....	341
EHLİBEYT.....	342
SEVDA GİRDABI	343
VAR.....	344
HAK YOLU.....	345
GÖTÜRÜN BENİ.....	346
GÖRDÜM	347
ECEL.....	348
BULMAK.....	349
DERT BENİMDİR.....	350

MEKTUP	351
DOYA DOYA.....	352
GAM ZAMANIDIR	353
GİRMEZ MİSİN	354
YARE KAVUŞTUR	355
BEKLETME.....	356
DOSTA GİDELİM	357
HAK CEMİNDE	358
GÖZLERİMİN YAŞI	359
NANKÖRSÜN	360
MAHZUNİ.....	361
ANLATAMADIM	362
GÖRMEZ OLAYDIM	363
DARDAYIM	364
YARALANDIM	365
BİR TANEM	366
GÜZELİM	367
ÖZLEDİM SENİ.....	368
NERDESİN.....	369
SEN DEĞİL MİSİN	370
SENİ.....	371
KALMADI.....	372
SEVDİM SEVELİ.....	373
GİTTİN GİDELİ.....	374
YETTİ HASRET	375
BIRAKMA	376
AYRILMAYALIM.....	377
KARDEŞİM	378
SENİNLEYİM	379
YAŞAYAMAM.....	380
ÇEKEMİYORUM	381
ALNİMİN YAZISI.....	382
KÖR TALİH.....	383

FELEĞİN ÇEMBERİ	384
BİR HİMMET EYLE.....	385
SEN DE Mİ DOSTUM.....	386
ŞİMDİ	387
YİĞİDİM ARSLANIM.....	388
EMİRDAĞ'IM	389
DEDİLER.....	390
NASIL GÜLEYİM	391
GEÇTİÖMRÜM GEÇTİ.....	392
HEPSİ NAFİLE.....	393
SAR BENİ	394
GEÇMİYOR ZAMAN	395
NİYE KÜSTÜN	396
ÇAĞIR SEHERLERDE	397
GERİ DÖN.....	398
BİTER Mİ.....	399
GEÇTİ DEVRAN	400
ÖZÜME BENİM	401
DÖNECEĞİM	402
ÖZLEMİM VAR	403
ARARSIN BENİ	404
SEVME BENİ	405
GÖREMEZSİN	406
ALAN OLMADI	407
SEN DUYMADIN MI.....	408
AFYONKARAHİSAR	409
SANA GELDİK CAN MUHAMMED	410
MEST-İ ALİ'YİM.....	411
DOST OLALIM.....	412
ÇOĞALDI.....	413
DIYEMEDİM	414
SİLDİN Mİ BENİ	415
DİL ALDI GİTTİ	416

UMUT DAĞLARI.....	417
DÜNYA.....	418
KALMADI.....	419
DUYDUN MU	420
BİLMEDİN	421
GEÇEMEM.....	422
DUYMASIN	423
SEFA GELDİNİZ	424
YAVRULAR	425
DOSTA DOĞRU	426
ŞU GURBET	427
HÜSNÜ ALA	428
DİVANE GÖNÜL.....	429
ALDI BENİ	430
HACI BAYRAM VELİ.....	431
ANKARA.....	432
BİTSİN BU HASRET.....	433
NURU CEMALİNE	434
MEHMEDİME.....	435
ALLAH AŞKINA	436
ZORDUR DOSTUM	437
BENİM.....	438
ÖLÜRSEM EĞER	439
UNUTABİLDİN Mİ.....	440
HAZRETİ ALİ.....	441
İMAM HÜSEYİN	442
GELDİM KAPINA.....	443
BAĞIŞLA BENİ.....	444
GEL GAYRI.....	445
HABER VER	446
KOYAMADIM.....	447
KERBELANIN ÇÖLLERİNDE.....	448
MATEMİMİZ VAR	450

RESULULLAH'A GİDELİM.....	453
ŞU DÜNYADAN GİDERİM.....	455
GÖÇ'ÜN ELLİNCİ YILINDA.....	456
GÖREMEZSİN SEN.....	459
MEYLETME OĞUL.....	460
ALİ MURTAZANIN YOLU DEDİLER.....	461
NE İSTİYORSUN	462
GELDİM BU GÜN	463
NERDE KALDIN	464
HAK HALİL'İ.....	465
KIYMETİMİ BİLDİN Mİ.....	466
SİLEMEZLER YAR SENİ.....	467
BİLMEDİN ZALİM.....	468
VAR GÖNÜL.....	469
BABAM.....	470
ANNEM	471
GEÇTİ ÖMRÜM	472
BİLMEDİN ZALİM BİLMEDİN.....	473
BU YATANLAR	474
PAŞAM	475
SAKIN ALDANMA.....	476
YARLIĞINI VER BANA.....	477
DÜŞMEYE GÖR	479
ALLAH DİYELİM ALLAH.....	480
SİTEMDEDİR DELİ GÖNÜL	480
KÜSTÜĞÜMÜ BİLESİN.....	482
UNUTMAM SENİ	483
SEN VARSIN	484
GEÇ KALMA.....	485
AYRILIĞA İNTİZAR	486
SÖYLE NERDESİN.....	487
KURBAN OLAM SEHER YELİ.....	488
AŞIĞIM BEN.....	489

GİTME NE OLUR.....	490
FELEĞİN İŞİ.....	491
YETTİ HASRET	492
EL AMAN EFENDİM.....	493
DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN.....	494
KADER.....	495
YAMAN BİZİM HALİMİZ.....	496
VERME BENİ.....	497
YILLARIMA YANARIM.....	498
VEFASIZ YAR İLE.....	499
NASIHAT EDEYİM.....	500
BİTER Mİ SANDIN.....	501
BÜKTÜ GURBET BELİMİZİ.....	502
GİBİSİN.....	503
KÜSME NE OLUR	504
GÖRDÜN MÜ.....	505
HAZİRANDA KARLAR YAĞDI.....	506
NOLUR.....	507
DARILDIK GİTTİK	508
VURDU BENİ.....	509
BİLDİN Mİ	510
KURBAN OLDUĞUM	511
SOR DEDİ.....	512
SAYIN DOÇ. DR. FATMA AHSEN TURAN HOCA'MA.....	513
AMCAM.....	514
MUSTAFA OYTAN DEDE'YE.....	515
HAKKIMDA YAPILAN YÜKSEK LİSANS TEZİ HEYETİNE.....	516
NEŞET ERTAŞ'A AĞIT	517
HÜSEYİN ÇIRAKMAN'A	518
ABDURRAHMAN YILDIRIM AİLESİNİN AĞIDI	519
ALİ MAHZUNİ.....	521
PATNOSLULAR	522
MERHABA.....	523

SEFA GELDİNİZ	524
V. BÖLÜM: KAMİL SAYIN'IN YAYINLANAN KİTAPLARI	525
SONUÇ	528
KAYNAKÇA.....	530
WEB KAYNAKLARI	535
SAYIN CUMHURBAŞKANIMIZIN KABULÜ	536
SAYIN CUMHUR BAŞKANIMIZ DERECEYE GİREN ÖĞRENCİLERLE.....	537
BELÇİKA DEVLET BAKANI ROBERT DELATHOUWER'İN KUTLAMASI.....	538
HÜRRİYET GAZETESİ 09/05/ 2003 TARİHLİ AVRUPA BASKISINDAN	539
HÜRRİYET GAZETESİ 08/07/2003 TARİHLİ AVRUPA BASKISINDAN	540
HÜRRİYET GAZETESİ 15/10/2003 TARİHLİ AVRUPA BASKISINDAN	541
İNTERNET SANAL GAZETESİNİN 15/10/2003 TARİHLİ YAZISI.....	542
MİLLİ İRADE GAZETESİ 17/10/2003 TARİHLİ BASKISINDAN	543
BELÇİKA DA YAYIMLANAN ANADOLU DERGİSİNDEN.....	544
TÜRKİYE GAZETESİ 30 OCAK 2004 TARİHLİ AVRUPA BASKISINDAN	545
TÜRKİYE GAZETESİ AVRUPA BASKISINDAN	546
POST GAZETESİ AVRUPA BASKISINDAN	547
BELÇİKA'DA YILIN SANATÇILARI.....	548
ÖZ VATAN DERGİSİNDE BİR KÖŞE YAZIM	549
SAYIN BÜYÜKELÇİ M. HAKAN OLCAY DAN PLAKET ALIRKEN	550
HACI BAYRAM-I VELİ.....	551
HACI BAYRAM-I VELİ ANTOLOJİ.....	552
AFYONKARAHİSARLI HALK OZANLARI.....	553
HALK ŞAİRLERİ GECESİ GENT/BELÇİKA	554
AYIN PORTRESİ	555
SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARINDA OLMAK BÜYÜK MUTLULUKTU	556
BELÇİKADA YAŞAYAN SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI	557
BELÇİKA HABER DERGİSİ.....	558
OZANLAR BİRLİĞİ ŞİİR ANTOLOJİSİ	559
BU DEĞERLİ ÇALIŞMALARDA YER ALMAK BÜYÜK MUTLULUKTU	560
İZ BIRAKAN EMİRDAĞ'LILAR ARASINDA OLMAK GÜZEL BİR ŞEY	561
2. ULUSLAR ARASI KAZAN SEMPOZYUMU	562
CEMAL SAFİ HOCAM;.....	563

YÜKSEK LİSANS TEZİ.....	564
DEV. BAK. BAŞBAKAN YAR. SN. ABDULLAH GÜL'ÜN MEKTUBU	565
BXL. DEV. BAK. SN. ROBERT DELATHOUWER'İN MEKTUBU	566
TC.TURİZİM VE KÜLTÜR BAKANININ KUTLAMASI.....	567
SN. BXL. BAŞKONSOLOSU AHMET NECATİ BİGALİ'DAN	568
SAYIN MUHARREM KUBAT'DAN	570
SAYIN MUSTAFA ALLUŞOĞLU'NDAN	572
SAYIN YÜLAY DOĞAN'DAN	573
SAYIN M. NECATİ DOĞAN AİLESİ'NDEN	574
BRÜKSEL DEVLET BAKANI SAYIN EMİR KIR'DAN	575
ÖZET.....	576
ANAHTAR KELİMELER	577
ABSTRACT.....	578
KEY WORDS	579
MERVE KARATAY(TEZİ HAZIRLAYAN ÖĞRENCİ KIZIMIZ)	580

GİRİŞ:

BELÇİKA'DAKİ TÜRKLER ARASINDA YAŞAYAN AŞIKLIK GELENEĞİVE TEMSİLCİLERİ

İnsanoğluyla var olan göç, ekonomik sıkıntılar, coğrafi şartlar, toplumsal ve siyasî gelişmeler, savaşlar, daha iyi şartlarda yaşama isteği, iş gücüne ihtiyaç duyulması gibi çeşitli sebeplerle ortaya çıkmıştır (Turan, Bolçay, 2010: 17).

Orta ve Batı Avrupa ülkeleri, İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesinden sonra savaşın neden olduğu derin yaraları on yıl gibi kısa bir zamanda sarmış, 1960'larda oldukça tatmin edici bir ekonomik büyüme yakalamışlardır. Savaş yıllarında kaybedilen iş gücü kaynakları, nüfus artış hızlarının düşük düzeyde olması ve yeniden büyümeyi hızlandırmak için insanlara olan ihtiyaç, bu ülkeleri ilave iş gücüne yönlendirmiştir (Çiner, 2005: 73; Turan, Bolçay, 2010: 17).

Anadolu'daki göç hareketi Türkiye'den Batı Avrupa ülkelerine iş gücü göçü şeklinde gerçekleşmiştir. Batı Avrupa'ya yönelen iş gücü göçü önce Almanya ile 1961 yılında imzalanan anlaşma ile başlamıştır. Bu anlaşmanın ardından; 1964 yılında Belçika, Avusturya ve Hollanda ile 1965 yılında Fransa, 1967 yılında İsveç ve 1968 yılında Avustralya ile benzer anlaşmalar imzalanmıştır. Federal Almanya'ya 1961 yılında resmi olarak gönderilen 700 kişi ile başlayan işçi göçü bir yıl sonra 18 558 kişi olmuştur (Neriman Abadan Unat v.d., 1975: 8; Turan, Bolçay, 2010: 17). Çok hızlı olarak seyreden dış göç hareketi gidilen yerlere sadece işçilerin gitmesiyle sonuçlanmamış aynı zamanda kültürün bütün unsurları da bütün canlılığı ile bu ülkelere taşınmıştır. Belçika'da yaşayan işçilerimizin genel göç profiline baktığımızda büyük bir çoğunluğunun Emirdağ'lı olduğunu görürüz (Turan, Bolçay, 2010: 17). Emirdağ ilçesinde göç hareketlerini başlatan faktörler hemen hemen Türkiye'de göç hareketini başlatan faktörlerle aynıdır. Göçün temeli kırsal kesimlerde yaşanan sosyal ve ekonomik çalkantılara dayanır (Köktepe, 2008: 98). 1950-1960'lı yıllarda Türkiye'de özel sektörün gelişmesi, birçok sosyal ve ekonomik etkinin yanında, tarımda yeniliklere ve mekanik gelişmelere de imzasını attı. Hızla artan doğal nüfus ile birlikte kısıtlı olan tarım alanlarında makinelerin kullanılması tarımdaki insan gücüne olan ihtiyacı azalttı. Bununla birlikte ilçe arazilerinin büyük bir kısmının sulanamaması ve karasal iklim koşullarından dolayı tarım alanından elde edilen gelir çok az olup insanların ihtiyaçlarını karşılamamakta idi (Köktepe, 2008: 98).

Emirdağ'ın özellikle tarıma daha az elverişli olan verimsiz dağlık alanlarında yaşayan insanlar nüfusun artması ile birlikte ekonomik olarak sıkıntı yaşamaya başladılar. Ekonomik olarak zorlanan insanlar önce Ege bölgesinde özellikle tarımda iş gücü ihtiyacı bulunan İzmir, Manisa gibi illere mevsimlik olarak göç etmişlerdir. Sanayileşme ile birlikte iş gücü ihtiyacının fazla olduğu başta Eskişehir'e ve tüm Türkiye'de olduğu gibi İstanbul şehrine erkek iş gücü göçü ilçede yaşanmıştır (Köktepe, 2008: 98).

İstanbul'a iş için giden insanlar zaman içerisinde İstanbul'u tanımışlar ve Emirdağ'da bulunan geçim sıkıntısı çeken yakınlarını İstanbul'a getirmişlerdir. Emirdağ ilçesinden Belçika'ya olan iş gücü göçünü İstanbul'a yaşanan göç olayı başlatmıştır. İstanbul'a gelen insanlar yaşadıkları çevreyi öğrenmenin yanında yeni iş imkânlarının varlığını fark etmişlerdir (Köktepe, 2008: 98).

Emirdağ'dan yurt dışına göç Türkiye genelinde olduğu gibi 1960'lı yıllarda başlamıştır. Dışişleri Bakanlığı'nın verilerine göre Emirdağ ilçesinden en fazla yurtdışı göç 36 620 kişi ile Belçika'ya gerçekleşmiştir. Belçika'yı 13 234 kişi ile Fransa, 6453 kişi ile Hollanda, 1865 kişi ile Almanya, 672 kişi ile İsviçre ve 34 kişi ile İtalya izlemektedir. Günümüzde sadece önemli miktarda göçün yaşandığı 6 Avrupa ülkesinde 58 878 Emirdağ nüfusuna kayıtlı insan yaşamaktadır. İlçede yurt dışı göç olayı ülke genelinde olduğu gibi 1960'lı yıllarda başlamıştır. Kısa sürede ilçenin tamamında yurt dışı göç hareketi yayılmıştır. İlçede ilk yurt dışı göç 1960 yılında Karacalar köyünden olmuştur (Köktepe, 2008: 81). Türk nüfusu, 1964 yılında Belçika ile Türkiye arasında imzalanan göç antlaşması çerçevesinde belli bir hareketlilik kazanmıştır. Ancak, işgücü ihtiyacını ülke dışından karşılayan Belçika'nın, kapılarını resmen 1974 yılında kapatarak işçi alımlarını durdurmasıyla ülkede Türk nüfusunun artması, doğal olarak, aile birleşimine ve doğumlara bağlı hale gelmiştir (Köktepe, 2008: 81).

İlçenin Belçika'ya olan ilk işçi göçü İstanbul'a çalışmak için gelen ve buraya köyünden onlarca insanı getiren Ahmet Öztürk' dür (Köktepe, 2008: 98).

Ahmet Öztürk Güven Mensucat Fabrikasında makine bakım ve onarımında çalışmakta iken makinelerin geldiği ülke olan İngiltere'de iş bulup daha iyi şartlarda

çalışabileceğini öğrenmiştir. Kendi bilgi ve seviyesine güvenerek 1960 yılında İstanbul'dan ayrılarak İngiltere'ye gitmiştir. İngiltere'de fazla kalmayarak 1961 yılında buradan iş imkânlarının daha iyi olduğu Belçika'ya geçip yerleşmiştir. Böylece Emirdağ İlçesinden Belçika Devletine olan iş gücü göçü bu şekilde başlamıştır. Burada kaldığı süre içerisinde köyünde bulunan akrabalarına mektupla Belçika'daki iş imkânlarını anlatarak ekonomik zorluklar içerisinde olan insanların Belçika'ya göç etmelerini teşvik etmiştir (Köktepe, 2008: 99).

Ahmet Öztürk Belçika'ya göç ettikten sonra yanına akrabalarını getirmek için istekte bulunmuş ve her fırsatta Belçika'nın olanaklarını köylülerine aktarmıştır. İnsanların ekonomik olarak çok zorluklar içerisinde olduğu bir dönemde Belçika'ya göçü bir fırsat olarak göstermiştir. Karacalar köyünde bulunan akrabaları bu çağrılarını dikkate almış ve üç dört kişilik gruplar halinde Belçika'ya Ahmet Öztürk' ün yanına kaçak (turist) işçi olarak göç etmişlerdir (Köktepe, 2008: 99). İlçeden diğer Avrupa ülkelerine de işçi göçü olmakla birlikte en fazla göç Belçika'ya yaşanmıştır. Bu durumun temel nedeni Belçika'ya işçi olarak kaçak yollarla gitmenin ve çalışmanın daha kolay oluşudur (Köktepe, 2008: 100).

Sosyal ve ekonomik sıkıntılar nedeniyle yurtlarını ve sevdiklerini geride bırakarak Avrupa'nın çeşitli ülkelerine çalışmak üzere giden vatandaşlarımız, toprağa bağlı ekonomiden sanayiye bağlı olan ekonomiye geçişte bir takım zorluklar yaşamışlardır. Bu değişme bir de farklı kültürlerle beraber yaşama eklenince bir bocalama devresi yaşamışlar, bu da onları sosyal bir buhrana itmiştir. İçinde buldukları topluma yabancılaşan Avrupalı Türkler bir taraftan gurbet acısı bir taraftan da Avrupa'daki güç çalışma koşulları gibi sorunlarla karşı karşıya kalmışlardır. Bütün bu sorunların dile getirilmesi ise âşıklara düşmüştür (Turan, Bolçay, 2010: 19).

İnsanların toplum içinde yaşadıkları, yani bir kültür oluşturdukları her yer ve zamanda kişi olarak da toplum olarak da bir kimlikleri olmuştur. Siyasî, dini, ailevî, meslekî, sosyal rol ve statülerini de yansıtır. Kültür de toplumun bütün bireylerinde canlı ve aktif olarak yaşamaktadır. Türkler arasında âşıklık geleneği de bu kültür değerlerinden biridir. Avrupa'ya giden vatandaşlarımız yeni bir kültür içinde eriyip yok olmamak için olanca güçleriyle kültürlerine sahip çıkmışlar (Turan, Bolçay, 2010: 19).

1960'lı yıllarda başlayan işçi olarak sanayileşmiş Batı Avrupa ülkelerine dış göç, genel olarak âşık edebiyatı tarzının 1960'lar sonrası inkişafında ve özellikle de elektronik kültür ortamına geçiş sürecinde son derece önemli katalizör rolü oynadığı görülmektedir. Dış göç olgusu, hem yurt dışındaki işçiler ve hem de onların Türkiye'de kalan yakınları açısından düşünüldüğünde son derece geniş bir kitleyi içine alan ulusal seviyede etkileri olan sosyal bir hareketlilik (Çobanoğlu, 2000: 153-154).

Dış göçle Batı Avrupa'ya özellikle de Batı Almanya'ya giden ve 1970'lere doğru büyük kitlelere ulaşan Avrupa Türkleri çoğunluk itibarıyla Orta ve Doğu Anadolu'nun kırsal kesiminden oluşmaktaydı. Dolayısıyla âşık tarzı edebiyat geleneğinin diğer bölgelere göre daha canlı olarak yaşamakta olduğu bu bölgelerden giden işçilerin yaşadıkları soysa-kültürel sıkıntıların çok kısa bir sürede âşık tarzı şiirin yan temaları olarak âşık tarzı şiir repertuarında yer almıştır. Bu temaların temelini teşkil eden "gurbet olgusu" ve ona dayalı temalar zaten başlangıcından beri âşık tarzının ana temalarından biridir (Çobanoğlu, 2000: 154).

Avrupa'da âşıklık geleneğimizi yaşatan, kültür elçiliği vazifesini destek almadan fevkalade bir şekilde yürüten, sazda ve sözde mahir Türkçenin bayrağını taşıyan ustalarımızla ilgili çok sayıda çalışma gerçekleştirilmiştir.

Âşıklar sadece kültürü taşıma vazifesini üstlenmemişler aynı zamanda "göçün macerası"nın da şiirlerinde dillendirmişlerdir: Avrupa'ya gidiş sebepleri, orada yaşadıkları zorluklar, hasretlik, kazanılan paranın büyük bedeli ve en önemlisi kaybolan hayatlar hepsi onların şiirlerinde vücut bulmuş, dillenmiştir. Sosyal yaşamda meydana gelen bu gelişme, değişme ve problemlerden âşık şiiri de payına düşeni almıştır. Avrupa'da yaşayan insanımızın yaşama biçimini, sorunlarını, umut ve sevinçlerini, istek ve özlemlerini anlatan bir şiir geleneğinin temelleri bu dönemde atılmıştır. Âşıkların dillerinde hayat bulan âşık şiiri yeni ortamına uyum sağlamış burada da halkın söyleyen dili olmuşlardır. Âşık şiirinin Avrupa'da yaşayan temsilcilerinin şiirlerinde göçün bütün hikâyesini bulabiliriz (Turan, Bolçay, 2010: 20).

Gurbette yaşananların faturası sadece özlem değildir. Gurbette yaşayanlar farklı dertlere gark olmuş, farklı üzüntüler içinde boğulmuştur. Neticede onlar

yurtdışındaki kazanım ve kârları için ağır bir fatura ödemek zorunda kalmıştır(Turan, Bolçay, 2010: 40).

Âşık Kamil Sayın da “Şu Gurbet” adlı şiirinde gurbete sitem ederken gurbet yüzünden kaybettiklerini anlatır:

Edep gitti erkân gitti yol gitti
Görgü görenekle bir de dil gitti
İnsana yakışan asil hâl gitti
İşi gücü zor olası şu gurbet

Dost Kâmil'im neler çektik bitmedi
Çalıştık kazandık hayır etmedi
Çoluk çocuk yolumuzu gütmedi
Düşmanlara yar olası şu gurbet s. 444

1960'lı yıllarda çalışmak için Avrupa'nın muhtelif ülkelerine giden Anadolu insanı gittikleri ülkede kaybolmamak hatta yok olmamak için kültürlerine sıkı sıkıya sarılmışlardır. Ancak bu çaba yeterli olmamış, Avrupa'nın çeşitli ülkelerine gidenler sosyal yaşamda meydana gelen gelişme, değişmeler sebebiyle birbirine benzer problemlerle yüz yüze gelmişlerdir.

Âşık şiirinin Avrupa temsilcilerinin şiirlerinde tespit ettiğimiz dil öğrenememe, çocukların eğitimi, yabacılarla yapılan evliliklerin büyük bir kısmının başarısız olması, Türkiye'den Avrupa'ya gelin veya damat olarak gelenlerin uyum problemleri, kültürel çatışma, yabancı düşmanlığı, ırkçı saldırılar, devletlerin yetersiz ilgileri gibi problemler Avrupa'da yaşayan vatandaşlarımızın hayatının en önemli realitesini oluşturmaktadır. Netice itibari ile âşık şiirinin Avrupa'da yaşayan temsilcilerinin şiirlerinde göçün bütün hikâyesi bulunmaktadır. Devlet tarafından meselelerin çözümü için adeta sosyolojik çözümlenmeler mahiyetindeki âşık şiiri dikkate alınmalıdır (Turan, Bolçay, 2010: 44).

Bugün Avrupa'nın muhtelif ülkelerinde yaşayan çok sayıda halk şairimiz mevcuttur. Belçika'da yaşayan sazda ve sözde ustalardan biride, Kamil Sayın'dır (Turan, Bolçay, 2010: 20).

BİRİNCİ BÖLÜM

ÂŞIK KAMİL SAYIN'IN HAYATI

1.1. DOĞUMU VE ÇOCUKLUĞU

Âşık, Afyonkarahisar'ın Emirdağ kazasının sayılan ailelerinden olup Lalıklar'dandır. Nüfus kayıtlarına göre 8 Ocak 1955 yılında Emirdağ'da dünyaya gelmiştir. Babası Musa Kazım Sayın ve eşi Dursun Sayın'ın beş çocuğundan ikincisidir. Annesinin kızlık soyadı Kubat'tır. Kamil Sayın, Âşık Şemsettin Kubat'ın ablasının oğludur. Âşık, bir şiirinde kendisini şöyle anlatmaktadır(Turan, Bolçay, 2010):

Adım Kâmil Sayın Türkoğlu Türk'üm
Türklüğümdür elde olan varlığım
Milletime baki kalsın erliğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm s.180

Kubat kelimesi, kaba, kuvvetli, kaba konuşan ve boyca görünüş itibariyle kuvvetli, iri kişi demektir (Yıldırım, 2000: 1). Âşık, Emirdağlı olduğunu, Emirdağ'a olan sevgisini, Ankara'ya gelişini ve daha sonra gurbete çıkışını şiirinde şu şekilde dile getirir:

İncili'de doğdum Lalıklar'danım,
Emirdağlı diyor tüm tanıyanım,
Ben senin yurttaşın, sen benim canım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.

Üç yaşa değince Başkent'e geldim,
Yirmi yaştan sonra gurbetçi oldum,
Avrupa'ya senin namını saldım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın s.406

Âşık'ın babası, Afyonkarahisar ilinin Emirdağ ilçesindeki Jandarma Astsubay okulunda inşaat ustası olarak çalışmakta iken Genel Kurmay Başkanlığının kararı ile

okulun mevcut talebelerinin ve personelinin bazı şehirlere taksim edileceği söylenmiştir. Âşık'ın babası çok sevdiği arkadaşı Albay Arif Türeten Bey'in de ısrarları ile istifa etmekten vazgeçip Ankara Kara Harp Okuluna tayinini kabul etmiş ve 1958 yılında Ankara'ya gitmiştir. Âşık, babasının Ankara Kara Harp Okuluna tayin olması sebebiyle çocukluk ve gençlik yıllarında Ankara' da yaşamıştır. Ankara'ya ne zaman geldiğini bir şiirinde şöyle anlatmaktadır.

Üç yaşa değince başkente geldim
Yirmi yaştan sonra gurbetçi oldum
Avrupa'ya senin namını saldım
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın s.406

Âşık, çocukluk yıllarını Dikmen'de Mustafa Kemal Atatürk'ün "Dikmen Yıldızı" diye adlandırılan –bu isimli sinema filmi de olan- Saadet Şipal Hanım'a, şehit olan pilot eşinin anısına hediye ettiği Dikmen bağlarında yer alan Rumlardan kalma iki katlı ahşap bir binada geçirmiştir.

1.2. EĞİTİMİ

Âşık, Dikmen ilk ve ortaokulunu bitirmiş ve daha sonra Ulus'taki Ankara 1. Sanat Enstitüsü'nün torna ve tesviye bölümünü bitirmiştir. Âşık, öğrencilik yıllarındaki şiir yazma merakı için "Çok çalışkan bir öğrenci olmamama rağmen kısa sürede öğretmenlerimin sevgisini ve takdirlerini kazanmıştım. Bilhassa edebiyat öğretmenim Sayın Hayal Zülfikar Hanımefendi'nin en gözde öğrencileri arasındaydım. Okulumuzun giriş katında bir duvar gazetemiz var idi. Duyurular dışında bazı makalelerde yazılıyordu. Bir gün öğrencilerin kulvarlara çöp ve benzeri şeyleri atmalarından duyduğum rahatsızlığı dile getiren bir şiir yazarak Hayal Hocam'a verdim. Kendisi çok sevinip şiirimi duvar dergisine yazdırttı." demektedir. Âşık, babasının malî imkânsızlığı sebebiyle yüksek eğitim alamamıştır.

1.3. İŞ HAYATI

Âşık'ın, mesleği torna tesviyeciliktir. 1973 yılında okulu bitirip elektrik, hava gazı ve otobüs işletmesinin açmış olduğu yazılı ve pratik sınavları başararak otobüs işletmesi atölyesinde göreve başlamıştır. 1973 -1975 yılları arasında Ankara otobüs

işletmesinde çalışmış, askerliğini yaptıktan sonra tekrar EGO'daki görevine dönmüştür. 1978 yılının Mart ayında Belçika'ya gitmiş ve o zamandan beri Belçika'da ikamet etmektedir. Âşık, Belçika'daki ilk üç yılında bir fabrikada çalıştıktan sonra, Holiday Inn otelinde çalışmaya başlamış ve halen burada çalışmaktadır.

1.4. EVLİLİĞİ VE ÇOCUKLARI

Âşık, 1973 yılının 30 Ağustos'unda ailece Belçika'da yaşayan ve tatile gelmiş olan eşi Döne Kubat ile evlenir. Âşık'ın eşi, anne tarafından akrabasıdır. Âşık, eşi Döne Sayın'ı abisinin düğünü sırasında görmüş ve çok etkilenmiş aynı duyguları Döne Hanım da âşık'a karşı hissetmiştir. Birbirine sevdalı bu iki genç tatil süresinin bitmesinden ve kavuşamamaktan korkup kaçmışlardır; fakat daha sonra eşinin ailesiyle görüşülüp durum tatlıya bağlanmıştır. Âşık'ın, 21 Temmuz 1974 yılında Hatice adında bir kızı olmuş, Hatice'den beş yıl sonra 10.01.1979 tarihinde babasının ismini verdiği Musa Kazım Sayın dünyaya gelmiştir. Beş yıl sonra da 30.09.1984 tarihinde son çocuğu olan Zehra aileye katılmıştır. Ailesindeki fertlerin birbirlerine olan muhabbeti ve saygısı ve aile içerisindeki düzen Âşık'ın şairlik kabiliyeti ve verimi üzerinde etkili olmaktadır.

Yaşamı boyunca yüksek eğitim yapamamanın ezikliğini yaşayan Âşık, okuyan herkesin yanında olmuş ve üç çocuğunu da Brüksel'de yüksek okullarda okutmuştur.

Büyük kızı Hatice Brüksel'de bir lisede yabancı dil öğretmeni olarak oğlu Musa Kazım Almanya'da bir şirketin uluslararası müdürü olarak küçük kızı Zehra ise Brüksel'de zihinsel özürlülerin olimpiyat kuruluşunda genel müdür olarak görev yapmaktadırlar. Ayrıca oğlu Musa Kazım, çalışmalarına ara vermeden iki yıl Almanya'da iki yılda Amerika'da bir üniversitede yüksek ihtisas yapmış şimdi de Amerika'da doktora eğitimine başlamıştır.

Âşık, gurur kaynaklarını dediği çocuklarından çok memnundur. Büyük kızı Hatice, Hollanda doğumlu Bilgisayar Mühendisi olan Mesut Demir ile evlenmiş ve Mehmet Ethem adında bir erkek evlat sahibidir.

1.5. ASKERLİK DÖNEMİ

Âşık, 1975 yılının Aralık ayında Erzincan'a asker olarak gitmiştir. Acemi birliğini 59. Topçu Tugayı Gösteri ve Tatbikat Alayı Çavuş Talimgâh Taburu Ölçme Takımı'nda geçirmiştir. Erzincan'da geçirdiği dört aylık temel eğitimden sonra Ankara Polatlı Topçu ve Füze Okulu Gösteri ve Tatbikat Alayı Muhabere Bölüğü'nde bulunmuş daha sonra da Sakarya Kışlası 2. Tabur 1. Batarya Muhabere Çavuşu olarak kalan on altı aylık askerliğini tamamlamıştır.

1.6. GURBETE ÇIKIŞI

Âşık, askerlik dönüşü başarılı sicili sayesinde asker öncesi işine geri dönmüştür. Âşık, askerlik dönüşü ailesiyle aynı evi paylaşmaktadır. Âşık'ın babası kendisine ait bir evi olması için ayrı bir ev kiralamasını tavsiye eder; fakat kira fiyatlarının çok yüksek olması üzerine bir arsa alıp kendi evini yapmaya karar verir. Âşık, bu sıkıntılı günlerindeyken kayınpederi Celal Kubat Belçika'dan ziyarete gelir; kızının ve damadının yaşadığı maddi sıkıntıları fark eder ve onları Belçika'ya götürmek için ikna etmeye çalışır. Beş senedir bu isteği reddeden Âşık, babasının da ısrarları üzerine eşinin babasıyla Belçika'ya giderek kendisi ve kızı için istek göndermesine razı olur. Kısa süreceğini düşündüğü bu ayrılık altı ay sürmüştür. Âşık'ın eşinden ayrı geçirdiği bu süre kendisi ve kızı için çok zor olmuştur. Eşinden ayrı kalan Âşık, sevdiğinden ayrı kalmanın ne kadar zor bir durum olduğunu şiirinde ifade eder.

Sevdiceği gurbet elde olanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker
Öksüz gibi boynu bükük kalanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker s.261

...

Bir körpe kuzuyla kaldım burada
Daha çilem varmış meğer sırada
Gönül ahtı peyman sinem yarada
Tayyareler beni yâre götürsün
Götürmezse yâri bana getirsin s.260

Âşık'ın geçirdiği bu ayrılık süreci sonunda eşi çalışmaya başlamış ve gerekli işlemleri yapıp istek ve biletleri göndermiştir.

Eşinin isteği üzerine Âşık ve kızı 18 Mart 1978 yılında Belçika'nın Brüksel şehrine yerleşmişlerdir.

Âşık, Belçika'da ilk olarak üç ay bir karavan garajında daha sonra da iki buçuk yıl bir gaz sobası fabrikasında çalışmıştır. Fabrikanın el değiştirmesi sonucu işinin tehlikeye gireceğini düşünerek bir akrabasının yardımıyla 1981 yılında Holiday Inn Hotel'de göreve başlamıştır. Hala aynı otelde yönetici olarak görevine devam etmektedir.

Âşık, gurbete kendi isteğiyle değil de ekonomik mecburiyetler yüzünden çıkmıştır. Gurbetten memnuniyetsizliğini şiirlerinde sık sık dile getirir.

Yaktı yıktı harap etti ömrümü
İki gözü kör olası şu gurbet
Bir kez olsun şad etmedi gönlümü
İki gözü kör olası şu gurbet s.446

...

Gurbet seni taşa çalsam yeridir
Ahu zarım şu dağları eritir s.331

1.7. ÂŞIK KAMİL SAYIN'IN ÂŞIKLIK GELENEĞİ İÇİNDE YER ALIŞI

1.7.1. Âşıklığa İten Sebepler

Âşık, tasavvufi bakımdan ve aile dostlarının âşık sohbetlerinde gelişirken kendisi de 11'li yaşlarda bir şeyler mırıldanmaya başlamıştır. Bu coşku ile dolu iken 1967 yılında henüz 30'lu yaşlarındaki amcası Abdülkâdir Sayın'ın kansere yenik düşmesi onun kâğıda döktüğü ilk şiiri olmuştur. Bu olay Âşık'ı derinden etkilemiştir. Ona karşı duyduğu sevgiyi ve onu kaybetmenin acısını şu sözlerle dile getirmiştir:

Çifte annesi de gelmiş başına

Doktorlar fermanın yazmış döşüne

Kim verecek bu haberi eşine

Gitme amcam gitme daha genç yaşın (Kamil Sayın'ın arşivinden)

Böylelikle şiirlerini yazarak muhafaza etmeye başlamıştır. Âşık'ın kitap haline dönüştürdüğü şiirlerinin başlangıcını 24.12.1971 olarak görülür. Daha öncesinde şiir yazmış olmasına rağmen ilk şiir olarak onu kabul etmesini şu sözlerle dile getirir: "Öncesinde birçok şiirim olmasına rağmen ilk şiirim vatanıma Türkiye'ye yazdığım şiirim olmasını istedim ve ilk şiirim olarak 24.12.1971 tarihli "Türkiyem" şiirimi yazmakla başlamış oldum."

Âşık, bade içmediğini, rüya görmediğini fakat bunlara inanmamanın saygısızlık olacağını ifade eder. Âşık bade içmemesine rağmen büyüklerin çok duasını aldığını dile getirir. Âşık, şiir yazmaya yeni başladığı dönemlerde gece uykulardan uyanıp şiir yazmaktadır hatta babası Kazım Bey karanlıkta yazmakta güçlük çekmesin diye gece ışıkları açık bırakmaktaymış

1.7.2. Etkilendiği Âşıklar

Kamil Sayın, âşık olması evresinde usta-çırak ilişkisi yaşamamıştır. Bu yüzden âşık fasıllarının düzenini ve âşık makamlarını bilmemektedir; fakat Sayın, geleneği öğrenme sürecinde büyük ustalarla bir arada olmuş halk şairlerinin meclislerinde bulunmuştur. Daha sonraki yıllarda yurt dışında bulunması sebebiyle bu meclislerden uzak kalmıştır. Sayın âşık kahvehanelerindeki âşık fasıllarına ve sohbetlerine hiç katılmamıştır; fakat âşık kahvehanelerinin âşıklık geleneğinde büyük bir öneme sahip olduğunu şu ifadelerle dile getirir: "Âşık kahvehanelerini ne görebildim ne de gidebildim. Gurbet benim her yanıma ve her yolumu bağladı. Hâlbuki bu kahvehanelere ve âşık meclislerine gidebilmeyi, o muazzam kültürü yerinde izlemeyi hatta onlara katılmayı çok arzu ederdim. Âşıklık geleneği için bu kahvehanelerin fonksiyonları hiç de küçümsenemez. Zaten bu güne gelinebilmişse bunda âşık kahvehanelerinin rolü çok büyüktür. Ümit ederim ki bu kahvehaneler hâlâ vardır.

Birçok üstat kendilerinden önceki üstatları bu kahvehaneler sayesinde tanıma ve dinleme fırsatı bulduklarını söylüyorlar.”(Turan, Uysal, 2009).

Âşık Yoksul Derviş Âşık'ın dayısıdır. Asıl adı Şemsettin Kubat olan Yoksul Derviş 01.12.1943 tarihinde Afyonkarahisar'a bağlı Emirdağ ilçesinin şirin, yeşillik ve sakin bir köyü olan Karacalar köyünde dünyaya gelmiştir. Şiir yazmaya 12 yaşlarında başladığını söyleyen Yoksul Derviş'in yayımlanan ilk şiiri “Şehitlerin Anısı” adlı şiirdir. Âşığın şiirlerinde ağırlıklı olarak Yoksul Derviş ve Âşık Yoksul Derviş mahlası geçmekle birlikte, Yoksul Divane, Yoksul Derviş Divane, Âşık Yoksul Divane, Yoksul Divani, Âşık Yoksul Divani, Yoksul Derviş Divani, Yoksul Divani Dervişan, Yoksul Divani Derviş, Yoksul Derviş Devai, Yoksul Devai, Sefil Derviş mahlasları da kullanılmıştır. Karacalar Köyü'nde Hak Halili Hazretlerinin kurmuş olduğu dergâhta derviş olarak yetişmiştir. (Sarı, 2010)

Âşık Yoksul Derviş, birçok dörtlüğünde Hz. Ali'ye olan aşkını, Hak Halili'ne bağlılığını, dergâhının Ortaören Beli'nde bulunduğunu sıcak ve içten gelen bir Türkçe ile dile getirir:

Sevdiğim Hazret Ali,
Pir'imiz Hak Halili
Dergâh Ort'ören Beli
Hoş geldiniz Navruza.

Afyonkaraysarlıyız,
Aslen Emirdağlıyız,
Hak Halile bağlıyız,
Hoş geldiniz Navruza (Sarı, 2010: 54-55)

Yoksul Derviş birçok şiirinde Karacalar köyüne bağlılığını ve sevgisini,

Beş yüz yıla yakın kitabesi var
Gelip görmelisin Karacalar'ı,
Ziyarete açık bir türbesi var,
Gelip görmelisin Karacalar'ı.

Şih kızı derlerdi o Zehra Bacı
Sevginin ilacı insanlık tacı,
Giydirdi yoksulu doyurdu acı,
Düşenlerin dostu Karacalar'da.

...

Ne hoş olur Karacalar neşesi,
Açmış etrafında mor menekşesi,
Her tarafta gözüm seni arıyor,
Neredesin ciğerimin köşesi diyerek dile getirir. (Sarı, 2010: 35-36-37)

Âşık, Babası Musa Kazım Sayın'ın çalıştığı Kara Harp Okulu'nda tanıdığı Âşık Mahzuni Şerif'i ev sohbetlerine getirmesi ile de Kamil Sayın ozanlığa merak sarmış Mahzuni Şerif ve Âşık Veysel Şatıroğlu'nu dinledikçe çok etkilenmiştir. Kamil Sayın Âşık Veysel'in engin gönüllü oluşunu şu şekilde ifade eder: "Bizzat kendi ağzından duydum. "Evet, ben Mahzuni'nin babasıyım ama Mahzuni Şerif'te benim dedemdir" dedi. Bu sözlerinden onun ne kadar mütevazı bir "Hak Dostu" olduğunu anlamak hiç de zor değildi. Yaş olarak ben Mahzuni'nin babasıyım ama manevî açıdan ve ilmen Mahzuni benim dedemdir deme şerefine sahiptir." İlerleyen süreçte bu muhabbetlere Âşık Kul Ahmet, Mahzuni'nin yol kardeşi yani Müsayip kardeşi olan "Maksudi" mahlasını taşıyan Osman Dağlı ve keman çalarak söyleyen iki gözü ama olan Hafız İsmail Güvenç ve daha birçok şairler de katılmıştı.

Âşık, usta olarak kabul ettiği Âşık Veysel ve Mahzuni Şerif için de hayranlığını ifade eden şiirler yazmıştır. Ayrıca Basirî, Emanetî, Garip Hıdır ve Ozan Gürsoy'la tanışmış ve sanatlarını çok beğendiğini dile getirmiştir. Sayın, yıllar sonra usta kabul ettiği Mahzuni Şerif'i Kul Ahmet'le birlikte Brüksel'de evinde misafir etmiştir.

Âşık'ın sanatının şekillenmesinde Mahzuni Şerif, Âşık Veysel ve Yoksul Derviş'ten başka Fuzuli, Nesimi, Yunus Emre, Kaygusuz Abdal, Pir Sultan Abdal, Karacoğlan, Âşık Daimi, Abdurrahim Karakoç'u da kendisine örnek almıştır.

1.7.3. Mahlası

Âşık, mahlas olarak "Dost ve Kul" sözcüklerini ve ismini kullanmaktadır. Âşık mahlas alışı şu şekilde dile getirir: "2006 yılında Ankara OZANDER'de Sayın

Başkan Ozan Emaneti ve birçok ozan dostun olduğu bir sohbette ozan Balkaymak ağabeyim ‘Sen neden mahlas kullanmıyorsun? Sana mahlas bulalım.’ dedi. Bunun üzerine, Ozan Emaneti ‘Adamın adını koyan mahlasını da koymuş “Dost Kâmil” tam uymuş’ dedi. Ben de şiirlerimde zaten kullanmakta olduğum ‘Dost Kâmil, Kul Kâmil, mahlaslarını kullanmaya devam etmekteyim.

1.7.4. Kamil Sayın’ın Tasavvuf Şiirinin Etkisi Altında Kalması

Âşık, tasavvuf ilmini büyüklerinin de bağlı olduğu Kadiri tarikatının Hüseyinî kolundan gelen Hak Halili dergâhından almıştır. Annesinin ve eşinin köyü olan Karacalar köyünde bulunan dergâhı Hak Halili’nin kızı olan Zehra Sultan’ın yönetiminde henüz 6–7 yaşlarında iken tanımış oradaki sohbet ve ibadetleri görek etkilenmiştir. Henüz çocuk yaşlarında olmasına rağmen kısa zamanda dergâh büyüklerinden gördüğü edep, erkân ve üslubu almıştır. Âşık, şiirlerinde Hak Halili’nin ve Zehra Sultan’ın ismini dile getirir.

Hak Halili’dir mürşidim

Bacı Sultan’dır rehberim s.357

1.7.5. Şiirlerini Kitap Haline Getirmesi

Âşık, yazmış olduğu şiirlerini çocuklarının desteği ve arkadaşlarının ısrarıyla “Tasavvufta Gerçek” ve “Gönül Penceresi” adlı iki şiir kitabında toplamıştır. Âşık, halkın sesidir. Halkın duygularını dile getirir. Kamil Sayın da şiirlerini ortaya koyarken halkın duygularını dile getirdiğini ifade eder. Hatta şiirlerini kitap haline getirme çalışmaları sırasında basım evinde karşılaştığı bir kişinin “NE DEYİM” adlı şiirini kendi yaşadıklarını bilerek mi yazdığını sorması üzerine şiir yazmakla ve bunları halka buluşturmakla çok doğru bir davranışta bulunduğu karar vermiştir.

Âşık’ın kitapları kısa bir sürede büyük başarılarla ulaşmıştır. Âşık, şiirlerinin sağladığı başarıları şöyle ifade etmektedir: “Çok kısa bir sürede Türkiye’de şiirlerim okunmaya başladı. Ankara’da bulunan Afyonkarahisar Derneği Başkanı Sayın İrfan Ünver Nasrattınoğlu şiirlerimi değişik zamanlarda “Afyonkarahisar” dergilerinde yayınladı. 2006 yılında “Afyonkarahisarlı Halk Ozanları” isimli antolojide bana ve şiirlerime büyük ölçüde yer verildi. Ozanlar Birliği Kültür Derneği’nin düzenlediği “Şiir

Antolojisi”nde de bana ve eserlerime büyük ölçüde yer verildi. Türkiye’de bu gelişmeler devam ederken Belçika’da da Kültür Bakanlığının düzenlediği kitap fuarında bir dostum aracılığı ile fuarda yer alan kitaplarım şans eseri fuarı gezen Devlet Bakanı Sayın Robert Delathouwer’ın dikkatini çekmiş, kitap kapağının çok ilgisini çektiğini söyleyip bu kitapların hangi dilde olduğunu sormuş. Bakan Bey’in Türk danışmanı olan Sayın Gülcan Köksal Hanımefendi kendilerine bu kitapların Türkçe olduğunu söyleyince Bakan Bey kitabın içeriği hakkında bilgi istemiş ve kitaptan bana ulaşılabilecek bilgileri almalarını ve benimle irtibat kurulmasını, en kısa zamanda da randevu alınmasını istemiş. Danışman Gülcan Köksal Hanımefendi beni arayarak durumu izah etti ve Bakan adına randevu talebinde bulundu. Kendileriyle uygun bir tarihe Bakan Bey’in makamında görüşme randevusu ayarladık. Randevuya gittim. Gülcan Hanım beni karşıladılar ve Bakan Bey’e haber verdiler. Sayın Bakan beni makam odasının dışında karşıladılar. O kadar sıcak bir karşılamaydı ki anlatamam. Kitabımdaki şiirlerin dostluk, kardeşlik ve insanlığa çağrı yönünde olduğunu öğrenmiş ve çok memnun olduğunu söyledi. Kahvelerimizi içtikten sonra “Kitaplarınızı bütün belediyelerdeki okul kütüphanelerine ve mahalle kütüphanelerine satın alarak koymayı, bu vesile ile Belçika’da yaşayan Türk talebelere ve halkına hakları olan bir hizmeti sunacaklarını” söyledi. Kendilerine teşekkür ettim ve bu tekliflerini ancak bir şartla kabul edebileceğimi söyledim. Bakan Bey bu kadar güzel bir teklife rağmen bir de şart koşmam karşısında çok şaşırılmıştı. Yine de olgun bir tavırla buyurun “Teklifinizi söyleyin” dedi. Kitaplarımın alımından elde edilecek olan paranın tamamının belediye okullarına bağışlanmasını istediğimi söyledim. Sayın Bakanın gözleri parlıyordu. Ayağa kalkıp gelip beni kucakladı ve “Ben size boşuna değer vermemişim, hakkınızda yanılmamışım, siz gerçekten de saygılara layıksınız. Sizin bu güzel armağanınıza karşılık bize müsaade edin bizde sizin kitaplarınızı Fransızcaya çevirelim” dedi.

“Kitap alımları başlamıştı. Hürriyet, Türkiye ve Posta gazetelerinin Avrupa baskılarının yanı sıra, birçok mahalli gazete ve dergiler gelişmeleri haber olarak yayımladılar. Âşık, Bakan Robert Delathouwer’in “Türkiye siyasî yönden Avrupa Birliği’ne henüz giremeye de sizin kitaplarınız sayesinde kültürel yönden girmiş oldu” demesi ile bu başarı da öncü olmanın mutluluğunu yaşamıştım. Anılarım arasında bu tür güzelliklerin olması gerçekten çok mutlu edici gelişmelerdi.”

Âşık'ın kitapları ile ilgili bu güzel gelişmeler sürecinde Türkiye Cumhuriyetimizin Sayın Kültür ve Turizmi Bakanı ve Sayın Dışişleri Bakanımız da mektup gönderip kutlama ve teşekkürlerini iletme inceliğini göstermişlerdir.

1.7.6. Hakkında Yapılan Çalışmalar ve Elde Ettiği Başarılar

Âşık, yazmış olduğu şiirler sayesinde birçok başarı elde etmiştir. İlk olarak lise yıllarında son sınıf öğrencisi iken Sümerbank'ın "Yerli Malı Haftası" nedeniyle açmış olduğu yarışmaya öğretmeninin ve müdürünün ısrarıyla katılmış ve yarışmada şiir dalında Türkiye birinciliğini kazanmıştır. Bunun üzerine köşke davet edilmiştir. Sonraki yıllarda Günaydın ve Tan gazetelerinin Avrupa yayınının başlatmış olduğu bir yarışmaya "Türkiye'm" adlı şiiriyle katılmış ve Avrupa birinciliği kazanmıştır. Türkiye'de ve Belçika'da birçok gazete, dergi ve internet sitelerinde birçok haberler yapılmıştır. Türkiye'de Milli İrade ve Emirdağ, Belçika'da Hürriyet ,Türkiye, Post Benelux, gazetelerinde; Özvatan, Beltürk, Anadolu, Yeni Vatan, Topak Ev dergilerinde yazılar çıkmıştır. Son yaşanan gelişmelerden biri de Fatma Ahsen Turan başkanlığında hazırlanan "Sazın ve Sözün Sultanları, Yaşayan Halk Şairleri(2009)" ve Belçika'da Yaşayan Halk Şairleri (2010) adlı çalışmalarda da kendisine ve eserlerine yer verilmiştir. Bu çalışmada kendisine ve eserlerine yer verilmesi âşık'ı da çok mutlu etmiştir. Bu mutluluğunu şu sözlerle ifade etmektedir: "Son derece dikkatli ve özverili çalışma ve araştırmalarının eseri olan antolojilerinde önünde saygı ile eğileceğim birçok usta ile bana ve şiirlerime büyük ölçüde yer vermeleri beni çok memnun eden gelişmelerdendir."

Âşık, şiirlerini sadece Allah'tan gelen bir ilhamla yazmış yazdığı şiirleri seslendirmeyi düşünmemiştir.Âşık bazı gönül kırgınlıklarınidaşöyle ifade eder: "1974 Kıbrıs harbi başlamasıyla Âşık Haşimi Aslıhak ile Özleyiş Plak sahibi Şevket Ursavaş benden Kıbrıs şehitleri için ağıt gibi bir şiir yazmamı Haşimi'nin yorumuyla plak yapacaklarını, benim de plaklardan telif ücreti alacağımı söylemişlerdi. Zaten Kıbrıs olayından dolup taşar bir vaziyette olduğum için hemen oracıkta "Kıbrıs" isimli şiirimi yazdım. Çok kısa bir süre de plaklar alınmaya başlandı; fakat bana ancak dördüncü baskısından bir adet plak verildi. Plakta Haşimi yorumunu benim yanımda yaptığı için sözlerde adım mevcuttu. Ama şirket bana telif ücreti ödememek için plak üzerine söz Kamil Sayın diye yazmamıştı. Yaşadığım bu hayal kırıklığından sonra uzun bir süre

şiiirlerinin yayımlanmasına sıcak bakmamıştır.” Sadece Müslüm SÜMBÜL tarafından “Vatanımdan Ayrırım” isimli eserinin plak yapılmasına izin vermiştir. Ve (Tunç Plak 1296) yapılmıştır.

Plağın bir tarafında Kâmil Sayın’ın “Vatanımdan ayrırım” isimli eseri, diğier tarafında ise Sayın, Ali İzzet ÖZKAN’ın “Şu sazıma bir düzen ver” isimli güzel eseri yer almakta idi. Hatta Sayın Ail İzzet Özkan “Âşığım ya senin eserin benim eserimi sattırır, yada benim eserim senin eserini sattırır” demiş. Kamil Sayın da “Âşık Ali İzzet Özkan Ustadımın eseri benim eserimi sattırdı, Çünkü Onun eseri 1972 lerin en popüler türküsü haline gelmişti” diyerek düşüncesini belirtmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

ÂŞIK KAMİL SAYIN'IN EDEBİ KİŞİLİĞİ

2.1. ŞİİRLERİNİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

2.1.1 Şiirlerde Ölçü

Türk dilinin doğal ölçüsü hece ölçüsüdür. Heceler parmakla sayıldığı için parmak ölçüsü, parmak hesabı da denmiştir.

Türk edebiyatı İran ve Arap edebiyatlarının etkisine girmediği çağlarda, Türkler yalnız hece ölçüsünü kullanıyorlardı. İslamiyet'in kabulünden sonra bu yeni uygarlığın türlü öğeleriyle birlikte aruz ölçüsü de edebiyatımıza girmiş oldu. Böylece divan şairleri aruzu kullanır, halk şairleri de hece ölçüsünü sürdürür oldular.

Hece ölçüsü, dizelerdeki hece sayısının belli bir düzene bağlı olarak eşitliği temeline dayanır. Hece ölçüsünde dizenin belli bölümlere ayrılmasına durgulanma, bu bölüm yerlerine de durak denir. Durakları her dizede değişen şiirlerin dizelerindeki hece sayısı eşittir, fakat duraksız sayılırlar.

Hece ölçüsünün kalıplarındaki durak sayısı en az 2 en çok 5 olabilir. Duraklardaki hece sayısı da 1'den 10'a kadar değişir. Hece ölçüsünde 2 heceliden 20 heceliye kadar birçok kalıp vardır (Dilçin, 2004: 39–40).

Âşık'ın da şiirlerinde 7'li, 8'li ve 11'li 14'lü ve 15'li hece ölçüsünü kullanır.

2.1.2. Şiirlerde Kafiye Yapısı

2.1.2.1. Uyak

Halk şiirinde uyak, uyak ya da ayak terimleriyle anılır. Divan şiirinde olduğu gibi, halk edebiyatının uyak konusunda kuralcı bir tutumu yoktur. Halk şairleri en eski dönemlerden beri, uyak konusunda hafif bir ses benzerliğini dahi kesin kurallara

bağlamadan şiirlerinde kullanılmışlardır. Halk edebiyatı ürünleri sözlü olduğundan, halk şiirinde göz uyağı söz konusu değildir. Kulakta hoş bir uyum bırakan her ses benzerliği halk şairi için bir uyaktır.

Halk edebiyatının ilk ürünlerinde uyak, genellikle ilkel bir nitelik gösterir. Yüzyıllarca işlenen halk şiiri, giderek uyaktan yana bir durum kazanır. Fakat halk şiirinde yaygın olan yine de yarım uyaktır (Dilçin, 2004: 73).

2.1.2.1.1. Yarım Uyak

Dize sonlarında tek ses benzerliğinden oluşan uyaktır(Dilçin, 2004: 86).

Bir günden bir güne bize gülmedi
Gözümüzden akan yaşı silmedi
İyilerin kıymetini bilmedi
Kötülere var olası şu gurbet s.444

2.1.2.1.2. Tam Uyak

Dize sonlarında bir ünlü bir ünsüzün ses benzerliğine dayanan uyaktır (Dilçin, 2004: 87).

Huda'mızın bile habibi vardır
Gönül yarasının tabibi vardır
Gurbette yalnızlık ah ile zardır
Hoş sefa geldiniz canım cananlar s.441

2.1.2.1.3. Zengin Uyak

Dize sonlarındaki ikiden fazla ses benzerliğinden oluşan uyaktır. Bir dize sonundaki sözcüklerden biri, diğer dizenin sonu içinde yer alıyorsa buna tunç uyak denir(Dilçin, 2004: 89).

Dostsuz geçen ömür bil ki hevadır.
Dostla hoş muhabbet derde devadır.

Dostsuzlara hazin bir son **revadır**.

Hoş sefa geldiniz canım cananlar s.441

2.1.2.2.Redif

Halk şiirinin en eski ve en önemli öğelerinden biridir. Halk şairleri redife uyaktan daha çok önem vermişlerdir. Bütün duygu düşünce ve benzetmeleri rediften doğar. Halk edebiyatı ürünlerinin çoğunluğu rediflidir(Dilçin, 2004: 80).

Halk şiirinde redif çok çeşitli biçimlerde görülür. Genellikle redif dizenin sonundadır. Kimi zaman dizenin ilk sözcüğü uyak, geri kalan sözcükler redif olabilir (Dilçin,2004: 80).

Menekşe, reyhanı, gülü güzeldir

Hakk'ın müstesnası hali güzeldir

Sözü hoş, sohbeti, dili güzeldir

Onu nasıl övdüğümü duymasın s.440

2.1.2.3. Nakarat (Kavuştak)

Şiirlerde dörtlüklerin sonunda tekrarlanan mısra veya mısralardır. İlk dörtlüğün ikinci ve dördüncü dizeleriyle, diğer dörtlüklerin son mısralarının tekrar edilmesiyle de oluşturulabilir. Şiir, nakarat bölümlerinde ifade edilen duygu ve düşünce etrafında gelişir. Nakarat, halk şiirinde bağlama veya kavuştak diye adlandırılır (Kaderoğlu,2007: 87).

DÖNECEĞİM

Bu faniden ahirete

Ben de bir gün döneceğim

Mutlak olan Hakikate

Ben de bir gün döneceğim

Sevabıma günahıma

Geçenlere eyvahıma

Şefaat kani şahıma

Ben de bir gün döneceğim

Cennet değil gözümdeki

Cemalullah özümdeki

Kim bilir birazdan belki

Ben de bir gün döneceğim

Dost Kâmil'im insan olsam

Ölmeden evveli ölsem

Ne kadar da uzun kalsam

Ben de bir gün döneceğim

Ben de bir gün öleceğim s.419

2.1.2.4. Ayak

Şiirde ilk dörtlüğün ikinci ve dördüncü mısrası ile tüm dörtlüklerin son dizesinin aynı kelime ve eklerden meydana gelmesidir.

Elestten ikrarım sonsuz imanım

Ervahı ezelden yoktur gümanım

Bu canı yoluna koydum Sultanım

İkilik girmedi özüm **benim.**

İman eylemişim Amentü billâh

Dilimden düşmüyor Ol şükrü Lillah

Hak ile yeksanım elhamdülillâh

Başkası görünmez gözüm **benim.**

Yaratan Hüda'ya danışıyorum

Yabancı değilim tanışıyorum

Ben de ayet ile konuşuyorum

Ne olur kulak ver sözüm **benim.**

Evelden alındı levhi kaleme
Hak tecelli kıldı beni Âdem'e
Dost Kâmil'im dostum cümle âleme
Katlanabilersen nazıma **benim** s.418

2.2. ŞİİRLERİNİN ANLATIM ÖZELLİKLERİ

2.2.1. Betimleyici Anlatım

Bir varlığın, olayın veya kavramın göz önünde canlandırılacak biçimde dille anlatılmasıdır. Bu anlatımda betimlenen varlığın, olay veya kavramın karakteristik özellikleri belirginleştirilir. Betimleme, bir şeyin benzerlerinden ayıracak özelliklerin belirtilmesi demektir (Yakıcı, Yücel, Doğan, Yelok, 2004: 53). Âşık, baharın gelişini betimleyici bir şekilde anlatır.

BAHAR

Bahar gelmiş vatan'ıma ilime
Bayramınız kutlu olsun kardeşler
Bahar ile heybet geldi gülüme
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Mevsim bahar olur açılır güller
Dallar seda verir seslenir yeller
Gül dalında ötüşürler bülbüller
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

İnsanlarda bir başkalık belirir
Sarmaşıklar çubuklara sarılır
Çamlıklarda piknikleri kurulur
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Sazlar cuşsa gelir zeybekler oynar
Koyunlar koşuşur kuzular meler
Derelerde akarsular çağıldar
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Dost Kâmil'im bayramını kutlarız
Uçaklardan paraşütle atlarız
Vatan'ımız bir cennettir soylarız
Bayramınız kutlu olsun kardeşler s.192

2.2.2. Tahkiye Yoluyla Anlatım

Anlatılmak istenilen olayın aşama aşama dile getirildiği anlatımdır. Olayın anlatımında bir sıralama mevcuttur. Öyküleyici anlatım da denilebilir. Öyküleyici anlatım, gerçek veya tasarlanmış bir olayın belli bir noktadan alınıp geliştirildiği ve sonuca ulaştırıldığı anlatım biçimidir (Yakıcı, Yücel, Doğan, Yelok, 2004: 52).

Birer birer kemiklerim kırdılar
Bir ceylanın derisine sardılar
Gül dalından bir tomurcuk verdiler
Bunu yedi sene sakla dediler s.407

...

Üç yaşa değince başkente geldim
Yirmi yaştan sonra gurbetçi oldum
Avrupa'ya senin namını saldım
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın s.406

2.2.3. Nasihat Yoluyla Anlatım

İnsanlara öğüt vermek amacıyla yazılan anlatımlardır. Âşık nasihat yoluyla anlatıma sıkça yer vermiştir. Özellikle tasavvufi konuları dile getirirken nasıl bir insan olmak gerektiğini, neleri yapmak ya da yapmamak gerektiğini dile getirir. Âşık'ın

hayat felsefesi olan “iyi insan olmak, insanlara yardım etmek” düşüncesini nasihat yoluyla insanlara anlatmak ister.

DİNSİZ

Sakın yakınına varma
Varıp hali hatır sorma
Nicedir yolunu görme
Dilden dile kanar dinsiz

Sanma sana akran olur
Ummayasın eylik kılır
Dünyan başına yıkılır
Yalan dolan döner dinsiz

Bakarsın sana yoldaştır
Üstelik bir de ırktaştır
Selam verme işin yaştır
Mesep kitap yanar dinsiz

Kâmil'im aldanma kula
Güvenip de düşme yola
Onun işi gücü hile
Daldan dala konar dinsiz s.193

2.2.4. Doğrudan Anlatım

Anlatılmak istenen konunun doğrudan anlatıldığı anlatım şeklidir. Amaç bir konuda açıklama yapmaktır. Âşık, sosyal olayları tenkit ederken doğrudan anlatım yönteminden faydalanır.

Aç geziyor milletimiz
Bak vatana gör vatani

Bitsin artık illetimiz

Bak vatana gör vatani s.184

2.2.5.Soru Yoluyla Anlatım

Dikkat çekmek amacıyla istifham sanatından yararlanılarak kullanılan anlatım türüdür. Âşık, zaman zaman soru yoluyla anlatıma başvurur.

Elestten ikrarı eylemedik mi?

Ta galudan yemin söylemedik mi?

Bir tende ol cemi boylamadık mı?

Pazarlıktan geçilir mi sevdiğim? s. 238

2.3. ŞİİRLERDE YER ALAN EDEBİ SANATLAR

2.3.1. Teşhis

Tabiatta bulunan İnsan dışındaki bütün varlıkları, her türlü eşyayı, imgesel/simgesel yaratıkları İnsanlar gibi davrandırma ve canlandırma sanatıdır (Aktaş,2005: 120).

Yaktı, yıktı, harap etti ömrümü

İki gözü kör olası şu gurbet s.444

...

Mor menekşe boyun eğdi sahara s.242

2.3.2. Tezat

Anlam bakımından birbirine zıt olan iki düşünce, hayal veya duyguyu bir arada söylemektir. Bu sanata tıbak, tatbik, mutabakat, mukabele, tekafü, mütezzad adları da verilmektedir (Aktaş, 2005: 93).

İyilerin kıymetini bilmedi

Kötülere var olası şu gurbet s.444

...

Dostla hoş muhabbet derde devadır s.56

...

Helal haram demez hemen yutarsın s.305

2.3.3. Tenasüp

Divan şiirinde anlam bakımından aralarında çeşitli ilgiler bulunan iki veya daha fazla kelimeyi tezat olmaksızın bir araya getirme sanatıdır (Aktaş, 2005: 232).

Edep gitti, erkân gitti, yol gitti

Görgü, görenekle bir de dil gitti s.444

...

Musa'da, İsa'da, İshak'ta, Şit'te

Eyyub'un sabrında Davut'ta, Lut'ta s.359

2.3.4. Telmih

İnsanlar tarafından bilinen, geçmişteki bir olaya, ünlü bir kişiye, bir inanca, bir atasözüne veya bir şiire işaret etme sanatıdır. Daha çok hatırlatma amacına yöneliktir. Bu bir çağrışım sanatı sayılabilir. İşaret edilen şey uzun uzadıya açıklanmayıp kısaca değinilip geçilir (Aktaş, 2005: 191).

Sevda beni attı Mecnun çölüne

Kerem gibi düştüm âlem diline s.440

...

Elestü bezminden Galubela'dan

Âşıkı Muhammed mest-i Ali'yim s.428

2.3.5. Mübalağa

Bir şeyin etkisini artırmak amacıyla, o şeyi olağanüstü bir şekilde anlatma sanatıdır. Bu sanata bir çeşit ifrat ya da tefrit sanatı da denilebilir. Çünkü bir şey, bu sanatta olduğundan pek fazla ya da pek az gösterilir (Aktaş, 2005: 134).

Sensiz her dakikam yıllara döndü s.432

2.3.6. Teşbih

Benzetme sanatı. Aralarından ilgi bulunan iki şeyden zayıf olanın güçlü ve üstün olana benzetilmesiyle yapılır. Teşbih yapılan iki şey arasında ya hakikat ya da mecaz ilgisi bulunması gerekir (Aktaş, 2005: 25).

Gül yüzlü cananım kurban olduğum s.437

...

Doğruluk yıkılmaz çelik kaledir s.285

2.3.7. İstifham

Duygu ve anlatımı güçlendirmek amacıyla, karşılığında bir cevap beklemeden soru sorma sanatıdır. Daha çok söze çarpıcılık ve akıcılık sağlar. İstifham sanatı genellikle duygu ve düşüncelerin aşırı bir şekilde yoğunlaşmasından doğar (Aktaş, 2005: 179).

Hasretini çektiğimi duydun mu? s. 437

...

Cümle âlem duydu sen duymadın mı? s. 425

2.3.8. Tevriye

Asıl söylenilmek istenileni kapalı olarak söylemektir. Klasik Türk şiirinde anlatıma bir espri ve incelik katmak amacıyla birden fazla anlamı bulunan bir sözcüğün yakın anlamını söyleyip uzak anlamını kastetme sanatıdır (Aktaş, 2005: 104).

Bilesin ki Yaradan'ın kuluyum

Gönül yâd'a boyun kösmüyor dostum s. 434

...

Kamil sırrı açılır mı sevdiğim s.238

Yâd sözcüğü “yabancı” anlamına gelirken bir diğer anlamı da “anma”dır. Âşık, bu sözcüğü kullanarak etkileyici bir şekilde duygularını dile getirmiştir. Bunun için de tevriye sanatını kullanmıştır.

Kâmil sözcüğü yetkin, erişkin, eksiksiz, ağırbaşlı, mükemmel anlamlarına gelmektedir (Türkçe Sözlük, 2009: 1054). Sayın şiirde Kâmil sözünü kendi ismini dile getirmek için ve mahlas olarak kullanmıştır. Âşık, “Kâmil” sözcüğünü dile getirerek tevriye sanatını kullanmıştır.

2.3.9. Tekrir

Tekrarlama. Bir şiirde anlatımı güçlendirmek amacıyla bazı kelime veya kelime öbeklerinin tekrarlanmasına denir. Tekrir sanatı genellikle heyecandan kaynaklanır (Aktaş, 2005: 169).

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde hu deyi deyi s.414

Âşık “deyi deyi” söz grubunu tekrarlayarak tekrire sanatına başvurmuştur.

2.3.10 Hüsn-ü Talil

Herhangi gerçek bir olayın meydana gelişini, hayali ve güzel bir sebebe bağlama sanatıdır. Bu sanat daha çok anlatıma güzellik ve zerafet vermek için yapılır. Hüsn ü talil sanatı daha çok şairin içinde bulunmuş olduğu ruh halinin hayal ile izahıdır (Aktaş, 2005: 129).

Bülbüle mi küsmüş açmıyor güller s.401

Âşık, gülün doğal sebeplerle açmayacak olmasını bülbüle küsmüş olmasına bağlayarak hüsn ü talil yapmıştır.

2.3.11. Tecahül-i Arif

Söyleyişte bir anlam inceliği ve zerafeti yaratmak için bir konuyu bilip de bilmemezlikten gelme sanatıdır (Aktaş, 2005: 110).

Şu yalan dünyanın gamı,kederi
Acep herkezin mi böyle kaderi
Beni yaradan'ın yok mu haberi
Yeter etti cana çekemiyorum. S.398

Âşık, Allah'ın kendisini yarattığından haberi olduğunu bilir aksinin olması mümkün değildir; fakat âşık çektiği sıkıntıların büyüklüğünü ifade etmek için tecahül-i arif sanatından faydalanarak bilmezlikten gelir. Bu düşüncelerini dile getirirken soru sorarak istifham sanatını da kullanır.

2.3.12. Dolaylama

Tek kelimeyle belirtilebilecek bir kavramı güçlü ve etkin bir anlatım için birden fazla kelimeyle anlatmadır (<http://tdkterim.gov.tr/bts>).

Nefsine hakim ol ey insan oğlu
Bir nefesten gayrı neyin var senin
Onsekiz bin alem bir Hak'ka bağlı
Üç günlük dünyada neyin var senins. 347

Âşık, yukarıdaki örneklerde “üç günlük dünya” sözüyle “hayatı” kastederek dolaylama yapmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KONULARINA GÖRE ŞİİRLER

Âşık, şiirlerinde beşeri ve İlahi aşk, Atatürk'e ve Vatanına bağlılık, sosyal olayları tenkit, ayrılık, fakirlik, gurbet, hasret, ölüm, kaderden şikâyet, önemli kişilere sevgi, Allah'a, Hz. Peygamber'e, Hz. Ali ve Ehlibeyt'ine sevgi ve övgü, Kerbela'ya ağıt gibi konuları ele alır. Âşık, Vatanına canı gönülden bağlıdır. Ekonomik sıkıntılar yüzünden Vatanından ayrı kalmak zorunda kalmıştır. Bu yüzden Âşık'ın şiirlerinde gurbet, hasret, ayrılık ve fakirlik konuları geniş yer tutar.

3.1. MİLLİ KONULU ŞİİRLER

Âşık'ın milli konulu şiirlerinde Atatürk ve Türkiye'ye olan bağlılığı, Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan duyduğu sevinçle dile getirilir. Âşık, yurt dışında yaşayan bir Türk olarak âşıklık geleneğini ve Türklüğü canı gönülden temsil etmektedir.

3.1.1. Atatürk ve Türkiye

Âşık, Vatanına olan bağlılığını, sevgisini, bu topraklara Atatürk sayesinde sahip olduğunu geniş bir şekilde dile getirir. Maddî, manevî tüm değerlere bu topraklar üzerinde sahip olduğundan bahseder. Âşık, her zaman Türk olduğuyla övünür. Atatürk'ün yolundan gittiğini ifade eder.

Yurdum, ilim, ilçem, köyümle yuvam
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm
Seni bize verdi bak Kemal Paşam
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Toprağında biter ekmeğim aşım
Her şeyimsin anam, babam, kardeşim
Daim seni övmek olacak işim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Kırmızı bayrağım, yeşil sancağım
Naşım toprak olsa vermeyeceğim
Her an Türklüğümle öğüneceğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Adım Kâmil Sayın Türkoğlu Türk'üm
Türklüğümdür elde olan varlığım
Milletime baki kalsın erliğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm s.178

3.1.2. Kıbrıs Barış Harekâtı

Yunanistan tarafından yönlendirilen Rum Milli Muhafızlar, Enosis için 15 Temmuz 1974'te Kıbrıs'ta hükümet darbesi yaptılar. Kıbrıs'taki anayasal düzeni korumak için yapılan Kıbrıs Barış Harekâtı, Garanti Antlaşması'nın verdiği yetkiye dayanmaktaydı. Planlanması ve icrası en zor harekâtlardan biri olan Birinci Barış Harekâtı, 20 Temmuz 1974'te başladı ve üç gün sürdü. Bu harekât sonucunda Türk Silahlı Kuvvetleri, Lefkoşe-Girne bölgesine hâkim oldular. 14 Ağustos 1974'te başlayan İkinci Barış Harekâtı da birincisi gibi üç gün sürdü. Bu harekât sonucunda Türk Silahlı Kuvvetleri, Lefke-Lefkoşe-Magosa hattına hâkim oldular. Kıbrıs Barış Harekâtı'nda, Türk Silahlı Kuvvetleri'nden 27 subay, 48 astsubay, 1 deniz sivil işçi ve 422 er şehit oldu. Ancak, onlar atalarına yaraşır bir askeri başarıyı tarihe kaydettiler (Açıkgöz, 2006: II).

Harekâtı tüm Kıbrıs'a ve Dünya'ya ilk duyuran Kıbrıs Türk Yönetimi Başkanı Rauf Denктаş oldu. 20 Temmuz 1974 sabahı saat 05.00'te Bayrak Radyosu'ndan Kıbrıslı Türklere hitaben yaptığı açıklamada; harekâtın 11 yıldır şerefli ve haysiyetli bir şekilde yaşamak için mücadele veren Kıbrıslı Türklere hayırlı olmasını diledi.

Başbakan Bülent Ecevit, saat 06.10'da TRT'den harekât ile ilgili olarak yayınlanan demecinde; harekâtın Türk milletine, bütün Kıbrıslılara ve insanlığa hayırlı olmasını diledi. Türk Silahlı Kuvvetlerinin aslında savaş için değil, barış için yalnız Türklere değil, Rumlara da barışı getirmek için Kıbrıs'a gittiğini belirten Başbakan Bülent Ecevit, harekât kararının ancak tüm politik ve diplomatik yolların

denenmesinden sonra mecbur kalınarak alındığını açıkladı (Açıkgöz, 2006: 77). Âşık, o dönemde yaşanan olayları milli duygularla dile getirmiştir.

Al kanlar içinde ana kuzusu

Şehitlik yazarmış alın yazısı

Türk'ün yüreğinden çıkmaz sızısı

Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir s.246

3.2. SOSYAL VE TOPLUMSAL KONULU ŞİİRLER

3.2.1. Sümerbank

3 Haziran 1933 tarih ve 2262 sayılı kanunla Sümerbank kurulmuştur. Sümerbank, devletçi sanayileşme programının uygulanmasında ve Türkiye'deki iktisadi kamu girişimciliğinin örgütsel yapılarının gelişmesinde büyük öneme sahipti. Bankanın temel işlevi devlet imalat sanayi yatırım programlarını uygulamak ve kurulacak devlet fabrikalarını işletmektir. Bu anlamda sanayi programının merkezinin Sümerbank olduğu ve Türkiye'nin KİT tarihinin Sümerbank ile sistemli bir gelişme dönemine girdiği söylenebilir. Bankanın kuruluş kanunu, 1964'e değin yürürlüğünü sürdüreceği olan İktisadi Devlet Teşekkülü statüsünün kurulması ve yerleşmesinde bir ilk adım niteliği taşıyacaktı. Nitekim bankanın devraldığı fabrikaların ayrıntılarıyla anlatıldığı, kuruluşun tam sayfa duyurulduğu gazete haberlerinde "Sümerbank milli sanayiye terakki ve inkişaf yolunda rehber olacaktır" deniyordu. "Kayseri Bez Fabrikası" inşaat işlerinin tamamı ve montaj işlerinin %85'i Türk mühendis ve işçisi tarafından yapılmıştı. Bu açıdan Sümerbank'ın kurduğu ilk fabrikadır (Özen Aytemur, 2007: 104).

Âşık, yerli malı sebebiyle Sümerbank tarafından düzenlenen yarışmada bu şiiri sayesinde Türkiye birinciliği kazanmıştır. Halk, Sümerbank sayesinde birçok il ve ilçede yerli malı kullanımına yönlendirilmiştir.

Kırk yıldır vatana hizmet edersin

Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Şehri, kasabayı, köyü gezersin
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Otuz iki fabrikan var dört yönde
Doğu, batı, kuzey ile güneyde
Şube açtın ilçelerde, illerde
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank s.179

3.2.2. Kooperatif

Kooperatif sözlük anlamı olarak şu şekilde ifade edilmektedir: Ortaklarının gereksinimlerini uygun şartlarda elde etmelerini sağlamak amacıyla kurulan ortaklıktır. Bir diğer anlamı üreticilerin aracıyı ortadan çıkararak ürünlerini daha iyi şartlarda pazarlamak için kurdukları ortaklıktır (Türkçe Sözlük, 2009: 1214).

Âşık, milletin yaşadığı maddî sıkıntılardan kurtulmanın çaresini kooperatif kurmak olduğunu düşünür. Bu kurtuluşun gerçekleşmesi için birlik olunması gerekir:

Birleşelim kalkınalım yurttaşlar
Birlikte yoyulur hayaller düşler
Kooperatif ile düzelir işler
Kooperatif kalkınmanın temeli

Dost Kâmil'im sefalete elveda
Beraberlik fikri yayıldı yurda
Kandırılmak korkusu da kalkınca
Kooperatif kalkınmanın temeli s.198

3.2.3. Sosyal Tenkit

Âşık halkın sesidir. Âşıklar şiirlerinde halkın içinde bulunduğu durumu, onların duygularını ve düşüncelerini dile getirir. Halktan her İnsan, şiirlerde kendinden bir motif bulur. Âşık Kamil Sayın da toplumun içinde bulunduğu durumla yakından ilgilenmiş şiirlerinde bunları dile getirmiştir. Sosyal, siyasî olayları, halkın içinde bulunduğu ekonomik sıkıntıları, bu sıkıntıya sebep olan olayları Sayın'ın şiirlerinde

görmek mümkündür. Kamil Sayın toplumun içinde bulunduğu durumu dile getirirken gidişatı, toplumun düzensizliğini, insanların karakterinde meydana gelen bozulmaları eleştirir. Âşık, toplumdaki bu durumları tenkit ederken kendi ahlâkî kurallarının da çerçevesini çizer.

Bunca yıldan sonra aynı dün gibi
Sevdan var gönlümde söküp atmadım
Vefasız davranıp tıpkı sen gibi
Geçmişimi on paraya satmadım

İnsanlığı şiar ettim özüme
Yalan karışmadı bir tek sözüme
Hak'tan gayrı gözükmedi gözüme
Dost yolundan ayrı bir yol tutmadım

Adaletle boyun eğdim her yerde
Düçar olsam bile onulmaz derde
Eyvallah diyemem asla namerde
Ömrüm boyu kuru dava gütmedim

Sevgi muhabbetim sonsuz insana
Koymuşum serimi doğrudan yana
Aynı gözle baktım tüm cismi cana
Sen ben diye bir ayırdım etmedim

Dost Kâmil'im razı oldum payıma
Çok çalıştım güvenmedim soyuma
Haram karışmadı ekmek suyuma
Fakirfukaranın hakkın yutmadım s.323

Âşık, şiirlerinde toplumsal düzeni bozan, yanlış davranışların neler olduğunu dile getirir ve bu davranışları tenkit ederken bu davranışları yapanların mutlaka cezasını göreceğini de ifade eder.

Kişi bellolur gözünden
Benliğin alır özünden
Vefasız kişi sözünden
Döner gider döner gider

Mağrurlanıp kibirlenen
Benlik uçağında giden
Beş metrelik kefenilen
Yer altına iner gider

Mazlumun ahını alan
Garibe düşküne gülen
Devlet parasını çalan
Ciğerinden yanar gider s.344

Âşık, toplumda yaşanan çıkar ilişkilerinden, zenginlerin hürmet görmesinden dolayı fakir ve dürüst İnsanların yaptıklarının hiç değeri olmadığını söyler. Bu durumu eleştirir.

Beylerin üstünde hep doğan günler
Derde düşen biçareler iniler
Yokluğun elinde kıvranan canlar
Zenginin önünde eğilmiş gider s.296

İnsanlar siyasi bakımdan sağ-sol gibi farklı anlayış içerisinde bulunmaktadır. Bu sağ-sol fikirler ülkemizde çok İnsanın zarar görmesine sebep olmuş İnsanımıza hiçbir katkısı olmamıştır. Âşık, sağ-sol fikirlere sahip çok milletvekilimiz olduğunu; ama bu fikir ayrılıklarının sorunların çözümünde bir katkısının olmadığını söyler. Hatta bu fikirler yüzünden ayrışmaların olduğunu bu yüzden seferberlik ilân edildiğini söyler ve bu durumu da eleştirir.

Gel buna bir nazar eyle
Anam öldü babam yolcu
Birlik kalmadı vatanda
Biri sağcı biri solcu

Kâmil nerde beraberlik
Bizlerde kalmadı dirlik
Geri geldi seferberlik
Biri sağcı biri solcu s.197

Âşık, şiirlerinde kendi çıkarları için halkı düşünmeyip Vatanı satanlara tepki göstermektedir.

Dinle kardeş hakikati duyuver
Haksızlığa yeter olsun deyiver
Hırsızları baştan sona sayıver
Bu Vatanı satanlara yuh olsun

...

İnsanları getirip de oyuna
Bu Vatanı satanlara yuh olsun. s.198

Âşık, toplumun iyice bozulduğunu insanların dostluk, arkadaşlık gibi kavramları yitirdiğini insanların herkesi para olarak gördüğünü düşünür ve bu durumu eleştirir.

Nere gitsen dalavere
Bekle bekle gelmez sıra
Her işi çeviren para
Doğru gidiş bulamadım

Hâkim anafor bekliyor
Şahit bildiğin saklıyor
Bak rüşvet neler paklıyor
Tenkit ediş bulamadım s.249

Âşık, sosyal konuları işlerken bazen doğrudan bir yere, kişiye seslenir. Çobandan sürülere iyi bakmasını, dikkatli olmasını ister.

Uzan çoban kardeş yolun boyuna
Canavarlar düşman kesmiş koyuna
Gölgededir güneş vurmaz suyuna
Çoban kardeş sürülere iyi bak s.195

3.2.4. Öğüt

Âşık, insanlara nasıl kişilerle dostluk kurmaları gerektiğini anlatır. Kötü, cahil insanlarla arkadaşlık etmenin insana da zarar vereceğini söyler. Bu konuda öğütler verir:

Meyledip de kötülere aldanma
Kandırılar sakın ha kanma
Her dostum diyeni dost olur sanma
Senden kötüsünü sarma ha sarma s. 201

...

Kaçabildiğince kaç cahillerden
Kem gözlerden, çiğ sözlerden, dillerden
İnsanlığa yar olmayan kullardan
Yiğidim, aslanım geç bunlardan geç s.405

Âşık, dini kendi emellerine alet eden asıl ilim ve bilgiden yoksun insanların da kötü olduğunu söyler ve onlarla yakınlık kurmanın, dostluk etmenin insanı zarara götüreceğini düşünür. Aynı milletten olsan dahi İmanı olmayan insandan hayır gelmeyeceğini düşünür:

Sakın yakınına varma
Varıp hali hatır sorma
Nicedir yolunu görme
Dilden dile kanar dinsiz

Bakarsın sana yoldaştır
Üstelik bir de ırkdaştır

Selam verme işin yaştır
Mezhep kitap yanar dinsiz s.193

Âşık, boş ve fazla konuşmanın kötü bir şey olduğunu düşünür. Gerektiği yerde susmak gerektiğini söyler.

Sahip ol ağzının içinde dile
Sükût et her şeyi bilici olma s.275

Âşık, fakir fukaraya, düşküne yardım etmek gerektiğini, doğru yolun yardımdan geçtiğini sık, sık dile getirir. Garibanların hakkını yemenin, onlarla alay etmenin doğru bir davranış olmadığını söyler. Hayatta her şeyin geçici olduğunu baki kalacak olan sadece İnsanın yaptığı iyilikler olduğunu söyler.

Görem dersin muhtaçların işini
Dost ol düşkünlere gülücü olma s. 275

...

Kişi ettiğini mutlaka bulur
Baki kalır sanma beyler de ölür
Dünyanın serveti dünyada kalır
Müminin kalbini yıkayım deme s.334

3.3. DOĞA VE MEVSİM KONULU ŞİİRLER

3.3.1. Mevsimler

Âşık, şiirlerinde mevsimleri de ele almıştır. Sayın, bazı şiirlerinde baharı gerçek anlamıyla ele alırken bazı şiirlerinde benzetme yoluna gider. Gerçek anlamıyla ele aldığı şiirlerde bahar deyince Nevruz'u hatırlatarak bayramın geldiğini vurgular. Baharda yaşanan güzel olayları anlatır:

Dağlar seda verir seslenir yeller

Gül Mevsim bahar olur açılır güller

Dallar dalında ötüşürler bülbüller

Bayramınız kutlu olsun kardeşler s.192

...

Mevsim bahar oldu açıldı güller

Çiçeğe büründü bahçede dallar s.368

Âşık, bahar ve yaz mevsimini gerçek anlamının dışında güzelliğin, mutluluğun, gençliğin; kış ve sonbaharı üzüntü ve sıkıntının sembolü olarak ifade eder. Ayrıca baharı sevgiliye, sevdalanmaya benzetir.

Ömrüm baharında göçtüm

Çaresizim, çarnaçarım s.232

...

Ele bahar bana karlı kış oldu s.390

...

Gönlümün sultanı ömrüm baharı

Aşkın ile yandığımı bilmedin s.438

3.4. DİN-TASAVVUF KONULU ŞİİRLER

Âşık'ın şiirlerinde tasavvufi konular ağır basmaktadır. Âşık, tasavvufu ilgili olarak "Şiirlerimin büyük bir bölümünde tasavvufa ağırlık vermem gerektiğine inandım, yaşamımda olduğu gibi şiirlerimde de İnsanları sevmenin ve İnsanlığa hizmet etmenin yüceliğini dile getirmenin hazzını yaşamaya çalıştım" demektedir. Âşık'ın mahlasındaki Kul ibaresi de onun hizmetteki misyonunu ifade etmektedir. (Turan, Bolçay, 2010:116)

Âşık, tasavvuf ilmini bir kuyuya benzetir. Âşık'a göre bu kuyudan Yunus Emre de, Kaygusuz Abdal da, Pir Sultan Abdal da su çekmiştir. Aynı kaynaktan, aynı düşünceyi farklı farklı ifade edilebileceğini söyler. Onun şiirlerinde Allah'a, Peygamber ve Ehlibeytine sıkça yer verilmiştir. Âşık, Allah'a, Peygambere ve Ehlibeyte olan bağlılığını Elest Meclisine dayandırır. Hakk Teala, ruhları yarattığı

zaman “Elestü birabbikûm = Ben sizin Rabbiniz değil miyim? buyurmuştu. Onlar da “ Belâ = Evet sen bizim Rabbimizsin diye cevap vermişlerdi(Âraf Suresi: 172). Âşık da “Elestten ikrarım sonsuz imanım” diyerek Elest meclisinde verdiği bu sözle sonsuz imana kavuştuğunu, bu sözden asla dönmeyeceğini ifade eder. Âşık'ın duyduğu bu sevgi Ayvazoğlu'nun da söylediği gibi sanattan önceki aşkın tezahürüdür. Duyduğu heyecan ise tesadüfen değil, isteyerek ve arayarak bulunduğu heyecandır. İnsanların yaratılış sebepleri Rablerini tanımak ve ona ibadet etmektir. Sofilere göre âlemin yaratılmasının sebebi sevgidir; cihanşûmul bir prensiptir aşk. Mevlana “Göklerin dönüşünü aşkın dalgalarından bil”, “Aşk olmasa dünya donar kalırdı” (Tahirü'l Mevlevi, 1971) demektedir. İbn-i Arabî'ye göre bu aşk ilâhidir, yani Allah'ın asli sevgisidir ve diğer bütün aşk türlerinin kaynağıdır (Ayvazoğlu,1989: 47–48; Turan, Bolçay, 2010:117–118).

Âşık, dini-tasavvufi konulu şiirlerinde halk hikâyelerindeki motiflerden yararlanmaktadır. Bazen kendini Mecnun'a benzetmektedir.

Mecnun olup çöle düşsem

Mevla'm bana kızar mısın? s. 185

...

Mecnun'a çevirdi beni

Sırdaşım seçmişim anı s.222

Âşık için din, ibadetleri yerine getirmenin dışında iyi bir ahlaka sahip olabilmektir. Allah'ın yarattığı kullara yardımcı olmak, onların gönüllerini kırmamak en büyük ibadettir. Hak yolunu bulabilmek için nefsin arzularından vazgeçip, verdiği sözde durmak gerekmektedir.

Ermek ister isen Cemallulah'a

Hizmeti kâr belle insanoğluna s.273

...

Âdem mi sayılır şu beni beşer

İnsanlık demine hizmet etmeden s.274

Âşık, Dini ibadetleri yerine getirmenin yeterli olmadığını asıl ibadetin İnsanlara yardımcı olmak olduğunu söyler. Kötü kalpli İnsanların yaptığı ibadetlerin boşa

olduğunu dile getirir. Nefsine uyup yalan dünyaya aldanan İnsanların ibadetlerinin boşa olduğunu düşünür.

Arapçayı bilmek ile
Beş vakidi kılmak ile
Beytullah'a gelmek ile
Âdem olamazsan gönül s.283

...

Beş kez hacca gittim dört kez umreye
Ne fayda bir garip güldüremedim s.286

Âşık, Dini sadece şekil olarak algılayıp İnsanlık dışı davranışlarda bulunanları, dini konularda bilgiçlik taslayanları eleştirmektedir.

Ne bilgin mevcut ki yüksek atarsın
Bin birin içinde Lillah var Lillah s.182

3.4.1. İtikat

3.4.1.1. Allah

Âşık, tüm kâinatın tek ve bir yaratıcısı olan Allah'a gönülden bağlıdır. Allah'a dua eder. Allah'tan af diler. Âşık, Allah'a Mevla, Hu, Hüda, Hak, Efendi ve Sultan diye seslenir.

Hüda, varlığı kendinden olup, başkasına muhtaç olmayan Allah-ü Teâlâ demektir (Apak, Yavuz, t.y. : 255).

Âşık, Allah'a Hüda diye hitap eder ve Peygambere duyduğu hürmet ve sevgiyle beraber dile getirir.

Hüda hürmetine Resul aşkına s.289

Âşık, Allah'a "Hu" diye de hitap eder. Hu "Allah" adı yerine kullanılan bir zamirdir. Manası "O" dur. Kuran-ı Kerim'de Allah adı yerine kullanıldığı için tasavvufta özel ad olarak kabul edilmiş, hatta İsm-i Azam olduğu görüşü yaygınlaşmıştır. Hz.

Ali'nin "Ya Hu" diyerek dua ettiği de rivayet edilmektedir. Dervişler zikir esnasında "Hu Hu" söylerler. Ayrıca "Ya Hu" deyimini "Her şey bitti, O, yani Tanrı kaldı" manasını ifade eder ki dervişler gülbang sonunda dualarını "Hu" diyerek bitirirler. Hitap ve cevap olarak da kullanılır. Dervişler şeyhin kapısına gelince kapı açık bile olsa içeriyi görmeyecek şekilde durur ve "Destur" diye seslenir. İçeriden "Hu" cevabı gelirse girmeye izin çıkmış olurdu. Yine bir şeyin sona erdiğini bildirmek için "Bu işe ya Hu dedik" kabilinde sözler kullanılırdı. Günlük hayatta da süslenme ünlemi olarak "Hu!" sözü kullanılmaktadır. Dervişler arasında kelimenin "Elveda!...Allahısmarladık!..." anlamlarıyla kullanımı da yaygındır (Pala, 2003: 222).

Bazı âlimler "Allah'ın Hû ismi, Esmâ'ul Hüsna'dan, Allah'ın 99 isminden değildir" demeleri Hadid Suresinin 3. ayetine nazaran dır. Bu ayetten de anlaşılacağı gibi "Hû" ismi ilahi isimlerin her biriyle yan yana kullanılabilmekte, bir bakıma onların tamamının anlamını içermektedir (Türkaslan, 2000: 229).

Ya saddak deyuben Hu'yu salarlar
Yüce Şah'ın meclisine girince s.220

Âşık, bu dünyanın geçici olduğunu diğer âlemde kurtuluşa ermek, Allah'a kavuşup cemalini görebilmek için Allah'ı zikretmek gerektiğini söyler.

Bir vasıta gerek Hakk'a varmaya
Yüzün olsun cennete girmeye
Niyetin var ise Cemal görmeye
Çağır seherlerde Hu deyi deyi s.414

Kur'ân-ı Kerîm'de: "... bilin ki Allah sizin sahibinizdir. O, ne güzel sahip, ne güzel yardımcıdır." buyrulmaktadır (Enfâl Suresi: 40).

"De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O, bizim Mevlâ'mızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp, güvensinler." (Tevbe Suresi: 51).

Müslüman'ın cephanesi bağırdır.
Her daim onunla Allah var Allah s.182

...

Aşkın kalpte dur eylesem
Daim ahu zar eylesem
Seni bana yar eylesem
Mevla'm bana kızarmısın? s.185

Âşık, Allah'ın İnsanı dünyaya hâkim olan bir sır olarak yarattığını söyler.

Mevla buyurmuştur kavnü mekânda
Esrarı hakikat gizli İnsanda s.293

Allah'a efendim diyerek seslenir ve Allah'a dua eder. Fani dünyada kullara kul olmamayı ister.

Efendim sultanım düşürme dile
Beni şu dünyada kul etme kula s.294

Allah tektir, birdir. Allah'a ortak koşmak en büyük günahlardandır ve İnsanı imandan eder. Âşık, Allah'a şirk koşanların Allah'ın cemalini göremeyeceğini söyler. Ayrıca nefsin arzularına boyun eğen ve doğru yoldan sapan İnsanların da Allah'ın cemalinden mahrum kalacağını söyler.

Dost Kâmil'im şirk koşanlar
Nefsin peşine düşenler
Doğru yoldan şaşanlar
Cemalini görür mola s.335

Âşık, Allah'a ulaşmak için Allah'ın rızasını elde etmek gerektiğini söyler. Allah'ın rızasını elde edebilmek için Allah'ın yaratmış olduğu kullarına yardımcı olmak gerektiğini söyler.

Hakk'a vasil olmak için
Rızasını bulmak gerektir s.366

Âşık, Allah'ı görmek ister. Allah'ı cisim olarak bu dünyada görebilmemiz mümkün değildir; fakat Âşık, doğada yaşayan canlılara bakarak Allah'ın varlığına inanmamız gerektiğini düşünür. Buna inanan İnsanlar çevresine baktığında Allah'ı

görebileceğine inanır. İyi İnsanlara bakarak da Allah'ın varlığının bilinebileceğini söyler.

Ey beni halk edip yaratan Mevla'm
Nuru Cemalini görmek dilerim
Kaldır şu perdeyi aradan Mevla'm
Nuru Cemalini görmek dilerim s.354

...

Gel arama şunda, bunda
Hak mevcuttur cümle canda
Görebilmek ne güzeldir
Görebilirsen gel beri s. 362

Âşık'ın diğer dünyaya gitmek istemesinin sebebi cennete girmek değil Allah'ın cemalini görebilmektir. Âşık, diğer âlemde Allah'ın cemalini görebilmek için de bu âlemde iyi bir İnsan olarak yaşamak gerektiğini söyler. İyi İnsan olmak için de kibirli olmamak, benliğine uymamak, dünya zevklerine dalmamak, hayır yapmak gerektiğini düşünür.

Cennet değil gözümdeki
Cemalullah özümdeki s.419

...

Kibirle gururla coşan
Daim kötü yolda koşan
Hak ve hakikatten şaşan
Cemalini görür mola s.335

3.4.1.2. Hz. Muhammed

İslam peygamberi Hz. Muhammed Mustafa. Hz. Muhammed, Miladi 571 senesinde, Rumi aylardan Nisan ayı içerisinde, kameri Rebiülevvel ayının on ikinci pazartesi gecesi sabaha doğru dünyaya gelmiş, o gece gün doğmadan âlem nur ile dolmuştur. İlk peygamber ve ilk İnsan Hz. Âdem'den itibaren evlattan evlada geçen "son peygamberlik nuru" O'nda sahibini bulmuştur.

Peygamberimiz henüz dünyaya teşrif etmeden babası Abdullah vefat etmiş, onun ölümünden sonra zevcesi Âmine Hatun pek mübarek bir erkek çocuk dünyaya getirmişti. O çocuğa “Muhammed” adını verdiler.

Hz. Peygamberimizin nesebi şöyledir: “Muhammed b. Abdullah b. Abdumuttalib b. Haşim b. Abdimenaf b. Kusayy b. Kilab b. Mürre b. Kab b. Lüey b. Galib b. Fihri b. Malik b. İlyas b. Mudar b. Nizar b. Mead b. Adnan.

Buhari'nin Sahih'inde Peygamberimizin nesebi Adnan'a kadar sayılmakta ise de Taberi, tarihinde, Resul-i Ekrem'in nesebini Hz. İbrahim'e kadar götürür.

Muhammed “pek çok hamd ü sena olunmuş, övülmüş” demektir. Hz. Peygamber altı yaşına gelince annesi de vefat etmiştir. Babadan yetim anadan öksüz kalan Hz. Muhammed'e dedesi Abdumuttalib bakmıştır. Dedesinin ölümünden sonra amcası Ebu Talib O'nu yanına almış. O'nun yetişmesine büyük bir özen göstermiştir. Amcası Ebu Talib'in yanında ticaret ile iştiğal ettiği sıralarda Hz. Hatice ile evlenmiştir (Pala, 2003: 343).

Resulü Ekrem efendimizebeşeri sıfatla, kırk yaşlarında nübüvvet, kırk üç yaşlarında da risalet gelmiştir. Manen dünya halk olmadan bu sıfatlarla donatılmış idi.

Hz. Resulullah, yirmi üç senelik peygamberlik hayatında durmadan dinlenmeden çalışmış, insanları Allah'ın nizamında hak ve adalete, gerçek eşitliğe ulaştırmak için buluştuğu her fertle görüşmüş, topluluklara hitap etmiştir.

İrtihal edinceye kadar İnsanlığı ince bir telkin edasıyla bilfiil örnek olarak irşad etmiştir. Daima sevdirmiş, kolaylaştırmıştır; zorlaştırmamıştır. Sevdirme ve kolaylaştırma O'nun bütün hayatının tasviridir. Geleceğin mürşitlerini de şöylece irşad etmiştir. “Sevdiriniz, nefret ettirmeyiniz. Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz.” (Pala, 2003: 343).

Hz. Habibullah Efendimiz, büyük bir öğretmendi. O'nun bizzat yetiştirdiği hukukçu, siyasetçi, kumandan ve (Suffa Ehli) öğretmenleri yüzlerce. O zengin-fakir, kuvvetli-zayıf, ayırımına katıyen yer vermez; hüküm verirken Allah korkusuyla ürperir ve daima en büyük hâkim olan Allah'ın adaletini hatırlatırdı. Allah'ın şeraitini

tatbik ederken, en yakınlarına bile taviz vermez, mutlak adaleti icra ederdi. Bir defasında; “Allah’a yemin ederim ki, Muhammed’in kızı Fatıma hırsızlık etseydi onunda elini keserdim” buyurmuştur.

Efendimizin giydiği elbiselerden başka bir elbisesi olmazdı. Kuru bir yatak, hurma lifi dolu bir yastık, bir su kabı ve bir hayvan derisi O’nun bütün serveti, bütün eşyası idi.

Hz.Resulullah Efendimiz, Hakk’ı ezmek için muhtelif silahlara sarılmış muannit zalimler güruhuna karşı, Allah (c.c) tarafından cihat vermekle mükellef kılınmıştır.

Efendimiz, bir operatör misali kılıcını küfrün kalbinde bir şifa neşteri gibi dolaştırmış, rahmet olarak gönderildiğinin şuuru içinde şifa kabul etmek istemeyen azgın kâfirler içinde hidâyet ve afv niyaz etmiştir. Şöyle buyuruyordu onlar için: “Allah’ım! Kavmimi doğru yola ilet. Günahlarını bağışla. Çünkü onlar yaptıklarının farkında değillerdir.”

Hayatında bir defa olsun yalan söylemediği, vaadinden dönmediği için düşmanları tarafından dahi “Emin” sıfatıyla anılmıştır.

Zikri ve fikri ile daima Allah’a karşı kâmil bir teslimiyet içerisinde yaşamış, en büyük ruh huzurunu “Gözümün Nuru” dediği namazda bulmuştur. Her işi hamd ile biterdi. Bütün işlerinde Allah’a dua ve niyaz halinde olurdu.

Hayatında bir defa olsun kalp kırıcı bir söz ve davranışın sahibi olmamıştır. O, insanların en çok gönül alanı idi. Daima tatlı söz söyler, herkese karşı güler yüz gösterirdi.

Tevazu Resulullah’da zirveleşmiştir. O, insanlar arasında zengin-fakir, asil-köle şeklinde bir ayırım yapmaz; yapılmasını da hoş karşılamazdı. “Hepiniz Âdem’in çocuklarıdır. Âdem ise topraktır.” buyuruyordu.

Kendisine dahi farklı muamele yapılmasını sevmezdi. Bir merhamet membaı idi. Kalbi bütün canlılara karşı şefkatle çağlardı. “Merhamet ediniz ki Allah da size merhamet etsin” buyururdu.

Ahlakı ilahi ahlak olan Kur'an ahlakı idi. Cenab-ı Hak Efendimiz'e: "Sen yüce bir ahlak üzerindesin" buyurmuştu. (Kalem Suresi: 4)

Allah'ın kendisine verdiği Peygamberlik vazifesini bihakkın ifa eyledikten sonra, hicretin 11.yılı Rebiülevvel ayının 12.sinde (m.632) Pazartesi günü güneşin zevailinden sonra ve gruptan önce irtihal etmişlerdir.

Her Müslüman'ın Hz.Muhammed hakkında bilmesi gerekenleri şairler de ele almış, böylece dini ve tasavvufi edebiyatımızı zenginleştirmişlerdir. Varlığın ilki o'dur. Cihan güzelliğinin tecellisidir. İnsanların efendisi, ezel ve ebedin tek hâkimidir. İncil O'nun gelişini haber vermiştir. Arş'a çıkmış, çerh ü zemin O'na secde etmiştir. Ondan daha üstün şefaathçi yoktur.

O'nun ümmeti olmakla Müslümanlar övünür. O'nun vasıflarını hakkıyla kimsecikler övemez, bitiremez, anlatamaz. O, Peygamberlerin imamıdır. Birçok mucizeler göstermiştir. Ebü'l Kasım, Resul-i Emin'dir. Zatıyla âlem şeref bulmuştur. Şeytan O'nun kılığına giremez. Bunlar gibi birçok özelliklerini saymak mümkün değildir. Edebiyatta bütün bu özellikleriyle şiirlere konu edinilir (Pala, 2003: 344).

"Hz. Muhammed, Allah'ın İnsanlara gönderdiği peygamberidir. Onunla birlikte olanlar kâfirlere karşı şiddetlidirler. Birbirlerine karşı pek merhametlidirler." (Feth Sûresi: 29).

Âşık, şiirlerinde Peygamberimize yer verir. Doğru İnsan olmak gerektiğini söyler. Peygamberin yolundan gidilmesi gerektiğini vurgular ve hırkasına yüz sürmek gerektiğini söyler. Âşık, peygamberimizi Resul'ü Kibriya, Nur Muhammet ifadeleriyle dile getirir. Allah'ın Peygamber'imiz'i habibim diye nitelendirdiğini söyler.

Dost Kâmil'im sen seni bil
Ara gerçek yâreni bul
Derde derman vereni bul
Hırkasına sür yüzünü s.323
...
Ya Habibim dedi Mevla
Var idi evveldan evla

Ol dur Resul'ü Kibriya

Nur Muhammet Nebi'miz var s.361

Âşık, şiirlerinde “Levlake levlak lemma halaktül eflak” ifadelerine yer vermiştir. İskender Pala, “levlâk” başlığında ifadenin anlamını; “Sen olmasaydın, (ya Muhammed) eflaki (yeri göğü) yaratmazdım” şeklinde dile getirmektedir (Pala, 2003: 300). Varlık âleminin Hakikati Muhammediye ile meydana geldiğini onun nuru hürmetine yaratıldığını anlatan bir Kudsi Hadis'tir (Dedebaba, 2000: 72). Âşık, bu ifadeyi dile getirerek Peygamberimizin önemini ve ona olan hürmetini ifade etmek istemiştir.

Levlâke levlak buyurdu Yaradan

Lemma halaktül eflak ol manadan

On sekiz bin âlem halk oldu ondan

Âşığı Muhammed mest-i Ali'yim s.428

3.4.2. Dini Şahsiyetler ve Olaylar

3.4.2.1. Ehlibeyt

Arapça, evin ferdleri anlamınadır. Hz. Peygamberin neslinden ve yakınlarından olanlara denir. Bunlar, Hz. Ali, Hz. Fatma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'dirler (Cebecioğlu, 2009: 71).

Bozçalı, Ehl-i Beyt'i Peygamber Efendimiz ve kızı Hz. Fatıma, damadı ve amcasının oğlu, kendisine ilk iman eden gençlerden olan Hz. Ali ve torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'den oluştuğunu ifade etmiş ve Müslümanlar tarafından derin bir sevgi ile sevildiğini söylemiştir (Bozçalı, 2005: 168).

Sa'd b. Ebu Vakkas radiyallahu anh'dan anlatıyor: “ Şu ayet indiği zaman, (mealeni): ”Sana bu ilim geldikten sonra, kim seninle bu hususta mücadele edecek olursa de ki: “Gelin, çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendinizi ve kendimizi çağırıp toplanalım, sonra niyaz edelim ki, Allah'ın laneti yalancılar üzerine olsun!” (Al-i İmran: 61) inince Resulullah (SAV) Ali'yi, Fatıma'yı,

Hasan ve Hüseyin'i çağırdı ve: "Allah'ım! Bunlar da benim ehlim" buyurdu." (Canan, t.y. XII. : 415)

İbnu Abbas r.a. anlatıyor: "Resulullah (SAV) buyurdular ki: "Nimetleriyle sizi beslediği için Allah'ı sevin. Beni de Allah sevgisi için sevin. Ehl-i Beytimi de benim sevgim için sevin." (Canan, t.y. XII. : 414)

Ümmü Seleme (radiyallahu anhâ) anlatıyor: "Ben Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın evinin kapısında iken şu âyet nazil oldu: "...Ey peygamber ailesi! Allah günahlarınızı giderip sizi tertemiz yapmak istiyor" (Ahzab: 33). Evde Resûlullah (SAV) Ali, Fâtıma, Hasan ve Hüseyin vardı. Onlara bir örtü bürüdü ve: "Allahım, işte bunlar benim ehl-i beytimdir, bunlardan günahı gider ve bunları kirlerden tertemiz kıl!" buyurdu. Ben atılıp: "Ey Allah'ın Resûlü! Ben ehl-i beytten değil miyim?" dedim. Bana: "Sen (yerinde dur, sen zaten) hayırdasın, sen Resûlullah'ın zevcesisin!" diye cevap verdi." (Canan, t.y. XII. : 416)

Hadis-i Şeriflerde Ehl-i Beyt şu şekilde dile getirilir:

"Ehl-i beytim, Nûh'un (aleyhisselâm) gemisi gibidir. Binen kurtulur, binmeyen boğulur."

"Sırat köprüsünden ayakları kaymadan geçenler, Ehl-i beytimi ve eshâbımı çok sevenlerdir." (Apak, Yavuz, t.y. :128).

Âşık, şiirlerinde sıkça Ehlibeyt'e yer verir. Âşık, Ehlibeyt'e Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'i almıştır. Âşık, gerçek bir Müslüman olabilmek için onları sevip saymak gerektiğini söyler. Peygamberi tam olarak sevebilmek için Ehlibeyt'ini de sevmek gerektiğini, Onlara zarar vererek Peygamber'in sevimemeyeceğini söyler.

Peygambere saygı sana ne verir

Ehlibeyt'e tuzak kurduktan sonra s. 213

...

Ehlibeyt'e yanan döş senin olsun s.273

3.4.2.2. Al-i Aba

Arapça kökenli bir kelimedir. Aba (kaftan, cübbe) ailesi demektir. Rivayete göre, bir gün Hz. Peygamber üzerinde aba bulunurken, yanına gelen Hz. Ali'yi, kızı

Hız. Fatıma'yı, torunları Hasan ve Hüseyin'i bu abanın altında toplar. Bu şekilde, Hz. Peygamber'in yakınlarını belirleyen bir ifade olmak üzere, adı zikredilen kişiler "Âl-i aba" terimiyle anılmışlardır. Sayıları: Hz. Peygamber, Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin ve Hz. Fatıma olmak üzere beş kişiden müteşekkil olduğu için bir elin beş parmağına benzetilerek "pençe-i âl-i aba" yahut "penç ten-i âl-i aba" gibi isimlerle de anılmışlardır (Cebecioğlu, 2009: 21).

On sekiz bin âlem varı
Gönüllerde Hakk'ın nuru
Habibullah bergüzarı
Ehlibeyt'i Ali Aba s. 359

3.4.2.3.Hz. Ali

Babası Hz. Peygamberin amcalarından Ebu Talib'dir. Annesi ise, Haşimoğulları'ndan Esed'in kızı Fatıma'dır. Onun bi'set (Hz. Peygamber'e Peygamberliğin gelişin) ten yaklaşık 9 veya 10 yıl kadar önce Mekke'de doğduğu kabul edilir. Ebu Talib'in, en küçük oğludur. O yıllarda Mekke'de baş gösteren kıtlık ve Ebu Talib'in de fakirliği sebebiyle Hz. Ali, beş yaşından itibaren hicrete kadar Hz. Peygamber tarafından himaye edilmiştir(Sofuoğlu, 1997: 23–24). Soyu anne ve baba tarafından Peygamber soyuyla birleşir. İslam dinini kabul eden ilk dört kişiden biridir. 8–10 yaşlarındayken İslam'ı kabul ettiği ve yüzünü hiç puta döndürmediği için "Keremallahu veche" diye tazim edilir. Künyesi Ebü'l-Hasan (Hasan'ın babası), Ebu Turab(Toprağın babası) ve Murtaza(seçilmiş, gözde) olarak bilinir. Lakabı esedullah (Allah'ın aslanı) el-Galib(üstün gelen) ve Haydar'(aslan)dır (Pala, 2003: 28). Hayattayken cennetle müjdelenen on kişiden biridir. Peygamber'in Medine'ye hicreti esnasında yatağına yatmakla canını tehlikeye atıp onun hayatını kurtaran Hz. Ali'dir. Bedir, Uhud, Hendek gibi muharebeler yanında birçok gazvelere de katılmış ve Hayber'de destanlaşan bir sancaktarlık yapmıştır. Hz. Peygamber'in irtihalinden sonra birçok önemli görevlerde bulunmuş ve dördüncü halife olarak hilafet makamına getirilmiştir. Fakat kendisini halife tanımak istemeyerek Hz. Ali'ye karşı çıkan Şam valisi muaviye ile Sıffin'de yapılan savaştan sonra halifenin hakem usulüyle seçilmesi oyunları üzerine, Hz. Ali hilafetten uzaklaştırılmak istenmiş ve hariciler adı verilen bu kişilerin suikastı sonucu hunharca şehit edilmiştir. Hazreti Ali, esmer, kısaya

yakın boylu, sakalı beyaz, geniş ve sık; saçlarının ortası dökük, karnı genişçe ve şişman; yiğit, sabırlı, cömert, iyiliksever, dünyaya değer vermeyen bir kişi idi. Hz. Peygamber'in kızı Fatıma'dan Hasan, Hüseyin ve Zeynep adlı üç çocuğu olmuştur. Peygamber soyu onda devam eder. Şah-ı Merdan, Merd-i Huda, Şir-i Yezdan ve Haydar-ı Kerrar, Kerremallahu veçhe gibi lakaplarla anılır (Pala, 2003: 28). Âşık Kâmil Sayın, şiirlerinde Hz. Ali'nin kişilik özelliklerine de yer verir.

Elli bin müslimim deyi bağırırsan
Yüz bin cami kurup kelim savursan
Fahri kâinata sırdaşım desen
Vız gelir Ali'ye kıydıktan sonra s. 213

Âşık, Hz. Ali'nin Kuran'ı ezbere bildiğini, Peygamberin "Hz. Ali Natık Kur-an'dır" canlı Kur-an'dır. Dediğini ve Allah'ın ona Aslan'ım diye hitap ettiğini dile getirir.

Hüda aslanımdır Ali buyurdu
Resül'ü Kibriya saddock duyurdu
Bil cümle Kuran'ı ezber okurdu
İnsanlığa canlı Kuran Ali'dir s.349

...

Daim düşkünlerin elini tuttu
Garipler yanında duran Ali'dir s.349

Bektaşî edebiyatında kandil, kudret kandili, kandildeki nur terimleri üzerine pek çok dizeye rastlanır. Peygamberimizin hadisinde "Âdem meydana çıkmadan çok önce Ali ile Ben bir nur halinde idik" buyurmuştur. Bektaşî nefeslerinde de geçen bu sözlerden, ikisi aynı nur olan Hz. Ali ve Hz. Muhammed anlaşılır... Din kitaplarına göre Tanrı'nın nuru Hz. Âdem'den öteki peygamberlere geççe geççe Abdulmuttalib'e kadar gelmiştir. Ondaki bu zatın iki oğlu olan Abdullah ve Ebu Talib'e geçerken ikiye ayrılmıştır. Abdullah Hz. Muhammed'in, Ebu Talib Hz. Ali'nin babalarıdır. İşte nur onlardan da çocuklarına geçerek devam etmiştir (Dedebaba, 2000: 74). Dedebaba, Hz. Muhammed ve Hz. Ali'nin nurdan meydana gelişini şöyle ifade eder: Tanrı kerem ve lütfundan bir yeşil engin deniz yarattı. Ona bir terbiye bakışı saldı.

Deniz dalgalandı ve bir inci dışarıya düştü. Tanrı onu ikiye yarıdı. Biri yeşil biri ak oldu. Yeşil bir kubbe gibi asılı duran kandile onları koydu. Yeşil nur, Muhammed Mustafa'nın, ak nur Ali-yyel-Murtaza'nın nuru idi. Ondandır Allah bir melek yarattı. Ona sen kimsin, ben kimim diye sorunca sen sensin ben benim yanıtını verdi. Onu kahretti, toz haline getirdi. Bundandır yarattığı beş meleğin beşi de, bu soruya benzer yanıt verdiler. Onları da kahretti. Altı bin yıl sonra Cebrail'i yarattı. Aynı soruyu ona da sordu. Ona karşılık veremedi. Uç, diye buyurdu. Altı bin yıl uçtu, geldi, yine yanıt veremedi. Yine emir alıp uçtu. Altı bin yıl sonra yine yanıt veremedi. Tekrar altı bin yıl uçarken artık düşecek kadar halsiz oldu. Tanrı iyilik etti. Onun iç gözünü açtı. O da kudret kandilini gördü. Ona kondu. Kapısını bulamayınca niyaz etti, kapısı açıldı. İçine girdi. Orada, bir vücut olmuş iki nuru (biri yeşil, biri ak) gördü. Ak nurdan bir ses geldi ki: - O soruya Sen Yaraticısın, ben yaratılanım, sen Sultansın ben kulunum diye karşılık ver. Cebrail dönüşte öyle söyleyince Tanrı da ona "Rahmet üstadına, pirine!" dedi. Şimdi, Pir: Muhammed Mustafa'dır. Üstad Ali-yyel-Murtaza'dır (Dedebaba, 1999: 51). Sayın da şiirlerinde Hz. Ali'nin kandildeki nur olduğunu ifade eder.

Şah'ım Ali kandildeki nur idi s.349

...

Yanan kandildeki nurdur s.359

Âşık, "La feta" sözüyle "La feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar" hadisine gönderme yapmaktadır. İfade edilen söz günümüz Alevî-Bektâşî eserlerinde Hz. Ali'nin fazileti ile ilgili olarak nakledilen rivayetlerden biri olup, "Ali gibi er, Zülfikar gibi kılıç dünyaya gelmedi", "Ali'den başka fatih, Zülfikar'dan başka kılıç yoktur" gibi farklı lafızlarla da nakledilmektedir. "Lâ fetâ" ile başlayan söz bütün kaynaklarda hadis olarak tanıtılmasa da, Zülfikar, Alevî-Bektâşî kültüründe yetmiş iki arşınlık boyu ile halkın muhayyilesinde oluşmuş mitolojik bir savaş aleti olarak vazgeçilmez bir figürü oluşturur (Çiftçi, 2005: 139). Âşık'ın, peygamberimizin sözüne istinaden ifade ettiği bu söz Hz. Ali'nin yiğitliğini anlatmaktadır.

Habibullah demedi mi Lâ Feta

Âşığı Muhammed mest-i Ali'yim s. 428

Âşık, Hz. Ali'yi kırkların başı olarak nitelendirir.

Kırkların başısın hem can yoldaşı
İhsan kıl yoluna vereyim başı
On sekiz bin âlemlerin nakışı
Erenler Sultanı sensin ya Ali s.185

Âşık, Hz. Ali'nin Elestü'den önce yaratıldığı, Hz. Âdem'in çamurunu kاردığı fikrini şiirlerinde dile getirir.

Elestüden evel geldin Efendim
Ol Galudan irşad kıldın Efendim
Cebrail'e rehber oldun Efendim
Erenler Sultanı sensin ya Ali s.185

...

Âdem'in çamuru karılır iken
Âlemlere rahmet verilir iken
Elest'te huzura durulur iken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi s.355

Âşık,, Hz.Resulullah'ın "hangi Peygamberin güzelliğini görmek istiyorsanız Hz. Ali'ye bakınız" hadislerine dayanarak, şiirlerinde Hz. Ali'den bahsederken Hz. Musa, İsa, İshak, Şit, Eyyup, Davut, Lut peygamberin isimlerine de yer verir.

Musa'da, İsa'da, İshak'ta, Şit'te
Eyyub'un sabrında Davut'ta, Lut'ta

Cenk ederken Bedir, Hendek, Uhut'ta
Turnalar Ali'mi görmediniz mi s.355

Âşık, peygamberimizin Miraç'a yükselmesi sırasında Cebrail'in bile gelmeye cesaret edemediği Sidret-ül-Münteha'da Hz. Ali'nin bulunduğunu ifade eder. Peygamber efendimizin Miraç'a çıkma esnasında üzerine oturduğu döşek benzeri sergi olan refrefe Hz. Ali'nin de oturarak Allah ile görüştüğünü ifade eder.

Sitretil Munteha yüce divanda s.355

...

Refrefi aşk bulup Hak'la oturdu s.349

Hiz. Ali'nin Allah tarafından verilen ilham olan İlmî Ledun'a sahip olduğunu ifade eder.

Bilirim ki yücelerden yücesin

Bin bir ismin ilmi lednu hecesin s.185

Âşık, Hz. Ali'nin farklı şekilde görülmesini ifade etmek için dona girmek tabirini kullanmıştır. Anadolu Alevîliğini oluşturan temel inançlardan birisi de ruhun yeniden bedenleşmesi anlamına gelen ve don değiştirme olarak adlandırılan inanış biçimidir. Bu inanışta, ruh ölmez; bedenden bedene girerek varlığını sürdürür.

Türk kültüründe bu don değiştirme; ruh göçüne inançtan kaynaklanır. Kökeni Şamanist ve Budist inanışın iç içe geçmesine dayanır. Bu inanca göre, insanoğlu öldükten sonra ruhu hayvanlara geçer ve belli bir dönüşten sonra yeniden insanda bedenleşir. Bu durum; İslam dinine de tasavvuf kanalından girmiştir. Ruh; insana gelmeden önce cemadat(madenler), nebadat(bitkiler), hayvanat(hayvanlar) içinde yaşar ve İnsana ulaşır. Buna kavs-i nüzul da denilir. Ölümden sonra bu aşamalar kavs-i uruç olarak yeniden yaşanır (Zelyut, 2009: 270–271).

Bin bir donda baş gösterdi her demde

Hak'kal yakın Hak'kı gören Ali'dir s.349

...

Kul Kâmil'im bu meydanda

Seni gördüm cümle canda

Baş gösterdin bin bir donda

Murtaza'sın sana geldim s. 358

Âşık, Hz. Ali'nin Hayber'in fethinde bulunup peygamberimize yardım etmiş olmasını dile getirir. Hayber fethedilme olayını Rıza Zelyut şu şekilde ifade eder: "Hicretin yedinci yılının başlarında, Hayber'e gidildi. Savaşta sancak Ebubekir'e, ertesi gün Ömer'e verildi; fakat Hayber alınamadı. (Zelyut, 2009: 108–109).

Müslüm ve Tirmizi'nin bir rivayetinde şöyle gelmiştir : “Resulullah (SAV) Hayber günü buyurdular ki: “Yarın sancağı öyle bir kimseye vereceğim ki, O, Allah'ı ve Resulünü sever, Allah ve Resülü de onu sever.” Ravi devamla der ki: “ Bu söz üzerine (beni mi seçer ümidiyle, görünmek için) boyunlarını uzattılar. Ama o: “Bana Ali r.a.'ı çağırın!” buyurdular. Ali getirildi ama gözlerinden rahatsız idi. Hemen baş parmaklarını tükürüğü ile ıslatıp Ali'nin gözlerine sürdü ve sancağı ona verdi. Allah Teala onun eliyle fethi müyesser kıldı.” (Canan, t.y. XII. : 289-290)

Peygamber, sabahleyin Hz. Ali'yi çağırdı, sancağı ona teslim etti. Ali o gün, kalenin kapısını söküp savaşta kalkan olarak kullandı ve Hayber fethedildi.” (Zelyut, 2009: 108–109).

Hayber kapısını kopardı attı
Hazreti Resul'e imdada yetti s.350

Hz. Ali'yi pir olarak nitelendirir. Her iki âlemin vereceği sıkıntılardan dolayı Hz. Ali'den yardım ve aman diler.

Kamil'im irşadımız pirim Ali'den s. 294

...

Medet Mürvet senden ey şahı âlem
Bana sırdaş oldu dert ile elem

Çektikçe artıyor eksilmez çilem
Peş peşe geliyor şaşım el aman s.324

Âşık, zaman zaman Peygamberimizle Hz. Ali'yi bir arada dile getirir. Bu Âşık'ın her ikisine de duyduğu sevgi ve bağlılığı gösterir.

Alevi inancına göre, Ali'nin nuru ile Muhammet'in nuru aynıdır. Hz. Muhammet bir ilim şehridir; Hz. Ali ise o şehrin kapısıdır.

Alevi felsefesinde, Hz. Muhammet'le Hz. Ali özdeşleşmiştir. Bunun sonucunda da “Muhammet-Ali” kavramı doğmuştur. Bu ifadenin Hz. Muhammet'le Ali gibi veya Hz. Muhammet ve Ali gibi algılanması yanlıştır.

Burada iki varlık gibi görünen tek varlık vardır. O varlığın dışı Hz. Muhammet içi Hz. Ali'dir. Dış, nübüvveti temsil eder; iç ise hakikati ifade eder (Zelyut, 2009: 449). Peygamberimiz de birçok hadisinde Hz. Ali'nin kendine olan yakınlığını ifade etmiştir:

Hz. Enes İbnu Malik r.a. anlatıyor: "Resulullah (SAV) pazartesi günü gönderildi. Hz. Ali r.a. da salı günü namaz kıldı." (Canan, t.y. XII. : 288)

Zeyd İbnu Erkam r.a. anlatıyor: "Resulullah (SAV) şöyle buyurdular: "Ben kimin dostu isem, Ali de onun dostudur." (Canan, t.y. XII. : 289)

Resul hürmetine Ali aşkına s.287

...

Ehlibeyt-i Ali Resul aşkına

Gözlerinden seli dök doya doya s. 369

...

Kâmil'im adadım fedadır canım

Âşığı Muhammed mest-i Ali'yim s. 428

...

İrşad oldum Hünkar Bektaş Veliden

Aslım Muhammet'ten neslim Ali'den s.321

3.4.2.4. Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

Peygamberimizin torunları, Hz. Ali ve Hz. Fatıma'nın çocuklarıdır. Tirmizi'nin bir rivayetinde şöyle gelmiştir: " Resulullah (SAV) Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'e bakıp: "Allah'ım, Ben bunları seviyorum, Sen de sev!" buyurdu." (Canan, t.y. XII. : 311-312)

Ebu Said r.a. anlatıyor: "Resulullah buyurdular ki: "Hasan ve Hüseyin, cennet ehlinin iki gencidir." (Canan, t.y. XII. :313)

Hz. Hasan on iki imamın ikincisidir. Künyesi Ebu Muhammed'dir. Lakabı Takî ve Seyyid'dir. Hicretin üçüncü senesinde Ramazan ayının ortasında Medine'de doğdu. İsmi şerifini Cebrail Cennet ipeklerinden bir ipeğe sarılı olarak Resulullah'a hediye getirmiştir. Esmâ binti Umeys şöyle anlatmıştır: Hz. Hasan'ın ve Hz. Hüseyin'in ebesi ben idim. Hz. Hasan doğunca, Resulullah teşrif etti. Oğlumu getir ya

Esmâ buyurdu. Onu Resulullah'a verdim. Sağ kulağına ezan, sol kulağına ikamet okudu. Hz. Ali'ye oğlumun adını ne koydun, diye sordular. Hz. Ali, ya Resulallah, onun ismini koymakta sizin önünüze geçmem, dedi. Resulullah ben de oğluma isim vermekte Rabbimden öne geçmem, buyurdu. O sırada hemen Cebrâîl geldi. "Ya Resûlallah! Allahü Teala sana selam ediyor ve senin ile Hz. Ali'nin Hz. Musa ile Hz. Harun gibi olduğunuzu buyurdu. Oğlunun adını Hz. Harun'un oğlunun adı gibi koy. Onun adı Şenber'dir. Manası Arapça Hasan demektir" dedi (Cami, 2009: 324).

Hz. Hasan, muaviye ile anlaşmak suretiyle, Müslümanlar arasında yeniden kan dökülmesini önlemiş ve şahsi fedakârlığı ile geçici de olsa İslâm birliğini sağlamıştır. Ne yazık ki muhatapları Hz. Hasan'ın bu davranışına uygun karşılık verme yerine, sözlerinde durmamışlardır. Bilhassa Mugire b. Sube Küfe'de vali olarak bulunduğu yıllarda Hz. Ali'yi kötüleme ve Müslümanları tahrik etmekten ve tefrikaya sevk etmekten başka hiçbir faydası olmayan son derecede çirkin ve utanç verici bir faaliyetin yürütücüsü olmuştur. Hz. Hasan hilafet makamında altı ay kalmış, yapılan anlaşmadan sonra Medine'de on yıla yakın yaşamıştır. 28 Safer 49/6 Nisan 669 tarihinde yezid b. muaviye ile evlendirilmek vadiyle kandırılan karısı Ca'be b. Es'as b. Kays tarafından zehirlenerek şehid edildi (Sofuoğlu, 1997: 29–32). Kardeşi Hz. Hüseyin: "Seni kim zehirledi?" diye sorunca: "Onları öldürmek mi istiyorsun? Hayır. Ben Allah'a havale ediyorum!" der, söylemez. Öleceğine yakın aişe'ye haber salarak Resûlullah'ın yanına gömülme izni ister. O da "Pekiyi" der. Ancak iktidarda bulunan Emevî ailesi buna razı olmaz. Hz. Hüseyin, huzursuzluk çıkmaması için bu meselede ısrar etmez. Hz. Hasan'ın vasiyeti esnasında sarfettiği: "Mani olurlarsa Bakî'u'l-Garkad'a defnedin" sözü esas alınarak Bakî'ul-Garkad'a defnedilir.(Canan, t.y. XII. : 319)

İmam Hasan Haydar için

Eğleme canan gidelim s. 217

...

On bir İmam Şahım Ali

Oğlu Efendim Efendim s. 221

Hız. Hüseýin, on iki imamın üçüncüsü ve imamların atasıdır. Künyesi Ebu Abdullah'tır. Lakapları, şehid ve seyyiddir. Hicretin dördüncü senesinde Şaban ayının dördünde, salı günü, Medine'de doğdu.

Hız. Hüseýin'in mübarek yüzünde öyle bir nur parlardı ki, karanlık bir gecede bir yere otursa, mübarek alnından ve yüzünden parlayan nurun aydınlığında, yolu görürlerdi. Mübarek göğsünden ayaklarına kadar olan kısmı, Resulullah'a tam benzerdi. Nitekim Hız. Hasan'ın da mübarek göğsünden başına kadar olan kısmı Resulullah'a benzerdi. Resulullah "Hüseýin benden, ben de Hüseýin'denim, Allahü Teâlâ Hüseýin'i seveni sever" buyurdu (Cami, 2009: 328). Esmâ binti Umeys şöyle nakleder: Hız. Hüseýin doğunca, Resûlullah yine teşrif ettiler. Hız. Hüseýin'i kendilerine verdim. Onu yere koyup ağlamaya başladılar. Niçin ağlıyorsunuz ya Resulallah, dedim. Bu oğlumu zalim bir kavim şehit edeceklerdir. Fatıma'ya söyleme, buyurdu. Hız. Ali'ye oğlumun adını ne koydun diye sordu. Yine Hız. Hasan'ın isminin konmasında olduğu gibi karşılıklı konuştular. Cebrail geldi. Ya Muhammed oğlunun adını Hız. Harun'un diğer oğlunun adından koy, onun adı Şenberre idi. Arapçada Hüseýin demektir, dedi (Cami, 2009: 324).

Hız. Peygamber, Fatıma'nın evinin önünden geçerken, İmam Hüseýin'in ağladığını duyup Fatıma'ya "Bilmez misin ki onun ağlayışı beni incitir" demişti. Peygamber'in, Hüseýin'in dudaklarını öptüğü, yanağını yanağına sürüp sevdiği bütün kaynaklarda vardır. Peygamber Hız. Muhammed, ona, "Cennet gençliğinin efendisi" demiştir. Hız. Hüseýin; peygamberin terbiyesi ile yetiştirilmiştir (Zelyut, 2009: 136).

Daha sonra babası Hız. Ali ile beraber Kufe'ye gitti. Onunla bütün seferlere iştirak etti. Hız. Hüseýin'in gençlik yılları ve sonrasında son derece fazıl, çok namaz kılıp oruç tutan, çok sadaka veren muttaki bir kişi olduğu; Medine'den yirmi defa yürüyerek hacca gittiği, çok hayır işlediği bildirilmektedir (Gölpınarlı, 1989: 60–77).

Ali Murtaza'nın varı

Fatmannemin gözü nuru

Sensin şehitler serdarı

Şah Hüseýin sana geldim s.357

3.4.2.5. On İki İmam

Arapça'da "isna aşeriye" denilen on iki imam, Şiîlerce dini korumak ve hükümlerini yerine getirmek için Hz. Peygamber'e halife ve varis olduklarına inanılan on iki kişidir. Caferiye, On ikiler Fırkası, İmamiye de denilen bu mezhebin inanışına göre Peygamberimiz, Veda haccından dönerken Gadiruhum denilen yerde Hz. Ali'yi kendisine vasi ve halife tayin etmiş, on iki imam bulunacağını söylemiş, hatta sonuncusunun Mehdi olacağını açıklamıştır. Böylece Hz. Ali ve soyundan on iki imam kabul ederler. Bunlardan her biri kendisinden sonraki imamı, ümmete bildirmiştir (Pala, 2003: 377).

İslam'ın batını yüzünü temsil eden ve Hz.Peygamberin istediği biçimdeki bir İslam'ı bildiren ve yaşatan kişiler olarak kabul edilirler. Bunlar da tıpkı Hz.Ali gibi olağanüstü güç sahibi kabul edilirler.

Alevîlerde imamlar, masum ve günahsız kabul edilir. Bunların soyca Hazreti Ali'ye ulaşmaları ve Peygambere bağlı bulunmaları şartı aranır (Zelyut, 2009: 104).

Alevî Bektaşî kültüründe ve edebiyatında on iki imam velâyet sahipleri sıfatıyla son derece önemli bir yer tutar. On iki imam için övgü mahiyetinde çeşitli şiirler yazılır. Bu şiirlere on iki imam, duvaz, duvazdeh, duvazdeh imam, duvaz - imam ve eimme- i isna aşeriyye isimleri verilir (Turan, 1999: 357)

- 1- Ali b. Ebu Talib(Emir-ül Mü'minin)
- 2- Hasan b. Ali (Mücteba)
- 3- Hüseyin b. Ali(Seyyid-üş Şuheda)
- 4- Ali b. Hüseyin(Zeyn'ül Abidin)
- 5- Muhammed b. Ali(Muhammed Bakır)
- 6- Cafer b. Muhammed(Cafer Sadık)
- 7- Musa b. Cafer(Musa Kazım)
- 8- Ali b. Musa(Ali Rıza)
- 9- Muhammed b. Ali(Muhammed Taki)
- 10-Ali b. Muhammed (Ali Naki)

11- Hasan b. Ali(Hasan Askeri)

12- Mehdi b. Hasan(Kaim, İmam-i Zaman)

Âşık, şiirlerinde on iki imamın ismini bir arada dile getirir. Hepsinden övgüyle bahseder.

On iki İmam'a secde dururuz

Şah'ı Merdan gibi Sultan'ımız var s.353

...

Ehlibeyt'i Ali Aba'ya varıp

İmam'ı Hasan'a yüzümü sürüp

Şah İmam Hüseyin'in darına durup

Nuru Cemalini görmek dilerim

Zeynel Abidin'den hidayet alıp

Muhammed Bakirle ummana dalıp

Cafer'i Sadık'ın cemine gelip

Nuru Cemalini görmek dilerim

Musa'yı Kazım'dan tuttum elimi

Aliyyül Rıza'yla bir et yolumu

Nolur görüp gözet arzu halimi

Nuru Cemalini görmek dilerim

Tagi, Nagi, Askeri'nin nurundan

Muhammed Mehdi'nin Hakk'a sırandan

Dost Kâmil'im Ehlullah'ın varından

Nuru Cemalini görmek dilerim s.354

3.4.2.6. Yirmi Dört Bacı

Kerbela'da İmam Zeynel Abidin'in etrafında dönüp dua ederek onu yezid'in askerlerinden koruduğuna inanılan, Hz. Hüseyin'in eşi, kızları, kız kardeşleri ve akrabasından oluşan yirmi dört kişiyi ifade eder (Kaderoğlu, 2007: 229).

Senin ümmetliğin kimden kimedir
Yirmi dört bacıyı soyduktan sonra s. 213

...

Kâmil'im yürekte dinmez acımız
Develerde üryan yirmidört bacımız
Gönül durağımız hem ser tacımız
Şah'ım Hüseyin'e götürün beni s. 363

3.4.2.7. Kerbela

Irak'ta bulunan bir bölgedir. Bağdat'ın 100 km güneybatısına düşer. Şimdi burada aynı adla anılan bir şehirdir. Hazreti Muhammed'in torunu İmam Hüseyin'in şehit olduğu yerdir. Kabri de aynı bölgededir. Hazreti Hüseyin'in bu sahrada çok acıklı bir şekilde ve susuz bırakılarak şehit edilmesini anlatan birçok eserler yazılmıştır (Pala, 2003: 279). Kerbelâ katliamı tüm İslam âlemini derinden üzen, yarattığı hüznü, acı ve elemle gelenekselleşen, Bektaşilikte "matem", "aşure", "muharrem orucu" gibi her yıl tekrarlanan saygı, sevgi ve bağlılık gösterilerine yol açan hatta bazı inananlarca Kerbela Haccı gibi yıllık dinî ziyaretlere vesile olan bir olaydır (Bender, 1994: 47).

İmam Hüseyin ve Kerbela'da şehit edilen Ehlîbeyt üyelerinin sayısı 72'ydî. Ehlîbeyt şehitlerinin başları kesildi ve hediye kazanmak üzere ordu komutanlarına dağıtıldı. yezid askerlerinden ölenler gömüldü. İmam Hüseyin ve yandaşlarının bedenleri atlara çîğnetildikten sonra çölde bırakıldı. Kadınlar ve çocuklar koşumsuz develere bindirilerek Şam'a gönderilmek üzere Kufe'ye yollandı. Kerbela şehitlerinin naşı ertesi gün Beni Esad kabilesinden Gadiriyye köylüleri tarafından gömüldü.

İmam Hüseyin'in ve diğer şehitlerin başı kesilerek vali ubeydullah'a götürüldü (Zelyut, 2009: 143). Kerbela'da yaşanan bunca üzücü olayın acısını Âşık da derinden hisseder ve şiirlerinde yer verir. Hz. Hüseyin'e yapılan işkenceleri acı duyarak anlatır.

Şah Hüseyin'i Kerbela'da kestiler
Ehlîbeyt yastayken asla gülemem s. 305

...

Kerbela çölünde az mı ağladım
Ah u feryad ile sinem dağladım s.321

3.4.3. Bazı Mutasavvıflar ve Tasavvuf Şairleri

3.4.3.1. Hallacı Mansur

Adı Ebu'l-Mugisü'l-Hüseyn b. Mansru'l-Beyzavi olan Mansur edebiyatça çokça anılan ünlü bir sûfidir. İran'ın Tur kasabasında doğdu. Basra'ya yerleşip ve evlenmiştir. Tasavvuf yoluna genç yaşta girmiştir. Zühd ve İtikâf ile çabucak ilerlemeler kaydetti. Hind ve Türk memleketlerinde dolaşarak İslâm'ı yaymaya çalışmıştır. Hakkında birçok menkıbeler vücûda getirilen Mansûr, aslında hallâc(pamuk atan) değildir. Bir gün hallâc olan bir dostuna bir iş buyurdu. O da bu işi yapmak için dükkândan ayrılınca Mansûr onun vaktini çaldığını düşündü ve parmağının işaretiyle dostunun işlerini devam ettirdi. Dostu geri dönünce bu kerameti gördü ve o günden sonra Mansûr'a "Hallâc" lakabı verildi. Onun tasavvufta ustası Ebu Amr Osman-ı Mekki'dir. Cüneyd-i Bağdadî ile sohbetleri olmuştur. Her gün bin rekât namaz kılarmış. Tasavvuf yolunda ilerleyip fenâfillaha ulaşınca "Ene'l Hakk (Ben Hakk'ım)" demiş, muhalifleri bu sözün zahiri manasına göre onu münkir kabul edip hapse attırmışlardı. Sekiz yıllık hapis hayatı sırasında "Tavâsi" adlı tasavvufî bir eser yazmıştır. Bir kavmin Kâ'be'yi tahrip etmesinin sebebi olarak Mansûr'un sözleri gösterilince katline hüküm verilmiş, halifenin de tasdikiyle kamçılanmış, parçalanmış, asılarak teşhir edilmiş, kafası kesilmiş ve cesedi yakılmıştır (Pala, 2003: 197).

İşin en ilginç yanı, herkes tarafından dışlanıp hor görüldüğü dönemde Hallac'ın karşıtları arasına hocası Amr b. Osman el-Mekki ile en sıkışık zamanlarda danışmanlığına başvurduğu Cüneyd el-Bağdadî'nin de katılmış olmasıdır (Öztürk, 1996: 71).

Hallâc-ı Mansur hayatı ve fikirleriyle birçok İnsanı tesiri altında bırakmıştır. O tasavvuf erbabı sahasında en büyük ilâhî aşk kurbanı olarak görülmüştür. Dâr, Berdâr, Ene'l-Hak terimleriyle telmihlerde ve benzetmelerde bulunulmuştur. Bu durum bilhassa Anadolu Türk edebiyatında sıkça görülmektedir. Bektaşî şiirlerinde de Hallâc-ı Mansur, asırlarca bu anlayışla zamanımıza kadar yüceltmeye devam

etmiştir. Türk Edebiyatında Hallâc-ı Mansûr'un başından geçenleri anlatan "Mansûrnâme" adlı manzum menakıpnâmeler yazılmıştır (Özcan, 2002: 161–162).

Bektaşîlere göre de Hallâc-ı Mansur aşkı uğruna öldürülmüş bir aşk şehididir. Dâr-ı Mansur Enel Hak diyen Hallacı Mansur anısına tekkeye bağlanmanın, tarikat uğruna canını feda etmenin bir simgesi olarak algılanır. Bir hizmetin konusu olan ya da bir hizmeti yerine getirmek isteyen her can buraya gelir (Korkmaz, 1994: 89).

Âşık, şiirinde kendi benliğini yok edip Hakk'ın varlığında birleşmek istediğini söyler ve bu fikirlerinden dolayı Allah'a seslenir. Bu düşüncelerini dile getirirken de Hallacı Mansur'u örnek vermiştir.

Benliğimi yok eylesem
Varlığımı Hak eylesem
Ben de Enel Hak söylesem
Mevla'm bana kızar mısın? s. 187

Âşık, ismini dile getirmese de kendini Hallacı Mansur'a benzettir.

Dost Kâmil'im türlü sual sorsalar
Katlim için bin bir ferman verseler
Asmak için darağacım kursalar
Vallahi billahi dönmem yolumdan s.321

3.4.3.2. Abdülkadir Geylani (Gilan H.470/M. 1077-Bağdat H.561/M.1165)

Nesebi Hz. Ali (r.a.)ye dayanan, Hicrî 470 yılında Gilan şehrinde dünyaya gelen ve bundan dolayı Geylani diye tanınan Abdülkadir'in babası Ebu Abdullah, annesi Fatıma'dır. Doğduğu zaman annesi 60 yaşında olan Abdülkadir, büyük meşayih'ten kabul edilen babasını da küçük yaşlarında kaybetmiştir. Temel eğitimini aldıktan sonra on sekiz yaşlarında Gilan'dan çıkarak ilmini geliştirmek için Bağdat'a gider. Otuz üç yıl ilim ve riyazetle meşgul olur. Uzun yıllar medreselerde ders verir ve kitaplar yazar. H. 561 yılında vefat eden Abdülkadir Geylani'nin kabri Bağdat'ta Babü'l Derc Medresesi'ndedir (Sarı, 2010: 62–63).

Babası tarafından Hz. Hasan (r.a.), annesi tarafından Hz. Hüseyin (r.a.) neslinden olan, böylece nesebi hem baba hem de anne tarafından Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimize ulaşan, Abdülkadir Geylani Hazretleri 91 yıl ömür sürmüştür.

Birkaç defa evlenip on iki erkek, iki kız çocuğuna sahip olan Geylani Hazretleri hayatı boyunca Peygamber Efendimiz'in ve ashabının tuttuğu yola aykırı tek bir harekette bulunmamış, cümle evliyanın üstünlüğünü kabul etmesi sonucu "Sultanü'l-Evliya" ünvanını almış;

"Ben ki Hüseyini soyundanım, hazinedir durağım

Cümle Hak erenlerin boynunda durur ayağım"

sözleriyle kendini ifade etmiş büyük bir velidir (Sarı, 2010: 62–63). Kamil Sayın, şiirlerinde Abdülkadir Geylani'nin yüce bir veli olduğunu, ona bağlandığını ifade eder.

Abdülkadir Geylan yüce veliden

Senin gibilere sır olup geldik s. 293

...

Dost Kâmil'im küllü varım

Gavsı Geylani'dir pirim s. 362

...

Medet mürvet senden ey kutbu âlem s. 324

3.4.3.3. Bacı Sultan

Karacalar Köyü'nde halk arasında Zehra Bacı Hak Halili'nin ikinci eşi Hatice Hanım'dan olan kızıdır. Anlatılanlara göre uzun boylu, buğday benizli, ela gözlü, nur yüzlü biridir (Sarı, 2010: 68). Bacı Sultan, 1893 yılında Karacalar Köyü'nde doğmuştur, ilk eğitimini babası Hak Halîlî'den almıştır (Yıldırım, 2007: 363).

Fahr-i Kâinat Efendimiz ile Hz. Fatıma Annemiz arasındaki muhabbete benzer bir yakınlık da Hak Halili ile Bacı Sultan arasında yaşanmıştır: Bacı Sultan dünyaya geldiği zaman Hak Halili'ne götürürler. Babası onu kapıda görür görmez ayağa kalkar. Ömrünün sonuna kadar bu böyle sürer. Hak Halili'nin son nefesinde Bacı Sultan içeri girer; Hak Halili toparlanır, ancak kalkamaz. "Kızım beni başıyla kalkamıyorum" der. Göz göze gelirler; babasından kızına akan cereyan öyle etki

yapar ki Bacı Sultan olduğu yere yığılır. Aşk-i Ahmedi tecelli edince Bacı Sultan maneviyatın gerçek sahibi olur (Sarı, 2010: 67).

Babasının vefatından sonra, köyde devam etmekte olan Kadirî Tarikatının Hüseyinî Kolunun, şeyhliğini yapmıştır. Başta Bacı Sultan'ın eşi İrbiş Ağa olmak üzere, birçok âlim, bir kadının tarikat şeyhi olmasını kabul etmemiş ve Bacı Sultan'a çeşitli eziyetler ederek, dergâhın kapanmasına sebep olmuşlardır. Bacı Sultan'ın oğlu Kadir Ağa, dergâhın başına geçinceye kadar dergâh kapalı kalmıştır (Yıldırım, 2007: 363).

3.4.3.4. Hak Halili

1827 yılında Afyonkarahisar vilâyetinin Aziziye kazasının Dereköy'ünde doğan Hak Halili (Meşaihden Müderris Şeyh Hacı Halil Efendi) 13 yaşında Bolvadin'de öğrenime başlar, üç yıl burada, yedi yıl Konya'da, on üç yıl İstanbul'da okuduktan sonra Mısır'a El-Ezher Üniversitesi'ne gider. Orada beş yıl talebelik yaptıktan sonra üç yıl da müderrislik ve baş müderrislik yapar (Görkaş, 2003: 280).

Bu sıralarda içini kaplayan coşku ve aşk O'nun yolunu Mekke'ye ve buradan da devrin en büyük şeyhlerinden Halil Paşa Hazretleri'ne düşürür. Onun yanında yedi yıl tasavvuf eğitimi ve terbiyesi alır. On iki tarikatın şeyhliğini yapan ve Şeyhü'l-Ekber olan Şeyh Halil Paşa ile birlikte Medine-i Münevvere'ye giderler ve Peygamber Efendimizin Ravza-i Mutahhara'sını ziyaret ederler. Gece rüyasında Peygamber Efendimizi gören Hak Halili, Peygamber Efendimizin kendisine "Halil, sen benim ikinci evladımsın" demesini şeyhine anlatır. Şeyhi de "Halil artık Hakk'ın Halili oldun" demesi sonrası "Hak Halili" mahlasını almış olur (Sarı, 2010: 66).

Yoksul Derviş'in söylediğine göre, Hak Halili doğduğu zaman, babası annesine "Bu çocuğa iyi bak, ileride ulemanın, hâkimlerin ve bütün âlemin nezdinde çok büyük ve şanslı makamı olacak. Kur'an'da Yasin Suresi ayetleri ile Besmelenin sayısı kadar yaşayacak" der. Hak Halili gerçekten 84 yıl yaşamış ve 1907'de vefat etmiştir.

Hak Halili, vefatında bıraktığı vasiyette, dört yıl sonra kabrinin açılmasını, eğer bedeni bozulmamışsa üzerine türbe yapılmasını ister. Bu isteği gerçekleştirilir ve söz konusu yere bir türbe yapılır (Sarı, 2010: 67-68).

Âşık, şiirlerinde Hak Halili'yle Bacı Sultan'ın ismini bir arada dile getirmiş, onları mürşit ve rehberi olarak ifade etmiştir.

Hak Halili'dir mürşidim

Bacı Sultan'dır rehberim s. 357

3.4.3.5. Hacı Bektaş Veli

Asıl adı Muhammed Bektaş olan Hacı Bektaş Veli'nin yaşadığı dönem ve çevre iyi bilinmekle beraber, kaynaklarda doğumu hakkında farklı bilgilere rastlanmaktadır. Hacı Bektaş Veli'den bahseden kaynakların en eskisi Eflâki Dede'nin "Menâkıbu'l-Arifin" adlı eseridir.

Kaynaklarda verilen doğum tarihlerinin 1209–1248 arası, vefat tarihlerinin de 1270–1337 arası olduğu görülmektedir. Bu durumda Hacı Bektaş Veli'nin XIII. yüzyılın ikinci yarısında yaşamış olduğu kesindir.

Velâyetnâme'de Hacı Bektaş'ın babasının "İbrahimü's-Sâni", annesinin ise Nişabur şehri âlimlerinden Şeyh Ahmed'in kızı olduğu yazılıdır. Bu hususta şu kayıtları görmekteyiz: Sultan İbrahimü's-Sâni ile Hatem 24 yıl evli kaldıkları hâlde çocukları olmaz. Sultan İbrahim, şehrin ileri gelenlerini toplayarak, bir erkek çocuğunun olması için dualar edilmesini, Kur'an-ı Kerim'den hatimler yapılmasını ister. Buna karşılık ihsanlarda bulunur. Bir hafta kadar hatimler yapılır, dualar edilir. Nitekim Hâteme Hatun Sultan İbrahim'den gebe kalır, müddeti dolunca da nur topu gibi bir erkek çocukları olur. Çocuğunun adını "Bektaş" koyarlar (Güzel, 2002: 35-36).

"Hacı" lakabı ise Velâyetnâme'de yer alan bir keramet sonucu Bektaş'ın asıl adıyla birlikte anılagelmiştir. Velâyetnâme'ye göre, Hacı Bektaş'ın hocası Lokman Perende Horasan'dan hacca gittiğinde, Arafat'ta vakfeye geçildiği zaman, arkadaşlarına:

– Bugün arife, bizim evde şimdi bişi pişirirler, demiş. Bu hâl Hacı Bektaş'a malûm olmuş, Lokman'ın evinde pişirilen bişiden bir tepsiye koyarak bir dakika içinde arafata ulaştırmış, orada bunu yemişler. Hac dönüşü Nişâbur halkı kendisini karşıladığı ve tebrik ettiği zaman Lokman "Asıl hacı olan Bektaş'tır. Hepimiz onu kutlayalım." diyerek onun bu kerametini halka duyurmuştur (Güzel, 2002: 38).

Kırkbıdaktan name salan
Darıceçte namaz kılan
Horasan'dan beri gelen
Hacı Bektaş Veli'miz var s. 361

3.4.3.6. Hacı Bayram Veli

Hacı Bayram-ı Velî, Ankara'nın Çubuk suyu kenarında Solfasıl köyünde doğmuştur. Solfasıl köyü bugün Ankara'nın Hasköy semti, Karakum mahallesiyle birleşmiştir. Bu köyün adı zaman içinde değişikliklere uğramış, aslı "Zü'l-Fazl", "Zû fazl" olan bu iki ismin bozulmuş şekli solfasıl veyahut sonfasıl şeklinde ortaya çıkmıştır. Doğum tarihi hakkında bilgiler kesin değildir. Mehmet Ali Aynî, Bursalı Mehmet Tahir'in risalesini ve Şakayık-ı Numaniyye Tercümesini kaynak göstererek doğum tarihini 1352-53 / 753 olarak vermektedir.

Asıl adı Numan'dır. Bayram adı doğumunda verilen adı değildir. Bayram adı, bir kurban bayramı sırasında karşılaşmalarından dolayı Hamid-i Aksarayî tarafından verilmiştir. Bu adla tanınmış, asıl adı kullanılmaz olmuştur.

Hacı Bayram, adının yanı sıra Hacı Paşa, Ahi Sultan, Kapıcıbaşı ve Veli lakapları ile de tanınmıştır. Hacı unvanı ise şeyhi Ebu Hâmiddin Aksarayî ile Mekkeye gidip Hac görevini yerine getirmesinden dolayıdır.

Hacı Bayram'ın ilk tahsilini Arapça hocası Şeyh İzzettin'den yaptığı söylenmektedir. Hacı Bayram'ın bir başka hocasının da Hallaç Mahmud Efendi olduğu söylenmektedir.

Kaynaklar Hacı Bayram Veli'nin tasavvufa intisabına kadar müderrislik yaptığını kaydeder.

Hacı Bayram'ın müderrislikten ayrılışı ve tasavvufa geçiş sebebi Şeyh Hamid Hamidüddin-i Aksarayî'ye intisabıdır. Ancak Hacı Bayram ile Aksarayî'nin nerede karşılaştığı ihtilafli bir konudur. Karşılaşma mekânı olarak Kayseri ve Bursa gösterilmektedir. Bursa'da intisabı zikreden kaynak sayısı bir iken, Kayseri'de intisabı ifade edilen kaynaklar hem sayıca çok, hem de tarih olarak daha eskidir (Turan, Aydın, 2011).

Âşık, şiirinde Hacı Bayram Veli ne kadar önemli bir zat olduğunu, Fatih Sultan Mehmet'in hocası Akşemseddin'in Hacı Bayram'dan irfan aldığını dile getirir.

Nice Şeyhler ilim, irfan buldular

Eşrefoğlu, Akşemsettin oldular

Fatih ile İstanbul'u aldılar

Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram (Kamil Sayın arşivinden) s. 448

3.4.3.7. Pir Sultan Abdal

Alevî - Bektaşî şairidir. Sivas'ın Yıldızeli / Banaz'da doğmuştur. Doğum tarihi bilinmemektedir. Hayatı hakkında fazla bilgi yoktur. Şöhretini artıran asıl neden şiirlerinden çok henüz gereği kadar açıklığa kavuşturulamamış olan idamı ile ilgili söylentilerdir. Bu konuda bilinen tek gerçek Sivas Valisi Hızır Paşa tarafından astırılmış olduğudur. Bu Hızır Paşa hakkında da çeşitli söylentiler bulunmaktadır. Adı, Amasya tarihine göre Deli Hızır Paşa, Selânikî'ye göre Divane Hızır Paşa'dır. Özdemiroğlu Osman Paşa komutasında İran savaşlarına katılmış, 1588'de Sivas Beylerbeyliği'ne atanmıştır (Artun, 2001: 235).

Pir Sultan Hızır Paşa tarafından Toprakkale'ye hapsedildiği, daha sonra da gelen fermanla kendisini "Siyaset Meydanı"nda astırdığı bilinmektedir.

Pir Sultan hakkında bilinenlerin tümü iki kaynaktan gelmektedir. Biri kendi şiirleri, diğeri de hayatının ve kavgasının çevresinde oluşan rivayetler, menkıbelerdir. Her iki kaynağın da sözlü olduğu görülmektedir. Şiirlerinin bir bölümü cönklerde kayıtlıdır (Artun, 2001: 235).

Şiirlerinden anlaşıldığına göre asıl adı Haydar'dır. Soyunun Yemen'e bağlanmasının nedeni manevidir. Pir Sultan'ın şiirlerine bakılırsa onu yetiştiren, tekke eğitim ve öğretimidir. Şiirlerinde okuduğundan, yazdığından sık, sık söz eder. Nefeslerindeki bilgi yüküne bakarak tekkenin verdiği ölçüde öğrenim gördüğü anlaşılmaktadır. Yani ümmî değildir. Ayrıca halifeler tarihini, evliya menakıplarını, tarikat kurallarını, Peygamberler menkıbelerini de iyi bildiği görülüyor. Mezarının nerede olduğu kesin olarak bilinmemektedir. Öldürüldüğü şehirde, yani Sivas'ta gömülü olduğu düşünülebilir (Artun, 2001: 235-236).

Pir Sultan Abdal'ın Peygamber soyundan geldiğini ve seyyid olduğunu söyleyenler var ise de, bu ona duyulan sevgiden kaynaklanmış bir yargıdır. Asılmasından sonra da, kendisini, aynı gün çeşitli yerlerde görenler olmuştur ve bazı söylenenlere göre de sonradan Erdebil'e gitmiş, orada ölmüştür (Dedebaba, 1998: 280).

Pir Sultan Abdal'ın kızının da, güzel nefesler yazan bir ozan olduğu görülür. Üç de oğlu vardır. Bunlardan Seyyid Ali, Banaz köyü yukarısındaki Çamlık'ta yatmaktadır. Pir Mehmed adlı olanı Tokat'ta Daduk köyünde, Er Gaip ise Dersim'de gömülüdür (Dedebaba, 1998: 281).

Âşık, verdiği sözde hep duracağını dile getirmiş gerekirse bunun için canını bile vereceğini söylemiştir. Âşık, inandığı bu değerlerde kendine önder olarak Pir Sultan Abdal'ı görmektedir.

Şah'ın izinden yürürüz
İkrarımızda dururuz
Ahtımıza can veririz
Pir Sultan Abdal'ımız var s. 361

Âşık, şiirlerinde kendini Pir Sultan'a benzeter. Kendini onun yaşadıklarıyla özdeşleştirir. Sevdiğinden bu durumlarda kendine destek olmasını ister.

Kırarlar meyimi dolum dökerler
Genç yaşımda bellerimi büklerler
Pir Sultanlar gibi dara çekerler
Eller gibi taşa tutma yar isen s. 329

3.4.4. Diğer Şahsiyetler

3.4.4.1. Cude

Hz. Hasan'ın karısı olup Eş'as bin Kays kızıdır. muaviye cude'yi kocasını zehirlediği takdirde onu yakında halife olacak oğlu yezid'le evlendireceğini söylemiş ve bu haberle birlikte yüz bin dirhem göndermiştir. Cude, babası Eş'asın da kendisini yönlendirmesiyle, Hz. Hasan'ı zehirlemiştir (<http://www.tasavvuf.info/ehlibeyt.htm>).

Resulullah Deden idi
Kâfirler Seni de yedi
Zalim cude zehirledi
Şah'ım Hasan sana geldim s. 357

3.4.5. Dini -Tasavvufi Terimler

3.4.5.1. Ayet

Arapça kökenli bir kelime olup açık alamet, nişan, eser; Kuran-ı Kerim'in her bir cümlesidir. Kelimenin çoğulu "ayat" olup her ikisi de daima "kerime" sıfatıyla birlikte kullanılır. Kur'an ayetlerinin sayısı 6616 olup bir kısmına ayat-ı muhkem(e) denir. Bunlar, manası tefsir yoluyla anlaşılabilen ayetlerdir. Diğer bir kısmına da ayat-ı müteşabih(e) denir. Bunlar, akıl ve nakil yoluyla kavramanın mümkün olmadığı ayetlerdir. Anlamalarını ancak Allah bilir. Bazı surelerin başında zikredilen harfler bunlardandır (Pala, 2003: 54).

"Biz sana apaçık âyetler indirdik. Onları fâsıklardan (kâfirlerden) başkası inkâr etmez." (Bakara Suresi: 99).

bazı şiirlerinde ayetleri dile getirirken bazı şiirlerinde doğrudan ayet dile getirmez; fakat ayetle konuştuğunu kendisi ifade eder.

Âşık, İsra Suresinin 70. Ayetinde geçen "Ve lekad kerremna.." ifadesine yer vermiş ve Allah'ın insana verdiği iltifatı dile getirmiştir. "Andolsun ki, Biz âdemoğullarını mükerrem kıldık ve onları karada ve denizde (nakil vasıtalarına) yükledik ve onları leziz, temiz şeylerden merzûk ettik ve onları mahlûkatımızdan birçokları üzerine ziyadesiyle üstün kıldık." (İsra Suresi: 70).

Hak tecelli kıldı beni âdemde
Velegad Kerremna yazdı Kuran'da s. 211
...
Ben de ayet ile konuşuyorum
Ne olur kulak ver sözüme benim s. 418

Âşık, şiirinde “La İlahe İllallah” sözüne de yer vermiştir. “La İlahe İllallah” Allah’tan başka İlah yoktur anlamına gelir. “İlâhınız bir tek Allah’tır. O’ndan başka ilâh yoktur. O, Rahmândır, Rahîmdir.” (Bakara Sûresi: 163).

La İlahe İllallah

Habibullah eyvallah s. 255

Âşık’ın şiirlerinde “Hel etâ” ifadesi de geçmektedir. Bu ifade Kuran’ın yetmiş altıncı suresi olan İnsan suresinde yer almaktadır. Mekke’de veya Medine’de nazil olduğuna dair rivayetler vardır; 31 ayettir. Adını ilk ayetinde geçen “ el İnsan” kelimesinden almıştır. “Hel etake”, “ed-Dehr”, “el-Ebrar” ve “el-Emşac” isimleri ile de anılır. (Bkz. Kuran- ı Kerim ve Türkçe Meali, 2010: 577)

“İnsanın üzerinden henüz kendisinin anılan bir şey olmadığı uzun bir süre geçmedi mi? Hakikat biz, İnsanı (erkek ve dişi sularının) karışımından (meydana gelen) bir nuffeden yarattık. (Üzerine mükellefiyet yükleyerek) onu imtihan ediyoruz. Bu sebeple onu işitici, görücü yaptık. Gerçek Biz ona (Peygamber göndermek sûretiyle, doğru) yolu gösterdik. İster şükreden (mümin) olsun, ister nankörlük eden (kâfir)” (İnsan Suresi/ 1-3).

Kuran’da zikreder ayet Hel-eta s. 428

Âşık, Allah’ın kün emrini dile getirir. Kün’ün manası “Ol” demektir. Özellikle tasavvufi edebiyatta çok kullanılır. Kur’an-ı Kerim’in birçok yerinde Allah’ın, bir şeyin olmasını istediği zaman ona “Ol!” demesinin yeterli olduğu; istenilen şeyin hemen olacağı hususunda ayetler vardır (Bakara/11; Al-i İmran/47, 59; En’am/73, Nahl/49, Meryem/35, Yasin/82, Gafir/67).

“Kün”, kâinatın ve her şeyin yaratılış emridir.

Kaf ve Nun harflerinden meydana geldiği için “Kaf u Nun” da denilir. Bu iki harfin akl-ı küll ve nefsi küll’e işaret olduğu yahut Âdem ile Havva’ya karşılık gösterildiği rivayetleri vardır. “Kün” emri verilmeden evvel herkes Elest bezminde idi. Henüz hiçbir maddî varlık yaratılmamıştı. İnsan, Kenz-i Mahfi mertebesinden “Kün” emri ile çıktı (Pala, 2003: 294).

Kün emrini verdin uyandık sese
İnanmam gayrıya her neyim dese s. 294

3.4.5.2. Bade

Farsça kökenli bir kelimedir. Şarap manasına geldiği gibi, kadeh anlamına da kullanılır. Divan edebiyatımızda bu kelime, daima içki, şarap, sarhoşluk veren içecek anlamında kullanılmıştır. Tasavvufî sembolizmde, bade, aşk, zevk, ilâhî sevgi gibi manaları ifade etmiştir. Ancak, Bektaşîler bu mananın ötesinde, gerçek anlamda da kullanmışlardır (Cebecioğlu, 2009: 28).

Rengi dolayısıyla, dudağa, kana, gözyaşına, yanağa benzetilir. Lezzeti ve sarhoş edici özelliği dolayısıyla teşbihlere konu olur. Bezm ve meclislerin vazgeçilmez unsurudur. Divan edebiyatında olduğu kadar halk edebiyatında ve tasavvuf edebiyatında da kullanılır. Aşk'ı Allah'a ulaşma yolu kabul eden tasavvuf ehli, badeyi de ruh coşkunuğu için bir araç olarak görür (Pala, 2003: 62). Âşık, tasavvufi manada olduğu gibi gönül birliği sağlamak amacıyla bade sunulduğunu ifade eder.

Sundular elime kadehi, meyi
İçersen olursun tek vücut deyi s. 205

3.4.5.3. Barad Almak

Barad almak tabiri berat kelimesinden türetilmiştir. Berat, rütbe, nişan ve imtiyaz verildiğini bildiren ferman (Devellioğlu, 2004: 85) anlamına gelmektedir. Peygamberimize, peygamberliğin bildirildiği Şaban ayının on beşinci gecesini (Devellioğlu, 2004: 85) "Berat Gecesi" olarak ifade edilir.

Alevi-Bektaşî inancına göre baradın Hz Ali'den alınacağı düşünülmektedir. Pir elinden de alınabilir. Geçiş, kurtuluş kâğıdıdır.

Baradı andan alırız
Yoluna kurban oluruz
Biz ancak O'nu biliriz
Şah'ı Merdan Ali'miz var. S. 361

3.4.5.4. Can, Canan

Farsça. Gönül, ruh gibi manalara gelir. Dervişler için kullanılan bir Mevlevî istilâhıdır. Kabul olunmak üzere gelen yeni dervişlere, Mevlevîler can derler. Can; Mevlevî ana tekkesinde, üç gün Saka Postu'nda oturur, orada kalıp kalamayacağını kendi kendine düşünür, düşünür, muhasebesini yapar, eğer olumlu sonuca ulaşırsa, hemen kalkar hizmete başlardı. Can; Saka Postu'nda, iki dizi üzere oturur, murakabe vaziyeti alırdı. Orada diğer dervişlerin (can) yaptığı hizmetleri seyrederdi. Saka Postu'na oturan kişi, tefekkürle meşgul olduğu için, ancak gerektiği zaman, gerektiği kadar konuşurdu. Bu durumda, can, herhangi bir vird okumazdı. Can, hizmete kalktığı anda yapacağı ilk iş ayakçılıktı. Diğer hizmetlere geçmesi, kabiliyetine göre değerlendirilirdi. "Can cümleden azîz" atasözüyle, derviş kardeşin her şeyden önemli olduğu dile getirilirdi, ihvan anlatılırken isimlerinin sonuna can kelimesi eklenirdi: Ali Can, Ahmet Can, Mehmet Can, Hasan Can vs. gibi. Tarikat kardeşlerinden bahsedilirken, canlar tabiri kullanılırdı. Canan, Farsça sevgili demektir. Rab, Allah, Allah'ın Kayyumiyet sıfatıdır (Cebecioğlu, 2009: 43).

Âşık, hepimizin bir atadan geldiğini unutmuyarak herkesi kardeş olarak görür. Can-ı canan, yani canların canı anlamında Tanrı ifadesi âşığın şiirlerinde de yer alır.

Serini canan yerine

Vermez misin be hey gönül s. 358

...

Bir meclise vardım canlar oturur

Elestü bezminden kerem getirir. S. 227

3.4.5.5. Cem

Arapça bir araya gelmek, toplamak, biriktirmek gibi manaları vardır. Tasavvufî bir terim olarak şöyle açıklanır: Öncesiz (kadim) ile sonradan olan (hadis) arasındaki ayrılığın ortadan kalkmasıdır. Zira cem halindeyken, ruh basireti, Allah'ın zat cemalini müşahedeye doğru çekilir. Eşyaları ayırt edici akıl, kadim olan zat nurunun kendisine galip gelmesiyle örtülü kalır. Hak geldiğinde batıl kaybaldığı için, hudus ile kıdem arasını ayırt etmekten uzaklaşır. Bu hale cem adı verilir (Cebecioğlu, 2009: 45). Alevîlerin-Bektaşîlerin cemaatle birlikte yaptığı ibadet olarak algılanan kutsal törendir

(Korkmaz, 1994: 70). Alevi-bektaşilik'te cem, dedelerin ya da babaların önderlik ettiği bütün bir geceyi dolduran dinsel bir törendir. Cem, önceden haber verilenlerin katılımıyla başlar; düşkünler bu törene alınmaz. Cemevi ya da cem odasında bir araya gelen cemaat, halka halinde yüz-yüze bakacak biçimde oturur. Bağlama eşliğinde zakir tarafından Hz. Muhammet, Hz. Ali, Ehlibeyt, On İki İmam ve Kerbela katliamı üzerine deyişler, mersiyeler, dualar okunur; halka namazı adı verilen tek ya da iki rekâtlık namaz secde edilir; kadınlı-erkekli semah dönülür; on iki hizmet yerine getirilir; kurban tığlanır; lokma dağıtılır (Korkmaz, 1994: 71).

Âşık, dine daha çok tasavvufi olarak yaklaşmakta ve doğru yolu cem meclisine girip birlik olmaktan geçtiğini düşünmektedir.

Dem ver Hak deminden bade içelim
Cem'de nefsi emareden geçelim s. 218

...

Çeneler kilitlenir diller tutulur
Muhabbet harici cemden atılır s. 220

...

Mevla'nın emrine sadık kalmalı
Dost ceminde daim Hakk'ı bulmalı s. 225

...

İki gözün gerçekleri gör deyi
Var kendini dost cemine kat dostum s. 306

Âşık, Cem meclisine girebilmek için nasıl bir insan olmak gerektiği dile getirilir.

Ham olanı bu meclise koymazlar
Bağırıp çağırma sesin duymazlar
Ölmeyince seni diri saymazlar
Sen önce özünü pakla dediler s. 407

3.4.5.6. Dar

Arapça ev, Farsça idam sehbası manasınadır. Tasavvufta Bektaşilik ıstılahları arasında geçer. Muhibbin, can feda etmek üzere meydanda ikrar verdiği yerin adıdır.

Meydânın tam orta yerine dar denir. Biat ve tarikat talkini töreni gibi merasimler, burada icra olunur. Tasavvuf Edebiyatında, "Hallâc-ı Mansur" un başına gelen olayı ifâde etmek üzere, şiirlerde lügat mânâsı ile kullanılırdı (yani idam sehbası mânâsına) (Cebecioğlu, 2009: 57).

Ağaç, sırik, direk anlamlarına gelir. Ayrıca darağacı, idam sehbası da demektir. Tasavvufî manada Alevi ve Bektaşîlerde ayin-i cemin yapıldığı yerin ortası, dar-ı Mansur; fena makamı, canı feda etme sözünün verildiği meydandır. Terceman-ı dar (Uludağ, 2001: 99). Terceman-ı dar; Bektaşîlikte dar-ı Mansur'a gelen bir derviş için okunan şu sözler: "Allah, Allah! Elim erde, özüm dârda, yüzüm yerde, erenlerin Dâr-ı Mansûr'un da, Muhammed Ali divanında, Hakk'ın huzurunda canım kurban, benim terceman, fakirin elimden dilimden incinmiş can karındaş var ise dile gelsin, Allah eyvallah hû dost!" (Uludağ, 2001: 348).

Dara durmak ise cemaatin ve dedenin ya da babanın önünde, canını yol uğruna vermeye hazır olduğunu bildirmek için niyaz ederek meydanın ya da meydan odasının ortasına gelerek, ayaklar mühürlenmiş, kollar göğüste çapraz, baş öne eğik durmaktır (Korkmaz, 1994: 88).

Kâmil'im çektiler dara

Yüzüm sürdüm yerden yere s. 222

...

Pir'in darına dururuz

Ser'i yoluna veririz s. 244

3.4.5.7. Dem

Farsça kökenli bir sözcüktür. Nefes, soluk; vakit, an, içinde yaşanan zaman. Tasavvufta; Rahmanî nefes ki, Hakk'ın feyzinden ibarettir. Tecellinin zuhur ettiği an ki Mevlevîler buna "Hu" derler. Bektaşîlerde içki. (Uludağ, 2001: 101–102).

Tasavvufta: 1- Kâmil insan'ın söz, ses ve soluğunda var olduğuna inanılan ruhanî güç, tanrısal etki. 2- Bu gücün, bu etkinin belirdiği an, zaman. Şarap, içki (Korkmaz, 1994: 92).

Âşık, dem kelimesini nefes, içki gibi farklı manalarda kullanmıştır. Âşık, içkinin (Kevser şarabının) pir elinden içileceğini söyler.

Köre kör bağlanmak marifet değil

Hakikatten bir dem al kardeş kardeş s. 211

...

Aşk demini iç dediler s. 289

3.4.5.8. Dost

Âşık'ın dost diye tabir ettiği gönül ehli kişilerdir. Doğru yola ancak onlarla birlikte olunarak ulaşılabileceğini düşünür. Bu dünyanın geçici olduğunu bir gün mutlaka sonsuz âleme varılabileceğini bu yüzden kalbimizi doğrultmamız gerektiğini, bunun için de dostlarla olmak gerektiğini söyler.

Bilirsin fanidir bu dünya fani

Gelen geçmedi mi köprü misali

Neden taşıyasın bunca vebali

Gönültut elimden dostu gidelim s. 374

...

Dostsuz geçen ömür bil ki hevadır

Dostla hoş muhabbet derde devadır

Dostsuzlara hazin bir son revadır

Hoş sefa geldiniz canım cananlar s. 441

3.4.5.9. Dört Kapı Kırk Makam

Sûfilerin Hakk'a ulaşmak için yaşadıkları dört manevî mertebeye meratıb-ı erbaa (dört kapı) denir. Salik (tarikata giren), "Kemâl" mertebesine ulaşmak için takip ettiği ve bir makamdan bir üst makama geçtiği tasavvufî yolu dört derecede tamamlar. Her bir dereceye kapı, durakların her birine de makam denir. Bunlar sırasıyla "şerî'at, tarîkât, ma'rifet ve hakîkât"tir. Pek çok İslâm sûfilere bu mertebelerle ilgili eserler telif etmişlerdir. Bunlardan Ahmed Yesevî tarikat erkânını ve esaslarını "kırk makam" esasına göre tenzim etmiş ilk Türk sûfîsidir. Kendisini takip eden pek

çok Türk sūfisinde de "dört kapı" sisteminin var olduğunu görmekteyiz (Duran, 1997: 12).

Dört Kapı Kırk Makam, inançtan düşünceye atlanılarak yakalanan İnsanın, kendisini tanık göstererek kendi metafiziğini (Tanrı'sını) beslemenin, yine kendini tanık göstererek kendi aklının yolunda yürümesinin öğretisidir. İnanç/düşünce düzleminde, Aleviliğin/Bektaşiliğin teorik özüdür (Korkmaz, 1999: 207).

Dört Kapı; şeriat, tarikat, marifet ve hakikatten oluşur. Şeriat kapısında İslâm dininin temel ilkeleri öğretilir. Bu kapı, bir yasa niteliğinde olup genel düzeni sağlamanın yollarını bildirir. Tarikat kapısında Bektaşîliğe girme yolları bir mürşide bağlanma kuralı öğretilir. Marifet kapısında bütün varlıkların gizemli bilgileri elde edilir. Hakikat kapısında ise İnsan, Çalap Tanrı'ya ulaşarak varlığın sırrına erer (Özcan, 2002: 145–146). Bunun bir uzantısı olarak İnsan-ı kâmilin çerağ gibi durması; fitil gibi yanması; yağ gibi erimesi ve nur gibi ışık vermesi gerekir (Korkmaz, 1999: 209). Bu dört kapının her birinde, onar tane olmak üzere kırk makam bulunmaktadır. Bu makamlarda Bektaşîliğin hayat tarzını düzenleyen onu toplumda yararlı bir şekilde yaşamaya teşvik eden bölümler bulunmaktadır. Bu makamlar Bektaşî'nin hem dünya hem de ahiret hayatını düzenleyen kurallar bütünüdür (Özcan, 2002: 145–146).

Hz. Peygamberin sözü şeriat, fiili tarikat, hali marifet, sırrı hakikattir. Şeriat farz, tarikat vacip, marifet sünnet, hakikat fazilet/ nafilidir. Şeriat baba, tarikat ana, marifet oğul, hakikat torundur (Uludağ, 2001: 110).

Hacı Bektaş Veli'nin Makalat isimli eserini Prof. Dr. Esat Coşan'ın tenkitli basımından sadeleştiren Hüseyin Özbay Dört Kapı Kırk Makam anlayışını şu şekilde ifade etmiştir:

Şeriat makamları;

Şeriatın birinci makamı, iman getirmektir. İkinci makam, ilim öğrenmektir. Üçüncü makam; namaz kılmak, zekât vermek, oruç tutmak, gücü yetene hacca gitmek, seferberlik olunca kaçmayıp düşmana karşı gelmek ve cenabetten

temizlenmektedir. Dördüncü makam, helal kazanmak ve faizi haram bilmektir. Beşinci makam, nikâh kıymaktır. Altıncı makam, hayz ve lohusalıkta cinsi münasebeti haram bilmektir. Yedinci makam, sünnet ve cemaat (ehl-i sünnet ve'l-cemaat) ehlinden olmaktır. Sekizinci makam, şefkattir. Dokuzuncu makam, temiz yemek ve temiz giymektir. Onuncu makam, emr-i bi'l-ma'ruf ve nehyi'ani'l-münker, yani iyiliği emredip yaramaz işlerden sakındırmaktır (Özby, 1990: 13–14).

Tarikat makamları;

Tarikatın ilk makamı pirden el alıp tövbe etmektir. Tarikatın ikinci makamı mürid olmaktır. Tarikat üçüncü makamı, saç kesmek (tırış olmak) ve elbise değiştirmektir. Tarikatın dördüncü makamı, nefis savaşında (mücadele etmek) olgunlaşmaktır; pişmektir. Beşinci makam, hizmet etmektir. Altıncı makam, havf yani korkudur. Yedinci makam, ümit etmektir. Sekizinci makam; hırka, zenbil, makas, seccade, subha (yüz taneli tesbih), ibrat (iğne) ve asadır. Dokuzuncu makam; makam sahibi, cemaat sahibi, nasihat sahibi ve muhabbet sahibidir. Onuncu makam; aşk, şevk, sefa ve fakirliktir (Özby, 1990: 15–18).

Marifetin makamları;

Marifetin birinci makamı edep, ikinci makamı korku, üçüncü makamı perhizkârlık, dördüncü makamı sabır ve kanaat, beşinci makamı utanmak, altıncı makamı cömertlik, yedinci makamı ilim, sekizinci makamı miskinlik, dokuzuncu makamı marifet, onuncu makamı kendini bilmektir (Özby, 1990: 19).

Hakikatin makamları;

Hakikatin birinci makamı, toprak olmak; ikinci makamı, yetmiş iki milleti ayıplamamak; üçüncü makamı, elinden geleni esirgememek; dördüncü makamı, dünyada yaratılmış bütün nesnelere kendisinden emin olmasıdır. Beşinci makamı, mülk sahibine yüzünü sürüp yüzünü (yaratılış sebebi olan Muhammed nurunu) bulmak; -çünkü vahdet evindedir- altıncı makamı, sohbetinde hakikat sırlarını söylemek; yedinci makamı, seyr-i sülûk; sekizinci makamı, sır; dokuzuncu makamı, münacaat; onuncu makamı, çalap Tanrı'ya ulaşmaktır. Kavuşma bundadır (Özby, 1990: 20).

Âşık, şiirinde bu mertebelere kulların gönlünü kırmayarak ulaşılabileceğini söyler.
Bu makamlarda bulunanların Allah'a kavuşacağını söyler.

Her sanat eseri Mevla yapısı

Kuldan gider Hakk'ın dördtür kapısı. 211

...

Dört kapıda kırk makamda yürüyen

Vuslat makamıdır çık doya doya s. 369

3.4.5.10. Elestü Bezm

Farsça ve Arapça iki kelimedden oluşmuş "Elest Toplantısı" anlamında bir tabirdir. A'raf Suresi'nin 172. ayetinde Allah ruhlara "Elestü bi-Rabbiküm" (Ben sizin Rabbiniz değil miyim?) sorusunu yöneltince ruhlar "Belâ" (Evet) dediler, işte bu toplantı, ruhlar bedene girmeden yapılmış, Allah ile ruhlar arasında "misak" (sözleşme) vuku bulmuştu. Orada verilen sözün doğruluğunun sınanması için, Allah, ruhları bu imtihan dünyasına gönderdi. Şu anda bu sınavdayız. Allah ile ruhlar arasındaki sözleşmenin meydana geldiği toplantıya "Bezm-i Elest" yani "Elest Toplantısı" denir (Cebecioğlu, 2009: 37). İşte o zaman ikrar vermiş olan insanoğlu, dünya hayatına geldiği zaman bu verdiği söze sadık kalmalıdır. Çünkü Allah, sözünden dönen olmasın diye ruhları birbirine şahit tutmuştur (Pala, 2003: 81). Dedebaba, ruhların Elest Bezm'inde söz verdikten sonra maddî âleme ineceğini bu iniş sırasında bir devinim içerisinde bulunduğunu, inerken önce madde sonra bitki sonra hayvan ve son olarak da İnsan olacaktır. İnsan olduktan sonra da kâmil İnsan olacaktır. Kâmil İnsan olduktan sonra tekrar aslına (bir anlamda başa) yani Tanrı'ya dönecektir şeklinde ifade eder (Dedebaba, 2000: 123).

Âşık, şiirlerinde verilen o sözü hatırlatır. Verilen sözde durulması gerektiğini söyler.

Elestü bezminde ikrar eyledim

Vallahi billahi dönmem yolumdan s. 321

...

Elestüden ikrar verdim gütmedim

Abdest yok namaz yok oruç tutmadım s. 270

...

Dost Kâmil'im dönme dosttan
Bizim ahtımız elestten s. 343

Âşık, çektiği sıkıntıların Elestü Bezm'de kadere yazılmış olduğunu düşünür ve şikâyet etmez. Bu aşığın hayat felsefesini ortaya koyar.

Ta ezelden payemizdir ezilmek s. 327

3.4.5.11. Eline, Beline, Diline Sahip Ol

Eline, beline, diline sahip olmak Hacı Bektaş Veli'nin ahlak anlayışı içinde yer almaktadır. İbrahim Murat "Hacı Bektaş-ı Veli'nin On dört Sırrı" adlı eserinde; Bektaşîlikte üzerinde özenle durulan, 4 kapı ve 40 makam içerisinde de yer alan 12 ilke olduğunu söyler. Alevi-Bektaşî yoluna giren her talipten ve her candan bu ahlak ilkelerine uymaları beklenir. Bu on iki ilkenin ilk üçünü eline, diline ve beline sahip olmak oluşturur (Murat, 2006: 189–190).

Eline-diline-beline sahip olmak, Alevi ahlakını temel ilkesindedir. El, dil, bel sözcüklerinin ilk harfleri alınıp da bir sözcük yazılırsa ortaya edeb çıkar. Bu nedenle Aleviler kendilerini edepli sayarlar (Zelyut, 2009: 478).

Ele sahip olmak; hırsızlık yapmamak, elle can yakmamak, kimsenin kanını akıtmamak, cana kıymamak... Bu ilke, Alevîlerin barışçılığının ve cana saygısının en somut anlatımıdır (Zelyut, 2009: 477). Beline sahip olmak; bir cinsel perhiz söz konusu değilse de, herkesi kendi helallisi ile birlikte olmaya çağıran, gayrimeşru ilişkilere karşı olan bir ilkedir. Beline sahip olan Alevi; kadın erkek uçurumunu aşarak İnsan olmada birleşmiş; erkek-kadın farkının bulunmadığı Kırklar Meclisi'nden bin bir türlü sanat yaratmıştır (Zelyut, 2009: 475). Diline sahip olmak; yalan söylememek, İnsanları sözle birbirine düşürmemek; kov ve gıybette bulunmamaktır (Zelyut, 2009: 477).

Âşık, Hacı Bektaşî Veli tarafından söylenen bu sözlerin İnsanlar tarafından düstur edilmelisini söyler. İnsanı kötü davranışlara iten halin bu üç hali korumamaktan kaynaklanacağını söylemektedir.

Hakk'a elsiz, belsiz, dilsiz varmalı
Tevazun Âdem'e olsun arkadaş s. 225

...

Mürşit arar isen varma inkâra
Ele bele dile sahipten ara s. 282

3.4.5.12. Erkân

Bir şeyin bir parçasını veya bütünü meydana getiren şeyler, esaslar. Rûknün çoğuludur (Apak, Yavuz, t.y. : 142). Tarikat adabı, tasavvuf ehlinin uyması gereken usul ve kurallar. Edep (Uludağ, 2001: 125).

1. Ruhsal aşama bakımından üstün durumda bulunan tarikat yolcuları; tarikat ileri gelenleri. 2. Tarikat ulularının koyduğu ve tarikatın yasası durumunda olan ilkeler, kurallar ve törenler bütünü: Erkân-ı Tarikat (Korkmaz, 1994: 119).

Erkân; Arapçada temeller, esaslar, direkler anlamlarına gelir. Manevî eğitim veren salikin; her yerde ve her an, daima kendisini gören, her hareketini bilen Allah'ı düşünerek ve buna bağlı olarak ağzından çıkan sözlere, yaptığı hareketlere dikkat ederek edep üzere bulunmasıdır. "Direkler" manasına gelen erkân sözü de tasavvuf okulunun usulü ile ilgili bir terimdir. Her sufinin bu konuda da bilgili olması ve ona göre hareket etmesi beklenir. Edep ve erkân hakkında hatalı davrananlara "edep erkân bilmez" ifadesi kullanılır. Halk arasında da sözünü, lafını bilmez, patavatsız, laubali davranışlı kimseler için yine bu tabirin kullanıldığını görmekteyiz (Cebecioğlu, 2009: 69).

Âşık, bir İnsanın edep-erkân alması gerektiğini söyler. Edep-erkân olmadan İnsanın Allah'a tam olarak kulluk edemeyeceğini söyler.

Beş vakitle Hakk'a kulluk edilmez
Edepsiz erkânsız yola gidilmez s. 306

...

Dolansan dünyada yedi kıtayı
Bu erkânda süremezsün sefayı s. 369

3.4.5.13. Gönül

Gönül, tasavvufi hayatın merkezini teşkil eden mevhumlardandır. Bütün batini faaliyetler gönülde meydana gelir. Kuran-ı Kerim’de, Kıyamet günü Allah’ın huzuruna “Selim bir kalp ile gelenler, müstesna bir yere sahiptirler.”(Şuara Suresi:89)

Mukaddes, harim ve mübarek olan Kâbe, zahiren beytullah, batınen gönül anlamında bir mefhum olmaktadır. Beytullah, Azeroğlu İbrahim peygamber tarafından yapıldığı hâlde, gönül Cenab-ı Hakk’ın nazargâhı ve seyrangâhıdır. Yere ve göklere sığmayan Tanrı, mümin kulunun kalbine sığımıştır (Tatçı, 1990: 240).

Mevlana’nın da hacca gitmeyi çok isteyen fakir bir ihtiyara, benim etrafımda tavaf et, hacca gitmiş olursun demesinin ardında da bu düşünce vardır. Ayin-i cemlerde halka namazı esnasında kible olarak İnsanların birbirine yönelmesinin sebebi de budur (Gökçe, 2009: 234).

Âşık da şiirlerinde gönlü Kâbe’ye benzetir. Bu yüzden İnsanlara karşı iyi davranmak gerektiğini, imanın ve İnsanlığın şartının gönül yıkmamak olduğunu söyler.

Gönüllerde bulup kible Kâbe’yi

Hayran eylediler cananlar beni s. 205

...

Gönül Beytullah’tır secde kılasın s. 290

Gönül, umumi kanaate göre Hakk’ın nazargâhı, batını idrak merkezidir. Gönül, Allah’ın tecelli mahalli olmakla birlikte, o bazen mutmain olmayan, bazen mühürlenmiş, bazen hastalanan, katılaştıran ve kibirlenen tavırlarla da ortaya çıkabilmektedir. Gönlün bu tavırları, Kuran’da ayrı, ayrı dile getirilmiştir (Tatçı, 1990: 236–237)

Âşık, da gönlü Kâbe’ye benzetmekle birlikte zaman zaman gönülden şikâyet eder. Âşık’ın, gönülden şikâyetçi olduğu şiirlerinde yanlış yollara yönelttiği için gönlünü eleştirir. Ne ettiyse gönlünü doğru yola yöneltmediğini söyler. Âşık, gönlün yaptığı hatalardan dolayı onu deli gönül olarak isimlendirir.

Söylenenden mana almak ne güzel
Deli gönül sana aldıramadım
Daim ilmihalin bilmek ne güzel
Deli gönül sana bildiremedim s. 289

Âşık, yaptığı davranışları bırakıp doğru yola yönelmesi konusunda öğütler verir. Nefsine uymamasını ister. Verdiği sözde sadık olmasını ister.

Gel ey deli gönül aç can gözünü
Nefsin körlüğünde kalma İnsan ol s. 301

...

Kuşlar gibi daldan dala konarsın
Bugünkü ikrardan yarın dönersin
Her olur olmaza neden kanarsın
Ahtına sadıkça dur da gör gönül s. 304

3.4.5.14. Güruhu Naci

Kurtulmuşlar topluluğu, kurtulanlar. Nâcî, kurtulan anlamına Arapça, güruh, topluluk anlamına Farsça bir söz olup ikisinden terkip yapılmıştır. Hz. Peygamber'in, "Ümmetim yetmiş üç fırkaya bölünecek hepsi de cehennemdedir, ancak bir bölüğü kurtulmuştur" buyurduğu rivayet edilmiştir. Alevî-Bektâşiler, o kurtulmuş bölüğün kendileri olduğunu iddia etmişler, kendilerine "Gürûh-ı Nâcî — Kurtulmuş bölük" adını takmışlardır. Tarikat yolunda Tanrı katına ererek kurtulmuş olan topluluk (Korkmaz, 1994: 146).

Âşık, kurtulmuş olan topluluğa söz verdiğini ifade eder.

Gurûhu Naci'ye verdim ikrarım
Oniki imamda kıldım kararım s. 428

3.4.5.15. Haram

Allahü Teâlânın Kur'ân-ı Kerim'de yapmayınız diye açıkça yasak ettiği şeylerdir (Apak, Yavuz, t.y. :218). Kuran-ı Kerim'de mealen şöyle buyurulmaktadır:

“De ki: Rabbim ancak fahiş şeyleri, onlardan zahir olanı da, gizlice yapılanı da ve her türlü günahı ve haksız yere tecavüzü ve şerik koşmaya dair hiçbir burhan indirmemiş iken Allah Teâlâ'ya şerik ittihaz etmeyi ve bilmediğiniz şeyleri Allah Teâlâ'ya karşı söylemenizi haram kılmıştır.”(Araf Suresi/33). Âşık, haram yemekten, haram işler yapmaktan çekinir. Haram yolla elde edilenin zararlarını söyler. Helal yollardan kazanmak gerektiğini söyler.

Haram lokma kursak deler bilesin

Aç ölsem de haram lokma yiyemem s. 276

3.4.5.16. İkrar Vermek

İkrar vermenin sözlük anlamı tasdik, kabul (Develioğlu, 2004: 424). İnsanoğlu ilk sözünü Elest Bezm'inde Allah'a vermiştir. Araf Suresi 172–173. ayetlerinde verilen bu söz dile getirilir. Tasavvuf yoluna girenin, Allah'a yaklaşmak niyetiyle boynunu şeyhe teslim etmesi, bir şeyhe, derviş olduğunu ve verdiği sözden dönmeyeceğini ifade etmek demektir (Cebecioğlu,2009:131). Âşık da şiirlerinde ikrar vererek bir mürşide bağlandığını sözünden dönmeyeceğini sık sık dile getirir.

İkrar kıldık Hakk'a bağlı özümüz s. 291

Âşık, sözünü tutanların Allah'ın inayetiyle karşılaşacaklarını söyler.

Daim vasıl olur Hakk'tan inayet

Dostyolunda ahtın sürebilirse s. 303

Âşık, da iyi İnsanların verdikleri sözde sadık kalacaklarını söyler.

Ahtı peymanında durur

Durabilmek ne güzeldir

Durabilirsen gel beri s. 362

3.4.5.17. İlm-i Ledun

Hakk'ın katından gelen bilgi (Kehf Suresi/65). Mutasavvıflar bütün ilimlerin Allah katından geldiğine inanırlar. Ancak şer'i ve zahiri ilimler melek ve resul

aracılığıyla gelir. İlham ise aracsız olarak doğrudan Hak'tan gelir. Onun için ilhama, ilm-i ledün denilmiştir. Bu ilim kişiye özgü mahrem bir bilgidir (Uludağ, 2001: 183-184). Hz. Musa'nın Hz. Hızır'dan bu ilmi öğrenmek istemesi, Kehf Suresi'nin 60-82. âyetlerinde ayrıntılı olarak anlatılır. Zahirî ilim konuşarak, kitap, kalem, defterle tahsil edilmesine rağmen bu ayetlere göre ilm-i ledün, susarak ve yaşamakla (kal ile değil hâl ile) öğrenilir (Cebecioğlu, 2009: 133).

Âşık, İlm-i Ledun'la doğru yolun bulunacağını ifade eder İlm-i Ledun'a sahip olmak gerektiğini söyler.

Merak mevcut ise sende

İlmi Ledun yol al kardeş s.191

...

İlm-i Ledun ile gerçeği seçer

Tevazun Âdem'e olsun arkadaş s. 226

3.4.5.18. İman

İnanmak. "Allahü teâlâdan başka mâbud, ilâh olmadığına, Muhammed aleyhisselâmın O'nun kulu ve Resul'ü olduğuna" ve O'nun Allahü teâlâdan getirdiklerine kalp ile inanıp dil ile söylemek (Apak, Yavuz, t.y. : 302).

Allahü teâlâ Kuran-ı Kerim'de mealen buyurdu ki:

..."Fakat Allah size îmânı sevdirdi. Onu kalblerinizde süsledi. Küfrü (îmânsızlığı), fâsıklığı (günâhkârlığı), isyânı size çirkin gösterdi." (Hucurât sûresi/ 7).

"Hakîkat şudur ki, îmân edenler ve Rablerine güvenip dayananlar üzerinde onun (şeytanın) hiçbir hâkimiyeti yoktur." (Nahl sûresi/99).

Âşık, "Amentü Billâh" diyerek iman ettiğini söyler. İman ettikten sonra her an Allah'a şükür eder.

Amentü, Arapça "inandım" anlamına gelen ve İslamiyet'in temel inançları olan "Allah'a, onun meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, kadere, hayır ve şerrin Allah'tan geldiğine inanma"yı dile getiren sözdür. (<http://tdkterim.gov.tr/bts/>)

İman eylemişim amentü billah

Dilimden düşmüyor ol şükrü Lillah s. 418

Âşık, şiirlerinde imanın önemini vurgulamak için güzel ahlâkın yanında kâmil bir imana sahip olmak gerektiğini söyler. İmanı olmayan kişiyi nefis ve şeytan doğru yoldan saptırır.

İman olmayınca gönül paslanır
İmansız gönüle şeytan seslenir s. 274

Âşık, son nefeste imanlı ölmeyi diler.

Lütfü keremine kurban olayım
Kerem et imansız öldürme beni s. 332

Âşık, vaaz vermesine rağmen salih bir imana sahip olmayan kişinin şeytan gibi lanetleneceğini söyler.

Neden iman eylemezsin be vaiz
İblis gibi lanet sana da caiz s. 293

Âşık, yalan dünyaya aldanan İnsanların zamanla imanını da kaybedeceğini söyler.

Gözümüzü dünya hırsı bürüdü
Herkes bir tarafa çekti yürüdü
İmanımız erim erim eridi
Govu gıybet dillerimiz perişan s. 32

3.4.5.19. Kardeş

Alevi kültüründe kardeşliğin önemli bir yeri vardır. Cem töreninde “görölmek (sorgulanıp arınmak)” için kardeşlik sistemine girmek şarttır. Kır Alevliğinde kardeşsiz bir insanın yaşaması mümkün olmamıştır. Bu sistem; bir tür komün düzeni olarak görölebilir. Kardeşlik(müsahtiplik) sistemi, dinsel olarak da Medine’ye göçen ilk Müslümanların birbiriyle kardeş yapılması düzenine dayandırılır. Burada Hz. Muhammet ile Hz. Ali kardeş olmuşlardır. Eski Türk geleneği olan kan kardeşliği bu

yolla tarikat kardeşliğine çevrilmiştir (Zelyut, 2009: 278-279). Gerçekte, bir müsahibi olma yükümlülüğü yedi farzdan, yani yerine getirilmesi gereken yedi yükümlülükten biridir. İmam Cafer'i Sadık yolunda Dört Kapı vardır. Her Kapı'nın On Makam'ı vardır. Her salık, üç sünnet ve yedi farzı bilmek zorundadır. Üç sünnet Tanrı'yı, Muahmed'i, Ali'yi tanımaktır. Farzların birincisi, bir müsahibi olmaktır. Farzlar, tarikat binasının yedi temelini oluşturur: onlarsız cemhaneye girilmez (Melikoff,1993: 93). Âşık da kardeşim diyerek tarikat kardeşini kastetmektedir. Doğru yoldan uzaklaşarak Hakk'ın bulanamayacağını söyler ve kardeşim diye hitap ederek doğru yolu gösterir.

Benliğini menfaate satarsın

Kul hakkını düşünmeden yutarsın

On sekiz iftarlı oruç tutarsın

Böyle yola durulur mu kardeşim s. 395

Âşık, da tüm İnsanlığın kardeş olduğunu dile getirir.

Kardeş değil miyiz zaten hepimiz

Aç kolların muhabbetlesar beni s. 411

3.4.5.20. Kırklar

Gayb erenleri ululuk sıralamasında yer alan kim oldukları tam olarak bilinmeyen, ancak varlıklarına ve kutsallıklarına inanılan kırk kişilik evliya, ermiş topluluğudur. Kırklar bezmi, kırklar cemi, kırklar dansı, kırklar makamı, kırklar meclisi, kırklar meydanı, kırklar semahı, kırklar şerbeti gibi tabirler bulunmaktadır (Korkmaz, 1994: 210). Alevi-Bektaşî inanişinde kırklar meclisi vardır. Kırkların başında Hz. Ali vardır. (Pala, 2003: 282). Kırklar Meclisinin ilk olarak Peygamberimizin Miraç'a çıktığı gece gerçekleştiğine inanılır.

Miraç hadisesiyle ilgili birçok rivayetler münakaşalar vardır. Kur'an-ı Kerim'de ve hadislerde konuyla ilgili bilgi mevcuttur. En sahih görüşler doğrultusunda Miraç olayı şöyle vuku bulmuştur:

Peygamberimiz, amcasının kızı Ümmü Hâni'nin evinde bulunurken Cebrail, yanında cennet bineği Burak ile birlikte geldi. Peygamberimiz Burak'a bindi ve önce

Mescid-i Aksa'ya gittiler. Orada bütün peygamberler onu karşılayıp arkasında namaz kıldılar. Sonra mescidden çıktılar ve miraç (merdiven) ile karşılaştılar Cebrail peygamberimizi kanadına alarak veya bir rivayete göre Burak'a bindirerek göğe çıkardı. Peygamberimiz birinci kat gökte melekler tarafından karşılanır. Sonra her kat gökte ayrı ayrı peygamberlerce karşılanıp sohbet eder. Yedinci katta meleklerin beyt-i mamur'u tavaf ettiklerini görür. Sonra Sidret'ül Müntehaya varırlar. O zaman Cebrail, buradan ileriye varırsam yanarım, diyerek peygambere yalnız gitmesini söyler (Pala, 2003: 335). Yetmiş hicap sonra refref denilen yeşil yaygı ile bir müddet daha yolculuk devam eder. Refref peygamberimizi kürsüye kadar götürür. Buradan itibaren yalnız başına ilerleyip yetmiş hicap daha aşır Arş'a varır. Bu yetmiş hicap içinde Cennet ve Cehennem'i de görmüştür. Arş'a varınca Arş'ın nuru kendisini kaplamıştır. O sırada kalp gözüyle veya beden gözüyle Allah'ı görmüştür. Buna vasıtasız vahiy geldi diyenler de vardır. Orada namaz emrini alır ve Bakara suresinin son beş ayetiyle birlikte geri gelir. Geri dönüş sırasında aynı yolu izler. Refref ile Sidretü'l-Münteha'ya gelirler ve oradan Burak'a binip Ümmi Hani'nin evine dönerler. Bu manevî yolculuk Allah'ın yardımı ile o kadar kısa bir zamanda gerçekleşmiştir ki dönüşte Peygamberimiz yatağını hala sıcak bulur (Pala, 2003: 335).

Alevi-Bektaşî geleneğinde ise Miraç hadisesi, kırklar cemini de içerecek biçimde, şu şekilde anlatılır: Peygamber miraca yükselirken, kendisine yolu kapatan bir aslana rastlar. Peygamberlik yüzüğünü onun ağzına atar. Daha sonra Ali, yüzüğü kendisine geri verdiğinde, aslanın Ali olduğunu anlayacaktır. Sonra peygamber Tanrı'nın tahtına varır. Perde arkasından bir ses işitir, bu ses ona Ali'nin sesini çağırıştırır. Perdeyi aralar ve orada Ali'yi görür. Ona: "Ey Ali, anandan doğduğunu görmeseydim sana Tanrı diyecektim. Sana ulaştım ancak sırrına varamadım" der. Sonunda, peygamber Kırklar Meclisi'ne varır. Ayin-i cem, Arş'ta toplanan Kırklar Sofrası'nın yeryüzündeki izdüşümüdür. Muhammed, Meclis'e vardığı zaman, nerede bulunduğunu sorar. Henüz kendisini tanıyamadığı Ali ona: "Biz Kırklar'ız ve Kırk'ımız Bir'iz" der. Peygamber kanıt ister. Ali elini keser ve o an, bütün Kırklar'ın elinde kandamları görülür. O zaman Peygamber: "Siz burada otuz dokuz kişisiniz" der. Kendisine, "İçimizden biri rızık dilenmeye çıktı" yanıtı verilir ve hemen kanayan bir el görünür. Rızık dilenmeye gitmiş bulunan Selman-ı Farisi bir tek üzüm tanesi ile dönmüştür. Peygamber bu taneyi sıkır ve ondan bütün Kırklar'ı esrilecek olan şerbeti

çıkartır. Muhammed'in türbanı açılır, düşer ve kırk parçaya bölünür. Her biri bir parçayı alır, beline kuşanır ve semaha kalkar (Melikoff, 1993: 46).

Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi'nde yayımlanan bir makaleye göre Kırklar Cemi'nin başlangıcı peygamberimizin peygamberliğinin yedinci yılına dayanmaktadır. Makalede anlatıldığına göre; "1100 gece 1100 gündüz devam eden Şaab muhasarasında "Kırklar Cemi" her gün devam etmiştir." (Koçak, 2003: 212).

"Şaab'da mahsur kalan Müslümanlar günlerce aç susuz kalmışlardı. İçlerinden birisi bir yudum su içse cümlesi kaniyordu. Birisi bir lokma ekmek yese cümlesi doyuyordu. Şaab'da Müslümanlar tek bir vücut olmuşlar. Birisi bir üzüm tanesini nuş etse cümlesi mest olurdu. Birine bir neşter vurulsa cümlesinden kan akıyordu. Birisinin sevinci cümlesinindi. Birisinin elemi acısı da cümlesinin elemi acısıydı." (Koçak, 2003: 213).

Bugünkü cem meclislerinde mey içilmesinin ve semah edilmesinin sebebi kırklara dayanmaktadır. Âşık'ın şiirlerinde kırklar meclisi ve "birimiz kırk, kırkımız bir" anlayışı dile getirilir. Âşık, şiirlerinde kırkların ezdiği engürden içtiğini dile getirir. Kırklar meclisine girip engürden içebilmek için insanın nefsi duygularını yok etmesi gerektiğini söylemektedir.

Benlik bardağıyla engür içilmez
Gururunu kibrini at dostum s. 306

...

Kırklar'dan engür içeriz
Tasavvuf babın açarız
Sırat'tan saf saf geçeriz
Hakk'a varan yolumuz var s. 361

3.4.5.21. Levh-i Kalem

Allah ilk önce levh ü kalem (satırh ve kalem)i yaratmıştır. Kalem, bu levhaya kâinatta vuku bulacak olan her şeyi yazmıştır. Tasavvufa göre levh Tanrı bilgisi, kalem ise Tanrı iradesidir. İnsanların kaderi Levh-i mahfuz da yazılıdır. Levh-i

mahfuz'dan İsrâfil sorumludur. Yazılı olan şeyler ne eksik, ne fazla olmayıp zamanı gelince ortaya çıkarlar. Bu levha yedinci kat gökte bulunur ve doğu ile batı uzunluğu kadar en ve boya sahiptir. Bu boyutları İlahî takdirin ifadesi olarak düşünmek gerekir (Pala, 2003: 299). Âşık, levh-i kalemle olacak olanların yazıldığını söyler.

Yüce Halık halk eyledi cümleyi

Levhi kalem yazdı cümle bir deyi s.306

3.4.5.22. Livail Hamd

Hamd (şükür) sancağı. Kıyâmet gününde, canlılar dirilip, Arasat meydanında toplanınca, Allahü teâlâ tarafından Peygamber efendimize ihsan edilecek olan ve altında bütün inananların toplanacağı sancak-ı şerif (Apak, Yavuz, t.y. : 414–415).

Makam-ı Ahmedî de denir. Fatimîler devrinde savaşa giderken taşınan en büyük sancağa da bu ad verilmiştir (Pala, 2003: 302).

“Kıyamette herkes sustuğu zaman ben söyleyiciyim. Kimsenin kımıldayamadığı vakitte onlara şefaath ediciyim. Kimsede ümit kalmadığı zamanda onlara müjde vericiyim. O gün her iyilik, her türlü yardım, her kapının anahtarı bendedir. Livâ-ül hamd benim elimdedir. İnsanların en hayırlısı en cömerdi en iyisiyim. O gün emrimde binlerce hizmetçi vardır. Kıyamet günü peygamberlerin imamı, hatibi ve hepsine şefaath edici benim. Bunları öğünmek için söylemiyorum.” (Apak, Yavuz, t.y. : 415).

Secde kıldım sultan pire

Livail hamd sancağı s. 222

3.4.5.23. Meracel Behrayn

“Meracel Behrayn” Rahman Suresinin 19-23. ayetleri arasında şu şekilde geçmektedir: “İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz? İkisinden de inci ve mercan çıkar. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?” (Rahman Suresi 19-23).

Alevi- Bektaşî inancına göre iki deniz Hz. Ali ve Hz Fatıma'dır. İnci, mercan ise Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin olarak kabul edilir (www.incefikir.com). Mevlevilere göre Hz. Mevlana ve Şems'in karşılaşmaları Meracel Behrayn'dir (www.itusozluk.com). Âşık'a göre sevgiliyle kavuşmaları Meracel Behrayn'dir. Sevgilisiyle olan bağılıklarının Meracel Behrayn'a kadar dayandığını söyler.

Hakikat bahrına onda ermişim
Meracel Behrayn'a onda varmışım
Onun gözü ile Hakk'ı görmüşüm
Felek onu benden ayırma ne olur s. 189

...

Bin birin içinde sır olmadık mı?
Meracel Behrayn'den yar olmadık mı?
Aşkın ateşiyle kor olmadık mı?
Yar gelmeden içilir mi sevdiğim s. 238

3.4.5.24. Meydan

Arapça geniş alan demektir. Tasavvufta, kâinat anlamındadır. Mevlevî Meydanı, ayinin yapıldığı yerdir. Bektaşî tekkelerinin Meydanı'nda çok sayıda post, çerağ, meydan taşı ve ocak bulunurdu (Cebecioğlu, 2009: 182). Dergâhlarda, tekkelerde, cem evlerinde ya da herhangi bir evde, cemin yapıldığı geniş odaya meydan odası denilmektedir (Korkmaz, 1994: 241).

Âşık, meydanda gerçekleştirilen olayları anlatır.

Er olan meydana varır
Dost yoluna gönül verir s. 362

3.4.5.25. Nefis

Bir İnsanın içindeki yıkıcı arzular ve kötü duyguların tümü. Bir varlığın kendisinden ayrı bir varlık olarak algılanan manevi gücüdür (Korkmaz, 1994: 267). Hakikat, cevher, asıl, öz. İnsanda ve cinde şer, kötülük kuvvetidir. Şeriata yani dine uymayan isteklerin kaynağıdır (Apak, Yavuz, t.y. : 578). Ruh ile nefis aynı şeydir.

Ancak İnsan iyi şeylere yönelince ruh; dünya işlerine ve kötü şeylere yönelince de nefis adını alır. Tasavvufta da nefis, kulun kötü vasıfları, yerilen huy ve amelleri yerine kullanılır. Buna göre yedi çeşit nefis vardır. 1. Nefs-i emmâre (İnsanı kötülüğe sevkeden nefis). 2. Nefs-i levvâme (Yaptığı kötülükten pişman olan ve hayra yönelen nefis). 3. Nefs-i mülhimme (Allah tarafından iyilik ilham edilen ve kötülüklerden arınmış olan nefis). 4. Nefs-i mutmainne (İmanda hata yapmayacak derecede kötülüklerden uzaklaşmış olan nefis). 5. Nefs-i râziyye (Allah'tan razı olan nefis). 6. Nefs-i marziyye (Allah'ın kendisinden razı olduğu ve rızasını verdiği nefis). 7. Nefs-i sâfiyye veya Nefs-i zekiyye (Kötülüklerden tamamen arınmış olan nefis). Efkâr-ı seb'a denilen bu yedi nefis, aslında bir nefsin Allah yolunda ilerlerken kat ettiği mertebelerdir. Bunun için nefse hâkim olmak, onun isteklerine kapılmamak gerekir (Pala, 2003: 368).

“Rabbinin makamından korkan ve nefisini kötü arzulardan uzaklaştırmış kimse için, Şüphesiz cennet(onun) yegâne barınağıdır.”(Nâziât Sûresi/40-41)

“Nefsine düşmanlık et! Çünkü o, Benim düşmanımdır.” (Apak, Yavuz, t.y. : 578).

“Akıllılığın alâmeti; nefse galip ve hâkim olmak ve öldükten sonra lâzım olanları hazırlamaktır. Ahmaklık alâmeti; nefse uyup, Allah'tan af, merhamet beklemektir.” (Apak, Yavuz, t.y. : 578).

Âşık, şiirlerinde nefsin kötülüğünü dile getirir ve nefsinden şikâyet eder. Nefsin arzularıyla baş edemediğini söyler. Nefsinin kötü davranışlara yöneltmesinden dolayı Allah'tan af diler. İbadetleri yerine getirmenin nefsin arzularının önüne geçmeye yetmeyeceğini söyler.

Hicaz'dan hurma yedirdim

Zem zem suyunda yudurdum

Adına hacı dedirdim

Yenemedim ben bu nefsi s. 271

...

Nefsine hâkim ol ey İnsanoğlu s. 346

...

Kapılıp dünya zevkine
Serbestlik verme nefsine s. 284

Âşık, nefsin arzularından dolayı bir efendiden yardım diler.

Bütün umudumla sana bakarım
Beni nefis elinden kurtar efendim s. 287

Âşık kişinin nefsine öğütler vererek başka kişilerin işleriyle uğraşmaması gerektiğini söyler.

Kişi öğüt vere kendi nefsine
Âlemin üçüyle beşi nesine s. 303

Âşık, dünyanın ölümlü olduğunu bu yüzden nefsin arzularına yenilmemesi gerektiğini söyler.

Nefsine hâkim ol ey İnsanoğlu
Bir nefesten gayrı neyin var senin s. 275

3.4.5.26. Nuru Nübüvvetle Salla Teberi

Nuru Nübüvvet, Arapça Peygamberlik nuru demektir. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in nuru, Allah'ın ilk olarak yarattığı nur olup, Hz. Âdem'den başlayarak, Hz. Muhammed (S.A.V.)'e kadar intikal etmiş ve O'nda karar kılmıştır (Cebebioğlu, 2009: 206). Teber, Farsça balta demektir. Bir sapa geçirilmiş, keskin yüzü kavisli, sapının iki ucuyla, keskin yerinin ters tarafından birer sivri ve süngü tarzında çelik bulunan sapından başka her yeri yekpare yapılmış bulunan keskin baltadır (Cebebioğlu, 2009: 265). Âşık, savaş sırasında peygamberden gelen bir güçle kılıcı sallamasını söyler.

Nuru nübüvvetle salla teberi
Gönüller durulsun meydan içinde s. 218

3.4.5.27. Nuş Etmek

Nuş, Farsça kökenli bir kelime olup tatlı; bal. İçki, iştret anlamlarına gelir. “İçen, içici” manalarıyla kelimelere takılır (Devellioğlu, 2004: 845).

Nuş edelim nice gevher saçalım

Sazlara vurulsun meydan içinde s. 218

3.4.5.28. On Sekiz Bin Âlem

Arapların son sayı olan “bin”le anlatmaları sonucu “on sekiz bin âlem” olarak söylenen; Tanrı’nın farklı görünür durumlarını temsil eden on sekiz evren olarak tanımlanır (Korkmaz, 1994: 275).

Kur’an-ı Kerim “Âlemlerin rabbi olan Allah’a hamdolsun (Fatiha/1).” ayetiyle başlar. Müfessirler bu ayette geçen “âlemler” kelimesi hakkında çeşitli görüşler öne sürmüşlerdir. Ancak 18.000 âlem olduğu inancı mutasavvıflar arasında hayli yaygın hale gelmiştir. Allah yaratıcı kudreti içinde akl-ı küll’e karşı nefs-i küll’ü yarattı. Bunlardan 9 gök oluşmuştur. 9 gök, içindeki yıldızlarla bir anasır-ı Erbaa(dört unsur)’yi, o da mevalid-i selase(üç çocuk)’yi doğurmuştur. Bunların toplamı 18 eder. Bunların her biri bin âlem sayıldığında 18.000 âlem ortaya çıkar (Pala, 2003:27).

On sekiz bin âlem nasıl gelmişse

Ben de şu dünyaya gelmiş giderim s. 270

...

On sekiz bin âlem hayat sürer ya

Koca dedikleri dünya dar imiş s. 326

Tüm bu âlemlerin Allah’ın olduğunu söyler.

On sekiz bin âlem Hakk’a bağlı

Üç günlük dünyada neyin var senin s.275

Âşık, bazen âlemin sayısı dile getirmez; fakat çok sayıda olduğunu anlatmak ister.

Türlü türlü âlem vardır
Hep Mevla'ya aşikârdır s. 284

3.4.5.29. Ölmeden Ölmek

Tarikat yolunda bütün tutkuların, aşırı isteklerden, dünyaya bağlı geçici dileklerden, eğilimlerden kurtulmak; özünü gerçeğe adanmak (Korkmaz,1994: 282). Sûfîler, sâükin, yâni gerçek yolcusunun maddî, manevî dileklerinden, tümünden geçmesine «Ölmeden önce ölmek» derler ve bu İradî ölümle, yâni zorla değil de kendi dileğiyle ölmekle, mânâ âleminde,, ruh bakımından hayat bulacağına inanırlar (Gölpınarlı, 2005).

Kalpte, Allah'tan gayri bütün istekleri yok etmek. Bu, isteğe bağlı ölümdür, mecburî ölüm (son nefesle ölüm) değildir. Bu şekilde, kendi iradesiyle ölenler, manâ âleminde yeni bir yaşantıya kavuşurlar. Ab-ı hayat denilen ölümsüzlük suyu da işte budur (Cebecioğlu, 2009: 210).

Peygamberimiz tarafından da ölmeden önce ölüm dile getirilmiştir. Ölmeden önce ölen İnsan hesap günü gelmeden kendini hesaba çeker ve ona göre davranır. Âşık, temiz bir gönle sahip olmadan ölmeden ölmüş sayılamayacağını söyler.

Cümle âlemi Hak gözüyle görmeden
Sanma ki ölmeden ölmüş giderim s. 270

Âşık, bu dünyada can meclisine girebilmek ve diğer âlemde de Allah'a ulaşabilmek için nefsimizi ölmeden öldürmek gerektiğini söyler.

Kâmil'im Hakk'a varmaya
Cemalullah'ı görmeye
Can meclisine girmeye
Ölmeden ölmek gerekir s. 366

3.4.5.30. Pervan Dönmek/Pervane

Farsça kökenli bir kelimedir. Pervane, geceleri ışık çevresinde dönen küçük kelebek, fırıldaktır. Cemdeki on iki hizmet sıralamasında yer alan semah yapma görevini yerine getiren kimsedir (Korkmaz, 1994: 285).

Aşkı hakikiye yandım

Hayli sene pervan döndüm s. 222

3.4.5.31. Pir

Farsça bir kelime olup; ihtiyar, yaşlı kimselere pir denir. Tasavvuf liderine de pir adı verilmiştir (Cebecioğlu, 2009: 212). Pir, yaşlı, ihtiyâr. Mürşîd-i kâmil, tasavvuf yolunda rehber zât (Apak, Yavuz, t.y. : 607). Pirin, Arapçası “şeyh”tir (Pala, 2003: 384).

3.4.5.32. Şeyh

Arapça kökenli bir kelimedir. Önder, kabile başkanı, yaşlı adam anlamlarına gelir. Tasavvuf okulu liderlerine şeyh denir. Şeyhler, kulu Allah'a Allah'ı kula sevdirmek isteyen kişidir. Fonksiyonu bakımından, müritleri halle terbiye etmesi bir yana bırakılırsa, her şeyiyle bir öğretmen görüntüsündedir. Şeyh'in şeriat bilgisine sahip, fena makamını geçmiş, ahlâk-ı hamide (övülen ahlak) ile süslenmiş olması gerekir. Kendisi kâmil, bu yüzden kemale erdirir, yani mükemmeldir (Cebecioğlu, 2009: 253). İnsanlara Allahü teâlânın emir ve yasaklarını anlatan, dini, İslâm'ı yayan ve onların manen olgunlaşmalarını sağlayan rehber zat. Çoğul şekli meşayih ve şüyuhur (Apak, Yavuz, t.y. : 724).

3.4.5.33. Mürşid

Mürşit, irşâd eden, doğru yolu gösteren rehber zattır. İyi bir Müslüman olmaları için, İnsanları terbiye eden, âlim ve veli. Tasavvuf yolunda nihayete varan büyükler (Apak, Yavuz, t.y. : 543). Kelime, “Doğru yol gösteren, kılavuz” anlamlarına gelir. Mürşit, herkese nasibi ölçüsünde hak yolu gösterir. Bazen büyük bilginlere de mürşit denildiği olur. Her bakımdan gerçek mürşit ise Hz. Muhammed'dir. Kutup ve gavs ise zamanın mürşididir (Pala, 2003: 355). Hz. Peygamber'e varis olan kâmil İnsanlar,

bütün ahlakî ve ilmî hususiyetleriyle irşada yetkili olmuşlardır. İnsan-ı Kâmil olan mürşid, Alah'ın yeryüzündeki halifesi olmakla kulların Hakk'a açılan kapısı gibidir. Salıklar ancak ve nihayet bu kapıdan Allah'a yol bulabilirler (Tatçı, 1990: 370)

Şeyh, pir, mürşit hemen hemen aynı anlamlara gelmektedir. Allah'ın yolunda ilerlemek için yardımcı olan kurtarıcıdır. Âşık'da şiirlerinde bu sözcükleri sık sık dile getirir. Kurtuluşa ermenin onlara bağlı olmaktan geçtiğini ifade eder.

Pir yoluna gideriz biz

Boynumuzu büke büke s. 244

...

Tutmuş ol ki bir mürşidin elini s. 272

Kâmil'im der dostu varmanın yolu

Sıtk ile tutasın bir hünkâr eli s. 280

Âşık, Hakk'a ulaşılabilecek olan yolun mürşide hizmet etmekten geçtiğini söyler.

Var mürşit Kâmil'e himmet eyleye

Hakk'a vasil olan yolu söyleye s. 291

Âşık, Mürşide bağlanıp söz vermeden yaşamamanın bir anlamı olmadığını söyler.

Mürşid'i Kâmil'e ikrar vermezsin

Böylesine hayat sürme boşuna s. 300

Âşık, Mürşide bağlandıktan sonra adap, erkân sahibi olunabileceğini söylüyor.

Edep erkân çarşılarında satılmaz

Bir mürşit Kâmil'in elin tut dostum s. 306

3.4.5.34. Semah

Cemdeki on iki hizmet sıralamasında yer alan, cem ve muhabbet toplantılarında müzik eşliğinde yapılan kutsal dandır. Semah'ın kaynağı Kırklar Meclisi'dir. Semahın yalnızca erkekler ya da yalnızca kadınlar tarafından oynanan biçimleri varsa da büyük çoğunluğu kadın erkek birlikte icra edilir (Korkmaz, 1994: 310- 311). Semah "Oynanmaz" dâdır. Çünkü semahta ana tema dönme'dir. Bu

dönme, hem kişinin kendisinde, hem de çevresi ile olan bağlantısında söz konusudur. Kişi kendi eksenini etrafında döndüğü gibi, diğer dönenlerle birlikte bir yörüngede de döner. Bu yörüngenin simgesel merkezinde ise Tanrı vardır. Bu dönüş, kişiyi benliği dışına taşıyarak semâda ve zeminde olan cümle yaratılmışlarla bütünleştirerek yüce yaratıcı Allah'a ulaştırmayı amaçlar. Bu dönmede, kişinin hata ve günâhlarından geri dönme, pişmanlık duyarak af dileme vardır. Bu dönmede, Tanrı aşkı ile yanıp kül olma ve her şeyin başı ve sonu olan O'na ulaşma arzu ve isteği vardır. Bu dönme sırasında, Hz. Peygamberi temsil eden Pîr'e hiçbir surette sırt dönülmez. Sürekli yüz yüze (cemal cemale) olmaya özen gösterilir.

Semah, "geleneksel Türk çalgısı" olan saz ve "kutsiyeti bulunan nefes" eşliğinde dönülür (Çağlayan, 2000: 31). Semah, bir'den gelen çok'un tekrar ona dönüşü. Manevî âlemden maddî âleme gelen ruhların ilk ve aslî vatanlarına geri gitmelerini açıklayan tasavvufî bir görüş. Maddî âleme inen ruhların izledikleri yola "kavs-i nüzul", dönüşte izledikleri çizgiye "kavs-ı uruç" denir. Bunlara devre-i ferşiye ve devre-i arşiye de denir. Bu iki kavis (yarım daire), bir daire meydana getirir. Devir, bu daire üzerinde gerçekleşir (Uludağ, 2001: 105).

Semahlar, Alevi törenlerinin hangisinde olursa olsun, katılanlar tarafından belli kurallar içerisinde uygulanır ve sıkı bir düzenleri vardır. Alevi-Bektaşî törenlerinin ayrılmaz parçası olan semahlar günümüzde, Hz. Ali başkanlığında toplanan kırklar meclisinde yapılan semahı anmak için yapılmaktadır. Semahlarda halk ezgileri-nefesler eşliğinde aşkla, coşkuyla dönülmektedir. İlahî aşkla yapılan bu dönüşler, Hakk'a ve hakikate ulaşmak içindir. Semah dönen kişi, dünya kirinden arınmış olur. Yüzü ve kalbi nurlanır; sever, sevilir (Elçi, 1999: 171).

Semahına evliyalar katılır

Yüce Şah'ın meclisine girince s. 220

3.4.5.35. Ser

Farsça kökenli bir kelimedir. Baş, kafa anlamına gelir. Feyiz suya benzetilir. Bu suyun başı olan kâmil İnsana da "ser-çeşme" (çeşmenin başı) adı verilir (Cebecioğlu, 2009: 235). Âşık, verdiği söz uğruna, Allah aşkı uğruna gerekirse başını vereceğini dile getirmektedir.

Âşıklar aramaz dünya varını
Sevdası uğruna verir serini s. 294

...

Nail olur cemalullah âdeme
Serini Hak için verebilirse s. 303

Âşık, verdiği sözden vazgeçip dünya malına dalan İnsanların Allah'ın cemalinden mahrum kalacağını söyler.

Serini gaflete salan
Dünya tamahına dalan
İnsanlıktan ayrı kalan
Cemalini görür mola s. 335

3.4.5.36. Sofu

Arapça kökenli bir kelime.1. Sufi, veli, ermiş. Takva sahibi, samimî dindar, dini konularda duyarlı kişi.2. Mutaassıp, ham ruhlu, dinin özünden habersiz, şekilci ve katı kişi, softa (Uludağ, 2001: 317). Arapça, sûfî kelimesinin bozulmuş şekli. Samimî dindar kişilere sofû denirken, şekilci, ham tipli dindarlara da aynı tâbir kullanılır. Necip Fazıl merhumun özden mahrum, kırıcı, itici, çirkin yüzünde güzel İslâm'ı çirkinleştiren, dindar kılıklı tipler hakkında kullandığı "ham sofû, kaba yobaz" ifadeleri meşhurdur (Cebecioğlu, 2009: 241).Âşık Kamil Sayın da sofû kelimesini dile getirirken dinin özünden habersiz olup şekle takılıp kalan insanları eleştirir.

Be hey sofû atıp tutma
Dedeyin masalın satma
Gerçeği gör gıybet etme
İlim irfana feneriz s. 340

3.4.5.37. Şah Meclisi

Tasavvufta şah, 1. Manevî dünyanın, batini bilgi dünyasının Sultanı anlamında Hz. Ali'ye, diğer imamlara ve kimi tarikat, yol ulularına verilen ad, unvandır. 2. Hem bu dünyanın, hem öbür dünyanın Sultanı anlamında Hz. Muhammed'e verilen ad, unvandır. 3. Bütün evrenin essiz ve ortaksız yöneticisi anlamında Tanrı'ya verilen

addir. Şah meclisi ise şahın bulunduğu meclistir.(Korkmaz, 2008: 323)Şah, Farsça kral, padişah, sultan. Tasavvufi olarak sufi, veli, şeyh. Pek çok mutasavvıfa ve tarikat şeyhine şah unvanı verilmiştir. Özellikle Orta Asya ve Hindistan mutasavvıfları bu unvanı kullanır. Fakat son dönemlerde Alevi-Bektaşî edebiyatında “Şahım Ali”, “Şah-ı Merdan”, “Şah-ı Necef”, “Şah-ı Velayet” gibi deyimlere de sık sık rastlanır (Uludağ, 2001: 322).

Âşık'a göre kullar bu meclise girince dünyanın tüm kötülüklerinden uzaklaşarak doğru yolu bulur.

Maddiyattan candan baştan geçilir

Yüce Şah'ın meclisine girince s. 220

3.4.5.38. Şeytan

Şeytan, İblis. Önceleri haris adlı bir melek imiş. Allah, Âdem'i bütün meleklerle secde etmelerini buyurduğunda hepsi birden secde etmişler. Ancak meleklerin en ulusu, onların hocası olan Haris, kendisinin cin olup ateşten yaratıldığını, bu nedenle topraktan yaratılmış olan Âdem'e secde etmeyeceğini söyleyerek Allah'a asi olmuştur. Allah da onu şeytan kılığına sokmuş ve lanetlemiştir. Bunun üzerine şeytan Allah'a yalvardı ve “Beni kıyamete dek yaşat ki iyi kullarından başka bütün kullarını azdırayım” dedi. Allah da kabul ederek ona sûr üfürülünceye kadar ömür verdi. Şeytan Allah'tan kulları azdırmak için birçok şeyler istedi. Yalan, kibir, çalgı, şehvet, içki, kumar vs. bunlardandır (Pala, 2003: 444).

Şeytan ilk görevini Âdem ile Havva cennette iken icra etti. Allah onu lanetledikten sonra cennete girmesini de yasaklamıştı. O zaman cennetin bekçisi yılan idi. Yılan dört ayaklı güzel bir hayvan idi. Şeytana kapılarak onu cennete aldığı için Allah yılanın ayaklarını aldı ve sürünmesini istedi. İblis cennete girince Âdem'i kandırmaya çalıştı. Bunu başaramayınca daha zayıf yaratılışlı olan Havva'yı kandırarak yasak meyveyi yemesini ve Âdem'e yedirmesini sağladı. İblis'in cennetteki adı Azazil idi. Allah, Âdem ile Havva'yı cennetten çıkarınca şeytani da yeryüzüne indirdi. Şeytan Rüstem'in vatani olan Siyistan'a düştü.

Şeytan yıllarca Âdem ile Havva'yı arayıp buldu. Yine Havva'yı kandırmaya çalışarak onu, çocuklarını ölü doğurmakla tehdit etti. Çocuklarına Abdülharis adını vermek istediye de bunu başaramadı. Ancak Habil ile Kabil'in aralarını açmayı başardı ve yeryüzündeki ilk fitneyi çıkardı. O günden sonra insanları azdırmak ve doğru yoldan ayırmak için durmadan çalıştı. Soyu üredi ve her insanın içinde olmak şartıyla çoğaldılar. İnsanın damarlarında dolaşıp durduğu hadis ile bildirilmiştir (Pala, 2003: 445).

Şeytan Dârûn-Nedve'ye Necdli bir ihtiyar kılığında geldiği ve Hz. Peygamber aleyhine sözler söylediği için "Şeyh-i Necdi" adıyla da anılmıştır.

Nuh Tufan'ında eşeğin kuyruğuna yapışarak gemiye bindi. Şeytanlar bazen Arş'tan haber çalmak için göğe çıkarlarmış. O zaman melekler tarafından şihâblar ile kovulurlar imiş. Şeytan, İbrahim peygamberin hanımı Hacer ile İsmail'i yollarından döndürmek istediği zaman Hacer üç defa onu taş ile kovmuştur. Bu nedenle hacc farizları arasında şeytan taşlamak da vardır. Şeytan insanın son nefesinde onun susuzluğundan istifade ile ona su teklif eder, karşılığında imanını istermiş. Rivayete göre İnsanın ifrazâtını toplayıp bir şişeye koyar ve onu su diye karşısında gösterirmiş. Bu nedenle ölüm döşeğindeki kişilerin yanında su bulundurulur ve devamlı dudakları ıslatılır (Pala, 2003: 445).

Kur'an-ı Kerim ve sahih hadis kitapları şeytandan bahsetmişlerdir. Buna göre İslam bilginleri, şeytanın tarifi üzerinde durmuşlardır. Bu konuda çeşitli tarifler yapılmıştır. Şeytan konusunda üzerinde durulan genel tarif şöyledir: "Azgın, inat, daima kötülüğe sevk eden bir varlıktır". İslam'da şeytan, bir cins isimdir. Şeytan kelimesinden daha çok, cin cinsinden olan "Cin Şeytanı" anlaşılmıştır. Fakat kötü ruhlu insanlara da şeytan denilmiştir. Bunun için "Cin şeytanı" denildiği gibi, insan şeytanı veya hayvan şeytanı da denmektedir. Kur'an-ı Kerim'de de "Şeyatin-i ins ve Şeyatîn-i cin" denilmiştir. Kur'an-ı Kerim'de şeytan ve iblis kelimeleri muhtelif şekillerde geçmektedir, eş-Şeytan, kelimesi otuz bir sure, yetmiş ayette tekil isim olarak geçmektedir. Eş-Şeyâtin, on bir sure, on sekiz ayette, çoğul olarak geçmektedir. Böylece, kırk iki sure, seksen sekiz ayette Ş-T-N maddesi zikredilmiştir. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'de İblâs, Mublis, İblis kelimeleri de kullanılmıştır. Genel olarak, Kur'an-ı Kerim'de elli altı surede toplam yüz üç ayette şeytandan bahsedilmiştir. İslâm bilginleri İblis'in, Hz. Âdem'den önce her yönü ile övülmeye değer bir varlık olarak

karşımıza çıktığını söyler, hatta ona Tavusu'l-Melâike dendiğini belirtmektedirler (Aydın, 2005).

Âşık, kendi benliğine kanan, köle olan insanları eleştirirken şeytana benzetir. Bazen şeytan yerine iblis kavramını kullanır.

İblis gibi benliğime kanamam
Nolurinsanlıktan yıldırma beni s. 332
...
Kendi benliğine köle olmuşsun
Şeytan mesleğini ele almışsın s. 347

3.4.5.39. Tevhid

Arapça, birleşmek demektir. Cürcanî, Allah'ın zâtını, akılla tasavvur olunan, zihni olarak hayal edilebilen her şeyden uzak tutmak, diye tarif eder. Yine ona göre, tevhîd üç şeyde olur: Allah'ı rububiyetle tanımak, vahdaniyetle ikrar etmek, eş ve benzer olanları O'ndan nefyetmek iki çeşit tevhid vardır:

1.Kusûdî tevhîd: Sadece Allah'ı kastetmek, istemek veya Allah'ın istediğini istemek. Yani kulun ve Allah'ın iradesinin bir noktada birleşmesine kusûdî tevhîd denir. Bu, kulun iradesini Hakk'ın irâdesinde eritmesi şeklinde de tanımlanır.

2. Şuhûdî tevhîd: Salikin vecd halinde masivayı terkederek sadece Hakk'ı görmesidir. Buna, vicdanî ve zevkî tevhid de denir (Cebecioğlu, 2009: 273).

Edebiyatta Tanrı'nın birliğini ve ululuğunu anlatan şiirdir. Genellikle kaside biçiminde yazılır ve kasidenin türlerinden biri olarak kabul edilir (Pala, 2003: 467). Tevhid'de Allah'ın büyüklüğü, isimleri, sıfatları, kuvvet ve kudretinin sonsuzluğu, zâtının tasvîr ve hayal edilebilen şeylerden soyutlanması, hiçbir şeyin O'na eş ve benzer olmayışı, kâinatta O'ndan başka müessir bulunmaması, bütün kudret ve ilimlerin O'na ait oluşu vs. özellikler sanatlı bir üslupla anlatılır ve Tanrı karşısında kulun acizliği vurgulanır (Pala, 2003: 467).

Âşık, Allah'ın birliğini dile getirerek Allah'ın cemalini görebileceğini söyler.

Pirin darına dururuz
Ser'i yoluna veririz
Cemalullah'ı görürüz
Tevhid'ini çeke çeke s. 244

3.4.5.40. Üçler, Beşler, Yediler

Üç, beş, yedi ve kırk sayılarının tasavvufta simgesel karşılıkları bulunmaktadır. Üçler; Hak, Hz. Muhammed ve Hz. Ali'dir (Korkmaz, 1994: 61). Beşler; Ehli-i Beyt'tir (Korkmaz, 1994: 366). Yediler; gayb erenleri hiyerarşisinde üçlerden sonra gelen ve Tanrı tarafından kendilerine olağanüstü bağışlandığına inanılan Hak ereni yedi ulu ermiş (Korkmaz, 2008: 337). Bazı kaynaklarda ise üçler; üç büyük veli. Gayb erenlerden üç ulu ermiş (Uludağ, 2001: 360). Tasavvufta peygamberin varisi olan kişiye "Kutb", kutba en yakın iki kişiye ise "İmameyn" adı verilir. Bu üç kişinin oluşturduğu topluluk üçler adıyla anılır (Çelepi, 2005: 111). Beşler; Cebrail'in kalbi üzere bulunan (ruhani his ve bilgilerini ondan alan) beş ermiş. Al-i aba (Uludağ, 2001: 74). Al-i aba, ise Kuran-ı Kerim'de "Ey Ehli-i beyt! Allah, sizden kiri ve günahları gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister (Ahzab/33)." buyrulmuştur. Ayette geçen "Ehli-i beyt'in Al-i aba olduğu söylenir. Buradan yola çıkılarak "aba altına alınanlar" anlamında Peygamberimiz, Hz. Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin'den müteşekkil beş kişiye Al-i aba denilmiştir (Pala, 2003: 30). Yediler ise yedi büyük veli, gayb erenlerden yedi ulu ermiş. Bunlara Rical-i ulâ, Rical-i mearic-İ ulâ da derler. Hz. İbrahim'in kalbi üzere bulunan yediler, onun meşrebi ve mizacı üzere olup halka hep yumuşak muamele eder, kimseye kin beslemezler (Uludağ, 2001: 379). Bir başka tanıma göre yediler; kutup ve üçlerden sonra gelen ve dünyanın manevi idaresinde söz sahibi olan Tanrı erenleridir (Pala,2003: 494). Dünyanın dört bir yanında bulunan erenler ile üçlerin oluşturduğu gruba yediler denir (Çelepi, 2005: 111).

Âşık, şiirlerinde beşler ve yedilerden yardım ister.

Yetişsin canıma beşler yediler
Bana himmet edin hak erenleri s. 337

3.5. AŞK KONULU ŞİİRLER

Daha önce de dile getirdiğim gibi âşık halkın sesidir. Halkın gönlüdür. Onların hissettiği her duyguyu hissettiği için aşk da şiirlerde yer bulan en önemli konulardan biridir. Âşık, yazdığı aşk konulu şiirlerin birçoğunu yaşayarak değil hissederek yazmıştır. Bu konuda çeşitli sorulara maruz kalmıştır. Eşi varken başka kadınları mı sevdiği, ondan önce aşk acısı mı çektiği yöneltelen sorulardandır. Kamil Sayın ise “Yaşamadım ama bir âşık olarak yaşayanın acısını hissettim ve dile getirdim” diyerek cevaplamıştır; fakat yine de ilk zamanlarda insanların bu konudaki tepkisinden çekinerek dile getirmekte çekingen davrandığını söylemektedir.

Âşık'ın aşk konulu şiirlerinin birçoğunda divan edebiyatında olduğu gibi hep aşk acısı vardır. Sevgiliye hasrettir. Sevgiliye seslenir. Vuslat ister. Âşık, sevgilinin yolunu gözler; fakat sevgili O'na naz eder. Sevgiliyi beklerken çok acılar çektiğini anlatır. Ölüm gelene dek verdiği sözünden dönmeyeceğini söyler. Sevgilinin yokluğunda her anını sevdiğinin hayaliyle geçirir.

Garibim inlerim kapın önünde
Figan gıdam oldu her öğünümde
Yoluna vermeye hazır canım da
Bu kadar naz fazla değil mi biraz s. 186

...

Ağlıyor gözlerim deryayı umman
Nerdesin sevdiğim gel güle güle
Sen yok iken naçar geçmiyor zaman
Nerdesin sevdiğim gel güle güle s. 202

...

Feryatla doluyor en güzel günüm
Beklerim ahtımdır geçse de ömrüm
Seninle olacak her yerde gönlüm
Yeni bir sevgili bulmak istemem s. 256

Âşık, sevdalanmanın çok zor olduğunu bu derde düştükten sonra ilaçların bile çare olamayacağını söyler. Tek çare sevdiğine kavuşmaktır.

Deli gönül yine düştü sevdaya
Kör eyledi gözüm bir şey görmüyor
Değme tabip değme yaralarım
Yar yarasın hiçbir mehlem sarmıyor s. 338

Âşık, sevdiği uğruna sıkıntılar çekmiş, vefasız sevgiliden bir karşılık alamamıştır; fakat bunlara rağmen sevdiğinden vazgeçemez. Verdiği emekleri bırakmak istemez.

Nazlı yar yüzüme gülmüyor ama
Vefasız halimden bilmiyor ama
Bir kuru selam da salmıyor ama
Emeklerim sele dökemiyorum s. 398

Âşık, sevdiğini beklemektedir. Bu bekleyiş içerisinde çok acılar çekmiş; artık sabrı tükenmeye başlamıştır. Geleceksen gel diye sevdiğine seslenir.

Denizlerin suyu biter mi sandın
Gücenen bülbülü öter mi sandın
Bir kuru selamı yeter mi sandın
Bekletme sevdiğim gel geleceksen s. 373

Âşık, sevgiliden yaptığı zulme bir son vermesini ister; çünkü bir gün bu yaptıklarından dolayı çok pişman olacağını söyler.

Ben gidince melul mahsun kalırsın
Eyvahlar edersin pişman olursun
Geç de olsa kıymetimi bilirsin
Yağmurdan buluttan sorarsın beni s. 421

Âşık, sevdiğinden sevgisinde sadık olmasını ister. Sadık bir yar olmayacaksa hiç sevmemesini söyler.

İkrarından döneceksen
El sözüne kanacaksan
Daldan dala konacaksan
Sevme beni sevme beni s. 422

Âşık, sevgilisine kavuşmak isterken bir taraftan da sevdiğinin güzelliğini dile getirir. Sevgili ak gerdanlı, benli, yeşil gözlü, sarı saçlı bir güzeldir. Âşık, sevgilinin güzelliğini görüp ona âşık olduktan sonra vazgeçmenin mümkün olmayacağını söyler.

Ak gerdana doya doya bakarken
Çifte benlerini sayasım geldi
...
Yeşil gözlerini seyran ederken
Seni üryan edip soyasım geldi s. 212

...
Tatlı şirin sözlerini
Hoş bakışlı gözlerini
O gül gibi yüzlerini
Unutmak çok zor güzelim

Kalem gibi kaşlarını
İnci gibi dişlerini
Hayalini düşlerini
Unutmak çok zor güzelim s. 384

Âşık, sevgilisine kavuşmak isterken aşkın anlamını fark eder. Aşkın ne demek olduğunu tarif eder. Aşkın nasibinin hep acı, sıkıntı olduğunu söyler.

Sana kavuşmaktı gönlüm muradı
Gözlerim her yerde seni aradı
Meğer sende imiş dünyanın tadı
Aşk denen bu olsa gerek birtanems. 383

...

Gönül bulunur mu bu yolun dibi
Feryadı figandır aşkın nasibi
Yel estikçe dönen pervane gibi
Aşkınçemberinde döndü bu gönül s. 342

Âşık, bazen de sadece bir güzele gönül vermez tüm güzellerden murad almak ister. Her güzel Âşık'ın aklını başından alır.

Kiminin gözleri canımı alır
Kimi bin bir nazla yanıma gelir
Göz göze gelince bir âlem olur
Gönül der ki bu âlemden geçmelis. 229

Âşık, sevgilisinin güzelliğine hayrandır. Onu Allah'ın kendi nuruyla nurlandırdığını düşünür ve ona güneş'im, ay'ım diye hitap eder. Sevgilinin güzelliğine o kadar kapılmıştır ki onun aşkı için canını vermeyi bile göze alır. Sevdiğinden ayrı kalmaya dayanamaz.

Mevla güzellerden güzel yaratmış
Güzelliğin için nurundan katmış
Seni her güzelden evla yaratmış
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Görür görmez meftun oldum gözüne
Bakmaya kıyamam nurdan yüzüne
Serimden geçeyim bir tek sözüne
Gel benim ışığım şems-i kamerim s. 224

Âşık, sevgiliye hasrettir. Sevdiğine kavuşmak istemektedir; fakat sevgiliyi bir türlü razı edemez.

Hayli zaman oldu cefa çekerim
Hasretinle gözyaşımı dökerim
Gelir diye yollarına bakarım
İnsaf et cananım yola gel yola s. 203

Âşık'ın her anında sevdiği vardır. Her yerde, herkese sevdiğini sorar. Ona duyduğu özlemle yanıp kavrulur.

Gündüzlerde, gecelerde, seherde
Gözümün gördüğü her türlü yerde
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Özledim bir tanem özledim seni s. 385

...

Neredesin bir tanem
Güllere sordum seni
Bağlara bahçelere
Güllere sordum seni s. 388

Âşık'ın hayattaki tek amacı sevdiğine kavuşmaktır. Âşık için sevdiği olmadan yaşamının bir anlamı yoktur. Bu hissettiklerini de belki bir gün sevgilinin anlayacağını söyler.

Hayatın tadısın yaşamın zevki
Ölüm fermanımdır o yârin terki
Bir gün olur sen de anlarsın belki
Senolmasan yaşayamam güzelim s. 397

Âşık, sevdiğiyle o kadar bütünleşmiştir ki hayatının her anını onun varlığıyla yaşar. Onsuz bir an bile geçiremez. Âşık, sevdiğine bu derece bağılyken sevdiği yine zalimdir ve acımasızdır.

Ağlayan gözlerde yaşım sen idin
Gece rüyam gündüz düşüm sen idin
Çalıştığım yerde işim sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim s. 207

Âşık, sevdası yüzünden çok acılar çekmiş, bu da yetmez gibi dile düşürülmüştür:

Diyar, diyar dolaştırdı
Nice derde bulaştırdı

Hayli haybe çalıştırdı
Bir güzeli sevdim diye

...

Dost Kâmil'im neylediler
Sanma yeksan eylediler
Dilden dile söylediler
Bir güzeli sevdim diyeyes.190

...

Yolum çattı bir dinsizin iline
Düştüm kötü kişilerin diline s. 204

Âşık, dile düşme kaygısı yaşadığı için sevgiliden dile düşürmemesini istemektedir.

Dedim rusvay etme beni dillerde
şimden gayrı seni saramam dedi s. 226

...

Ne olur sırrımı verme ağyare
Yar kapında kulun klen olayım s. 327

Âşık, sevgiliden çok şikâyetçidir. Sevgili o kadar acımasıdır ki şık, sevgilinin imanı olmadığını düşünür. İnançlı bir insan insaf eder.

Meyhaneye döndü hanem otağım
Sebebiyle viran kaldı ocağım
Vıcdansıza mesken oldu kuağım
Dini yokmuş imansız mı imansız s. 204

Âşık, sevdiğinin vefasız oluşundan da şikâyet etmektedir.

Vefasız yr bir kez halim görmedin
Oturup da hali hatır sormadın s. 206

...

Vefasız uğruna yaktım özümü
Yine de gözünde el misaliyim s. 281

Âşık, sevdaya uğramanın çok zor olduğunu söyler. Hiçbir ilacın, doktorun sevda hastalığına çare olamayacağını söyler. Tek çarenin sevgiliye kavuşmak olduğunu söyler.

Deli gönül yine düştü sevdaya
Kör eyledi gözüm bir şey görmüyor
Değme tabip değme yaralarım
Yâr yarasın hiçbir mehlem sarmıyor s. 339

Aşkî yaşamayan insanların aşkın acısını anlayamayacağını söyler. Sevdanın dünyalara bile değişilmeyeceğini dile getirir.

Çekmeyen ne bilir aşkın zorunu
Neyleyim verseler dünya varını
Tutar mı sanırsın senin yerini
Sevdiceğim sensiz geçmiyor zaman s. 412

Âşık, güzel yüzlü bir güzele aşkından dolayı çektiği sıkıntıları söyler. Herkesin çektiği sıkıntılardan haberdar olduğunu söyler. Sevgilinin haberinin olup olmadığını sorar.

Gül yüzlü sultanım sevdana düştüm
Cümle âlem duydu sen duymadın mı?
Yitirdim aklımı fikrimi şaştım
Cümle âlem duydu sen duymadın mı s. 425

Âşık, ellerin sözüne kanıp gurbet ele giden sevgilinin ardından ah eder, sitem eder. Hasretlik çeker; fakat giderken sevgiliye bir şey diyemez.

Bilmem neden uydun eller sözüne
Düşürdün sevdiğim gama hüzüne

Bir arzu hal ile baktım gözüne
Sana diyeceğim var diyemedim s. 431

Âşık, sevdiği için çektiği sıkıntıları bilmesini istemez.

O yârin uğruna oldum avare
Kavuşmadan ayrı düştüm ne çare
Saklayın, gizleyin söylemen yâre
Dizlerimi dövdüğümü duymasın s. 440

Âşık, sevdiğinin her halinin güzel olduğunu söyler ve sevdiğini över; fakat övdüğünü sevgilinin bilmesini istemez.

Menekşe, reyhanı, gülü güzeldir
Hakk'ın müstesnası hali güzeldir
Sözü hoş, sohbeti, dili güzeldir
Onu nasıl övdüğümü duymasın s. 440

Âşık, sevdiğine hayır dualar eder.

Hayatında asla yokluk görmesin
Yüce Mevlam acı, keder vermesin
Dayanamam onu kimse kırmasın
Düşmanına ...(kızdığımı) duymasın s. 440

Sevgili Âşık'ın çektiği sıkıntıları hiç dikkate almaz. Kadir kıymet bilmez.

Gönlümün sultanı ömrüm baharı
Aşkın ile yandığımı bilmedin
Ne diyeyim bilmem gözümün nuru
Aşkın ile yandığımı bilmedin s. 438

Âşık, sevgilinin yüzünden çektiklerini anlatırken kendini Mecnun'a, Kerem'e benzetir. Hatta zaman zaman Mecnun'dan bile daha kötü durumlara düştüğünü söyler. Aşkılarını Mecnun'la Leyla'nın aşkına benzetir.

Gezmediğim ne il kaldı ne köşe
Misali Mecnun'um çöl baştanbaşa s. 204
Sevdayın dumanı başımda tüter
Gel gör hallerim Mecnun'dan beter s. 387

...

Benzettin halimi Kerem haline
Yollarımı saldın Mecnun çölüne s. 391

...

Mecnun'dan Leyla'dan öte yar idik s. 264

Âşık, sevgilinin yaptıkları yüzünden bir hatasının olduğunu düşünür ve sevgilisine bunu sorar; fakat sevgili âşık'ın bu sorularından bile rahatsız olur.

Söyle canan hatam nedir neyledim
Aşkın ile derdi gıda eyledim
Sensiz ben bir hiçim bunu bilmedin
Fazla ısrar etme duramam dedi s. 226

Âşık, sevgi, sevgili uğruna çok çileler çekmiş artık sabrı tükenmiş ve bu sevdaya uğradığı için ah edip pişman olmaktadır.

Sevda dedikleri şu uzun yola
Nereden de girdim girmez olaydım
Dünyalar güzeli o gül yüzünü
Nereden de gördüm görmez olaydım s. 380

Âşık'ın sevdiği güzel çok nazlıdır. Âşık'ın haberi olmadan nazlı yâr küsüp Âşık'ı terk eder. Âşık, sevdiğine küsmesinin sebebini sorar.

Dargınlığın sebebini bilmedim
Bu yaşamdan hiçbir lezzet almadım
Sen gideli bir kez olsun gülmedim
Sensiz işim gücüm zor niye küstün s. 413

Âşık, sevgilisi uğruna çektiği sıkıntıları dile getirir. Âşık'ın sabrı tükenmiştir. Artık sevdiğine kavuşmak ister.

Gözlerimin yaşı aktı sel oldu
Güzel Yar ben seni sevdim seveli
Anam ile babam bile el oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli s. 390

...

Çatık kaşlarına kurban olduğum
Gayrı cevreyleme ettiğin yeter
Benliğimi can evinde bulduğum
Boz dumanlar gibi tüttüğün yeter s. 341

Âşık, sevgilisi uğruna çok çileler çekmiştir ve karşılığında sevgilinin sevgisini arzu eder. Bunun için zaman zaman çektiği sıkıntıları, sevgilinin verdiği sözleri hatırlatarak onu razı etmeye çalışır.

Gözlerinde gerçek aşkı bulduğum
Aşkı ile güller gibi solduğum
Hani söz vermiştin kurban olduğum
Gönlümün sultanı sen değil misin? s. 387

Âşık, aşk acısının çok zor olduğunu hele hele de karşılıksız sevginin ne yaman bir duygu olduğunu söyler. Âşık, aşk yüzünden İnsanların gözündeki değerini kaybetmiştir.

Aşk denen ateşi nara
Düştün de yandırdın beni
Eremedim yaz bahara
Titretip dondurdun beni

Gönüllere mihman idim
Cismi canda canan idim

Dost bağında nadan idim
Yüceden indirdin beni s. 352

...

Bilemedim aşk ateşi kor imiş
Âşıkların işi ahu zar imiş
Karşılıksız sevda ne de zor imiş
Koymaz beni güllerimi dereyim s. 309

Âşık, sevdiğine gönülden bağlıdır. Sevgili âşık'ı terk etmesine rağmen âşık, sevdiğinden vazgeçemez. Sevdiğinin geri dönmesi için yalvarır.

Yanarım ama tütemem
Derdime derman katamam
Yâri gönlümden atamam
Ne çare ki çekti gitti s. 399

...

And olsun ki bu sevdadan geçmedim
Sırrımızı yâd ellere açmadım
Sensiz sevda badesinden içmedim
Gece gündüz ahu zarım geri dön s. 415

Âşık, sevdiğini beklerken hep bir umut içerisinde. Allah'tan ümidini kesmez.

Dost Kâmil'im ben sevdamı esmedim
Kaderime küstüm sana küsmedim
Bir gün olsun umudumu kesmedim
Bilirsin ki Allah Kerim geri dön s. 415

Âşık, sevda yüzünden çok çile çekmiş fakat bir türlü çare bulamamıştır.

Yıllar oldu sevda baştan gitmedi
Ne yapsam ne etsem fayda etmedi
Teselliler derde deva katmadı
Dil sussa da gönül susmuyor dostum s. 434

Âşık, sevdiği için çok sıkıntılar çekmiş; fakat sevdiğini o kadar kabullenmiştir ki onu çektirdiği sıkıntılar yüzünden şikâyet etmez. Hele hele de yabancı birine şikâyet etmeyi doğru bulmaz. Bu yüzden yaptığı kötülükleri kimseye anlatamaz.

Kime arz edeyim kime ne deyim
Aklımı başımdan alan el değil
Ben bu sevda ile nere gideyim
Aklımı başımdan alan el değil s. 262
...
Nicedir yanarım hasreti nara
Derdimi diyemem asla ağyara s. 309

Sevgilinin yaşattıklarını kimseye anlatamaz ama kendi kendine ah edip sevgiliye kızar.

Yağmurdan buluttan yelden sakındım
Çağlayıp da akan selden sakındım
İsmi çağırın dilden sakındım
Kadrimi bilmedin zalim yar seni s. 263

Sevgili Âşık'a cefa etmiş sıkıntı çektirmiştir. Âşık, yaşadıklarından dolayı çok şikâyetçidir. Fakat onca yaşananlara rağmen âşık, sevdiğine beddua edemez.

Yaralıdır gönül kimseler bakmaz
Ağlarım sızlarım göz yaşım akmaz

Yârin ettikleri gönülden çıkmaz
Yanarım ya beddualar edemem s. 276

Âşık, yaşadıkları sonucunda çaresiz kalır ve kendini sevdiğinin vereceği karara bırakır; fakat sevgilinin vereceği olumsuz bir cevap karşısında da sabrı taşar ve çok sevmesine rağmen sonunda ah eder.

Dilerim ki aynı bana dönesin
Ateş düşe benim gibi yanasın
Değme varsın yarelerim kanasın
Merhem diye zehrin sarma sen bilin s. 315

Âşık, sevdiğine gerçek âşık olduğunu söyler ve başkalarında medet ummamasını onu gerçek seven ve gönülden bağlı olan kişinin kendisi olduğunu söyler.

Ey sevdiğim boşa dövme dizini
İki eder miyim bir tek sözünü
Şu âlemde türlü türlü nazını
Çeken olmaz ben çekerim bana gel s. 295

Kara kaşlı bir güzele gönül veren âşık, bu sevda neticesinde çektiği sıkıntılarını dile getirir. Çektiği acılardan dolayı kendini Eyüp peygambere benzetir.

Gözlerimin yaşı çağlayıp coşar
Bu aşkın narından ciğerim pişer
Eyüp gibi bedenime kurt düşer
Yaralıdır deli gönlüm yaralı s. 312

...

Ela idi gözü karaydı kaş
Güzelliği Yaradan'ın nakışı
Aklımı başımdan aldı bakışı
Deste iken yere döktü gülümü s. 313

Âşık, yaşamı boyunca sevdiğinin uğruna sıkıntılar çeker fakat artık ölüm vaktinin geldiğini düşünür. Âşık'ın sevgiliden son isteği ölürken yanında olmasıdır.

Neyleyim dünyayı al senin olsun
Lalesi sümbülü gül senin olsun.
Benden alasını bul senin olsun.
Beni ak kefene sar da öyle git s. 318

Âşık şiiirlerinde Elif isimli bir sevgiliye seslenir. Âşık, şiiirlerinde Elif isimli bir güzele seslenmesini Şu Şekilde ifade eder: “Neden Karacaoğlan’ın bir Elif’i var da benim neden olmasın diye düŐündüm ve ben de Elif’e Őiiirler yazdım.”

Âşık, Elif için çektiği sıklntıları söyler. Kendini Mecnun’a benzetir.

Mecnun gibi  ole düştüm
Nice karlı dağdan aştım
AŞkın ateşine piŐtim
Ateşim, narım ol Elif s. 233

Âşık, Elif isimli sevdiğine kavuşur; ama bu mutluluğu uzun sürmez. Tekrar kaybeder. Vuslat sonucunda yaşadığı ayrılık âşık’ı daha da yaralamaktadır. Elifle geçirdiği zamanlara  zlem duyar. Elif âşık’a verdiği sözleri unutup ondan vazgeçer.

Gözlerle etmiştik yemin
Sen gittin geride gamın
İçmeden mutluluk demin
Neden benden ka tın Elif

Hani ikrar ediyordun
Benim ile gidiyordun
Yalan imiş ne diyordun
Ne  abuk da geçtin Elif s. 235

Sevgiliye hasretlik zamanında çok sıklntılar çeken Âşık, sonunda sevdiğine kavuşur ayrı oldukları dönemlerde çok sıklntılar çektiğini dile getirir ve sevdiğinin kendisini bırakıp gitmemesi için yalvarır.

Artık dayanamam ben bu hüsrana
Sıkı tut elimi sakın bırakma
Yanımdayken bile hasretim sana
Sıkı tut elimi sakın bırakma s. 393

Âşık, onca çektiği sıkıntıdan sonra sevdiğine kavuşur. Fakat zalim sevgili verdiği sözleri unutup Âşık'ı zor gününde terk eder. Âşık, sevgiliye neden gittiğini sorar.

Böyle miydi yar kavlimiz ne dersin
Habersizce çekip gitmek yok idi
Anlamadım neden böyle edersin
Habersizce çekip gitmek yok idi s. 264

Âşık, sevdiğine kavuştuktan sonra ayrılmıştır. Âşık, sevdiğiyle geçirdiği o güzel günlere özlem duyar.

Hep seni anlatır oldu sözlerim
Senle dolu geçmişimi özlerim
Hayata özlemlerle bakan gözlerim
Baksa dahiçbir şey görmüyor şimdi s. 404

Âşık sevdiğine kavuşabilmiştir; fakat şimdi de aralarına hasretlik girmiştir. Bunun üzerine sevdiği Âşık'ı bekler. Bu düşüncelerini de bir mektupla dile getirir.

Sen yok iken tükenmiyor kederim
Hasret koydu beni sana kaderim
Sabah akşam sana dua ederim
Üzülme sıhhatli ol diye yazmış s. 368

Âşık, şiirinde sevdiğine o kadar bağlıdır, onu o kadar gönülden sevmektedir ki sevgilinin sayesinde ilahî aşkı bulur. Beşeri aşkın içinde ilahî aşkı da dile getirdiği için tasavvufî terimlere de yer verir.

Varımla yoğumu yârde bulmuşum
Ölmeden evveli onda ölmüşüm
Erenlerden bade onda almışım
Felek onu benden ayırma nolur s. 189

Âşık, yaşadıkları sebebiyle beşeri aşktan ilahî aşka yöneldiğini şiirlerinde kendisi de dile getirdiği olur:

Dost Kâmil'im Hakk'ın cemalin gördüm
Leyla çöllerinde Mevla'ya erdim
Bende Senlik ile sırrın sır oldum
Hak yolundan Hak'tan ayrı kalamam. S. 199

3.6. ÖNEMLİ ŞAHSİYETLER ÜZERİNE YAZDIĞI ŞİİRLER

3.6.1. Âşık Veysel ve Mahzuni

Âşık Veysel ve Mahzuni Kamil Sayın'ın aile dostlarıdır. Bu sebeple Âşık Veysel ve Mahzuni'nin şiir sohbetlerinde bulunma fırsatı yakalamış böylece âşıklığının gelişmesinde bu iki âşığın çok fazla katkısı olmuştur. O büyük ustaların fikirlerini örnek almış şiirlerinde bu fikirlere yer vermiştir. Sayın, ustalık-çıraklık dönemi geçirmese de ustalarının onlar olduğunu söyler. Âşık Veysel'in hastanede olduğu zamanda ziyaret ederek Âşık Veysel için doğaçlama bir şiir okumuştur. Ölümü üzerine de Âşık Veysel kendi şiirinden örnekler vererek şiir yazar.

Tasavvufun esrarından söylesem
Senin her sözüne bir canım versem
Bazen bahşeylesen yüzünü görsem
Veysel babam sana geçmişler olsun. 833

Arı ile petek ile bal ile
Gönüllere hitab eden dil ile
Gece gündüz uzun ince yol ile
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel s. 240

Âşık'ın ustam olarak nitelendirdiği diğer isim de Mahzuni Şerif'tir. Şiirlerinde bunu ifade eder. Âşık, Mahzuni'ye büyük bir saygı ve sevgi besler. Onu kendine ışık edinir. Âşık, Mahzuni'ye büyük bir hayranlık duymaktadır. Mahzuni'nin eserlerini kendine bir ölçü olarak kabul eder. Hatta bu hayranlık neticesinde ilk şiirlerini onun ölçüsüne uymadığını düşünür ve ilk yazdığı şiirleri yırtıp atar. Bu durumu bilen

çevresinin “Bu bir ifade ustalığıdır, çırak olmadan usta olunmaz. Şiirlerini beğenmesen de yırtıp yakmaya hakkın yok. Her şiir bir hüznün, bir sevincin ya da bir coşkunun eseridir. İnsanların çırak namelerine de ihtiyacı vardır. Sen Mahzuni olacak değilsin, olamayacağına göre de Kamil Sayın olarak bu yolda yürümekten gurur duymalısın ve yazdıklarını İnsanlığa hediye etmelisin.” demeleri üzerine tekrar yazmaya başlar. Âşık, şiirinde Mahzuni’yi yirminci asrın Pir Sultan’ı olarak nitelendirir. Mahzuni’nin İnsanlık sevgisini, yaşadığı sıkıntıları ve onun ölümü üzerine İnsanların duyduğu acıyı dile getirir. Âşık’a göre Mahzuni, Hacı Bektaş-ı Veli’nin fikirlerini yansıtan bir ışıktır.

Dost Kâmil’im Mahzuni’nin çırağı
Hünkâr Hacı Bektaş Veli çerağı
Var mı idi ayrılığın gereği
Nereye Mahzuni nereye böyle
Sen de mi yoruldu sen de mi söyle s. 378

3.6.2. Abdurrahim Karakoç

7 Nisan 1932’de Kahramanmaraş’a bağlı olan Ekinözü ilçesinde –eski adıyla Cela’da- doğan Abdurrahim Karakoç, şair Bahattin Karakoç’un kardeşidir. İlk mektepten öteye okumak imkânı bulamadığı halde şaşılacak şiir kabiliyetiyle nazım halinde düşüncenin ifade ve beyanında üstünlük göstermiştir. Çok fazla kitap okunan bir evde yetişen Karakoç, ilk gençlik yıllarından beri okumaya meraklıdır. Küçüklüğü köyde geçmiştir. Dedesi, babası ve beş kardeşi şairdir. Beş kardeşinin de şiir kitabı vardır. (Gökçe, 2008: 1) Ailesinde ve çevresinde âşıklık geleneğini icra eden hiç kimse bulunmamaktadır. 24-25 yaşlarında yazdığı, 2 kitap olabilecek kadar çok olan ilk şiirlerini gençlik hevesatı olarak nitelendirip yakmıştır. (Gökçe, 2008: 1)

Âşık, şairlik konusunda kendine Abdurrahim Karakoç’u örnek aldığını şiirlerinde de ifade etmektedir.

Şairliğe niyet ettim eyledim
Kalem alıp kâğıtları payladım
Anlayana, bilenlere söyledim
Abdurrahim Karakoç’a sor dedi (Kamil Sayın arşivinden) s. 785

3.7.DİĞER KONULARIN İŞLENDİĞİ ŞİİRLER

3.7.1. Gurbet, Hasret, Yalnızlık, Yoksulluk

Âşık, ekonomik sıkıntılar yüzünden memleketinden ayrılmak zorunda kalmıştır. Yoksulluk yüzünden uzun yıllar gurbetlik, sevdiklerine hasretlik çekmiştir. Garip duruma düşmüştür. Âşık'ın gurbete çıkmasının, sevdiklerinden ayrı kalıp hasretlik çekmesinin sebebi ekonomik sıkıntılardır. Bu yüzden Âşık'ın şiirlerinde gurbet, hasret ve yoksulluk duyguları hep iç içedir.

Âşık'a göre garip İnsanın dünyada tutunacağı bir dalı yoktur. Hep yalnız ve çaresizdir. Gurbet, İnsanı mutsuz kılar. İnsanî değerlerini kaybetmesine sebep olur. Âşık, bu durumlardan şikâyet etmektedir.

Yaktı, yıktı harap etti ömrümü
İki gözü kör olası şu gurbet
Bir kez olsun şad etmedi gönlümü
İkigözü kör olası şu gurbet s. 444

...

Mevsim bahar olup güller açsa da
Etrafına mis kokular saçsa da
Gökyüzünde allı turna uçsa da
Gariplerin gönlü boran kar imiş s. 326

...

Hasta gönlüm sızım sızım sızılar
Boynu bükük gezer körpe kuzular
Gurbet elde gönlüm yâri arzular
Beni bana hasret koydun yoksulluk s. 259

...

Gurbet seni taşa çalsam yeridir
Ahu zarım şu dağları eritir
Hasret narı damarlarım kurutur
Nazlı yârden ayrı düştüm yanarım s. 331

Yıllardır bağırimi yakar hasretin
Her yanını gezdim zalim gurbetin
Sonu geleceği yok bu fergatin
Süzüldü göz yaşım sel gibi, gibi s. 325

...

Yitirmiş tüm umudunu
Gelmez ızdırabın sonu
Yoktur bir teselli yolu
Ah zar eder ağlar yanar s. 251

Âşık'ın öncelikle eşi gurbete çıkmıştır. Kısa süreğini düşündükleri bu ayrılık uzun sürmüş ve Âşık, eşine hasret kalmıştır. Âşık, bir şekilde eşine kavuşmak ister. Gurbete ulaşım aracı olarak uçağı düşündüğü için uçak vasıtasıyla eşine kavuşmak ister.

Bu hasretlik yeter etti canıma
Tayyareler beni yâre götürsün
Karlı dağlar engel oldu önüme
Tayyareler beni yâre götürsün
Götürmezse yâri bana getirsin s. 260

Âşık, ekonomik sebeplerden dolayı gittiği gurbette uzun yıllardır bulunmaktadır. Fakat yüreğinde hep Vatan hasreti yer alır. Bu sebeple Âşık gurbetten usanmış sevdiklerine kavuşmak istemektedir; fakat araya aşılmaz dağlar girmiştir. Dünyanın sefasında gözü yoktur, tek isteği ölmeden önce Vatanına dönüp sevdiklerine kavuşmaktır.

Dost Kâmil'im gidem sıla düzüne
Bakam özlem ile yârin yüzüne
Âşıklar derdini döker sazına
Son demde yar ile durayım dağlar s. 299

Âşık , vatanına dönmeyi hep arzular ama geri dönüşü olamayacağını söyler:

Çocuk idim çıktım zalim gurbete
Izdırap ceminde düştüm firkate
Nice çöller aştım öteden öte
Uzak gittim çaresizim dönemem s. 196

...

Bakarım uzayıp giden yollara
Bize geçit vermez oldu yollar oy s. 297

Âşık'ın gurbete çıkmasının amacı zengin olmak değil kendi kendini idare ettirecek bir gelire sahip olmaktır. Bu süreçte zaman zaman çok zorluklarla karşılaşmış ve yardım elini uzatan olmamıştır. Benliğine hep bir yalnızlık duygusu hâkim olmuştur. Bu yalnızlık içerisinde, dosttan da zalim yârdan da bir destek alamamıştır.

Aklı varmaz üçe beşe
Çırpınıyor boştan boşa
Hasrettir bacı kardeşe
Ağlar garibim garibim

Ne yazı var ne baharı
Açlıktır en sadık yâri
Tükenmez ah ile zarı
Ağlar garibim garibim s. 242

...

Ağladım da yol üstüne oturdum
Ne bir yâren geldi ne soran oldu
Feryat ile gözyaşlarım akıttım
Ne teselli veren oldu ne silen oldu (Kamil Sayın arşivinden) s. 188

...

Dost çiçeği olmuş diken
Biçmez oldu onu eken
Sana gelmek ister iken
Yollar bozuldu bozuldu s. 236

Âşık, gurbetin kendinde oluşturduğu acıları dile getirir. âşık, gurbet yüzünden sevdiklerinden ayrı kalmış hasretlik çekmiştir. Gurbet ellerde gençliğini yitirmiştir. Bu ayrılık acısı onda onulmaz yaralar açmıştır. âşık'ın gurbette kalması sonucu doğan hasretliğin çok kötü bir şey olduğunu, hasretlik çekenlerin büyük acılar yaşadığını söyler. Bu acıya düşmeden anlaşılmayacağını anlatır.

Bana bir dert oldu ölümden beter
Nazlı yar hasretin gözümde tüter
Sorma hallerimi dert beter beter
Büktü bellerimi zalim ayrılık s. 346

...

Hasretin elinden belim büküldü
Gözyaşlarım dolu gibi döküldü
Kalmadı dizimin ferî çekildi
Ateş vurun yansın gurbet eller oy s. 297

Hasretin narına yaktın özümü
Hain gurbet iki gözün kör olsun
Yıllar yılı güldürmedin yüzümü
Zalim gurbet iki gözün kör olsun s. 345

Evladı ayalden ayrı düşersen
Hasretin narına yanıp pişersen
Sabır çömleğine sığmaz taşarsan
Ciğerlerin bölük bölük bölersin s. 298

Âşık, gurbet elde garip kalmıştır. Gurbette sevdiğinden haber alamaz sevdiğinin kendini unuttuğundan korkar ve sevgiliye seslenir.

Gurbet ellerinde garibim garib
Yaramı sarmaya bulunmaz tabip
Görmez misin hallerimi ey habip
Hatırdan gönülden sildin mi beni s. 432

Âşık bir âşık olarak halkın dili olduğu için sade kendi duygularını değil toplumun duygularını, yaşadıklarını yansıtır.

Bunu da açık bir şekilde dile getirir. Gurbet, hasret duygusunun İnsanlarda nasıl bir etki yaptığını dile getirir.

Sevdiceği gurbet elde olanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker
Öksüz gibi boynu bükük kalanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker s. 261

Âşık'a göre gurbet elleri kendi memleketinden çok farklıdır. İnsanları bozulmuş, her tarafı haksızlık bürümüştür. Âşık gurbet ellerinden çok rahatsızdır ve gitmek ister.

Kalk gidelim kardeş biz bu ellerden
Bu el bizim ele hiç benzemiyor
İnsanlık silinmiş beni âdemden
Bu el bizim ele hiç benzemiyor s. 348

Âşık, parası varken birçok dostun, arkadaşın olduğunu; fakat yoksulluğa uğradığında çevresindeki herkesi kaybettiğini söyler.

Elimde var iken yüzüm nur idi
Niceleri dostum idi yar idi
Benim de bağlarım bahçem var idi
Şimdi koklamaya gülüm kalmadı s. 389

3.7.2. Felek, Fani Dünya

Âşık sürekli olarak dünyadan memnuniyetsizliğini dile getirir. Feleğin onun yüzünü hiç güldürmediğini söyler. Felek onu fakir, fukara edip İnsanlara muhtaç eder. Onu sevdiğinden, Vatanından ayırır. Dostunu, sevdiğini vefasız kılar. Başına sürekli dertler, belalar gelir. Çaresiz kalır. Âşık, dünyanın yaşattıkları sebebiyle ondan hesap sorar. Âşık'ın şiirlerinde felek; kader, zaman, dünya, devran kavramları yerine kullanılmıştır. Âşık, şiirlerinde kaderden şikâyet eder. Kadere sitem edip yaşadıklarını

vurgular. Âşık, fani dünya olarak isimlendirdiği dünyanın geçici olduğuna değinir. Nasıl geçip gittiğinin anlaşılamayacağını söyler.

Dost yoluna diktim iki gözümü
Ben kendime diyemedim sözümü
Kader midir çile midir yazı mı?
Bir ahtına sadık dil bulamadım s. 328

...

Şu yalan dünyanın gamı kederi
Başıma türlü hal açtı gidiyor s. 302

...

Şu dünyanın sefasını sürmedim
Anamdan doğalı bir gün görmedim
Eren erdi ben murada ermedim
Geçti ömrüm geçti yeller misali
Açılmadan solan güller misali s. 320

...

Dost Kâmil'im gücüm tükendi bitti
Can dostum diyenler gör neler etti
Derman bildiklerim derde dert kattı
Hayatın her demi gam oldu gitti s. 417

...

İnsanoğlu kuş misali
Uçar gider bilemezsin
Bütün ömrün acı tatlı
Geçer gider bilemezsin

Her umuda kapılırsın
Çalışırsın çirpırırsın
Fırsatını kaptırırsın
Kaçar gider bilemezsin s. 245

...

Yazı dedim kader dedim olmadı
Zalim felek yüzümüze gülmedi s. 327

...

Ezelden karalı yazılmış yazım
Sineye işlemiş dinmiyor sızım
Nesini söyleyim be iki gözüm
Dostlarım yüzüme gülmüyor bile s. 401

...

Her daim çektiğim gam ile keder
Zalim dünya beni eyledi heder s. 333

...

Şu yalan dünyaya geldim giderim
Gündengüne arttı gamım kederim s. 279

...

Merhametsiz fani dünya
Güldürmedi gülemedim
Ömrümce hep kaldım yaya
Güldürmedi gülemedim s. 247

...

Fani dünya ne de darmış
Ayrılık ölümden zormuş
Beterin beteri varmış
Beni benden ayırdılar s. 194

...

Felek verdi çile çile üstüne
Çok ağladım şimdi gayrı gülemem s. 196

...

Kimse yarem yare saymaz
Hayat paha karnım doymaz
Felek feryadımı duymaz
Hele sürün dedi gitti s. 307

...

Bilemedim koca dünya
Benim ile davan nedir
Bir sefanı sürmedim ya

Benim ile davan nedir

Gurbet ilden ile attın
Başımı dertlere kattın
Neydi zorun niye çattın
Benim ile davan nedir s. 228

...

Eser bad-ı saba yeli
Dağa taşa vurur beni
Sevgili selamı kesip
Kurda kuşa verir beni

Dost dediğim düşman olur
Aklımı başımdan alır
Tüm uğraşım yarım kalır
Dertten derde sürer beni s. 230

...

Dünya dedikleri dert dolu handır
Böyle gelmiş gider devri devrandır
Sefa sürdürdüm dersem bil ki yalandır
Bin bir dert içinde ağınıyorum s. 231

...

Dertten derde girdi başım
Hep çıkmaza girdi işim
Zehroldu ekmeğim aşım
Çaresizim, çarnaçarım s. 231

...

Fani dünyada gülmedim
Bunca yıl murad almadım
Aradım yoldaş bulmadım
Gözümde yaşa bak yaşa

Yıllar yılı gönlüm hasta
Nafile güvendim dosta

İŖi biten koyar posta

Yediğim taŖa bak taŖa s. 234

...

Dost Kâmil'im arzedeyim halimi

Zalim felek kırdı yine kolumu s. 325

...

Dost Kâmil'im bir ah çektim

Serimi dost için yaktım

Ŗu fani dünyadan bıktım

YaŖlar süzöldü süzöldü s. 236

...

Bir değil beŖ değil kime ne deyim

PeŖpeŖe dertleri sıralar felek

Gerçeği görmedim nere gideyim

Virane yurtları sıralar felek

Ana, bacı, kardeŖ, babanın derdi

Terki diyar kıldım o cennet yurdu

Derdin gerçeğini hep bana verdi

Gün güne yüreğim yaralar felek s. 237

...

Gariplik sineme çöktü

Yoksulluk belimi büktü

Felek iŖim zora çekti

Gülemedim gülemedim s. 351

...

Dost Kâmil'im çilem nedir bilmedim

Hep ağladım bir kez olsun gülmedim

Ŗu fani dünyadan murat almadım

Gayrı dayanacak halim kalmadı s. 389

...

Ŗu yalan dünyanın gamı, kederi

Acep herkesin mi böyle kaderi

Beni Yaradan'ın yok mu haberi
Yeter etti cana çekemiyorum s. 398

...

Aman dünya yalan dünya
Aklımızı alan dünya
Her geleni uğurlayıp
Yine baki kalan dünya s. 435

Âşık, fani dünyanın geçici olduğunu, İnsanların hep sıkıntı çektiğini rahat yüzü
göremediklerini ifade eder.

Hep çekersin cefasını
Göremezsın vefasını
Bir gün olsun sefasını
Sürem dersin süremezsın s. 421

...

Boşa dolanmışım yalan dünyayı
Olmazmış dünyadan kimsenin payı
Çalıştım çırpındım bir ömür boyu
Bütün emeğimi yel aldı gitti s. 433

Âşık, felek yüzünden sevdiğinden ayrı kalmıştır. Sevdiğine kavuşmak ister.

Şu dağların ötesini göremem
Hasretim ya sevgiliye varamam
Yeter gayrı daha fazla duramam
Nolur felek nazlı yâre kavuştur s. 372

Âşık, felek yüzünden allı gelin olarak nitelendirdiği sevdiğine kavuşamaz. Bu
dünyada kavuşmalarının mümkün olmadığını söyler.

Felek gerçek etmez bizim düşleri
Allı gelin kavuşmamız mahşere s. 338

Âşık, dünyanın ismini dile getirmese de dünyada gülmediğini, fakirliğini, yalnızlığını dile getirir ve sonunda da bu kadar sıkıntıdan bir türlü kurtulamamasına şaşırır.

Ben hayatımda remil atmış mutsuzluğun
Ben yaşantımda yelken açmış yoksulluğun
Her haliyle beni bulan haksızlığın
Her yönüyle hüküm süren yalnızlığın
İki kapılı koskoca bir hanın
Bir celsede mahkûm ettiği bir insanım ben s. 223
...
Izdıraba eleme
Bak şu başa gelene
Şaşıyorum çileme
Yetmedi mi daha ne s. 199

Âşık, fani dünyanın verdiği sıkıntılara gücü yetmediğini, elinden bir çare gelmediğini anlatırken Mecnun ve Ferhat'ın yaşadıklarından örnekler verir. Kendini Mansur'la ve yaşadıklarıyla özdeşleştirir.

Ferhat mıyım dağı delem
Mecnun muyum çöle gelem s.194
...
Dost Kâmil'im ömrüm geçti ah ile
Bir de Mansur gibi düşürdün dile
Mecnun olup girdim bir sonsuz çöle
Şahların şahına sığınıyorum s. 281

Uzak gurbet ele düştüm
Mecnun gibi çöle düştüm
Mansur gibi dile düştüm
Çaresizim, çarnaçarım s. 232

Âşık, dünyanın sadece kendisine değil herkese çeşitli sıkıntılar, dertler verdiği; mutluluk verse bile onların da geçici olduğunu düşünür. Bu yüzden dünyayı yalan dünya, fani dünya olarak isimlendirir.

Âşıklara ah çektiren
Gözden kanlı yaş döktüren
Üç günlük yoldan bıktıran
Fani dünya değil misin? s. 209

...

Nazar ettim şu dünyanın halına
Şad olup da gülen var mı görmedim
Bülbül konmuş amma gülün dalına
Esrarından bilen var mı görmedims. 248

...

Pervaneler gibi sessiz dönerdim
Gizli gizli dertlerime yanardım
Sadece kendimi dertli sanardım
Daha nice dertli kullar var imiş s. 326

...

Kimisine saltanatlı yer oldun
Garibana türlü türlü zar oldun
Ne yaşlıya ne de gence yar oldun
Yürü bire yalan dünya ne deyim s. 377

Âşık, yalan dünyanın geçici olduğunu, herkesin bir gün bu dünyadan göçüp gideceğini söyler. Bu yüzden bu dünyaya güvenmemek gerektiğini, insanlara yardım etmek gerektiğini ifade eder ve bu konu da öğüt verir.

Evliya'ya Enbiya'ya kalmadın
Hep sana çalıştık ama bilmedin s. 377

Deli gönül bel bağlama dünyaya
Civan ömrün boşa geçer bilemen

Pişman eder geldiğine cihana
Bu başına neler açar bilemen s. 316

...

Dünya fani hayat yalan
Malın mülkün olur talan
İnsanlıktır baki kalan
Giden azık alır sanma s. 278

Âşık, dünyada elinden geleni yaptığını fakat yine emeklerinin boşa çıktığını söyler.

Bir yanım bataklık bir yanım amur
Beni yıldırmadı ne kar ne yağmur
Ektim yetiştirdim dört başı mamur
Bir karakargaya yem oldu gitti s. 417

Âşık, fani dünyada İnsanların gittikçe bozulduğunu, dinin kötü niyetli İnsanlar tarafından kullanıldığını, fakirliğin arttığını söyler.

Kâmil'im sarardı soldu
Bu âleme bir hal oldu
Evlat atasına güldü
Hayasıyla udu gitti s. 307

...

Halkımın kardeşçe gezmesi vardı
Sevgi muhabbeti sezmesi vardı
Anamın eşarby yazması vardı
şimditürlü türlü sarık çoğaldı s. 430

3.7.3. Talih, şans

Âşık, fani dünyanın yaşattıklarının bir sebebinin de şanssızlık olduğunu düşünür. Eğer İnsanın şansı yoksa ne kadar çabalarsa çabalasın mutlu

olamayacaktır. Başkalarına mutluluklar veren dünya âşık için dert yatağıdır. Âşık, şansızlığı yüzünden vefasız İnsanlarla karşılaşmış, dost bildikleri bile el olmuş, emekleri boşa gitmiştir.

Devran kılsan pazar çarşı
Koysan da kadere karşı
Yere yeksan kılsan arşı
Gülmez talih gülmüyorsa s. 250

...

Felah'a çıkmadı Kamil'in başı
Geldi beni buldu feleğin taşı
Çağlayıp sel oldu gözümün yaşı
Halime acıyıp silen olmadı s. 395

...

Âleme köşk olan şu fani dünya
Hakk'ın bir lütfuydu kula hani ya
Yaşadık diyoruz bizler de güya
Gözucuyla bile bakılmaz oldu s. 257

...

Kader bizi attı öteden öte
Anadan doğalı girdik diyete
Üç öğün de beyler diş çalar ete
Sakız bile görmez bizim azılar s. 317

...

Bilmem talihim mi yazım mı kara
Yollarım uğradı vefasız yara
Ahiri düş oldum ateşi nara
Sevda fırınında yandı bu gönül s. 342

...

Dost dost dediklerim hepsi el oldu
Ümit fidanlarım kuru dal oldu
Emek verdim emeklerim kül oldu
Gülmedi bu bahtım gülmedi gitti s. 400

Âşık, hayat boyu hep şanssız olduğunu düşünür. Bu şanssızlığı yüzünden vefasız, kadir kıymet bilmeyen bir yâre gönül vermiş, boş bir sevda peşine düşmüştür.

Şu bendeki beni anlatamadım
Yalvardım yakardım dinletemedim
Kulağını bile çınlatamadım
Yolum bir yolsuza çattı ne fayda s. 379

3.7.4. Dua

Âşık, ismini dile getirmediği bir kişiye iyi dileklerde bulunur. Onun için dua eder.

Bir memleket vücut bulsun dilinden
Koca bir ülkeye hakan olasın
Cümle âlem ibret alsın halinden
Koca bir ülkeye hakan olasın. 243

3.7.5. Beddua

Âşık, fani dünyada kendini sıkıntıya düşürüp ele güne muhtaç edenlere, sevdiğinden ayrı koyanlara beddualar eder. Fani dünyaya da sitem eder.

Yere batsın şu dünyanın gideri
Ne gamı tükendi ne de kederi
Taşıyamam gayrı ben bu kaderi
Beni yârden ayıranlar kör olsun s. 311

3.7.6. Ölüm

Âşık, ölüm neticesinde sevdiğinden ayrılan kişinin duygularını ifade eder.

Ben yazmadım bu karalı yazıyı
Felek yetim koydu altı kuzuyu
Yürekler çeker mi böyle sızıyı
Bu dertli başıma geldi ne deyim s. 310

Âşık, dünyada huzurlu bir gün görmemiştir. Bu yüzden isteklerini gerçekleştirebilmek için ölümün geç gelmesini ister

Değme ecel değme bana
Daha bir gün görmemişim
Sakın meylin verme bana
Daha bir gün görmemişim s. 365

Âşık, amcasının ölümü üzerine duyduğu üzüntüyü de şiirlerinde dile getirmiştir. Hatta âşık'ı şiir yazmaya iten olay amcasını kaybetmesidir. Onun ölümünün üzüntüsü âşık'ın derinliklerinde var olan yeteneğinin dışı vurumuna sebep olmuştur.

Çifte annesi de gelmiş başına
Doktorlar fermanın yazmış döşüne
Kim verecek bu haberi eşine
Gitme amcam gitme daha genç yaşın (Kamil Sayın arşinden) s. 787

3.7.7. Dert

Âşık, sürekli sıkıntılarla karşı karşıya kalmaktan şikâyetçidir.

Nere gitsem karşı çıkan
Gözlerimden kan yaş döken
Yurdumu yuvamı yıkan
Dert benimdir bana kalır s. 367

3.8. MEMLEKET KONULU ŞİİRLER

3.8.1. Köyü

Âşık, şiirlerinde memleketini açık bir şekilde ifade eder. Âşık, Emirdağ İlçesi'nden övgüyle bahseder.

İncilide doğdum Lalıklar'danım.
Emirdağlı diyor tün tanıyanım
Ben senin yurttaşın, sen benim canım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın s. 406

Âşık, memleketine, köyüne olan sevgisini geniş bir şekilde dile getirir. Her ne kadar memleketinden uzak olsa da oraya olan bağlılığını hiçbir zaman kaybetmemiştir. Âşık, köyünün insanlarını da sever. Köyünün İnsanlarının fakir ama iyi niyetli, eli açık İnsanlar olduğunu söyler.

Bizim köyün ağaçları eğridir
İnsanları doğrudan da doğrudur
Yokluk ile yanan onun bağrıdır
Kurban olam kardeş kıyma köyüme s. 208

Âşık, ekonomik sıkıntılardan dolayı halk, köyünü bırakıp şehre ya da gurbete çıkmıştır. Bu durum neticesinde köyünün ıssız kaldığını söyler.

Bacaları tütmez oldu
Garip bülbül ötmez oldu
Şimdi kervan gitmez oldu
Gelen geldi hep gurbete s. 215

3.8.2. Afyonkarahisar

Âşık, memleketi olan Afyonkarahisar'a gönülden bağlıdır. Şehrinin güzelliklerini anlatmakla bitiremez. Çok çeşitli alanlarda ünlü olduğunu, doğal güzelliklere sahip olduğunu söyler. İnsanlarının çalışkan, vefakâr ve Atatürk'ün yolundan giden kişiler olduğunu söyler.

Selam O'na candan, gönülden selam
O'nu anlatmaya yeter mi kelam
Ünüyle, şanıyla eşsiz vessalam
Afyonkarahisar ilimiz bizim
Mustafa Kemal'den yolumuz bizim

Termaller, hamamlar şifa ocağı
Misafire daim açık kucağı
Kâmil'in doğduğu yer Emirdağı
Afyonkarahisar ilimiz bizim
Mustafa Kemal'den yolumuz bizim s.426

3.8.3. Başkent

Âşık, babasının işleri sebebiyle küçük yaşlardayken Ankara'ya gelmiş uzun yıllar Ankara'da yaşamıştır. Bu yüzden Ankara da bir nevi âşık'ın memleketidir. Âşık Ankara'nın güzelliklerini dile getirir.

ANKARA

Türkiye'min Payitahtı, göz nuru
Selam sana selam güzel Ankara'm
Anıttepe'sinde Türk'ün gururu
Selam sana selam güzel Ankara'm

Tarihin on bin yıl geriden gelir
Hititler, Firigler, Bizanslar bilir
Osmanlı'da Engürü adını alır
Selam sana selam güzel Ankara'm

Cumhuriyet kurdu sende Ata'mız
Genel Kurmay, Seymen'imiz, Efe'miz
Ankara kalemiz, Kocatepemiz
Selam sana selam güzel Ankara'm

Keçisi, kedisi, çiğdemi, balı
Armudu, üzümü, goncası, gülü
Beş milyon İnsanın tutacak dalı
Selam sana selam güzel Ankara'm

Sabahın,akşamın bir başka neş'e
İnsanlar şevk ile giderler işe
Sığmazsın bir tanem hayale,düşe
Selam sana selam güzel Ankara'm

Mevla'm üzerine nimet yağdırır
Hacı Bayram Veli himmet yığdırır
Milyonları bünyesine sığdırır
Selam sana selam güzel Ankara'm

Dost Kâmil'im mesken tuttum Dikmen'de
Her bahtı karanın gözü var sende
Bir başkadır sevgin özlemin bende
Selam sana selam güzel Ankara'm

(Kamil Sayın arşivinden) s. 449

IV. BÖLÜM: KAMİL SAYIN'IN ŞİİRLERİ

TÜRKİYE'M

Yurdum, ilim, ilçem, köyümle yuvam
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm
Seni bize verdi bak Kemal Paşam
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Toprağında biter ekmeğim aşım
Herşeyimsin anam, babam, kardeşim
Daim seni övmek olacak işim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Kırmızı bayrağım, yeşil sancağım
Naşım toprak olsa vermeyeceğim
Her an Türk'lüğümle öğüneceğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Adım Kâmil Sayın Türk oğlu Türk'üm
Türk'lüğümdür elde olan varlığım
Milletime baki kalsın erliğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

24/12/1971

Bu şiirim Günaydın Tan gazetesinin Avrupada açmış olduğu yarışmada Avrupa birinciliği kazandı
31. 03. 1988

SÜMERBANK

Kırk yıldır vatana hizmet edersin
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank
Şehri, kasabayı, köyü gezersin
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Otuziki fabrikan var dört yönde
Doğu, batı, kuzey ile güney de
Şube açtın ilçelerde illerde
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Bindokuzyüzotuzüç'ten bu yana
Binbir moda verdin insan oğluna
İhrac ettin doğu batı boyuna
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

İmalattan imalata koşarsın
Varlığınla bedenlerde yaşarsın
Sümerbank'ım daha çok şey başarsın
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Kâmil vasfın dile getiremedi
Anlatmakla seni bitiremedi
Bütün Vatandaşım maşallah dedi
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

1972

Ankara 1.Sanat Enstitüsü 3-A No: 160

Bu şiirim Sümerbank'ın 1972 yerli malı haftasında açmış olduğu yarışmada Türkiye birinciliği kazandı ve 15. 12. 1972 Sayın Cumhurbaşkanı'mız Cevdet SUNAY tarafından kutlandı ve ödüllendirildi.

BİLESİN

Yeter İnsanoğlu haddin bilesin
Çığırından çıktın yola gelesin
Bana köle deme sen de kölesin
Senden yücelerde Allah var Allah

Neden müminleri dara çekersin
Perişan haline zevkle bakarsın
Ne bilgin mevcut ki yüksek atarsın
Bin birin içinde Lillah var Lillah

Sanki hakikatten haber verirsin
Ulema'mı oldun hatam görürsün
Yalan yere şeksiz yemin verirsin
Vallah'ın yanında Billah var Billah

Kul Kâmil'im özüm Hak'ka doğrudur
Hakikate daim boynum eğridir
Müslümanın cephanesi bağrıdır
Her daim onunla Allah var Allah

01/01/1972

VEYSEL BABA

Tasavvufun esrarından söylesem
Senin her sözüne bir canım versem
Bazen bahşeylesen yüzünü görsem
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Vururdun sazına düzen verirdin
Her dem cana gelip yeksan dururdun
Kul gönlünde hakikati görürdün
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Kırk milyon yurttaşım seni dinlerdi
Sözlerinden binbir hisse alırdı
Sıtkile dinleyen Hak'kı bulurdu
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Hazan yeli sizin köye mi geldi
Esip solduracak seni mi buldu
Deli gönül yine ahu zar doldu
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Dost Kâmil'im sağlığına duacı
Gül solarsa gitmez bülbülden acı
Erenler sultanı çalsın ilacı
Veysel Babam sana geçmişler olsun

18/02/1972

BAK VATANA

Aç geziyor milletimiz
Bak vatana gör vatani
Bitsin artık illetimiz
Bak vatana gör vatani

Kurulmamış heyetimiz
Kalkınmaktır niyetimiz
Nafile mi kuvvetimiz
Bak vatana gör vatani

Karış karış toprağımız
Çorba görmez kursağımız
Tezek kokar ocağımız
Bak vatana gör vatani

Yırtık yama mintanımız
Birkaç parçadır donumuz
Pare pare bedenimiz
Bak vatana gör vatani

Millet vekilimiz boldur
Kimi sağdır kimi soldur
Kimi yavan kimi baldır
Bak vatana gör vatani

Geçilmiyor adı yoldur
Bilemedim nasıl haldır
Başını yastıktan kaldır
Bak vatana gör vatani

Dost Kâmil'im Hak'ka kuldur
Ehvalini dosta bildir
İster hak ver ister öldür
Bak vatana gör vatani

24/02/1972

ERENLER SULTANI

Kırkların başısın hem can yoldaşı
İhsan kıl yoluna vereyim başı
Onsekizbin Alemlerin nakışı
Erenler Sultanı sensin ya Ali

Elestüden evel geldin Efendim
Ol Galudan irşad kıldın Efendim
Cebrail`e rehber oldun Efendim
Erenler Sultanı sensin ya Ali

Binbir don içinde görünen Sensin
Uğrunda dört yolda yürünen Sensin
Gaffarlık ismine bürünen Sensin
Erenler Sultanı sensin ya Ali

Bilirim ki yücelerden yücesin
Binbir ismin ilmi lednu hecesin
Efendim sen kocalardan kocasın
Erenler Sultanı sensin ya Ali

Kul Kâmil yolunda hazır ölmeye
Himmat kıl Sultanım seni bulmaya
Geldim yollarında Mecnun olmaya
Erenler Sultanı sensin ya Ali

01/03/1972

DEĞİL Mİ

Gel hele sevdiğim nazlı cananım
Bu kadarı fazla değil mi biraz
Sevdan sardı yüreğimi yanarım
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

Garibim inlerim kapın önünde
Figan gıdam oldu her öğünümde
Yoluna vermeye hazır canım da
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

Hilal gibi kaşların var gözün var
Aşıkları mest eyleyen sözün var
Her acımı seyredecek özün var
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

Dost Kâmil'im der ki sen de ölürsün
Eden bulur elbet sen de bulursun
Yeter artık tenden canım alırsın
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

03/03/1972

MEVLAM

Bütün arşalayı gezsem
Kazanına girip pişsem
Mecnun olup çöle düşsem
Mevlam bana kızar mısın

Aşkın kalbde dur eylesem
Daim ahu zar eylesem
Seni bana yar eylesem
Mevlam bana kızar mısın

Benliğimi yok eylesem
Varlığımı Hak eylesem
Ben de enel Hak söylesem
Mevlam bana kızar mısın

Etna Kâmil kulun desem
Hakikattır yolun desem
Sana malum halim desem
Mevlam bana kızar mısın

07/03/1972

AĞLADIM

Ağladım da yol üstüne oturdum
Ne bir yaren geldi ne soran oldu
Feryat ile göz yaşlarım akıttım
Ne teselli veren ne silen oldu

Dedim bu etnaya himmet kılasın
Çok yalnız kaldım sırdaş olasın
Birkez olsun bugün cana gelesin
Ne tıkırtı duydum ne gelen oldu

Ah ahın üstüne geldi derildi
Dert derdin üstüne kondu karıldı
Gam yükü de kervanıma sarıldı
Ne bir pazar buldum ne alan oldu

Dost Kâmil'im senin sonun da gele
Gele sevdiceğın bu halin göre
Sağken girdim karanlık bir çukura
Duymazlıktan geldi dost yalan oldu

07/03/1972

NOLUR

Varımla yoğumu yarde bulmuşum
Ölmeden evveli onda ölmüşüm
Erenlerden bade onda almışım
Felek onu benden ayırma nolur

Hakikat bahrına onda ermişim
Merecel bahreyn'e onda varmışım
Onun gözü ile Hak'kı görmüşüm
Felek onu benden ayırma nolur

Nur ile bezmi cem onunla oldum
Nuru cemal mihman onunla buldum
Hakikatten nida onunla aldım
Felek onu benden ayırma nolur

Dost Kâmil'im yeksan onunla kaldım
Onunla olunca çok menzil aldım
Gerçeklerde mevcut onunla oldum
Felek onu benden ayırma nolur

23/03/1972

DIYE

Noldu yine soldu gülüm
Bir güzeli sevdim diye
Tutmaz ayağımla elim
Bir güzeli sevdim diye

Diyar diyar dolaştırdı
Nice derde bulaştırdı
Hayli haybe çalıştırdı
Bir güzeli sevdim diye

Akıl yetmez hesap sordu
Gam yükün sırtıma sardı
Türlü türlü çile verdi
Bir güzeli sevdim diye

Dost Kâmil'im neylediler
Sanma yeksan eylediler
Dilden dile söylediler
Bir güzeli sevdim diye

30/03/1972

KARDEŞ

İç Erenler çeőmesinden
Hisse kapası sesinden
Tasavvufun bahçesinden
Bir domurcuk gül al kardeş

Alemi seyran edelim
Erkan-ı ceme gidelim
İkrar kıl Hak'ka yetelim
Meşayih ol el al kardeş

Gel ki cemi dinle de gör
Hu diyeler inle de gör
Binbir mana anla da gör
Hoş muhabbet dil al kardeş

Sanma ki Kâmil bedende
Gel göresin onu bunda
Merak mevcut ise sende
İlmi Ledun yol al kardeş

05/04/1972

BAHAR

Bahar gelmiş vatan'ıma ilime
Bayramınız kutlu olsun kardeşler
Bahar ile heybet geldi gülüme
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Mevsim bahar olur açılır güller
Dallar seda verir seslenir yeller
Gül dalında ötüşürler bülbüller
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

İnsanlarda bir başkalık belirir
Sarmaşıklar çubuklara sarılır
Çamlıklarda piknikleri kurulur
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Sazlar cuşa gelir zeybekler oynar
Koyunlar koşuşur kuzular meler
Derelerde akar sular çağıldar
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Dost Kâmil'im bayramını kutlarız
Uçaklardan paraşütle atlarız
Vatan'ımız bir cennettir soylarız
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

11/04/1972

DINSİZ

Sakın yakınına varma
Varıp hali hatır sorma
Nicedir yolunu görme
Dilden dile kanar dinsiz

Sanma sana akran olur
Ummayasın eylik kılır
Dünyan başına yıkılır
Yalan dolan döner dinsiz

Bakarsın sana yoldaştır
Üstelik bir de ırktaştır
Selam verme işin yaştır
Mesep kitap yanar dinsiz

Kâmil'im aldanma kula
Güvenip de düşme yola
Onun işi gücü hile
Daldan dala konar dinsiz

03/06/1972

AYIRDILAR

Fani dünya ne de darmış
Ayrılık ölümden zormuş
Beterin beteri varmış
Beni benden ayırdılar

Ferhat mıyım dağı delem
Mecnun muyum çöle gelem
Alim miyim sebep bilem
Beni benden ayırdılar

Ben ağlarım göz yaşı mı
Acep feleğın işi mi
Bilmem düşman teşvişi mi
Beni benden ayırdılar

Dost Kâmil'im nasıl diyem
Hangi bir derdimi sayam
Güç yetmez ki cana kıyam
Beni benden ayırdılar

04/06/1972

ÇOBAN KARDEŞ

Bu vatana insan gerek er gerek
Yürür köylü kardeş elinde çörek
Ağıl göçer olmuş iş görmez direk
Çoban kardeş sürülere iyi bak

Uzan çoban kardeş yolun boyuna
Canavarlar düşman kesmiş koyuna
Gölgededir güneş vurmaz suyuna
Çoban kardeş sürülere iyi bak

Karşı dağda çimen bola benziyor
Uzaktan görünen yola benziyor
Saldırıp gelenler kurda benziyor
Çoban kardeş sürülere iyi bak

Kâmil ağlar koyun kuzu haline
Can fedadır insanlığın yoluna
Dikkat eyle sağın ile soluna
Çoban kardeş sürülere iyi bak

15/06/1972

GÜLEMEM

Uzun yıllar vatanımdan ayrımıym
Bizim eller ne haldedir bilemem
Felek verdi çile çile üstüne
Çok ağladım şimden gayrı gülemem

Çocuk idim çıktım zalim gurbete
Izdırap cemin de düştüm fergata
Nice çöller aştım öteden öte
Uzak gittim çaresizim dönemem

Senin için tende benden vaz geçtim
Aşkın hüsrân ile demine düştüm
Uzadı ayrılık virane göçtüm
Bulup ol cananı yeksan olamam

Dost Kâmil'im Hak'kın cemalin gördüm
Leyla çöllerinde Mevla'ya erdim
Bende senlik ile sırrın sır oldum
Hak yolundan Hak'tan ayrı kalamam

16/06/1972

Bu şiir 1972 yılında TRT. Sanatçısı Sayın Müslim Sünbül yorumu ile Tunç Plak 1296 A sayılı plağında yer almıştır.
Plağın diğer tarafında ise Büyük Ozanlarımızdan Sayın Ali İzzet Özkan'ın "Şu sazıma bir düzen ver" isimli şiiri yer almıştır.

SAĞCI SOLCU

Gel buna bir nazar eyle
Anam öldü Babam yolcu
Birlik kalmadı vatanda
Biri sağcı biri solcu

Gel kardeşim doğru söyle
Hakikati beyan eyle
Nolduk nolacak Türkiye
Biri sağcı biri solcu

Mekteplerde medresede
İman kalmadı kimsede
Kanun yazarlar gizlide
Biri sağcı biri solcu

Kimden kime Mim'den Nun'a
Teşrif yoktur doğru yola
Baba rakiptir oğluna
Biri sağcı biri solcu

Kâmil nerde beraberlik
Bizlerde kalmadı dirlik
Geri geldi seferberlik
Biri sağcı biri solcu

19/06/1972

YUH OLSUN

Dinle kardeş hakikati duyuver
Haksızlığa yeter olsun deyiver
Hırsızları baştan sona sayıver
Bu vatani satanlara yuh olsun

Bir bak hele garibanın haline
Bülbül konmaz oldu gülün dalına
Cübbe giyip bend bağlayıp koluna
Bu vatani satanlara yuh olsun

Lanet olsun mervanların soyuna
Zehir katar gerçeklerin suyuna
İnsanları getirip de oyuna
Bu vatani satanlara yuh olsun

Kâmil der ki sazım ele alınca
Tezeneyi tellerine çalınca
Toplanıp da bir araya gelince
Bu vatani satanlara yuh olsun

23/06/1972

DAHA NE

Izdıraba eleme
Bak Şu başa gelene
Şaşıyorum ileme
Yetmedi mi daha ne

AĞlar ağlar gülemem
Sebebini bilemem
Dosttan ayrı kalamam
Bitmedi mi daha ne

Dost cemine gelemem
Muradımı alamam
Hak'ka yeksan olamam
Yetmedi mi daha ne

Dost Kâmil'im lemem
Hakikatı silemem
Ben o yarsız olamam
Bıkmadı mı daha ne

29/06/1972

KOOPERATİF

Birleşelim kalkınalım yurttaşlar
Birlikte yoyulur hayaller düşler
Koperatif ile düzelir işler
Koperatif kalkınmanın temeli

Her karıştan binbir nimet alalım
Yeter ki hepimiz birlik olalım
Emeklerin mahsulünü bulalım
Koperatif kalkınmanın temeli

Ürün çıkar pazarlara dökülür
Avuç avuç çeşidine bakılır
Birlik olmadıkça zorluk çekilir
Koperatif kalkınmanın temeli

Koperatif kurup bolluğa gelin
Birleşip kalkınma olsun emelin
Birleşince kalmaz yırtık yamaların
Koperatif kalkınmanın temeli

Dost Kâmil'im sefalete elveda
Beraberlik fikri yayıldı yurda
Kandırılmak korkusu da kalkınca
Koperatif kalkınmanın temeli

01/07/1972

ALDANMA

Meyledip de kötülere aldanma
Kandırırılar seni sakın ha kanma
Her dostum diyeni dost olur sanma
Senden kötüsünü sarma ha sarma

Sakın varam deme yad pazarına
Gitmeyesin kem kişi diyarına
Çiğ süt emmiş bakmaz ahu zararına
Feryadı figana girme ha girme

Kötülerin mayasıdır kötülük
İnsan olan insan olmaz satılık
Vcdansıza tatlı gelir katılık
Kötüler cemine varma ha varma

Bir sultan ki seni senden alıptır
Dost Kâmil'im halin daim biliptir
Sen gidersin geri kalan kalıptır
Kalbinden Mevla'yı ırma ha ırma

04/07/1972

GEL GÜLE GÜLE

Ağlıyor gözlerim deryayı umman
Nerdesin sevdiğim gel güle güle
Sen yok iken naçar geçmiyor zaman
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Düştüm ızdırapla elem demine
Viranede ıssız gönül damına
Birlikte gidelim dostun cemine
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Deli gönül yanar ahtı peymandır
Gecemle gündüzüm ahu figandır
Yetiş gönlümdeki ateşi söndür
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Devran kılıp gezdim kavnü mekanı
Mücdene adadım bu tatlı canı
Geldi çattı mevsim hazan zamanı
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Dost Kâmil'im der ki bir gün ölürüm
Dolaşırım bilmem nerde bulurum
Hasretinle sanma iflah olurum
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

21/08/1972

YOLA GEL

Gönül ahu figan dert pare pare
Senin için hayli çekildim dara
Deli gönül yanar hasreti nara
İnsaf et cananım yola gel yola

Sabah sabah seher yeli estikte
Güneş doğup gonca güller açtıka
Viran oldu gönlüm başım yastıkta
İnsaf et cananım yola gel yola

Hayli zaman oldu cefa çekerim
Hasretinle göz yaşımı dökerim
Gelir diye yollarına bakarım
İnsaf et cananım yola gel yola

Bütün varlığımı yoluna döktüm
Aşkın ile türlü türlü dert çektim
Beklerim umutla sanmaki bıktım
İnsaf et cananım yola gel yola

Dost Kâmil'im yollarında ölecek
Bu aşkın ateşi baki kalacak
Birkez olsun bana gelsen nolacak
İnsaf et cananım yola gel yola

21/08/1972

İMANSIZ

Yolum çattı bir dinsizin İline
Düştüm kötü kişilerin diline
Nasıl oldu bilmem girdim yoluna
Dini yokmuş imansız mı imansız

Meyhaneye döndü hanem otağım
Sebebiyle viran kaldı ocağım
Vidansıza mesken oldu kucağım
Dini yokmuş imansız mı imansız

Çarşı pazar dolaştırıp yay etti
Gariban aklımı çeldi zay etti
Pahalı malettim ucuza sattı
Dini yokmuş imansız mı imansız

Dost Kâmil'im yanar özüm ateşe
Gezmediğim ne il kaldı ne köşe
Misali Mecnun'um çöl baştan başa
Dini yokmuş imansız mı imansız

22/08/1972

CANANLAR BENİ

Ben bugün ulu bir ceme buyruldu
Hoş sefa kıldılar cananlar beni
Getirdiler aşkın şarabın sunup
Sermest eylediler cananlar beni

Cem içre girince merhaba deyip
Halihatır sorup sohbet eyleyip
Sazdan söze galu belayı görüp
Memnun eylediler cananlar beni

Sundular elime kadehi meyi
İçersen olursun yekvucut deyi
Gönüllerde bulup kible Kabe'yi
Hayran eylediler cananlar beni

Kâmil'im ağlayıp ileri vardım
Ol şahlar şahına yüzümü sürdüm
Kırk ile bir olup birden kırk oldum
Devran eylediler cananlar beni

06/09/1972

GÖNÜL YARASI

Sana gelmek istiyorum olmuyor
Hayli yıldır deli gönül gülmüyor
İki gözüm aradığın bulmuyor
Sarılmazki bu gönlümün yarası

Giderim giderim yolum bitmiyor
Zalim yollar nazlı yare yetmiyor
Kapandı ocağım duman tütmüyor
Uzak imiş bulunmaz mı arası

Vefasız yar birkez halim görmedin
Oturup da hali hatır sormadın
Bir hatıra resim olsun vermedin
Bilemedim sevda bunun neresi

Dost Kâmil'im sarpa sardın yolumu
Yaz baharda açtırmadın gülümü
Sırası var diye verdin zulumu
Olur muymuş mutluluğun sırası

23/09/1972

SEVDİĞİM

Ağlayan gözlerde yaşım sen idin
Gece rüyam gündüz düşüm sen idin
Çalıştığım yerde işim sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

Baharım sen idin kışım sen idin
Bu çalan sazımda döşüm sen idin
Katıksız soframda aşım sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

Vatanım sen idin ilim sen idin
Has bahçe içinde gülüm sen idin
Binbir meyven vardı dalım sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

Dost Kâmil'im yazan elim sen idin
Seni konuşurum dilim sen idin
Ben giderdim yine yolum sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

28/09/1972

KÖYÜME

Bizim köyün ağaçları eğridir
İnsanları doğrudan da doğrudur
Yokluk ile yanan onun bağıdır
Kurban olam kardeş kıyma köyüme

Yolu vardır eğrimbüğrüm bükülür
Doğru giden vatandaşım yıkılır
Yıldan yıla bir kez olsun bakılır
Kurban olam kardeş kıyma köyüme

Dertlidir yaşlısı, genci, çocuğu
Misafire daim açık kucağı
Hazin hazin tüter toprak ocağı
Kurban olam kardeş kıyma köyüme

Dost Kâmil'im kucak açmış köyüne
Dost dediği fertten gelir oyuna
Seher vakti doyum olmaz seyrine
Kurban olam kardeş kıyma köyüme
Hasret koyma Vatan'ıma ilime

12/10/1972

DEĞİL MİSİN

Dayanılmaz cefasına
Güvenilmez vefasına
Erişilmez sefasına
Yalan dünya değil misin

Aşıklara ah çektiren
Gözden kanlı yaş döktüren
Üç günlük yoldan bıktıran
Fani dünya değil misin

Hep ağlatıp güldürmeyen
Bir gün murat aldırmayan
Dost düşmanım bildirmeyen
Yalan dünya değil misin

Aşk sırrını üryan eden
Yakıp sinem püryan eden
Gerçekleri biryan eden
Fani dünya değil misin

Dost Kâmil'im bile bile
Dönüp dönüp yaptın hile
Dört yanımda oldun çile
Yalan dünya değil misin

29/10/1972

EL AMAN

Allah bende ben Allah'ın kuluyum
Aşkın ile deliden de deliyim
İhsan eyle bazı seni bulayım
El aman ey sevdiceğim el aman

Mecnun gibi çölden çöle geleyim
Ferhat gibi şu dağları deleyim
Gönül eyle sana köle olayım
El aman ey sevdiceğim el aman

İsterisen seher vakti geleyim
Himmat eyle kul olduğum bileyim
Sun kadehi bir nebze nuş kılalım
El aman ey sevdiceğim el aman

Muradım, maksudum Seni bulayım
Himmat eyle, kulun, kölen olayım
Medet Yarab, nurun ile dolayım
El aman ey sevdiceğim el aman

Dost Kâmil'im sana name salayım
Hakikat ceminde seni bulayım
Aşkın bahrı ummanına dalayım
El aman ey sevdiceğim el aman

02/11/1972

MARİFET DEĞİL

Köre kör bağlanmak marifet değil
Hakikatten bir dem al kardeş, kardeş
İnsan'lara kıymak çıkar yol değil
Gel onlara sırdaş ol kardeş, kardeş

Her sanat eseri Mevla yapısı
Kuldan gider Hak'kın dördtür kapısı
Kullarında sekiz cennet tapusu
Kulların rızasın bul kardeş, kardeş

Hak tecelli kıldı ben-i Ademde
Velekad Kerremna yazdı Kuran'da
Böyle hükmeyledi gelen her demde
Ayetinden mana al kardeş, kardeş

Hakk'a bağlan, dön yönünü Mevla'ya
Hak, Hak deyi, sal ününü semaya
Halin, hal et, benzet hali evlaya
Özünü meydana sal kardeş, kardeş

Kâmil İnsan'lara göster tevazu
Mehmanlarda eyle Hak'ka niyazı
Kadrin bilenlere çalasın sazi
Aşığın sözüne gel kardeş, kardeş

02/11/1972

DİLBER

Gelsene sevdiğim ey nazlı dilber
Seni can evime koyasım geldi
Ak gerdana doya doya bakarken
Çifte benlerini sayasım geldi

El ele verip de yola giderken
Kaş ile göz ile ışmar ederken
Yeşil gözlerine seyran ederken
Seni üryan edip soyasım geldi

Bilmem şimdi nerelerde durursun
Şanın büyük ilden ile varırsın
Perişan halimi bir gün görürsün
Hasretliğin arttı göresim geldi

Kapıldım aşkına, döndüm şaşkına
Başkasını koymam gönül köşküne
Leyla çöllerinde Mevla aşkına
Ulaşıp sırrına eresim geldi

Dost Kâmil'im derki dilden dilesin
Uzadı ayrılık bir son veresin
Senden gayrı yoktur bunu bilesin
Bu canı uğruna veresim geldi

29/11/1972

SONRA

Peygambere saygı sana ne verir
Ehlibeyte tuzak kurduktan sonra
Senin ümmetliğin kimden kimedir
Yirmidört bacıyı soyduktan sonra

Ellibin müslimim deyi bağırsan
Yüzbin cami kurup kelam savursan
Fahri kainata sırdaşım desen
Vız gelir Ali'ye kıydıktan sonra

Şu koca cihana ününü versen
Ol Kabetullaha yüzünü sürsen
Lazım değil binbir selavat versen
Evladı Resul'den caydıktan sonra

Ömrün boyu daim İbadet kılsan
Kabe Beytullah'a birmilyon gelsen
Boş olur ömrünce hep namaz kılsan
Yönünü duvara koyduktan sonra

Kâmil'im der mürşit olup otursan
Hayli Hak yoluna adem yetirsen
Boştur hakikatte varın batırsan
Oniki imam'ı kırdıktan sonra

10/12/1972

BİR SAZ VER DE GİDELİM

Babam işten geldi, bende okuldan
Kazancımız, çimentoyla çakıldan
Bir Saz sevdasıdır, gitmez akıldan
Vereceksen bir Saz verde gidelim.

Yüce Şah'a ederiz biz niyazı
Dut'un iyi çıkar imiş avazı
İstemem gürgeni,kestane sazı
Vereceksen bir Saz verde gidelim

Kul Kâmil'im gerçek Baba balıyım
Mihnet etmem,Yaradan'ın kuluyum
Dost ceminde aşka düştüm deliyim
Vereceksen bir Saz verde gidelim...

15.12.1972

Yıl 1972 Yerli malı haftası nedeni ile Sümerbank'ın açtığı yarışmada Şiir dalı Türkiye Birinciliğini kazanmıştım.

Babam çok mutlu olmuştu. Kamil ağa, Yarın akşam ulusta buluşalımda sana bir Saz alalım sen bunu hak ettin dedi. Ve dediği gibi Ulusta buluştuk.Hamamönü caddesinde ki saz evlerinden birbaçına sorduk ama bütçemize **yakın** fiatlarda bir saz bulamadık.Umutlarımızı yitirmiş gibiydik. Bir üst kata çıktık CİHAN Saz evi yazıyordu. Selam verip girdik Adam TRT.de çalıyormuş meşhur Mehmet Cihan imiş.Kaç paranız var ona göre saz göstereyim dedi

Babam çekinerek elindeki mevcudu söyleyince Adam bizi alaya alır gibi bir tavır almıştı.Babam çok asabi biri olmasına rağmen oluruna bırakıyordu, Ben dayanamayıp bir dakika Abi diyerek yukarda ki şiiri orada doğaçlama olarak okudum.

Mehmet bey Makam masasının arkasında asılı duran Sazı aldı bana uzatarak, bu benim özel Sazım al ve arkana bakmadan git, sen beni can evimden vurdun dedi.Babam elindeki mevcudu masaya koyup, sağolun azımızı çoğa sayın Mehmet bey dedi ve oradan tabiri caiz ise arkamıza bakmadan ayrıldık.

GURBETE

Bizim köyler ıssız kaldı
Gelen geldi hep gurbete
Baba yurdum viran oldu
Atan geldi hep gurbete

Bacaları tütmez oldu
Garip bülbül ötmez oldu
Şimdi kervan gitmez oldu
Gelen geldi hep gurbete

Emmim dayım darmadağın
Sorma kardeş derdim yeğın
Pazarlayıp bahçe bağın
Satan geldi hep gurbete

Damla bile akmaz suyum
Talan oldu mahsun köyüm
Hep şehire göçtü soyum
Gelen geldi hep gurbete

Viranede baykuş öter
Garibanım pek derbeder
Dostun göçü çıkmış gider
Batan geldi hep gurbete

Dost Kâmil'im vur tellere
Bülbüller konmaz dallara
Bir garip düşmüş yollara
Gelen geldi hep gurbete

29/12/1972

EĞLEME CANAN

Biz aşıkız Hak deminde
Hep şakırız dost ceminde
Varlığımız pir elinde
Eğleme canan gidelim

Arzusuz Gamber olur mu
Sultansız Kâmil kalır mı
Daha Mevla'yı bulur mu
Eğleme canan gidelim

Görelim cümle canları
Hoş eyleyelim anları
Gönülleyip mehmanları
Eğleme canan gidelim

Dost ceminde gözüm kaldı
Dergahında özüm kaldı
Sana bir çift sözüm kaldı
Eğleme canan gidelim

Giden yolcu eğlenir mi
Ayağından bağlanır mı
Dertli sinem dağlanır mı
Eğleme canan gidelim

Dosta gidem armağansız
Canana can kurban cansız
Koyma beni gel dermansız
Eğleme canan gidelim

Bülbül öter gülü için
Yolcu gider yolu için
Şah'ı Merdan Ali için
Eğleme canan gidelim

Gökten yağan Hak'kın karı
Gel ağlatma zarı zarı
Karşımda dostun didarı
Eğleme canan gidelim

Dildar gerek didar için
Her sermaye pazar için
İmam Hasan Haydar için
Eğleme canan gidelim

Kâmil ağlayıp kalmasın
Gözlerim yolda olmasın
Gönlümün gülü solmasın
Eğleme canan gidelim

31/01/1973

Bu şiir bir yolculuk kararımı babamabildirmek ve onun iznini almak için, dayım Aşık Yoksul Derviş, Eniştem Aşık Hüseyin Kızak ve benim bir atışmayı andırır şekilde birer kıta paslaşarak söyleyip tamamladığımız bir şiirdir. Güzel bir anı olarak şiirlerim arasında yerini almış oldu.

MEYDAN İÇİNDE

Al sazını aşık isen gel beri
Ta Galubela'dan gönder haberi
Nuru Nübüvvet'le salla teberi
Gönüller durulsun meydan içinde

Dem ver Hak deminden bade içelim
Cem'de nefsi emmare'den geçelim
Nuş edelim nice gevher saçalım
Sazlara vurulsun meydan içinde

Yolcu isen dost yoluna gidelim
Merecel Bahreyn'den nida edelim
Sıyrılıp iki den birlik güdelim
Kibirler kırılınsın meydan içinde

Yaradanım kerem etsin yol versin
Gönüller nuş olsun menzile ersin
Deste, deste dost bağından gül dersin
Huzura varılınsın meydan içinde

Kâmil sazın tellerine dokunur
Arif sözü Hak ceminde okunur
Bülbül olup dergahında şakınır
Keramet görülsün meydan içinde

15/02/1973

YOLCU

Hakikat yoluna yolcu olursan
Bambaşka bir alem devran olursun
Erenler deminden nebze alırsan
Sende senden öte bir sen bulursun

Ol şahar şahına secde kılırsan
Candan tenden ayrılıpta gelirsen
Eger ahtı peymanında kalırsan
Yeksanlık alırsın veli olursun

Dost Kâmil'im gerçekleri söylersen
Nefsi ammare'ni ıslah eylersen
Sende Hak'kın ummanını boylarsan
Erenler elinden barad alırsın

15/02/1973

ŞAH MECLİSİ

Evvela bir sıtkı secde kılarlar
Yüce şah'ın meclisine girince
Ya saddak deyuben hu'yu salarlar
Yüce şah'ın meclisine girince

Maneviyat kapıları açılır
Cem olur erenler canlar seçilir
Maddiyattan candan baştan geçilir
Yüce şah'ın meclisine girince

Çeneler kitlenir diller tutulur
Muhabbet harici cemden atılır
Semahına evliyalar katılır
Yüce şah'ın meclisine girince

Gerçekler bezminden bade sunulur
Arınılır, zembemide yunulur
Candan geçip, ser meydana konulur
Yüce şah'ın meclisine girince

Kâmil der ki, gözüm yoktur göremem
Şah'tan başkasına gönül veremem
Divanından asla ayrı duramam
Yüce şah'ın meclisine girince

20/02/1973

EFENDİM

El ele,el Padişah'a
Bağlı Efendim Efendim
Dert elinden yandı bağrım
Dağlı Efendim Efendim

Dört kapının dördüde Hak
Bezmi cem de Cemale bak
İlmi Ledun cismile pak
Bağlı Efendim Efendim

Kâmil yolunuzun kulu
Gerçek Erenlerin yolu
Onbir İmam Şahım Ali
Oğlu Efendim Efendim

20/02/1973

AŞK-I HAKİKİ

Aşk-ı hakiki'ye yandım
Hayli sene pervan döndüm
Bir gün gelir geçer sandım
Meğer aşkı bağıl imiş

Düştüm aşk ile ummana
Ah eylerim yana yana
Sandım hitam verir bana
Balı oğul oğul imiş

Mecnun'a çevirdi beni
Sırdaşım seçmişim anı
Uğruna bahşettim canı
Şemsimah'ı kamer imiş

Benliğim nara düşürdü
Aklımı baştan şaşırdı
Cebel'i Tur'dan aşırđı
Gördüm leylünnehar imiş

Gözleri aklım uçurdu
Yedi kat yere geçirdi
Aşkın badesin içirdi
Mehdi sahip zaman imiş

Kâmil'im çektiler dara
Yüzüm sürdüm yerden yere
Secde kıldım sultan pire
Livail hamd sancağımışı

22/02/1973

MAHKUM

Ben hayatımda remil atmış mutsuzluğun
Ben yaşantımda yelken açmış yoksulluğun
Her haliyle beni bulan haksızlığın
Her yönüyle hüküm süren yalnızlığın
İki kapılı koskoca bir hanın
Bir celsede mahkum ettiği bir insanım ben

Remil atmış hayatımda mutsuzluk
Hükmediyor her saniye her saat
Arıyorum mutluluğu ıssızda
Her dakika yorulmadan koşarak

Bir gariplik mevcut bensiz bu bende
Kırk yamalı bir pardesü bedende
Nice karlı koca dağlar ardında
İnliyorum her saniye şaşarak

Biter mi diyorum bu mahkumiyet
Davama bakacak hangi hükümet
Dinlemeden hiç bir engel hiç bir set
Atlıyorum zaman zaman düşerek

Halime bakarak af diliyorum
Kurtar beni ey Yaradan diyorum
Kılıç elde her an çarpışıyorum
Korkuyorum bazen tuşa gelerek

Dost Kâmil'im günler gelip geçiyor
Yüce hakim yaklaştıkça kaçıyor
Ne fayda ki can bedenden uçuyor
Baki kalan sende sensin diyerek

22/02/1973

IŞIĞIM

Mevla güzellerden güzel yaratmış
Güzelliğin için nurundan katmış
Seni her güzelden evla yaratmış
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Ne kadar gelişmiş, güzel olmuşsun
Güzelliğin ile dile gelmişsin
Sana layık olan cem'i bulmuşsun
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Görür görmez meftun oldum gözüne
Bakmaya kıyamam nurdan yüzüne
Serimden geçeyim bir tek sözüne
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Kapıldım aşkına, düştüm gurbete
Karıştım sevdiğim, lafa heykete
Nice dağlar aştım, öteden öte
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Dost Kâmil'im kurban olam yoluna
Nerden kondum ben bu aşkın dalına
Uzat bir kez elim değsin eline
Gel benim ışığım şems-i kamerim

07/03/1973

ARKADAŞ

Mevla'nın emrine sadık kalmalı
Dost cem'inde daim Hak'kı bulmalı
Hak'ka elsiz, belsiz ,dilsiz varmalı
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

Mümin olan mümin yolundan dönmez
Özü bozukların sözüne kanmaz
İnsanlara kıyan bilsin ki onmaz
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

Sadık ol sözüne, pakla özünü
Yaptıkların, karartmasın yüzünü
Hesapsız, kitapsız deme sözünü
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

Sen seni bil, asla doğrudan şaşma
Kapılıp nefsine, haddini aşma
Havai, hevesin peşinden koşma
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

Kâmil'im dost için dost candan geçer
Aşkın şarabını mest olup içer
İlm-i Ledun ile gerçeği seçer
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

07/03/1973

DEDİ

Yine nazlı yarle aram açıldı
Bir buse istedim veremem dedi
Gel otur yanıma sevdiğim dedim
Bulduğun cem'e giremem dedi

Söyle canan hatam nedir neyledim
Aşkın ile derdi gıda eyledim
Sensiz ben bir hiçim bunu bilmedim
Fazla ısrar etme duramam dedi

Perli perişanım gurbet ellerde
Mecnun oldum baştan başa çöllerde
Dedim rusvay etme beni dillerde
Şimden gayrı seni saramam dedi

Ne imiş bilmedim, kusurum benim
Sarardı gül benzim, sarardı tenim
Gurbet eller oldu şimdi meskenim
Neredesin diye aramam dedi

Kâmil ahtı peyman düştüm yollara
Balta vurdu el attığım dallara
Birkez olsun bak düştüğüm hallara
Düşenin yanına varamam dedi

08/03/1973

GEREKTİR

Bir meclise vardım canlar oturur
Elestü bezminden kerem getirir
Cemale erenler aklın yitirir
Pirim yüce Sultan olsa gerektir

Erenlerin meclisinden gel oldu
Bir baş konu üç domurcuk gül oldu
Kalktı aramızdan perde yol oldu
Pirim yüce Sultan olsa gerektir

Dost Kâmil'im gönül bir ah eyledi
Nur'u cemalet kerem, gadem söyledi
Gönülden gönüle sevda boyladı
Pirim yüce Sultan olsa gerektir

08/03/1973

BENİM İLE

Bilemedim koca dünya
Benim ile davan nedir
Bir sefanı sürmedim ya
Benim ile davan nedir

Gurbet ilden ile attın
Başımı dertlere kattın
Neydi zorun niye çattın
Benim ile davan nedir

Varayım ulu dergaha
Halim arzedeyim şaha
Malım mülküm kalsın sana
Benim ile davan nedir

Hayat beni, yıktı, yendi
Dört mevsimim kışa döndü
Harab oldu, hanem söndü
Benim ile davan nedir

Kâmil'im kadere küsem
Bir mi, beş mi, on mu desem
Bilmem daha nasıl susam
Benim ile davan nedir

30/03/1973

İÇMELİ

Çıktım Ankara'yı seyran eyledim
Güzelleri yudum yudum içmeli
Sarı saçlı ela gözlü görünce
Hangisine gönül verip seçmeli

Kiminin gözleri canımı alır
Kimi binbir nazla yanıma gelir
Göz göze gelince bir alem olur
Gönül der ki bu alemden geçmeli

Biri diğerinden bin defa güzel
Zannetme ki bunlar yok idi ezel
Karşından gelirken kaybolur tezel
Yetmek için kanatlanıp uçmalı

Anlamadım neden bencilliği var
Dillere destansı, güzelliği var
San ki can alıcı özelliği var
Dedim yare can evimi açmalı

Yüzüne bakınca özün kül olur
Kâmil der ki karlı dağlar yol olur
Gidenler misali birgün gel olur
Nazlı Yari nasıl koyup göçmeli

31/03/1973

VERİR BENİ

Eser bad-ı saba bir gün
Dağa taşa vurur beni
Sevgili selamı kesip
Kurda kuşa verir beni

Dost dediğim düşman olur
Aklımı başımdan alır
Tüm uğraşım yarım kalır
Dertten derde sürür beni

Gönlüm hep çıkmaza düşer
Yokluk ateşinde pişer
Ümitsizlik baştan aşar
Can evimden vurur beni

Kâmil ahd-ı peyman döner
Yara sargı tutmaz kanar
Nazlı yar yüceden iner
Zannetme ki görür beni

13/04/1973

NERE GİTSEM

Nere gitsem garip gönlüm gülmedi
Tabip tabip gezdim çare olmadı
Dostlara arzettim halden bilmedi
Gönül yare yare döğünüyorum

Hiç bir kapı kabul etmiyor gayrı
Selvi boylu yarden düşürdün ayrı
Tanrım bana ölüm nasip et bari
Ecel ateşinde göğünüyorum

Dünya dedikleri dert dolu handır
Böyle gelmiş gider devri devrandır
Sefa sürdürdüm dersem bilki yalandır
Binbir dert içinde ağınıyorum

Dost Kâmil'im ömrüm geçti ah ile
Bir de Mansur gibi düşürdün dile
Mecnun olup girdim bir sonsuz çöle
Şahların şahına sığınıyorum

25/04/1973

ÇARESİZİM

Dertten derde girdi başım
Hep çıkmaza vardı işim
Zehroldu ekmeğim aşım
Çaresizim, çarnaçarım

Dost ateşine yanarım
Ahd-ı peyman'ım dönerim
Dert otağına konarım
Çaresizim ,çarnaçarım

Uzak gurbet ele düştüm
Mecnun gibi çöle düştüm
Mansur gibi dile düştüm
Çaresizim ,çarnaçarım

Aşkın badesinden içtim
Tasavvuf yolundan geçtim
Ömrüm baharında göçtüm
Çaresizim ,çarnaçarım

Kâmil derki nolacağım
Hep mi böyle kalacağım
Sanmam iflah olacağım
Çaresizim ,çarnaçarım

04/05/1973

ELİF

Seni görür görmez sevdim
Gel benim yarım ol Elif
Gönül sarayımı verdim
Gel benim yarım ol Elif

Yoluna koydum bu seri
Kalmadı dizimin ferî
Dolaştırma binbir yeri
İlim diyarım ol Elif

Mecnun gibi çöle düştüm
Nice karlı dağdan aştım
Aşkın ateşine piştım
Ateşim, narım ol Elif

Dermansız derde düş oldum
Çölde, Mecnun'a, eş oldum
Tüm dertlilere baş oldum
Ah ile zarım ol Elif

Kâmil der ki varlığımın
Cism-i canda birliğimsin
Her şeyimsin dirliğimsin
Pazarım, kârım ol Elif

14/05/1973

KIŞA BAK

Bir hışmile döner dünyam
Ömrümde kışa bak kışa
Böyle mi karılmış mayam
Ömrümde kışa bak kışa

Fani dünyada gülmedim
Bunca yıl murad almadım
Aradım yoldaş bulmadım
Gözümde yaşa bak yaşa

Yıllar yılı gönlüm hasta
Nafile güvendim dostu
İşi biten koyar posta
Yediğim taşa bak taşa

Etme diye çok yalvardım
Hicran yarasına kardım
Gitmek kararına vardım
Zehirli aşu bak aşu

Kâmil der ki ölüm bize
Değer vermez kullar söze
Mevtamı attılar düze
Sürünen naşa bak naşa

26/05/1973

UÇTUN ELİF

Bir resmin kaldı geride
Kuş misali uçtun Elif
Varlık bulurdun dilimde
Kuş misali uçtun Elif

Gözlerle etmiştik yemin
Sen gittin geride gamın
İçmeden mutluluk demin
Neden benden kaçtın Elif

Hani ikrar ediyordun
Benim ile gidiyordun
Yalan imiş ne diyordun
Ne çabuk da geçtin Elif

Baharımı har eyledin
Yaşamımı zor eyledin
Nihayet elveda dedin
Ayrılığı seçtin Elif

Kâmil'in sen idin yarı
Senin olsun dünya varı
Gömmek için diri diri
Mezarımı açtın Elif

22/06/1973

YOLLAR BOZULDU

Dost çiçeği olmuş diken
Biçmez oldu onu eken
Sana gelmek ister iken
Yollar bozuldu, bozuldu

Dost bağının dallarına
Nuh Nebi'nin sallarına
Ashab-ı Kehf yollarına
Mervan düzüldü, düzüldü

Seyran ettim güllerine
Sitem ettim dillerine
Hem perişan hallerine
Gönlüm üzüldü, üzüldü

Sebebinle,bin ah çektim
Serimi dost için yaktım
Şu fani dünyadan bıktım
Yaşlar süzüldü, süzüldü

Dost Kamil'im, yaşamadan
Yar yolunda koşamadan
Çağlayıp ta coşamadan
Mezar kazıldı, kazıldı

12/06/1973

FELEK

Bir değil beş değil kime ne deyim
Peşpeşe dertleri sıralar felek
Gerçeği görmedim nere gideyim
Virane yurtları sıralar felek

Ana, bacı, kardeş, babanın derdi
Terki diyar kıldım o cennet yurdu
Derdin gerçeğini hep bana verdi
Güngüne yüreğim yaralar felek

Birine yanarken beşi gel olur
Akar gözüm yaşı ırmak sel olur
Alemin gönlünde gonca gül olur
Gönül sarayımı paralar felek

Ağalık istemem paşalık ummam
Nefsime uyup da beni ben sanmam
Eyvallah dediğim ikrardan dönmem
Yoktan rusvay edip garalar felek

Kâmil yokluk ile yokluğa gider
Hak'kın birliğine bin tavaf eder
Bana benden yakın gam ile keder
Beni dost ceminden aralar felek

30/09/1973

GEÇİLİR Mİ SEVDİĞİM

Gönül verip işte geldim kapına
Hak var diye taptım vucut yapına
Tohum olup tane verdim sapına
Yeşil ekin biçilir mi sevdiğim

Elestten ikrarı eylemedik mi
Ta galudan yemin söylemedik mi
Bir tende ol cemi boylamadık mı
Pazarlıktan geçilir mi sevdiğim

Binbirin içinde sır olmadık mı
Merecel Bahreyn'den yar olmadık mı
Aşkın ateşiyle kor olmadık mı
Yar gelmeden içilir mi sevdiğim

Şad olup ta bir murada ermeden
Sevdalığın vefasını görmeden
Aşk bağının güllerini dermeden
Uzaklara kaçılır mı sevdiğim

Sırrı İlahiye bağlı kalmıştık
Bağlı iken binbir murat almıştık
Birlik ile tekbir vücut olmuştuk
Kâmil sırrı açılır mı sevdiğim

10/10/1973

BAHAR GELİYOR

Bir güzel koku var bad-ı saba'da
Müjde olsun yine bahar geliyor
Coşkunluklar beliriyor havada
Müjde olsun yine bahar geliyor

Mor menekşe boyun eğdi sahara
Çiğdem güzelliğın saçtı dağlara
Gözler özlem ile bakar bahara
Müjde olsun yine bahar geliyor

Irmaktan dereye coşkun çağlama
Aşıklar elinde öter bağlama
Yeter gayrı kara gözlüm ağlama
Müjde olsun yine bahar geliyor

Çimenler saçıldı kara toprağa
Ağaçlar serpildi kaldı yaprağa
Çoban sürüsünü çekti otlağa
Müjde olsun yine bahar geliyor

Kuşlar cıvı cıvı ne güzel öter
İnsanlar piknikte olurlar katar
Kışın rezaleti baharla biter
Müjde olsun yine bahar geliyor

Kâmil bahar ile kaynayıp coşar
Koyunlar kuzuya meleyip koşar
Dertli gönüllere mutluluk düşer
Müjde olsun yine bahar geliyor

13/02/1974

DUY VEYSEL

Cem olmuşlar bir araya gelmişler
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel
Aşıklar sazların ele almışlar
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Arı ile petek ile bal ile
Gönüllere hitab eden dil ile
Gece gündüz uzun ince yol ile
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Sen sadık yarine varıp yatalı
Bülbüller başında figan tutalı
Bağrında yemyeşil otlar biteli
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Kazma ile kürek ile bel ile
Tohum ile tane ile dal ile
Çağlayıp da coşkun akan sel ile
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Dost Kâmil'im aşkın bezmi ceminde
Bilki hayatının her bir deminde
Sen gittin ya kalplerimiz seninle
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

08/03/1974

SANMA BIKARIM

Çilem nedir bilmem böyle çekerim
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Eyup sabrı serde sanma bıkarım
Taki pürnurluğa yetene kadar

Daim hasretinle aşka dalarım
Sevdan ile coşup taşıp çağlarım
Gözlerim yolunda umut bağlarım
Hazan dumanları tütene kadar

Aşk ateşi ile yanıp pişerim
Nere varsam dardan dara düşerim
Gönül ile peşin sıra koşarım
Kâmil'im toprağa yatana kadar

14/03/1974

GARİBİM

Sökülmüş ömrü sökülmüş
Ağlar garibim garibim
Genç yaşta beli bükülmüş
Ağlar garibim garibim

Aklı varmaz üçe beşe
Çırpınıyor boştan boşa
Hasrettir bacı kardeşe
Ağlar garibim garibim

Ne yazı var ne baharı
Açlıktır en sadık yarı
Tükenmez ah ile zarı
Ağlar garibim garibim

Dermansız dertlere düşmüş
Aşkın fırınında pişmiş
Aklını, fikrini şaşmış
Ağlar garibim garibim

Yoktur hakimi heyeti
Doymaktır yalnız niyeti
Kâmil'im neyler serveti
Ağlar garibim garibim

30/03/1974

OLASIN

Bir Memleket vucut bulsun dilinden
Koca bir ülkeye hakan olasın
Cümle alem ibret alsın halinden
Koca bir ülkeye hakan olasın

İsmi tarihler etsinler nişan
Mertliğine kurban olsun cümle can
Seni bilip sana gelsin tüm cihan
Koca bir ülkeye hakan olasın

Kâmil ol, arif ol kalma çaresiz
İş yap vatan için saf ve hilesiz
Hatır bil gönül bil kalma annesiz
Koca bir ülkeye hakan olasın

08/05/1974

PİR YOLU

Pir yoluna gideriz biz
Boynumuzu büke,büke
Dosta tavaf ederiz biz
Boynumuzu büke,büke

Kırklar lokmasını yeriz
Ali Resul'e gideriz
Hu deyi feryad ederiz
Göz yaşımız döke,döke

Pir'in darına dururuz
Ser'i yoluna veririz
Cemalullah'ı görürüz
Tevhidini çeke,çeke

Umut ile bakıyoruz
Yaşımızı döküyoruz
Tevhidini çekiyoruz
Bağrımızı söke, söke

Kâmil'im Hak'ka yeteriz
Yanıp narına tüteriz
Kün der olur,kün biteriz
Hak tohumun eke, eke

06/06/1974

KUŞ MİSALİ

İnsan oğlu kuş misali
Uçar gider bilemezsin
Bütün ömrün acı tatlı
Geçer gider bilemezsin

Her umuda kapılırsın
Çalışırsın çırpınırsın
Fırsatını kaptırırsın
Kaçar gider bilemezsin

Eremezsin muradına
Yaşamadan kana kana
Yar mı olur dünya sana
Göçer gider bilemezsin

Bir gün olsun gülemeden
Serbest nefes alamadan
Cana yoldaş bulamadan
Düçar gider bilemezsin

Dost Kâmil'im el tut pirden
Ol kurtara seni dardan
Ecel şerbetini birden
İçer gider bilemezsin

/06/1974

KIBRIS

Al kanlar içinde ana kuzusu
Şehitlik yazarmış alın yazısı
Türk'ün yüreğinden çıkmaz sızısı
Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir

Silah omuzunda harbe gidiyor
Sarmış körpesini veda ediyor
Şehit olamazsam gaziyim diyor
Vurun arkadaşlar Vatan bizimdir

Elinde silahı mevzide durur
Vurulmuş alından selavat verir
Asildir neferi askeri yürür
Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir

Çıkartmaya şaştı dünya milleti
Mehmetcik tarihte Türk asaleti
Bitirmeye geldik bu rezaleti
Vurun arkadaşlar Vatan bizimdir

Kâmil'im ölüyom söylen anama
Südün helal etsin şehit oğluna
Anam hür bir vatan bıraktım sana
Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir

17/08/1974

Bu şiir Kıbrıs Barış Harekatı üzerine, Âşık Haşimi Aslıhak yorumu ile Özleyiş Plak ÖP
– 801 sayılı plağında yer almıştır.

GÜLDÜRMEĞİ

Merhametsiz fani dünya
Güldürmedi gülemedim
Ömrümce hep kaldım yaya
Güldürmedi gülemedim

Dünya dünya fani dünya
Sultan Süleyman haniya

Nice türlü halin vardır
Anlaşılmaz sanki sırdır
Derler dört başı mamurdur
Bildirmedim bilemedim

Dünya dünya fani dünya
Sultan Süleyman haniya

Garibanlar feryadından
Geçirmez dost diyarından
Gerçeklerin pazarından
Aldırmadı alamadım

Dünya dünya fani dünya
Sultan Süleyman haniya

Kâmil'im çilede başım
Çıkmazda hayalim düşüm
Kaybettim ehliyal eşim
Buldurmadı bulamadım

Dünya dünya fani dünya
Sultan Süleyman haniya

22/10/1974

GÖRMEDİM

Nazar ettim Şu dũnyanın halına
Şad olup da gũlen var mı gŕmedim
Bũlbũl konmuş amma gũlũn dalına
Esrarından bilen var mı gŕmedim

Yol ũstũne durmuş bir kŕpe kuzu
Yũređini sarmış zehirli sızı
Ah eyler bu yaşta bu nasıl yazı
Buna çare bulan var mı gŕmedim

Dŕt yanında kara haber sıralı
DelinmiŐ yũređi bŕbrek yaralı
Seyran için yol ũstũne duralı
Dost yolundan gelen var mı gŕmedim

Bir dilim ekmeğe, yollara çıkan
Zengin sofrasına, masumca bakan
Ŗksũzũn, yetimin eŐminden akan
Gŕz yaşını silen var mı gŕmedim

Kâmil'im hasretin dũŐtũm eline
Saldı zalim kader fırgat ŕlũne
Gŕnũl ister sŕzden mana alına
Sŕze ikrar kılan var mı gŕmedim

22/10/1974

BULAMADIM

Ŗu dŖnyanın dŖrt yanını
Gezdim yoldaŖ bulamadım
AraŖtırdım her halini
Gerçek bir iŖ bulamadım

Nere gitsen dalavere
Bekle bekle gelmez sıra
Her iŖi çeviren para
Doğru gidiŖ bulamadım

Hakim anafor bekliyor
Ŗahit bildiğin saklıyor
Bak rŖŖvet neler paklıyor
Tenkit ediŖ bulamadım

Huzur fakirin nesine
AteŖ dŖŖmŖŖ sinesine
Kâmil sözŖn böylesine
Haklı deyiŖ bulamadım

16/11/1974

TALİH

Ağlayıp çırpınmak boşa
Gülmez talih gülmüyorsa
Dahi olsan ağa paşa
Gülmez talih gülmüyorsa

Devran kılsan pazar çarşı
Koysan da kadere karşı
Yere yeksan kılsan arşı
Gülmez talih gülmüyorsa

Kışın yaza yazın kışa
Şükreylesen yağsız aş
Enel Hak desen de haşa
Gülmez talih gülmüyorsa

Kâmil nafîle ağlamak
Dünyaya gönül bağlamak
Nedendir yürek dağlamak
Gülmez talih gülmüyorsa

20/02/1975

YANAR

Bak garibin feryadına
Ah zar eder ağlar yanar
Erememiş muradına
Ah zar eder ağlar yanar

Yitirmiş tüm umudunu
Gelmez ızdırabın sonu
Yoktur bir teselli yolu
Ah zar eder ağlar yanar

Tükenmiş kalmamış feri
Dost yoluna koymuş seri
Artar gider ahu zarı
Ah zar eder ağlar yanar

Sevgili den ayrı düşmüş
Hasretin narına pişmiş
Çaresiz, çarnaçar şaşmış
Ah zar eder ağlar yanar

Dost Kâmil'im edem beyan
Sesmi yetmez yok mu duyan
Uzun yola düşmüş yayan
Ah zar eder ağlar yanar

07/04/1975

GİTTİ

Şu perliperişan garip halimi
Görenler gözyaşı döktü de gitti
Vefasız genç yaşta büktü belimi
Görenler ahulen çekti de gitti

Bilemedim tuttum zalim elini
Kırdı o vefasız umut dalını
Kayıp ettim mutluluğun yolunu
Evimi başıma yıktı da gitti

Hiç bakmadı düşürdüğü hallara
Umut ekmiş idim bütün yollara
Yazık oldu açtığım şu kollara
Evimi, barkımı yaktı da gitti

Benim bu hallere aklım ermeden
Gözlerimden akan yaşı görmeden
Gidiyorum diye, haber vermeden
Girdiği kapıdan çıktı da gitti

Dost Kâmil'im aktı gözüm yaşları
Pareledi sinem dostun taşları
Elem dallarında sitem kuşları
Uzaktan uzağa baktı da gitti

03/08/1975

AFFET EFENDİM

Elbağlayıp durdum divanınıza
Efendim hürmetim sonsuzdur size
Çıktı kusurlarım elliye,yüze
Lutfü İhsanın bol affet Efendim

Gönül ister huzurunda durayım
Cemali Nurunu herdem göreyim
Yüzüm kara divanına varayım
Zatından eksilmez hikmet Efendim

Hasretliğim nurunuzu görmeye
Kapınıza yüzlerimi sürmeye
Keremin şifadır yarem sarmaya
Settarsın bizleri sedret Efendim

Dost Kâmil'im ezelini bilirim
Ben tellalım sözüm Hak'tan alırım
Mağrıpta, Maşrıpta olsam gelirim
Meğer kesilmeye kudret Efendim

03/08/1975

YIKAMAZSIN

Çektiğim bunca çileye
Hiç gözüyle bakamazsın
Teslim ettimse yuvamı
Pençen ile yıkamazsın

Ettiğin kavilden cayıp
Mutlu yuvam hiçe sayıp
Yavrularım melul koyup
Sokaklara dökemezsin

Düşkün olunca terk edip
Düşmanımla dostluk edip
Alemlere rusvay edip
Bellerimi bükemezsin

Bunca derde düştüğüme
Ateşlerde piştiğime
Tatlı candan geçtiğime
Eller gibi bakamazsın

Dost Kâmil'im sürüp çöle
Düşürüp de halden hale
Gerçekleri bile bile
Evim barkım yakamazsın

05/08/1975

EYVALLAH

Gördüm ol Cemalullah
Haykırdım Allah Allah
Haksın Vallah ve Billah
Allah Allah eyvallah

La İlahe İllallah
Habibullah eyvallah

Ol dem huzura vardım
Ünledim Gaffar dedim
Binbir ismine erdim
Allah Allah eyvallah

La İlahe İllallah
Habibullah eyvallah

Kemazade li Halil
Kainat sana delil
Oldun aleme vekil
Allah Allah eyvallah

La İlahe İllallah
Habibullah eyvallah

Kâmil aşkınla yanar
Döner secdene iner
Şarabın içen kanar
Allah Allah eyvallah

La İlahe İllallah
Habibullah eyvallah

31/12/1975

İSTEMEM

Feryatla doluyor en güzel günüm
Beklerim ahtımdır geçse de ömrüm
Seninle olacak her yerde gönlüm
Yeni bir sevgili bulmak istemem

Böyle imiş meğer karalı yazım
Sana bağlamışım ayrılmaz özüm
Sensiz hiçbirşeyi görmesin gözüm
Dünya benim olsa görmek istemem

Dost Kâmil'im bana sensizlik zulüm
Ömrümce bekledim kalmadı halim
Sensin tutunacak yegane dalım
Sevgisiz garipce ölmek istemem

19/02/1976

OLDU

Bilmem ki ne oldu garip gönlüme
Arttı ızdırabım çekilmez oldu
Yine şaştım şu perişan halime
Arttı ızdırabım çekilmez oldu

Aleme köşk olan şu fani dünya
Hak'kın bir lutfuydu kula haniya
Yaşadık diyoruz bizler de güya
Göz ucuyla bile bakılmaz oldu

Kul Kâmil'im gayrı dayanmaz özüm
Anamdan doğalı gülmüyor yüzüm
Ahu figan feryat bu mudur yazım
Kurudu göz yaşım dökülmez oldu

14/06/1976

SEVGİN BU MU

Gönlümü narına yaktım
Gözümde kanlı yaş döktüm
Bilmez misin neler çektim
Bana olan sevgin bu mu

**Bu mu Hayın, bu mu zalım
Bana olan sevgin bu mu**

Serimi yoluna koydum
En güzel çağıma kıydım
Tüm cefanı sefa saydım
Bana olan sevgin bu mu

**Bu mu Hayın, bu mu zalım
Bana olan sevgin bu mu**

Hayallerim sensin benim
Hatta damarımda kanım
Sana feda kıldım canım
Bana olan sevgin bu mu

**Bu mu Hayın, bu mu zalım
Bana olan sevgin bu mu**

Dost Kâmil'im gülmez yüzüm
Böyle mi yazılmış yazım
Gayrıyı görmedi gözüm
Bana olan sevgin bu mu

**Bu mu Hayın, bu mu zalım
Bana olan sevgin bu mu**

03/03/1977

YOKSULLUK

Hasta gönlüm sızım sızım sızılar
Boynu bükük gezer körpe kuzular
Gurbet elde gönlüm yarı arzular
Beni bana hasret koydun yoksulluk

Çeyrek ekmeğimi tatlı yemedim
Eller gibi türlü türlü giymedim
Bir gün olsun nazlı yare doymadım
Beni bana hasret ettin yoksulluk

Bir aylık kazancım on gün yetmiyor
Başımızdan acı keder gitmiyor
Neden kimse elimizden tutmuyor
Beni bana hasret koydun yoksulluk

Nazlı yare bir hediyem olmadı
Ömrüm geçti birkez yüzüm gülmedi
Gayrı yaşamada gözüm kalmadı
Beni bana hasret ettin yoksulluk

Dost Kâmil'im bu hal böyle gider mi
Gönül daha fazla sabır eder mi
Bilemedim yazım mıdır kader mi
Beni bana hasret koydun yoksulluk

24/10/1977

TAYYARELER

Bu hasretlik yeter etti canıma
Tayyareler beni yare götürsün
Karlı dağlar engel oldu önüme
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Sayılı gün değil dayanır mı can
Kesildi takatım kalmadı derman
Gönül dinlemiyor böyle bir ferman
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Felek dert katarmış daim düşküne
Hasretin elinden döndüm şaşkına
Resul hürmetine Ali aşkına
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Bir körpe kuzuyla kaldım burada
Daha çilem varmış meğer sırada
Gönül ahtı peyman sinem yarada
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Bi çare Kâmil'im bilmem ne oldum
Susuz fidan gibi sarardım soldum
Her türlü çileyi gözüme aldım
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

25/10/1977

GURBET ELDE

Sevdiceği gurbet elde olanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker
Öksüz gibi boynu bükük kalanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker

ilelerin girdabından bıkanlar
Hasretliğin sitemini çekenler
Yar yoluna gelir diye bakanlar
Gözlerinden ılgıt ılgıt yaş döker

Hak'ka niyaz edip elin açanlar
Dost yoluna canı baştan gezenler
Ayrılığın badesini içenler
Keder çeker elem çeker ah çeker

Hep zalime hizmet eder düzenler
Derde düşüp derman diye gezenler
Yar yolunda yüreğini ezenler
Gözlerinden ılgıt ılgıt yaş döker

Dost Kâmil'im hiç bitmiyor düzenler
Utanmıyor kara yazı yazanlar
Diyar diyar sevdiğini gezenler
Keder çeker elem çeker ah çeker

26/12/1977

EL DEĞİL

Kime arzedeyim kime ne deyim
Aklımı başımdan alan el değil
Ben bu sevda ile nere gideyim
Aklımı başımdan alan el değil

Bir bakışı tüm ömrüme maloldu
Aşması mümkünsüz dağlar yol oldu
Tatlı hayallerim gör ne hal oldu
Perişan halime gülen el değil

Emek verdim azim ile çalıştım
Sermayemi servetimi bölüştüm
Çeke çeke her cefaya alıştım
Başımı sevdaya salan el değil

Aşkın bahrı, ummanına düşürüp
Karlı dağlar arkasına aşırıp
Aklımı başımdan alıp şaşırıp
Benden bu ömrümü çalan el değil

Dost Kâmil'im gözüm yaşı yoldaşım
Gün yirmidört saat hayalim düşüm
Ahu feryat figan ekmeğim aşım
Perişan pecmurde kılan el değil

04/03/1978

ZALİM YAR SENİ

Yağmurdan buluttan yelden sakındım
Çağlayıp da akan selden sakındım
İsmi ni çağır an dilden sakındım
Kadrimi bilmedin zalim yar seni

Gönül bağı m ayağı na yol ettim
Yarlığı mı tutunacak dal ettim
Gözlerimde ebedi bir gül ettim
Kadrimi bilmedin zalim yar seni

El bağı layıp divanına dur oldum
Ateşi aşkınla yandım kor oldum
Yaptığı na sağır oldum kör oldum
Kadrimi bilmedin zalim yar seni

Senin için gurbet ele yürüdüm
Hasretile erim, erim eridim
Dört yanımı figan ile bürüdüm
Kadrimi bilmedin zalim yar seni

Dost Kâmil'i gör ne hale düşürdün
Yol dururken karlı dağdan aşır dın
Aklımı fikrimi baştan şaşır dın
Kadrimi bilmedin zalim yar seni

06/03/1978

NE DERSİN

Böyle miydi kavilimiz ne dersin
Habersizce çekip gitmek yok idi
Anlamadım neden böyle edersin
Habersizce çekip gitmek yok idi

El ele vermiştik kalp kalbe karşı
Bizden idi bize pazarla çarşı
Yıkılmazdık yıkar arş ile kürşü
Vefasızca talan etmek yok idi

Mecnun'dan Leyla'dan öte yaridik
İkilik yok idi daim biridik
Beraberce menzile dek yürüdük
Dost Kâmil'im yad el tutmak yok idi

06/03/1978

VEFASIZ

Benimle olmayan yari neyleyim
Halden bilmez laftan almaz vefasız
Divane gönlümü nasıl eğleyim
Halden bilmez laftan almaz vefasız

Ne bir yüzü güler ne kaşı kalkar
Çaresiz dertlerim yar beni yakar
Emeğim ekmeğim toprağa döker
Çok yalvardım yola gelmez vefasız

Öğüt verdim öğüdümü tutmadı
İnsan edem dedim gücüm yetmedi
Bu da biter dedim lakin bitmedi
İnsanlık ilminden bilmez vefasız

Sebebine bunca derde düş oldum
Benim gibi dertlilere eş oldum
Çeke, çeke artık çile keş oldum
Gözümün yaşını silmez vefasız

Dost Kâmil'im yol uğrattım bilmeze
Anaya ataya saygı kılmaza
Hoş muhabbetime karşı gelmeze
Haklı söze ikrar kılmaz vefasız

25/08/1978

KUL ETME BENİ

Usul boylarına kurban olduğum
Alem pazarında pul etme beni
Ölürsem de yollarında öleyim
Ellik gavuruna kul etme beni

Anamdan doğalı gurbet gezerim
Tükenmek bilmedi ah ile zarım
Bunca emeklerim kalmasın yarım
Bir uçsuz bucaksız yol etme beni

Gönül edip sana verdim serimi
Açma yadellere gizli sıırım
Yüzseler de dost yoluna derimi
Namerdin bağına gül etme beni

Bir kenarda melul, mahsun ağlarım
Vuslat olur diye umut bağlarım
Akar sular, seller gibi çağlarım
Bendini taşıran sel etme beni

Eğer dost Kâmil'im sana yar ise
Madem benim ile kavlin bir ise
İmanın var ise dinin var ise
Allah kul bilmeze dil etme beni

17/02/1980

NASİHAT

Yavrum sana nasihatim
Kurağaçta gül arama
Hak'kı bulmaksa niyetin
Kılavuzsuz yol arama

Sanma her dem aynı olur
Zaman ile hazan gelir
Arı gider kovan kalır
Boş kovanda bal arama

Kâmil der kötüyle durma
İnsanları hakir görme
Sakın muhanete varma
Dağ başında gül arama

17/02/1980

DOST BERİ GEL

Üç çapulcu beş kötüye
Bakmayalım dost beri gel
Aklımızı fikrimizi
Dökmeyelim dost beri gel

Kavrulmayalım yokluktan
Zarar gelir mi çokluktan
Doğru yoldan doğruluktan
Çıkmayalım dost beri gel

Söyleyelim hakikatı
Bir olalım iyi kötü
Şu kahrolası hasreti
Çekmeyelim dost beri gel

Terk etmeyelim erkânı
Yoluna koyalım canı
Bu yüce gönül tahtını
Yıkmayalım dost beri gel

Dost Kâmil'im gerçek acı
Diken olur gül ağacı
Çalışalım ana bacı
Bıkmayalım dost beri gel

03/11/1980

BENİ

Yalan dünya bir hiç imiş bilmedim
Görüp gerçekleri hisse almadım
Bol yedim bol içtim şükür kılmadım
İnsanlık darına çekeler beni

El buldu Mevla'yı ben bulamadım
Yoklar aleminde yok olamadım
Ahtına sadık bir kul olamadım
Gayrı oda vurup yakalar beni

Farz ile sünneti kılmadım ifa
Hak'kın huzurunda durmadım safa
Emri İlahiye yormadım kafa
Biçip yeni baştan ekeler beni

Kesilse dermanım, bitse mecalim
Zulmünü çekerim olamam zalim
Meyveyi görmeden kurudu dalım
Çekip köklerimden sökeler beni

Kâmil'im bilmedim bendeki beni
Bana baki sandım ben bu bedeni
İnsanlıkta imiş kulluk madeni
Kulluk denizine dökeler beni

05/12/1984

GİDERİM

Onsekizbin alem nasıl gelmişse
Ben de şu dünyaya gelmiş giderim
İnsanlıktan nasibimi almadan
Kör nefsin elinde kalmış giderim

Ömrüm geçti aklım başa gelmeden
Dertli gönüllere derman olmadan
Fakir, garip, mazlum nedir bilmeden
Zevk ile sefaya dalmış giderim

Dolandı boynuma gafletin yayı
Boşuna yoruldum ha gayret deyi
Malsındım mülksündüm yalan dünyayı
Ben benim halime gülmüş giderim

Elestüden ikrar verdim gütmedim
Abdest yok namaz yok oruç tutmadım
Öksüze yetime himmet etmedim
Dünya'dan belamı bulmuş giderim

Dost Kâmil'im bir mürşide varmadan
El bağlayıp divanına durmadan
Cümlalemi Hak gözüyle görmeden
Sanma ki ölmeden ölmüş giderim

06/01/1985

YENEMEDİM BEN BU NEFS-İ

Demedi fanidir dünya
Hiç olmadı Hak'tan yana
Bırakmadı beni bana
Yenemedim ben bu nefsi

Pek hoş geldi kovu kıybet
Eylemedi halka hizmet
Kadir Mevlam et hidayet
Yenemedim ben bu nefsi

Her arzusunu yetirdim
Olan ömrümü bitirdim
Bir de Kabe'ye götürdüm
Yenemedim ben bu nefsi

Hicaz'dan hurma yedirdim
Zemzem suyunda yudurdum
Adına Hacı dedirdim
Yenemedim ben bu nefsi

Mürşidi Kâmil'e vardım
Dar-ı divanına durdum
İman ettim ikrar verdim
Yenemedim ben bu nefsi

Hep kendi seçti yolunu
Bilmedi İlmihalini
Çekmez dünya'dan elini
Yenemedim ben bu nefsi

Kâmil derki halim nola
Nefsi yenmek hizmet kula
Her bir şeyi bile bile
Yenemedim ben bu nefsi

19/01/1985

NEME GEREK

Engül olup suyu içilmiyorsa
Kokusu aleme saçılmıyorsa
Dostun bahçesinde açılmıyorsa
İstemem goncayı gül neme gerek

İnsanlık bezminden sapada ise
Herdem kusur isyan hatada ise
Haktan, adaletten ötede ise
Hale benzemeyen hal neme gerek

Doğruluk doğruya vermek serini
Samyeli eritmez gönül karını
Garibe sor yalnızlığın zorunu
Halka uzanmayan el neme gerek

Tutmuş ol ki bir mürşid'in elini
Yargıla nefsinin gözet halini
Er kişi götürür kendi salını
Menzile varmayan yol neme gerek

Kul Kâmil'in halka hizmet niyazı
Bu değil mi idi Hüda'nın sözü
Doğruya çağırdı Yaradan bizi
Hak'kı zikretmeyen dil neme gerek

07/03/1985

SENİN OLSUN

Ermek ister isen Cemalullaha
Hizmeti kar belle insan oğluna
İnsan olda insanlığın uğruna
Alemin attığı taş senin olsun

Kanaat ehli ol tamaha dalma
Hakkın olmayanı katiyen alma
Düşün Kербela'yı katılıp gülme
Ehlibeyt'e yanan döş senin olsun

Mertlikten ayırma sakın sözünü
Gaflet uykusundan uyar gözünü
Pir Sultan'lar gibi pakla özünü
Dara çektikleri baş senin olsun

Gerçekler düşünmez fani kaybı
Etmez dedi kodu görmez ayıbı
Dert ile sınıadı Mevla Eyyub'u
Sırra agah olan düş senin olsun

Kâmil'im nefis ile eyle savaşı
İlim irfan bendet ol arif kişi
Arifler olurlar gönül nakkaşı
Gönüller nakşeden iş senin olsun

19/03/1985

BENİ BEŞER

Adem mi sayılır Şu beni beşer
İnsanlık demine hizmet etmeden
İnsan ođlu nefsin darına dűŐer
Erenler cemine varıp yetmeden

İman olmayınca gönűl paslanır
İmansız gönűle Őeytan seslenir
Kalbi boŐtur kalıbına sűslenir
MűrŐidi Kâmil'in elin tutmadan

Mevla'nın ihsanı çoktur bilene
Esrarından mana saçar alana
Kadrin bilmeyenler verir talana
Őűkűr kılmaz fırsat elden gitmeden

Gaflet yastığına koymuş başını
Harama belemiŐ helal aşını
İblis mesleğinden tutmuş işini
Ahirini hiç hesaba katmadan

Dost Kâmil'im ahu figana dűŐem
Dostun narı ile kaynayıp piŐem
Sevda seli ile Çağlayıp coŐam
Bu fanide yolculuğum bitmeden

06/04/1985

OLMA

Nefsine hakim ol ey insanoğlu
Mazlumun ahını alıcı olma
Bulmak ister isen Hda-i yolu
İnsanlıktan ayrı kalıcı olma

Sen seni bil olma nefsine köle
Ayıptır yakışmaz insana hile
Sahip ol ağzının içinde dile
Sükut et her Şeyi bilici olma

Erenler yolunu bileyim dersin
Ondaki cevheri alayım dersin
Nuru cemal mihman bulayım dersin
Dünya telaşına dalıcı olma

Akıt gözlerinden gönül yaşıını
Yemeyesin muhanedin aşını
Görem dersin muhtaçların işini
Dost ol düşkünlere gülücü olma

Dünya seyirinden ayır gözünü
Cehalet babından çıkart sözünü
Kâmil'im pirine bağla özünü
Gafil ölümüyle lc olma

27/04/1985

GÜDEMEM

Aklım ermez üçe beşe yediye
Kapalı kulağım dedikoduya
Sahtekarlık meslek olmuş kadıya
Haklıyım ya bu davayı güdemem

İkilik türedi birlik yıkıldı
Bi çareyim evim barkım yakıldı
Yollarıma sorgucular dikildi
Geçit vermez nazlı yare gidemem

Yaralıdır gönül kimseler bakmaz
Ağlarım sızlarım göz yaşım akmaz
Yarin ettikleri gönülden çıkmaz
Yanarım ya beddualar edemem

Dost Kâmil'im gerçek insan olasın
Alem'i ervahtan ibret alasın
Haram lokma kursak deler bilesin
Aç ölsem de haram lokma tadamam

11/05/1985

DELİ GÖNÜL

Sakın mazlumun ahını
Alma deli gönül alma
Hak'tandır garibin hali
Gülme deli gönül gülme

Namerdin suyunu içme
Cahil ile sohbet açma
Hanesine konup göçme
Gelme deli gönül gelme

Düşme dünya kederine
Bırak gitsin giderine
Gaflet uykusun serine
Salma deli gönül salma

Yitirme hayayı udu
Narı cehennemini odu
Kovu kıybet dedi kodu
Bilme deli gönül bilme

Kâmil'im der benze güle
Günbegün çeksen de çile
Nefsi emmareye köle
Olma deli gönül olma

30/10/1985

SANMA

Dünya fani hayat yalan
Malın mülkün olur talan
İnsanlıktır baki kalan
Giden azık alır sanma

Hak yolunu bilmeyenler
Gerçeğe eğilmeyenler
Kula hizmet kılmayanlar
Maksudunu bulur sanma

İnsanlıkta tek marifet
Gel İnsanları mutlu et
Sultan Süleyman'dan ibret
Dünya senin olur sanma

Özünü aşk oduna yak
Başın açık yalın ayak
Aç gözünü şöyle bir bak
Herşey böyle kalır sanma

Dost Kâmil'im yolu yol et
Hak'ka eğil hali hal et
Erenlerden al hidayet
Ömür geri gelir sanma

20/02/1986

İÇİNDE

Şu yalan dünyaya geldim giderim
Günden güne arttı gamım kederim
Dertlerim elinden figan ederim
Dumanlı boranlı dağlar içinde

Aradım ben beni yılların yılı
Neyazık olmuşum nefsimin kulu
Taş altında açar gerçeğin gülü
Benim gülüm soldu bağlar içinde

Kâmil'im neyleyim serveti varı
Cemal'i Maşuk'tur aşıkın karı
El paydos ederken kurdum pazarı
Yaşayan ölüyüm sağlar içinde

28/02/1986

GÖNÜL SENİN

Gönül senin ahtı peyman olduğun
Şu yalan dünyanın maddiyatına
Yetmez mi ki bunca ruhsuz kaldığın
Bir gün duracaksın Hak divanına

Menfaate yoyma hayal düşünü
Helal nebatattan pişir aşını
Mal mülk sevdasına salma başını
Şükret Hak'kın nimetine narına

Arif çarşısından et alavere
Onlar mallarını değişir ser'e
Serden geçmeyince erilmeyen sır'a
Gerçekler meyletmez dünya karına

Takdirine boyun eğdi veliler
Hak neylerse, güzel eyler dediler
Allah'a tevekkül olan kişiler
Boyun eğer, feryadına, zarına

Kâmil'im der dostu varmanın yolu
Sıtkile tutasın bir hünkar eli
Sende aranılan bir gönül gülü
Dünyalık gerkmeyen dost pazarına

01/03/1986

MİSALİYİM

Aşkının ateşi büktü belimi
Kaybettim izimi şaştım yolumu
Feryada düşürdün gel gör halimi
Kokmayı unutmuş gül misalियim

Sinem delik deşik yarem kandadır
Lokmanım ol derde derman sendedir
Gezerim çölleri figan bendedir
Tükenmek bilmeyen yol misalियim

Bu derde düşeli dinmiyor zarım
Terk etmezem dahi kursalar darım
Kalmadı takatım kesildi ferim
Yaprağı dökülmüş dal misalियim

Sevgiliye anlatamam kendimi
Atamadım, yenemedim fendimi
Sığamadım böyle aştım bendimi
Derelerden taşan sel misalियim

Dost Kâmil'im söyleyeyim sözümü
Daim dost ceminde çalam sazımı
Vefasız uğruna yaktım özümü
Yine de gözünde el misalियim

01/03/1986

ARA

Gel gönül islah ol gezme avara
Özü sözü bir et uyma ağıyara
Mürşit arar isen varma inkara
Ele bele dile sahipten ara

Hak'kın velileri kayıptan bilir
İffetsiz kişiden ihanet gelir
Her bahçe belleyen bahçevanmolur
Bahçevanı güle sahipten ara

Erenlerin sözü Hak'tır doyulmaz
Arif olmayanın sesi duyulmaz
Her sefere çıkan yolcu sayılmaz
Nesli paki yola sahipten ara

Dost Kâmil'im mertlik erlik bahşeder
Cömert gönüllerden Hak'ka yol gider
İnsanlık amali gönlü fetheder
Hassulhas bir hale sahipten ara

02/03/1986

GÖNÜL

Doğruluktan çıktın ise
Kem göz ile baktın ise
Eğer ocak yıktın ise
Adem olamazsın gönül

Arapca'yı bilmek ile
Beş vakidi kılmak ile
Beytullah'a gelmek ile
Adem olamazsın gönül

Sıtkile kıl niyazını
Hak için söyle sözünü
Çıkart benlikten özünü
Adem olamazsın gönül

Bir hidayet gelmeyince
Hak'kı halkta bulmayınca
İlmihalin bilmeyince
Adem olamazsın gönül

Kâmil'im der yanmayınca
Yönü dosta dönmeyince
Enginlere inmeyince
Adem olamazsın gönül

Hak'kı bulamazsın gönül

09/03/1986

DİVANE

Odlara düştüm elinden
Geçilmiyor çalımından
Haberin yok ölümünden
Uyan ey divane gönül

Maddeye meyil verilmez
Gerçek batıldan sorulmaz
Bu göz ile Hak görülmez
Uyan ey divane gönül

Türlü türlü alem vardır
Hep Mevla'ya aşıkardır
Sanma dünya sana yardır
Uyan ey divane gönül

Kapılıp dünya zevkine
Serbestlik verme nefsine
Kim bahşetti seni sana
Uyan ey divane gönül

Dost Kâmil'im varıp gidem
Aşk narına yansın didem
Hak Habib'e secde edem
Uyan ey divane gönül

11/03/1986

DEĞİL

Kim ki yaradanı tanımıyorsa
O kişiye selam vermeli değil
Maddiyat peşinde düşmüşse hırsa
Varıp hanesine girmeli değil

İmanı yok ise sakın özünü
Merhametsiz ise görme yüzünü
Umrunda değilse kıyamet günü
Ondan beş vakidi sormalı değil

Mevki mertebesi yıldıza çıksa
Parası sel gibi çağlayıp aksa
Eğer insanlıktan nasibi yoksa
Öylesin sineye sarmalı değil

Gönülde kalmalı insanın sırrı
Üç günlük dünyanın olma esiri
Varsa ihaneti büyük kusuru
Sultan olsa izin sürmeli değil

Kâmil'im sen seni bilmek aladır
Doğruluk yıkılmaz çelik kaledir
Kötünün lutfu da başa beladır
Davet salsa bile varmalı değil

15/03/1986

BOŞ DAVA

Geldi geçti ömrüm boş dava ile
Ben bana gerçeği bildiremedim
Beş kez hac'ca gittim dört kez umreye
Ne fayda bir garip güldüremedim

Hüda'nın emridir beş vakit kıldım
Mağrurluk getirip benliğe daldım
Mektep medreseyle maddeyi bildim
Gönüle manayı aldıramadım

Arifler elinden bade içip de
Dost yoluna can'ı baştan geçip de
Gönül kapısını Dosta açıp da
Bu aşkın bahrine daldıramadım

Dedim destur alıp Hak'ka varayım
Bir Hak dostu bulup yolu sorayım
Tarımar olduda gönül sarayım
Nefsin güllerini solduramadım

Kul Kâmil'im vurdum ama döşüme
Azrail can dedi durdu karşıma
Yedi nefsim bir dev oldu başıma
Ölmeden benliğim öldüremedim

25/03/1986

EFENDİM

Bütün umudumla sana bakarım
Beni nefselinden kurtar efendim
Tükensin gümanım kesilsin zarım
Beni nefselinden kurtar efendim

Divane gönlüme göster yolunu
Bu kemter kuluna bahşet halini
Gezdir üzerimde kudret elini
Beni nefselinden kurtar efendim

Yıllarca nasihat verdim almadı
Tatlı diller döktüm yine bilmedi
Yedi yıl hapsettım fayda olmadı
Beni nefselinden kurtar efendim

Bırakmıyor ikrarımı güdeyim
Dost ceminin meclisine gideyim
Canı başı dosta feda edeyim
Beni nefselinden kurtar efendim

Düştüm girdabına döndüm şaşkına
Mevla yardım emreyledi düşküne
Resul hürmetine Ali aşkına
Beni nefselinden kurtar efendim

Kâmil'in ne ola gayrı niyazı
Bir himmet kıl görsün gönlümün gözü
Mevla'ya hoş varır maşukun sözü
Beni nefselinden kurtar efendim

26/03/1986

GÜMRÜKCÜLER

Çalıştım gurbette üç kuruş ettim
Bankadan da çektim üstüne kattım
Dört sene de bir kez izine gittim
Gümrükçüler hele biraz dur dedi

Memur bizi didik, didik aradı
Radar gibi arabayı taradı
Bilemedim neydi acep muradı
Bir de burda ayakkabı var dedi

Eş'e, Dost'a çikolata, kahve var
Elektronik yok, zaten bütçe dar
Üç, beş gömlek, hediyelik ne çıkar
Bunlar ile burdan çıkmak zor dedi

Arabanın etrafında dolandı
Boz, bulanık sular gibi bulandı
Kişiliksiz, çamurlara belendi
Bir kenar da arkadaşı gör dedi

Dost Kâmil'im yazık, bunu da gördüm
İndim arabadan yanında durdum
Neden bizi beklettiğini sordum
Elli mark ver arabayı sar dedi

027. 07. 1986

BİLDİREMEDİM

Söylenenden mana almak ne güzel
Deli gönül sana aldıramadım
Daim ilmihalin bilmek ne güzel
Deli gönül sana bildiremedim

Hüda hürmetine Resul aşkına
Yardım eylemedin garip düşküne
Nefsini oturtun gönül köşküne
Gafletten başını kaldıramadım

Hak'kı sevenlerden aralı durdun
Benlik hevesiyle nice kalp kırdın
Kapına geleni muhtaçtan gördün
Mihmana yüzünü güldüremedim

Unutma ki elbet bir gün gel olur
Malın mülkün maddiyatın yel olur
Gözleriyin yaşı çağlar sel olur
Ben sana yolunu bulduramadım

Dost Kâmil'im Açıp ta can gözünü
Tutamadın ikrarını, sözünü
Hak yoluna bağlamadın özünü
Bu aşkın bahrına daldıramadım

24/10/1986

KENDİNE GEL

Alemi kınamak sana ne verir
Sanma bu yol böyle menzile varır
İnsan olan kendi kusurun görür
Kendine gel deli gönül kendine

Olma ortalığın kara kedisi
Nene gerek elin dedikodusu
Sorulur mu senden beşi yedisi
Sen seni bil deli gönül sen seni

Yaradan değilsin halk eylemedin
İnsanlığın adabını koymadın
Neler ettin ayıp günah demedin
Kendine gel deli gönül kendine

Hak'kın kullarını neden üzersin
Menfaate türlü pilan düzersin
Yeter artık ulan yüzün kızarsın
Sen seni bil deli gönül sen seni

Kul Kâmil'im enginlerde kalasın
Gönül Beytullah'tır secde kılasın
Bakıp ezellerden ibret alasın
Kendine gel deli gönül kendine

16/11/1986

TAVAF EYLE

Gerekmez beş vakit hoyrat namazı
Erenler gönüle kıldı tevazu
Aşıkların bunda yegane sözü
Gönül Beytullah'dır var tavaf eyle

Var mürşit Kâmil'e himmet eyleye
Hak'ka vasıl olan yolu söyleye
Onlar vesiledir olup ermeye
Dar'ı divan'ına dur tavaf eyle

Ariflerin sözü ibret doludur
Gönül peteğinde oğul balıdır
Halka uzatırlar Hikmet elidir
Onda Zülcelal'i gör tavaf eyle

Dürüst ol, doğrudan şaşma işini
Hayıra yor, hayalini, düşünü
Hak uğruna çekinmeden düşünü
Her türlü çileye ger tavaf eyle

Dost Kâmil'im alanadır sözümüz
İkrar kıldık Hak'ka bağlı özümüz
Daim cemalullah görür gözümüz
Bu yolda serini ver tavaf eyle

13/12/1986

BENİ BANA

Erenler cemine vardım
Pirin divanına durdum
Canların canını sordum
Beni bana bildirdiler

Kalp gözünü aç dediler
Aşk demini iç dediler
İnsan olmak güç dediler
Nefes ile doldurdular

Hikmet hidayet kıldılar
Nefsin elinden aldılar
İlim irfana saldılar
Edep erkan aldirdılar

Dünyadan işim bitirip
Rahmet suyuna batırıp
Aşkın bahrına götürüp
Ummanına daldirdılar

Kâmil'im Hak'ka erdirip
Ehlibeyt'e can verdirip
Cemal-i canı gördürüp
Ağlar idim güldürdüler

02/03/1987

GELDİK

Neden iman eylemezsin be vaiz
İblis gibi lanet sanada caiz
Kuran'da bahseder kimiz ve neyiz
Adem çamurundan var olup geldik

Mevla buyurmuştur kavnü mekanda
Esrarı hakikat gizli insanda
Onsekizbin alem iki cihanda
Böyle nurun ala nur olup geldik

Kırkların ezdiği engülden içtik
Uyanıp gafletten kalp gözün açtık
Tereddüt kılmadık her şeyden geçtik
Evladı Resul'e yar olup geldik

Muhammet Mustafa hazret Nebi'den
Kâmil'im irşadız pirim Ali'den
Abdül Gadir Geylan yüce veliden
Senin gibilere sır olup geldik

07/03/1987

NE GÜZEL

Efendim sultanım düşürme dile
Beni şu fanide kul etme kula
Ol lutfu ihsanın keremin ile
Sevdiğine yar olması ne güzel

Kün emrini verdin uyandık sese
İnanmam gayrıya her neyim dese
Eğer senin emri ilahin ise
Cehennemde kor olması ne güzel

Aşıklar aramaz dünya varını
Sevdası uğruna verir serini
Eğer bulamazsa gönül yarını
Herdem ahu zar olması ne güzel

Dost Kâmil'im sevda saldı bağına
Can fedadır Ehlibeyt'in uğruna
Muhammet Mustafa Ali yoluna
Serde sevda var olması ne güzel

07/03/1987

BANA GEL

Ey sevdiğim boşa dövme dizini
İki eder miyim birtek sözünü
Şu alemde türlü türlü nazını
Çeken olmaz ben çekerim bana gel

Derin düşünceye salma başını
Böyle boşa dürme hilal kaşını
Senin için gözlerinin yaşını
Döken olmaz ben dökerim bana gel

Teselli arama meyde şişede
Geçicidir güzellikte neş'ede
Feryatla inleme ıssız köşede
Bakan olmaz ben bakarım bana gel

Dost Kâmil'im durur dostun darına
Yar olan serini verir yarine
Azrail önüne senin yerine
Çıkan olmaz ben çıkarım bana gel

04/10/1987

DÖVÜLMÜŞ GİDER

Beylerin üstüne hep doğan günler
Derde düşen biçareler iniler
Yokluğun elinden kıvranan canlar
Zenginin önünde eğilmiş gider

Ne gönül incitir ne bir karınca
Adaletе doğru cevap verince
Nedir kabahatım diye sorunca
Ağa kırbacıyla dövülmüş gider

Dar gelmiş başına koskoca dünya
Umut kapısıdır hayali hülya
Onun da namusu şerefi varya
Anası bacısı sövülmüş gider

Kula kul oluşu bağrını ezer
Daim gözlerinden kanlı yaş süzer
Garibin toprağı evi ne gezer
Bir de silasından kovulmuş gider

Kul Kâmil'im bulamadım gerçeğı
Katıksızdır garibimin ekmeğı
Göze görünmez ya yiğit emeğı
Beylerin köpeğı övülmüş gider

04/10/1987

GURBET ELLER

Hasretin elinden belim büküldü
Göz yaşlarım dolu gibi döküldü
Kalmadı dizimin ferî çekildi
Ateş vurun yansın gurbet eller oy

Yaşar iken binbir kere öldürdü
Çekilmiyor tatlı candan yıldırđı
Gonca iken deste gülüm soldurdu
Gayrı açılrsa ne cümle güller oy

Sinelerim delik delik delindi
Çektiklerim kader yazı bilindi
Dost ceminden adım şanıım silindi
Anmaz oldu şimdi bizi diller oy

Mekan kurdum ben de gurbet ellere
Yana yana özüm döndü küllere
Bakarım uzayıp giden yollara
Bize geçit vermez oldu yollar oy

Dost Kâmil'im benliğimi yitirdim
Yılın yılın genç ömrümü bitirdim
Kara yazım benim ile götürdüm
Dertli dertli çalmaz oldu teller oy

22/10/1987

BEYHUDE

Bu güzel günleri salma beyhude
Bunca fırsat vermiş Cenab-ı Hüda
O nazlı canan'dan kalmadın cüda
Gayet tabi katılıp da gülersin

Evladı ayalden ayrı düşersen
Hasretin narına yanıp pişersen
Sabır çömleğine sığmaz taşarsan
Ciğerlerin bölük bölük bölürsin

Karışılmaz Yaradanın işine
Dilerse uğratar gönül kışına
Eğer dertler derilirse başına
Can tatlı ya ölümünü dilersin

Kâmil'im der canı baştan geçersen
Taşlar erir dertlerimi açarsam
Ecel şerbetini birgün içersen
Saçlarını yoluk yoluk yolarsın

30/10/1987

DAĞLAR

Bize mesken oldu gurbet elleri
Kulağımdan gitmez yarin dilleri
Nicedir merakım oldu halleri
İki satır ile sorayım dağlar

Derelerde seller gibi çağladım
Her köşede durdum durdum ağladım
Yavrumu görmeye umut bağladım
Ölmeden Kuzumu sarayım dağlar

Yalan imiş bu dünyanın vefası
Beni buldu cümle gamı cefası
Varsın sürenlerin olsun sefası
Yol verin o yare varayım dağlar

Felek gurbet ele sürdü yolumu
Kimselere açamadım halimi
Hasretin ateşi büktü belimi
Varıp ol cananı göreyim dağlar

Dost Kâmil'im gidem sıla düzüne
Bakam özlem ile yarin yüzüne
Aşıklar derdini döker sazına
Son demde yar ile durayım dağlar

05/11/1987

BOŞUNA

İnsanlığın adabına girmezsin
Elde kusur arar hatan görmezsin
Gerçekler bezmine ikrar vermezsin
Böylesine hayat sürme boşuna

Şu yalan dünyaya kandıktan sonra
Nefsiyin atına bindikten sonra
Yönünü duvara döndükten sonra
Kiblesiz namaza durma boşuna

Kızgın çöl içinde gonca gül bitmez
Dert ehli olmayan ahu zar etmez
Gönül yarasına merhem kar etmez
El vurup yarımı sarma boşuna

Kapılmışsın fitne ficir seline
Müslümanım demek kolay diline
İhram giyip düşme hicaz yoluna
Kabe Beytullah'a varma boşuna

Kâmil'im dünyaya gelmiş giderim
İnsanlık uğruna gamım kederim
Ben bu yolu ölesiye güderim
Benden gayrı bir yol sorma boşuna

10/11/1987

İNSAN OL

Gel ey deli gönül aç can gözünü
Nefsin körlüğünde kalma insan ol
Özün ile birlik eyle sözünü
Benlik davulunu çalma insan ol

Sen seni bilmesi ne güzel olur
Gönül sarayına dost mihman gelir
Kalp gözü görenler gerçeği bilir
Gafleti serine salma insan ol

Kul hakkı ateştir yakar kavurur
Yiyenleri din imandan çevirir
Cümle emeğini eser savurur
Mazlumun ahını alma insan ol

Onsekiz bin alem Hak'kın eseri
Boyun eğ gerçeğe gezme serseri
Daim başta gelir arif'in yeri
Benliğine esir olma insan ol

Dost Kâmil'im göz yaşlarım sel olur
Aşk ehline karlı dağlar yol olur
Akıbet sana da birgün gel olur
Bunu hatırlıdan silme insan ol

11/11/1987

GİDİYOR

Şu yalan dünyanın gamı kederi
Başıma türlü hal açtı gidiyor
Ben böyle bilmezdim kötü kaderi
Billahi bağrımı deşti gidiyor

Yıllar yılı mendilini kokladım
Göz yaşımı yadellerden sakladım
Yedi sene yollarını bekledim
Tanımadı geldi geçti gidiyor

Yarelerim avaz verdi sızılar
Bilmem neden kara bizim yazılar
Boynu bükük kaldı körpe kuzular
Yüreğime ateş saçtı gidiyor

Ömrüm geçti benliğimi bilmedim
Vallahi billahi bir kez gülmedim
Dost Kâmil'im ondan ayrı kalmadım
Ayrılık şerbetin içti gidiyor

11/11/1987

GAM DEĞİL

Gamdeğil insana dünyanın hali
Eğer gerçekleri görebilirse
Dere tepe olsa düz gider yolu
Dostu sinesine sarabilirse

Kişi öğüt vere kendi nefesine
Alemin üçüyle beşi nesine
Himmet alır girer erkana dine
Mürşit divanına durabilirse

Çağırırılar götürürler bir ceme
Söylemez dillerin olur kekeme
Nail olur cemallullah ademe
Serini Hak için verebilirse

Kâmil'im adem'e kılâgör hizmet
Mevcuttur adem'de ilahi hikmet
Daim vasıl olur Hak'tan inayet
Dost yolunda ahtın sürebilirse

28/12/1987

GÖR GÖNÜL

Ne gördün ki şu yalancı dünyada
Günlerin geçiyor böyle beyhude
Akıl fikir verdi Cenabı Hüda
Erenler bezmine var da gör gönül

Kuşlar gibi daldan dala konarsın
Bu günkü ikrardan yarın dönersin
Her olur olmaza neden kanarsın
Ahtında sadıkça dur da gör gönül

Sevdadan gelene dert mi denilir
Elin vatanına yurt mu denilir
Her nağra atana mert mi denilir
Kerbela'da cenge gir de gör gönül

Sen kendi kendine çalım satarsın
Helal haram demez hemen yutarsın
Gaflet döşeğinde neden yatarsın
Ayıklık sırrına er de gör gönül

Kâmil'im arifler özün saklamaz
Kıldığın beş vakit seni paklamaz
Hac'ca varıp gelmek yüzün aklamaz
Serini Hünkara ver de gör gönül

20/01/1988

YÜRÜ BİRE

Yürü bire yalan Dünya yoluna
Vallah,Billah peşin sıra gelemem
Şu devranın ipi geçmiş eline
Ölürüm de sana köle olamam

Murtaza'nın narasından pustular
Ikrar bozup haksızlığa sustular
Şah Hüseyin'i Kerbela'da kestiler
Ehlibeyt yastayken asla gülemem

Benim neme şu alemin sefası
Bize vergi gamı,derdi,cefası
Top edildi yüce Şah'ın Kafası
Seller gibi akar yaşım silemem

Başlarına taç yapanlar parayı
Saramazlar gönüldeki yarayı
Kâmil'im neyleyim köşkü,sarayı
Bu yalan Dünya'dan murad alamam

29/01/1988

DOSTUM

Şu devranın arkasından yetilmez
Ehli tasavvufun yolun tut dostum
Edep erkan çarşılarda satılmaz
Bir Mürşit Kâmil'in elin tut dostum

Beş vakitle Hak'ka kulluk edilmez
Edepsiz erkansız yola gidilmez
Yalan dolan ile ikrar güdülmez
Özünle sözünü birlik et dostum

Yüce Halık halkeyledi cümleyi
Levhi kalem yazdı cümle bir deyi
İki gözün gerçekleri gör deyi
Var kendini dost cemine kat dostum

Kul Kâmil'im gerçeklerden kaçılmaz
Bu gidişle gönül Hak'ka açılmaz
Benlik bardağıyla engül içilmez
Gururunu kibirini at dostum

06/02/1988

YEDİ GİTTİ

İki gözü kör olası
Devran beni yedi gitti
Kör şeytanından bulası
Devran beni yedi gitti

Kimse yarem yare saymaz
Hayat paha karnım doymaz
Felek feryadımı duymaz
Hele sürün dedi gitti

Yağlı yavan aramadım
Sebebini soramadım
Bir menzile varamadım
Devran beni kodu gitti

Dedim ben de bir insanım
Topraktan halkoldu tenim
Ah vah ile geçti günüm
Göz yaşımıla yudu gitti

Sanmayın ki murad aldım
Ne şad oldum ne de güldüm
Sevgiliden ayrı kaldım
Bu hayatın tadı gitti

Kâmil'im sarardı soldu
Bu aleme bir hal oldu
Evlat Atasına güldü
Hayasıyla udu gitti

06/02/1988

VARAMIYORUM

Üç günlük dünyada bitmez kederim
Hasretin elinden yandı ciğerim
Kalmadı takatim kesildi ferim
Yol vurup sılama varamıyorum

Gamlı gamlı bir köşeye oturdum
Ah'u figan ile ömrüm bitirdim
Vallahi billahi aklım yitirdim
Gayrı bir kararda duramıyorum

Ayrılık şerbeti yine içildi
Yüreğime hasret narı saçıldı
Yaralarım avaz verdi açıldı
Yar yarası diye saramıyorum

Gitmek ile bitmez gurbet yolları
Hiç aklımdan çıkmaz yarin dilleri
Yare selam edin seher yelleri
Nicedir halini soramıyorum

Dost Kâmil'im soldurdular gülümü
Zalim felek kesti yine yolumu
Yetişmiyor uzatsam da elimi
Yıllar geçti yari göremiyorum

10/02/1988

GÖREYİM

Uğrunda serimi verdiğim canan
Kerem eyle yar yanında durayım
Senden gayrısına bakamam inan
Dön beri de gül cemalin göreyim

Nicedir yanarım hasreti nara
Derdimi diyemem asla ağyara
Hüsran oldu neden uzadı ara
Gelenden geçenden haber sorayım

Bu sevda yolunda gör neler çektim
Gözlerimden nice kanlı yaş döktüm
Terki diyar kılıp gurbete çıktım
Dertlerime bir teselli arayım

Bilemedim aşk ateşi kor imiş
Aşıkların işi ahu zar imiş
Karşılıksız sevda ne de zor imiş
Koymaz beni güllerimi dereyim

Dost Kâmil'im şad olup da gülmeden
Eller gibi muradımı almadan
Kestim ümidimi yalan dünya'dan
Yar diyerek toprakları sarayım

01/03/1988

NE DEYİM

Ben yazmadım bu karalı yazıyı
Felek yetim koydu altı kuzuyu
Yürekler çeker mi böyle sızıyı
Bu dertli başıma geldi ne deyim

Güller diktim goncasını dermeden
Yavruların mürvetini görmeden
Şu dünyada bir murada ermeden
Kanser can yoldaşım aldı ne deyim

Vardı bir çıkmaza girdi işimiz
Dağlar gibi boranlandı başımız
Yiyemedik ekmeğimiz aşımız
Ocağım kapalı kaldı ne deyim

Yarı yitirmişim güler mi yüzüm
Vallahi Billahi tutmuyor dizim
Meğer ne karalı yazıymış yazım
Bütün dertler beni buldu ne deyim

Kâmil'im alemde ne kullar gezer
Mahsundur guzular bağrımı ezer
Bıktım bu canımdan kazdırdım mezar
Azrail sıradan sildi ne deyim

08/03/1988

KÖR OLSUN

Yere batsın Őu dűnyanın gideri
Ne gamı tűkendi ne de kederi
Taűıyamam gayrı ben bu kaderi
Beni yarden ayıranlar kűr olsun

Tűrlű tűrlű derde dűűsűn inlesin
Kűkűm olsun kapıları dinlesin
Zulum etmek nasıl imiű anlasın
Eylediği daim ahu zar olsun

Gűzlerinden kanlı yaűlar dűkűlsűn
Kırkına varmadan beli bűkűlsűn
Kesilsin dermanı canı ekilsin
Ateűlere yansın yansın kor olsun

Hűngűr hűngűr ađlasında gűlmesin
Her iki cihanda murad almasın
İmdadına yetiűeni olmasın
Dilerim ki iűi gűcű zor olsun

Dost Kâmil'im dar'ı divan kurulsun
Mazlum hakkı zalimlerden sorulsun
Suçluların cezaları verilsin
Her tűrlű ileden payı var olsun

17/03/1988

BİR KAŞI KARA

Gönül dağı boran oldu kar oldu
İşim gücüm ahu feryat zar oldu
Şu koskoca dünya bana dar oldu
Bir kaşı karaya gönül vereli

Gözlerimin yaşı çağlayıp coşar
Bu aşkın narından ciğerim pişer
Eyup gibi bedenime kurt düşer
Yaralıdır deli gönül yaralı

Gözümde hayalin asla gitmiyor
Uzatsam elimi sana yetmiyor
Çekerim çekerim çilem bitmiyor
Peş peşe geliyor dertler sıralı

Yıllar yılı hasretini çekerim
Şu dağların yükseğine çıkarım
Melul melul yollarına bakarım
Gurbet eller bizim ele aralı

Aklım ermez şu feleğin işine
Neler gelir imiş kulun başına
Dost Kâmil'im düştüm gönül kışına
Karalıdır kara bahtım karalı

15/05/1988

YARIN HASRETİ

Dalgaya kapılmış sandal misali
Sevdan ile kayıp ettim yolumu
Seyrettim alemi yoktur emsali
O Yarın hasreti büktü belimi

Ela idi gözü karaydı kaşı
Güzelliği Yaradan'ın nakışı
Aklımı başımdan aldı bakışı
Deste iken yere döktü gülümü

Düşürdü sinemi onulmaz derde
Buda mı var imiş kötü kaderde
Günlerim geçiyor gamda kederde
Şimdi arayıp da sormaz halimi

Gönül kime gidem ben bu dert ile
Yollamıyor bir kuru selam bile
Sevda beni koydu tanınmaz hale
Felek kırdı kanadımı kolumu

Dost Kâmil'im göz yaşlarım sel oldu
Sebebinle anam babam el oldu
Yine karlı dağlar bana yol oldu
Kadir Mevlam tutsun gayrı elimi

15/05/1988

PERİŞAN

Medet mürvet senden ey kutbu alem
Nefselinden hallerimiz perişan
Böyle mi yazıyor levh ile kalem
Nefselinden hallerimiz perişan

Gözümüzü dünya hırsı bürüdü
Herkes bir tarafa çekti yürüdü
İmanımız erim erim eridi
Govu gıybet dillerimiz perişan

Fitne fesat dolu dört bir yanımız
İnsanlıktan uzak geçer günümüz
Çalışmayı istemiyor canımız
Bağ'ı bahçe güllerimiz perişan

Neden gönül bir ikrarda durmuyor
Hiç bir kimse hatasını görmüyor
Kardeş kardeşine selam vermiyor
Ayrı ayrı yollarımız perişan

Dost Kâmil'im beş vakidi kılarız
Bilmem neden garibana güleriz
Gönül yıkar bir de cennet dileriz
Elden tutmaz ellerimiz perişan

30/05/1988

SEN BİLİN

Her cefana melul mahsun bakarım
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Bunca yıldır yar kahrını çekerim
Ak anlıma kara sürme sen bilin

Bilirsin bu yolda ömrümü verdim
Sana gelen taşa göğsümü gerdim
Çalıştım çırpındım bir yuva kurdum
Emeklerim yele verme sen bilin

Ne dedimse kar etmedi gönlüme
Hele biraz düşün etme eyleme
Allah'tan kork bari yalan söyleme
Beni can evimden vurma sen bilin

Dilerim ki aynı bana dönesin
Ateş düşe benim gibi yanasın
Değme varsın yarelerim kanasın
Merhem diye zehrin sarma sen bilin

Kâmil'im der yaş kalmadı didemde
Ağarttım saçımı efkarda gamda
Can bedenden ayrılırken son demde
Karşımda el gibi durma sen bilin

30/05/1988

DÜNYA'YA

Deli gönül bel bağlama dünya'ya
Civan ömrün boşa geçer bilemen
Pişman eder geldiğine cihana
Bu başına neler açar bilemen

Sakın ha kapılma kuru sevdaya
Bütün emeklerin gider havaya
Mecnun gibi yol vurursun sahraya
Göz yaşların akar gider silemen

Gamla keder olur ekmeğin aşın
Beladan kurtulmaz çileli başın
Hasretin narına kavrulur döşün
Feryadı figandan bir gün gülemen

Erenler şahına boyun eğmeden
Bir hünkar eline elin değmeden
Cismi cansız geri giden boş beden
Derdine bir derman eli bulaman

Dost Kâmil'im ne yanarsın beyhude
Baki kalan var mı yalan dünya'da
Böyle karar kılmış cenab-ı Hüda
Dünya yağ bal olsa bir tat alaman

31/05/1988

SEHER YELİ

Esme seher yeli esme sen bilin
Yaralarım avaz verdi sızılar
Kurban olam bana küsme sen bilin
Sefil olmasınlar körpe kuzular

Ne çiledir tükenip de bitmiyor
Derdimize ilaç derman katmıyor
Elimizden hiç kimseler tutmuyor
Karadan da kara bizim yazılar

Neden ele benzemiyor halimiz
Alemden ayrıkısı gider yolumuz
Sefaletten düşük gezer dalımız
Dert elinden yüreğimiz sızılar

Kader bizi attı öteden öte
Anadan doğalı girdik diyete
Üç öğün de beyler diş çalar ete
Sakız bile görmez bizim azılar

Dost Kâmil'im böyle gelir geçeriz
Elimizden birşey gelmez naçarız
Ecel şerbetini bir gün içeriz
Sarar naşımızı toprak kazılar

11/08/1988

ÖYLE GİT

Erimesi yüce dağların karı
Ne çare tükenmez gönlümün zarı
Mevla'yı seversen hele gel beri
Bir dem seyredeyim dur da öyle git

Atıp gittin arayıp da sormadın
Göz ucuyla bakıp halim görmedin
Pare pare yarelerim sarmadın
Viraneye döndüm gör de öyle git

Çok çektim hasretin büküldü belim
Tükendi takatim kalmadı halim
Son durağa geldi dayandı yolum
Üç yudum can suyu ver de öyle git

Neyleyim dünyayı al senin olsun
Lalesi sümbülü gül senin olsun.
Benden alasını bul senin olsun
Beni ak kefene sar da öyle git

Kâmil'im gözüme kıyamadığım
Çifte benlerini sayamadığım
Sevdasına asla doyamadığım
Naşımı toprağa ser de öyle git

11/08/1988

SATMADIM

Bunca yıldan sonra aynı dün gibi
Sevdan var gönlümde söküp atmadım
Vefasız davranıp tıpkı sen gibi
Geçmişimi on paraya satmadım

İnsanlığı şiar ettim özüme
Yalan karışmadı bir tek sözüme
Hak'tan gayrı gözükmedi gözüme
Dost yolundan ayrı bir yol tutmadım

Adalete boyun eğdim her yerde
Düçar olsam bile onulmaz derde
Eyvallah diyemem asla namerde
Ömrüm boyu kuru dava gütmedim

Sevgi muhabbetim sonsuz insana
Koymuşum serimi doğrudan yana
Aynı gözle baktım tüm cismi cana
Sen ben diye bir ayırdım etmedim

Dost Kâmil'im razı oldum payıma
Çok çalıştım güvenmedim soyuma
Haram karışmadı ekmek suyuma
Fakir fukaranın hakkın yutmadım

12/08/1988

MİSALİ

Gül yüzlü canan'a varmıyor yolum
Akar gözüm yaşı seller misali
Kesildi takatim tutmuyor kolum
Kökünden kırılmış dallar misali

Kalmadı sabırım tükendi bitti
Yıllardır bu zulmet canıma yetti
Ömrüm ahu figan feryatla gitti
Esti bir esimlik yeller misali

Hasretin elinden yüzüm gülmüyor
Vefasız yar bir selam da salmıyor
Zalım ayrılığın sonu gelmiyor
Uzayıp da giden yollar misali

Yitirdim umudum nice yıl oldu
Acı keder çile hep beni buldu
Şu gençlik çağlarım sarardı soldu
Susuzluktan solan güller misali

Dost Kâmil'im ne arandım soruldum
Sular gibi aktım aktım duruldum
Izdırabın çarmihına gerildim
Sazımda sızlaşan teller misali

13/08/1988

DÖNMEM

Elestü bezminde ikrar eyledim
Vallahi Billahi dönmem yolumdan
Son sözümü ta o zaman söyledim
Vallahi Billahi dönmem yolumdan

Aslım Muhammet'ten neslim Ali'den
İrşad oldum Hünkar Bektaş veli'den
Nuş eyledim bezmi cemde doludan
Vallahi Billahi dönmem yolumdan

Yalan Dünya alemine kanıpta
Bir kuru duvara yönüm dönüpte
Ben de senin seviyene inipte
Vallahi Billahi dönmem yolumdan

Ol sırrı Ali'ye gönül bağladım
Kerbela çölünde az mı ağladım
Ah'u feryad ile sinem dağladım
Vallahi Billahi dönmem yolumdan

Dost Kâmil'im türlü sual sorsalar
Katlim için bin bir ferman verseler
Asmak için dar ağacım kursalar
Vallahi Billahi dönmem yolumdan

04/10/1988

SENSİN

Bunca yılı sensiz yaşadım sanma
Kalbime nakşettim adın anarım
Her ne diyen desin sakın inanma
Özüm sözüm sensin daim anarım

İstemedemden içtik hüsrân demini
Ahu figân çektim senin gamını
Unutmadım ettiğimiz yemini
Ogünden bu güne hala yanarım

Tütmüyor dumanım gözükmez korum
Yıllardır sevdanla bitmedi zarım
Görüyor halimi yaradan kerim
Pervaneler gibi daim dönerim

Neredesin hallerini sorayım
Gel karşıma bir kerecik göreyim
Son nefesim kollarında vereyim
Onulmaz yareler gibi kanarım

Gönül bu sevdâyı sardı başıma
Dost Kâmil'im ateş saldı döşüme
Ben ölünce bakmayasın naşıma
Alem gibi bir çukura konarım

14/10/1988

GAFİL

Gel ey gönül gafil gezme
Aç can gözünü gözünü
Nefsine uyup da azma
Aç can gözünü gözünü

Arifler cemine varsan
Alemi ervaha girsen
Mahvolursun çiğ söz dersin
Pişir sözünü sözünü

Ar et kötülüğe varma
Gönül şişesini kırma
Batıldan gerçeği sorma
Pakla özünü özünü

Dost bağından al gülünü
İnsanlık eyle yolunu
Muhabbete sal dilini
Mehmanlara çal sazını

Dost Kâmil'im sen seni bil
Ara gerçek yareni bul
Derde derman vereni bul
Hırkasına sür yüzünü

13/11/1988

MEDET

Medet mürvet senden ey şah'ı alem
Bana sırdaş oldu derdile elem
Çektikçe artıyor eksilmez çilem
Peş peşe geliyor şaştım el aman

Sardı dört yanımı bir kara duman
Her demim ızdırap çektiğim güman
Hasretin narından hallerim yaman
Devasız dertlere düştüm el aman

Bir kaşı karaya bağlandı bendim
Bu saadet asla tükenmez sandım
Uzadı ayrılık yandıkça yandım
Sevda ateşinde piştım el aman

Dost Kâmil'im sustu yarin dilleri
Sarıp da soldu umut gülleri
Seyyah olup gezdim gurbet elleri
Karlı karlı dağlar aştım el aman

24/11/1988

EL GİBİ GİBİ

Anamdan doğduğum ilk günden beri
Çağlayıp akıyor gözümün seli
Beni ağlatanın yoktur haberi
Ayrıksı geziyor el gibi gibi

Bilmem nasıl olur bu benim halim
Feryadım figanım durmuyor zalim
Döküldü yaprağım kurudu dalım
Açılmadan solan gül gibi gibi

Yıllardır bağrımı yakar hasretin
Her yanını gezdim zalim gurbetin
Sonu geleceği yok bu fergatin
Süzüldü göz yaşım sel gibi gibi

Yine gönlümüzü elem bürüdü
Kader bizi hep çıkmaza sürüdü
İlk baharda yapraklarım kurudu
Sıcaktan kavrulan çöl gibi gibi

Dost Kâmil'im arzedeyim halimi
Zalim felek kırdı yine kolumu
Dost olanlar taşısınlar salımı
Geçti gitti ömrüm yel gibi gibi

08/12/1988

VAR İMİŞ

Prevaneler gibi sessiz dönerdim
Gizli gizli dertlerime yanardım
Sadece kendimi dertli sanardım
Daha nice dertli kullar var imiş

Mevsim bahar olup güller açsa da
Etrafına mis kokular saçsa da
Gök yüzünde allı turna uçsa da
Gariplerin gönlü boran kar imiş

Bahçevan'lar güllerini derer ya
Ömür bir gün nihayete erer ya
Onsekiz bin alem hayat sürer ya
Koca dedikleri dünya dar imiş

Derde düş olanlar kanlı yaş döker
Yare avaz verir canından bıkar
Kimi güler oynar kimi ah çeker
Hikmet'i İlahi bize sır imiş

Dost Kâmil'im nedir hesap tuttuğun
Gülmüş mü ki davasını güttüğün
Elbet seni görür biat ettiğin
Sabredenler Nurun ala Nur imiş

09/01/1989

KEREM EYLE

Sevdana düşeli kara yastayım
Gönül yarasına düştüm hastayım
Sanki kuş misali bir kafesteyim
Kerem eyle benliğimi bulayım

Sen bilin sevdiğim düşürme dara
Gargetme gönlümü ah ile zara
Ne olur sırrımı verme ağyare
Yar kapında kulun kölen olayım

Benim arzumanım dosta dost olmak
Ta ezelden payemizdir ezilmek
Neme gerek yalan dünya'da gülmek
Tek tesellim Dost'tan haber alayım

Yazı dedim kader dedim olmadı
Zalim felek yüzümüze gülmedi
Can baş verdim hain yine bilmedi
Ölenedek bu yaşama köleyim

Dost Kâmil'im esti hazan yelleri
Süzülüp akıyor gözüm selleri
Söylemese bile yarin dilleri
Dilerim ki ikrarımda kalayım

09/01/1989

ALAMADIM

Dost yoluna diktim iki gözümü
Ben kendime diyemedim sözümü
Kader midir çile midir yazı mı
Bir ahtına sadık dil bulamadım

Bendini taşırmiş seller gibiyim
Yaprağı dökülmüş dallar gibiyim
Ben senin gözünde eller gibiyim
Kırıldı sazımda tel çalamadım

Nefsim beni bebek etti beledi
Ellerimi ayağımı küledi
Benlik çamuruna yıktı buladı
İnsanlık babından yol alamadım

Dost Kâmil'im cümlaleme inandım
Pervaneler gibi döndükçe döndüm
Şu yalan dünyanın pozuna kandım
Beni Yaradan'a kul olamadım

12/02/1989

YAR İSEN

Nazlı yar özlemin serimde tüter
Aşkınla olmuşum Mecnun'dan beter
Mevla'nın verdiği dert bana yeter
Bir derdime bin dert katma yar isen

Halimize düşmanları güldürme
Her biri bir çeşit söyler aldırma
Yavruların gül benzini soldurma
El sözüne uyup gitme yar isen

Kırarlar meyimi dolum dökerler
Genç yaşımda bellerimi bükerler
Pir Sultan'lar gibi dara çekerler
Eller gibi taşa tutma yar isen

Ben beni seninle tanıdım bildim
Sevdana düşeli sanma ki güldüm
Seni dedim yine kapına geldim
Lütfeyle kapından atma yar isen

Dost Kâmil'im öldüm öldüm dirildim
Ömrüm boyu kaderime sarıldım
Sana değil talihime darıldım
Varlığımdan sitem etme yar isen

12/02/1989

AL SENİN OLSUN

Ervahı aleme geldim geleli
Bir kez güldüm ise al senin olsun
Aklım erip kendi kendim bileli
Bir kez güldüm ise al senin olsun

Kurbanlar olayım cevretme bana
İnanki ne yapsan karışmam sana
Ben alıştım ekmek ile soğana
Tere yağı ile bal senin olsun

Gönül gemisini suya batırdım
Sebebinle benliğimi yitirdim
İki kelimeyle sözüm bitirdim
Sükut bana yeter dil senin olsun

Ademi ademden seçip ayırma
Yetim hakkı ile karnın doyurma
Hoyrat namazını bana duyurma
İstersen on vakit kıl senin olsun

Dost Kâmil'im zor eyledin işimi
Yedirmedi ekmeğimi aşımı
Eğer istiyorsan dertli başımı
Kanlı hançerini çal senin olsun

16/02/1989

YANARIM

Gurbet seni taşa çalsam yeridir
Ahu zarım şu dağları eritir
Hasret narı damarlarım kurutur
Nazlı yarden ayrı düştüm yanarım

Ciğerlerim delik delik delindi
Olan ömrüm bölük bölük bölündü
Tüm anılar hafızamdan silindi
Devasız dertlerden şaştım yanarım

Yokluk ile kader beni bağladı
Yetmişimde nenni ile eğledi
Gözlerimin yaşı coştı çağladı
Sefalet narına piştım yanarım

Terki diyar edip gurbete çıktım
Bitmiyor gam keder usandım bıktım
Haberin var mıdır ben neler çektim
Nice karlı dağlar aştım yanarım

Kâmil'im karalı yazılmış yazım
Anamdan doğalı gülmedi yüzüm
Irmaklar misali çağladı gözüm
Doldurdum dereyi taştım yanarım

12/04/1989

YILDIRMA BENİ

Ta Elest'ten ikrar verdim dönemem
Yarab insanlıktan yıldırma beni
İblis gibi benliğime kanamam
Nolur insanlıktan yıldırma beni

Gerçekler dünyadan murad almadı
Fani sevdaları sere salmadı
Bir kez olsun şu alemde gülmedi
Nefse alet edip güldürme beni

Helalden ver ekmeğimi aşımı
Halden bilmeyene salma işimi
Zalimler önünde eğme başımı
Dünya hevesine daldırma beni

Alemlere nakşeyledin nurunu
Sevenlere verme gönül karını
Bilenlere yar eyledin yarını
Seni bilmeyene bildirme beni

Dost Kâmil'im cemalini bulayım
Gönül kabesine secde kılayım
Lutfü keremine kurban olayım
Kerem et imansız öldürme beni

01/06/1989

ALMADI

Bu gönlümü her fırsatta denedim
Hiç bir zaman ilmihalin bilmedi
Ne kimseye güldüm ne de kınadım
Çok nasihat verdim birin almadı

Gerçeği söyledim küstü darıldı
Olur olmaz şeyler için kırıldı
Vardı vardı bir zalime sarıldı
Doğru yolu gösterdim ya gelmedi

Her daim çektiğim gam ile keder
Zalim dünya beni eyledi heder
Bu nasıl yazıdır bu nasıl kader
Anamdan doğalı yüzüm gülmedi

Gönül bir çıkar yol gezdi gidiyor
Dermansız dertlerim azdı gidiyor
Çeşmim seli, böyle sızdı gidiyor
Aktı gitti göz yaşımı silmedi

Dost Kâmil'im çarkı devran durmuyor
Bu yarayı hiç bir tabip sarmıyor
Kör olası hallerimi görmüyor
Ölümden öteye yolum kalmadı

27/10/1989

DEME

Sana bir sözüm var beni dinlersen
Sakın insanlıktan çıkayım deme
Kulak verir manasını anlarsan
Sakın insanlıktan çıkayım deme

Kişi ettiğini mutlaka bulur
Baki kalır sanma beyler de ölür
Dünyanın sertveti dünyada kalır
Müminin kalbini yıkayım deme

Bir başı bir sonu vardır her işin
Kutlusu kutsuzu vardır her taşın
Noldum deme nolacağını düşün
Aleme alaylı bakayım deme

Eğer bilmiyorsan bilgici olma
Düşmedik bir Mevla düşküne gülme
Sakın insanların hakkını alma
Mazlumun göz yaşın dökeyim deme

Dost Kâmil'im düşme nefsin ağına
Çeker seni mali hülya dağına
Hak'kın durağıdır gönül bağına
Benlik bayrağını dikeyim deme

03/01/1990

GÖRÜR MOLA

Kibirle gururla coşan
Daim kötü yolda koşan
Hak ve hakikatten şaşan
Cemalini görür mola

Benlik davulunu çalan
Mazlumun ahını alan
Düşkünün haline gülen
Cemalini görür mola

Senin keremin bilmeyen
Hayır hasenat kılmayan
Gönül bahrına dalmayan
Cemalini görür mola

Derviş donuna girmeyen
Pir divanına durmayan
Alemde seni görmeyen
Cemalini görür mola

Serini gaflete salan
Dünya tamahına dalan
İnsanlıktan ayrı kalan
Cemalini görür mola

Dost Kâmil'im şirk koşanlar
Nefsin peşine düşenler
Doğru yolundan şaşanlar
Cemalini görür mola

06/04/1990

DIYEMEDİM

Verip aşk meyini başım döndürdün
Haniya sözlerin meğer kandırdın
Yıllar yılı her dertlere yandırdın
Yine de dost dedim har diyemedim

Gönül sarayıma elem oturdu
Bu ayrılık beni yedi bitirdi
Alem dertlerini dile getirdi
Kimseye dertlerim var diyemedim

Her ne yaptım ise yanlış bilindi
Dostun defterinden adım silindi
Sebebinle sinelerim delindi
Yadellere yaram sar diyemedim

Dört yanımı gam'la keder bürüdü
Umutlarım teker teker eridi
Vefasız gözüme baktı yürüdü
Son demde yanımda dur diyemedim

Kâmil'im dünyadan çektim elimi
Hasretin genç yaşta büktü belimi
Kırdı fidanımı döktü dalımı
Yandım bir yudum su ver diyemedim

12/07/1990

HAK ERENLERİ

Dert kölesi oldum elsiz ayaksız
Bir kuru gövdeyim kolsuz kanatsız
Anasız babasız öksüzüm öksüz
Bana himmet edin hak erenleri

Sana sundum elim Hak'kın serveri
Aşkına düşmüşüm elest'ten beri
Çevirdi dört yanım nefsin çember
Bana himmet edin hak erenleri

Geçti gençliğimin en güzel çağı
Viraneye döndü gönlüm otağı
Kusurum günahım çokların çoğu
Bana himmet edin hak erenleri

Pire varıp dervişliğe girmedim
Divanında kemalete ermedim
Gerçeklerin manasına varmadım
Bana himmet edin hak erenleri

Medreseye vardım ayet bilmedim
Elif'i öğrenip be'ye gelmedim
Sızlar yaralarım melhem bulmadım
Bana himmet edin hak erenleri

Onsekizbin alemdeki ulular
Yetmişbin evliya cümle veliler
Yetişsin canıma beşler yediler
Bana himmet edin hak erenleri

Dost Kâmil'im gitmez gönül tasası
Neden cehaletin oldum maşası
Bir eyvallah imiş yolun kısası
Bana himmet edin hak erenleri

08/10/1990

ALLI GELİN

Aktı sele döndü gözüm yaşları
Ötüşür bağında hoyrat kuşları
Felek gerçek etmez bizim düşleri
Allı gelin kavuşmamız mahşere

Kader bize bu sitemi çektirdi
Gözümüzden kanlı yaşlar döktürdü
Şu fani dünyada candan bıktırdı
Allı gelin kavuşmamız mahşere

Dost Kâmil'im Cemaline doymadım
Bu gönüle başkasını koymadım
Sensiz geçen günlerimi saymadım
Allı gelin kavuşmamız mahşere

25/10/1990

YAR YARASI

Deli gönül yine düştü sevdaya
Kör eyledi gözüm birşey görmüyor
Değme tabip değme yaralarım
Yar yarasin hiçbir melhem sarmıyor

Derdime dermanı kimden sorayım
Ben bu dert elinden nere varayım
İstedimki nazlı yari göreyim
Kavil kurmuş dağlar geçit vermiyor

Bilse idim dünya sana gelmezdim
Bu sevdayı başa bela almazdım
İnsanları böyle zalim bilmezdim
Bilmem neden yar sözünde durmuyor

Kurtuluş yok imiş nefis caniden
Kestim umudumu ben bu faniden
Himmat bekliyorum keremkaniden
Kötü kader hiç mi sona ermiyor

Dost Kâmil'im gün gün azdı yareler
Ahu zarım yüreğimi pareler
Benden uzak gezer derde çareler
Halk eyleyen hiç mi halim görmüyor

26/10/1990

SOFU

Be hey sofu atıp tutma
Dedeyin masalın satma
Gerçeği gör gıybet etme
İlim irfana feneriz

Bizde bezm'i cem kurulur
Canlara destur verilir
Dört kişi bir can görülür
Semah edip çark döneriz

Hak için serden geçeriz
Nice gevherler saçarız
Pir elinden dem içeriz
İçer meyini kanarız

Dost ceminde aşkımız çok
Boş davaya karnımız tok
Cehennem de işimiz yok
Aşkın narına yanarız

Yaradılmışa gülmeyiz
Mazlumun ahın almayız
Gururla kibir bilmeyiz
Daim engine ineriz

Kâmil'im bilmeyen çoktur
On sekiz bin alem Hak'tır
Bizlerde ikilik yoktur
Bir olur nefsi yeneriz

01/11/1990

YETER

Çatık kaşlarına kurban olduğum
Gayrı cevreyleme ettiğin yeter
Benliğimi can evinde bulduğum
Boz dumanlar gibi tüttüğün yeter

Ne yapsam ne etsem asla bilmedin
Hallerimin manasını almadın
Hayırsız bir defa bana gülmedin
Kuru boş davayı güttüğün yeter

Çok yalvardım sözlerime bakmadın
Kimseleri menendine takmadın
Bırakıp da bir derdime yakmadın
Bir fuzuli bana çattığın yeter

Hazan ile viran oldu bağlarım
Hasretin narına sinem dağlarım
Çilem midir ahu figan ağlarım
Beni yadellere attığın yeter

Dost Kâmil'im gayrı çekemiyorum
Kurudu göz yaşım dökemiyorum
Artık hoşgörüyle bakamıyorum
Sevdalı gönlümü sattığın yeter

18/02/1991

KURU SEVDA

Şu fani dünyadan ibret almadı
Bir kuru sevdaya kandı bu gönül
Yüz kere gerçeği dedim bilmedi
Bir kuru sevdaya kandı bu gönül

Gönül bulunur mu bu yolun dibi
Feryadı figandır aşkın nasibi
Yel estikçe dönen pervane gibi
Aşkın çemberinde döndü bu gönül

Bilmem talihim mi yazım mı kara
Yollarım uğradı vefasız yara
Ahiri düş oldum ateşi nara
Sevda fırınında yandı bu gönül

Deli gönül yine oldu derbeder
Selamet dururken çıkmaza gider
Benliğimi sarmış gam ile keder
Yaz bahar ayında dondu bu gönül

Dost Kâmil'im çölde Mecnun misali
Beni buldu her kusurun vebali
Bana mihrab oldu dostun cemali
Bir eyvallah ile söndü bu gönül

05/3/1991

KULLAR VAR

Alemi ervahta nice kullar var
Kimi şadı hürrem kimi ah çeker
Kimi hasrettedir kimi ahuzar
Gözlerinden yaş yerine kan döker

Garibim gülmemiş yalan dünyada
Söylemez sırrını katiyyen yada
Sevda çöllerinde düşmüştür oda
Kendi benliğini kendisi yakar

Onun için dünya alemi boştur
Gülmeyi unutmuş gözleri yaştır
Sevda girdabının çilesi hoştur
Alışmış çekmeye sanmaki bıkar

Sevenleri ayıranlar zalimdir
Boşla bu sevdayı deme zulumdur
Bu sevdanın varvarası ölümdür
Ecel şerbetini sineye döker

Dost Kâmil'im viran oldu bağlarım
Onulmaz dertlere düştüm ağlarım
Sevda ile geçti gençlik çağlarım
Yaren bildiklerim iflahım söker

09/03/1991

YANAR GİDER

Şu benim divane gönlüm
Yaralıdır yanar gider
Göz göz olmuş yarelerim
Kantar gider kanar gider

Kişi bellolur gözünden
Benliğin alır özünden
Vefasız kişi sözünden
Döner gider döner gider

Mağrurlanıp kibirlenen
Benlik uçağında giden
Beş metrelik kefenilen
Yer altına iner gider

Mazlumun ahını alan
Garibe düşküne gülen
Devlet parasını çalan
Ciğerinden yanar gider

Dot Kâmil'im dönme dosttan
Bizim ahtımız elestten
Can yoldaş olmaz lekesten
Dünyalığa kanar gider

25/09/1991

ZALİM GURBET

Hasretin narına yaktın özümü
Hain gurbet iki gözün kör olsun
Yıllar yılı güldürmedin yüzümü
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Gurbet ele nereden de yürüdüm
Ezel dost ceminde ben de var idim
Özlem ile gündün güne eridim
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Dostun adı asla düşmez dilimden
Zalım felek bilmez garip halimden
Yadellerde kimler tutsun salımdan
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Kimselere benzetmedin halimi
Kenetledin kanadımı kolumu
Hep götürdün sarpa sardın yolumu
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Kâmil'im dünyayı bana dar ettin
İşimi gücümü ahu zar ettin
Bundan böyle yaşamımı zor ettin
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

20/12/1991

ZALİM AYRILIK

Bana bir dert oldu ölümden beter
Nazlı yar hasretin gözümde tüter
Sorma hallerimi dert beter beter
Büktü bellerimi zalim ayrılık

Günden güne ekmek aştan kesildim
Bir yanıma kösüldüm de kösüldüm
Eveli dost idim şimdi küsüldüm
Kırdı dallarımı zalim ayrılık

Kanar gider yaralarım saramam
Kurudu gözlerim dostu göremem
Ahu zarım nazlı yare varamam
Kesti yollarımı zalim ayrılık

Gurbet ellerinde dardayım darda
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Yine mi ben düştüm onulmaz derde
Döktü güllerimi zalim ayrılık

Kâmil'im nedendir herdem yastayım
Ecel vurgunuyum gayrı hastayım
Yetiş gel sevdiğim son nefesteyim
Tuttu dillerimi zalim ayrılık

22/05/1992

NEYİN VAR

Nefsine hakim ol ey insan oğlu
Bir nefesten gayrı neyin var senin
Onsekiz bin alem bir Hak'ka bağlı
Üç günlük dünyada neyin var senin

Kendi benliğine köle olmuşsun
Şeytan mesleğini ele almışsın
Bu gidişle tam belanı bulmuşsun
Birde utanmadan cayın var senin

Dikkat eyle ekmeğine, aşına
Haram lokma takılmasın düşüne
Kapılmışsın hayalinei düşüne
Derelerde ırmak, çayın var senin

Adaletten bilmem niçin kaçarsın
Ecel şerbetini sen de içersin
Şu faniden ahirete göçersin
Nasipse bir yudum suyun var senin

Kâmil'im mihmana gönül açarsan
Vicdanında dürüstlüğü seçersen
İnsanlık uğruna serden geçersen
Hassul has biryönde huyun var senin

01/09/1992

KALK GİDELİM

Kalk gidelim kardeş biz bu ellerden
Bu el bizim ele hiç benzemiyor
İnsanlık silinmiş ben-i ademden
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Değişmiş dalları solmuş gülleri
Aleyhte konuşur olmuş dilleri
Haksızlığa doğru dönmüş yolları
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Dolandırıcılık almış yürümüş
Memleketi kara duman bürümüş
Goncaları dallarında çürümüş
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Bülbülleri sesi sedayı kesmiş
Yaylamıza hazan yelleri esmiş
Benim sevdiceğim bana mı küsmüş
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Kâmil'im yoklukla yoksulluk serde
Dost dediğim beni bıraktı darda
Kalınır mı bilmem gayrı bu yerde
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

26/10/1992

ALİ'DİR

Elestü bezminde, Galubela'da
Kula destur veren Şah'ım Ali'dir
Cümlenin kaldığı darı fenada
Azgın yaraları saran Ali'dir

Alem halk olmadan evel var idi
Şah'ım Ali kandildeki nur idi
Behişt makamında yazan sır idi
Ademin çamurun karan Ali'dir

Refrefi aşk bulup Hak'la oturdu
Cümlalemin kısmetini yetirdi
Adem'den bu deme aldı getirdi
Erenler bezmini deren Ali'dir

Hüda Arslanım'dır Ali buyurdu
Resulü Kibriya saddak duyurdu
Bil cümle Kuran'ı ezber okurdu
İnsanlığa canlı Kuran Ali'dir

Hayber kapısını kopardı attı
Hazreti Resul'e imdada yetti
Daim düşkünlerin elini tuttu
Garipler yanında duran Ali'dir

Kâmil'im Cemalin görsem bu demde
Evel zikrolundu levhi kalemde
Binbir donda baş gösterdi her demde
Hak'kal yakın Hak'kı gören Ali'dir

08/12/1992

BIKTI DA GİTTİ

Bir zalime umudumu bağladım
Hain beni böyle yıktı da gitti
Oturdum da kaderime ağladım
Zalim gözyaşımı döktü de gitti

Ben de aşsa idim kerem dağını
Süremedim gençliğimin çağını
Talan etti şu gönlümün bağını
Vurup ateşlere yaktı da gitti

Gönül sarayımı açtım oturdu
Acımadan varlığımı batırdı
En sonunda insanlığın yitirdi
Ardına bakmadan çekti de gitti

Kâmil'im yoluna köle olduğum
Ölesiye sevdasına yeldiğim
Sevgisini daim gadim bilirdim
Ne yazık tez günde bıktı da gitti

22/01/1993

GÜLEMEDİM

Gariplik sineme çöktü
Yoksulluk belimi büktü
Felek işim zora çekti
Gülemedim gülemedim

Dost dediğim düşman çıktı
Yalnızlık sinemi yaktı
Gözlerimin yaşı aktı
Silemedim silemedim

Kâmil'im der derde düştüm
Çileli halime şaştım
Ecel kalesinden aştım
Ölemedim ölemedim

28/04/1993

AŞK

Aşk denen ateşi nara
Düştünde yandırdın beni
Eremedim yaz bahara
Titretip dondurdun beni

Sevdayı saldı bu sere
Sinem oldu pare pare
İki gözüm göre göre
Öyle bir kandırdın beni

Yitirdim tüm dirayetim
Oldum sanki öksüz yetim
Bu değildi ya niyetim
Ahtımdan döndürdün beni

Gönüllere mihman idim
Cismi canda canan idim
Dost bağında nadan idim
Yüceden indirdin beni

Kâmil'im ezel var idim
Elestüden ikrar idim
Dost ateşinde kor idim
Su döküp söndürdün beni

30/10/1993

REYHANIMIZ VAR

Be hey sofu bizi boşa taşlama
Bir çeyrek aklınla yine başlama
Eğer aklın varsa bizi boşlama
Gül,sümbül,menekşe,reyhanımız var

Özümüz'le birdir bizim sözümüz
Nuru Cemalullah görür gözümüz
Dostlar meclisinde çalar sazımız
Aşıklar söyleşir meydanımız var

Dost kâmil'im ikrarımız verimiz
Üç'ler,Beş'ler,Yedi'lere varımız
Oniki İmam'a secde dururuz
Şah'ı Merdan gibi Sultan'ımız var

11/12/1993

DİLERİM

Ey beni halk edip Yaratan Mevlam
Nuru Cemalini görmek dilerim
Kaldır Şu perdeyi aradan Mevlam
Nuru Cemalini görmek dilerim

Resul'u Kibriya Mustafa ile
Şahlar Şahı Ali Murtaza ile
Haticetül KÜbra, Fatıma ile
Nuru Cemalini görmek dilerim

Ehlibeyt'i Ali Aba'ya varıp
İmamı Hasan'a yüzümü sürüp
Şah İmam Hüseyin'in darına durup
Nuru Cemalini görmek dilerim

Zeynel Abidin'den hidayet alıp
Muhammet Bakir'le ummana dalıp
Cafer'i Sadık'ın cemine gelip
Nuru Cemalini görmek dilerim

Musa'yı Kazım'dan tuttum elimi
Aliyyül Rıza'yla biret yolumu
Nolur görüp gözet arzu halimi
Nuru Cemalini görmek dilerim

Tagi Nagi Askeri'nin nurundan
Muhammet Mehdi'nin Hak'ka sıyrından
Dost Kâmil'im Ehlullah'ın varından
Nuru Cemalini görmek dilerim

01/01/1994

GÖRMEDİNİZ Mİ

Adem'in çamuru karılır iken
Alemlere rahmet verilir iken
Eleste secdeye durulur iken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Musa'da, İsa'da, İshak'ta, Şit'te
Eyyub'un sabrında Davut'ta, Lut'ta
Cenk ederken Bedir, Hendek, Uhut'ta
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Sitretil Müntaha yüce Divan'da
Refref-i Aşk olan Cananda, Canda
Resul'u Ekrem'de, Hatmi Kuran'da
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Zülfikarla kafirleri kırarken
Düşkünlerin yarasını sararken
Kerbela'da Hüseyini'ni ararken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

Dost Kâmil'im Güneş olup doğarken
Yağmur olup yeryüzüne yağarken
Kırk'lar ile Semalara ağarken
Turnalar Ali'mi görmediniz mi

22/01/1994

SANA GELDİM

Kerem eyle Şah'ı Merdan
Tut elimden Şir'i Yezdan
Senden ola derde derman
Şah'ı Merdan sana geldim

Sana varır yollarımız
Seni söyler dillerimiz
Sana açar güllerimiz
Şah'ı Merdan sana geldim

Seni bize verdi Süphan
İsmi zikretti Kuran
Sensin alemlere Rahman
Şah'ı Merdan sana geldim

Sen oldun Resul'e kardeş
Hem cümle Nebi'ye sırdaş
Koymuşum yoluna can,baş
Şah'ı Merdan sana geldim

Resulullah deden idi
Kafirler seni de yedi
Zalim cude zehirledi
Şah'ım Hasan sana geldim

Ali Murtaza'nın varı
Fatmannemin gözü nuru
Sensin Şehit'ler Serdar'ı
Şah Hüseyin sana geldim

Zeynel Abidin Sultanım
Bakir'le Cafer İmanım
Musa'i Kazım'dır Şahım
İmam Rıza sana geldim

İmam Tagi İmam Nagi
Olayım onlara saki
İmam Asker nesli paki
Medet Mehdi sana geldim

Gavsü Geylani'dir pirim
Hak Halili'dir mürşidim
Bacı Sultan'dır rehberim
Merdi Meydan sana geldim

Kul Kâmil'im bu meydanda
Seni gördüm cümle canda
Baş gösterdin bin bir donda
Murtaza'sın sana geldim

27/02/1994

BOŞA

Yer küpersin avunursun
Bunlar ile övünürsün
Neden boşa döğünürsün
Sormaz mısın be hey gönül

Sanarsın ki Hakk'a yarsın
Gerçekler babında varsın
Ya sağırsın ya da körsün
Görmez misin be hey gönül

Sakın uyma benliğine
Gafleti salma serine
Serini canan yerine
Vermez misin be hey gönül

Mertliği bendet kendine
Ulaş gerçekler demine
Sen hiç Aşıklar cemine
Girmez misin be hey gönül

Bülbül boyun eğdi güle
Ağla sevgisiz gönüle
Kâmil'im der bir mürşide
Varmaz mısın be hey gönül

09/04/1994

EHLİBEYT

Onsekizbin Alem varı
Gönüllerde Hak'kın nuru
Habibullah bergüzar'ı
Ehlibeyt'i Ali Aba

Kuran Azimüşan yazdı
Cümle Alemleri gezdi
Çözülmez sırları çözdü
Ehlibeyt'i Ali Aba

Vallah nurun ala nurdur
Gizli değil aşıkardır
Yaşanan her demde vardır
Ehlibeyt' Ali Aba

Hak yoluna serin koyan
Mağrıptan Maşrıpı duyan
Lebbeyk ya Muhammet diyen
Ehlibeyt'i Ali Aba

Kün emrinde hazır olan
Ol demin çamurun karan
Cebrail'e yol gösteren
Ehlibeyt'i Ali Aba

Kul Kâmil'im daim birdir
Hem eveldir hem ahirdir
Yanan kandildeki nurdur
Ehlibeyt'i Ali Aba

14/04/1994

SEVDA GİRDABI

Usul boylarına kurban olduğum
Sevda girdabına düşürdün beni
Varlığında varlığımı bulduğum
Ateşi narına pişirdin beni

Ben murad aldıysam seninle aldım
Seninle ağlayıp seninle güldüm
Ağustos'da karda boranda kaldım
Hitamsız yollara düşürdün beni

Seni sevmek imiş suçum günahım
Çekmeye razıyım yoktur eyvahım
Vallahi billahi ey şems-i mah'im
Aklım başımdayken şaşırdın beni

Dost Kâmil'im canan'da can bulası
Bitmez imiş sevenlerin çilesi
Aşık maşukunun olur kölesi
Damlaydım sel edip taşırdın beni

10/06/1994

VAR

Ya Habibim dedi Mevla
Var idi evelden evla
Ol dur Resul'ü Kibriya
Nur Muhammet Nebi'miz var

Baradı andan alırız
Yoluna kurban oluruz
Biz ancak O'nu biliriz
Şah'ı Merdan Ali'miz var

Kırkıbdaktan name salan
Darıceçte namaz kılan
Horasandan beri gelen
Hacı Bektaş Veli'miz var

Şah'ın izinde yürürüz
İkrarımızda dururuz
Ahtımıza can veririz
Pir Sultan Abdal'ımız var

Gönüllerde Serdarımız
Ehli Beyt'tir Mihrab'ımız
Menekşemiz, reyhanımız
Has bahçede gülümüz var

Kırklar'dan engül içeriz
Tasavvuf babın açarız
Sırat'tan saf saf geçeriz
Hak'ka varan yolumuz var

Kâmil'im der malum ola
Bilmeyenler cümle bile
Dileyenler hemen gele
Gavsı Geylan Pirimiz var

21/07/1994

HAK YOLU

Gönülden geçer Hak yolu
Muhabbet yaprağı dalı
Açılmış goncası gülü
Derebilmek ne güzeldir
Derebilirsen gel beri

Er olan meydana varır
Dost yoluna gönül verir
Ahtı peymanında durur
Durabilmek ne güzeldir
Durabilirsen gel beri

Derdimi kimse göremez
Doktor buna el vuramaz
Bu yarayı el saramaz
Sarabilmek ne güzeldir
Sarabilirsen gel beri

Bul özünü bu meydanda
Gel arama şunda bunda
Hak mevcuttur cümle canda
Görebilmek ne güzeldir
Görebilirsen gel beri

Dost Kâmil'im küllü varım
Gavsü Geylani'dir Pirim
Bu yolda fedadır serim
Verebilmek ne güzeldir
Verebilirsen gel beri

22/09/1995

GÖTÜRÜN BENİ

Duman durmuş Kerbela'nın çölüne
Kast etmişler Şah'ım Ali Oğluna
Kanım,katlim feda olsun yoluna
Şahım Hüseyin'e götürün beni

Gök yüzü bulandı karanlık çöktü
Cümle ins,cin,melek göz yaşı döktü
Şah'ım sonkez dönüp ehline baktı
Şah'ım Hüseyin'e götürün beni

Dedesi Muhammet ya Rabbim dedi
Cebrail'e Mevla var yetiş dedi
Şahım takdirdir bu karışma dedi
Şah'ım Hüseyin'e götürün beni

Şah'ım Ali yanar ah yazım deyi
Fatmannem ağlıyor ah kuzum deyi
Şah Hasan kardeşim ah gözüm deyi
Şah'ım Hüseyin'e götürün beni

Al kana boyandı Kerbela çölü
Bir yanda Muhammet,bir yanda Ali
Feryatta Fatmannem semada eli
Şah'ım Hüseyin'e götürün beni

Kâmil'im yürekte dinmez acımız
Develerde üryan yirmdört Bacımız
Gönül durağımız hem Ser Tacımız
Şah'ım Hüseyin'e götürün beni

27/11/1995

GÖRDÜM

Dört Kapı'da,kırk Makam'da
Hemi bende,hemi sende
Mevcudat'ta cümle canda
Ben Şah'ı Merdan'ı gördüm

Şah'ın vasfı gelmez dile
Vakıf oldur cümle hale
Muhammet Mustafa ile
Ben Şiri Yezdan'ı gördüm

Ervahı ezel divanda
Her türlü Dinde,İmanda
Kederde,elemde,gamda
Ben Şah'ı Merdan'ı gördüm

Derman Ol'dur cümle derde
Medet diyen kalmaz darda
Veli'lerde,Nebi'lerde
Ben Şiri Yezdan'ı gördüm

Arıda,petekte,balda
Menekşe,reyhanda,gülde
Konuşulan cümle dilde
Ben Şah'ı Merdan'ı gördüm

Dost Kâmil'im esen yelde
Türlü meyve veren dalda
Hak'ka varan cümle yolda
Ben Şiri Yezdan'ı gördüm

04/03/1996

ECEL

Değme ecel değme bana
Daha bir gün görmemişim
Sakın meylin verme bana
Daha bir gün görmemişim

Diyar diyar dolaşayım
Karlı dağlardan aşayım
Nazlı yare kavuşayım
Geleceksen o zaman gel

İnsanlar uçarken aya
Cefa bana ben cefaya
Sanki yeminli sefaya
Birdem sefa sürmemişim

Diyar diyar dolaşayım
Karlı dağlardan aşayım
Nazlı yare kavuşayım
Geleceksen o zaman gel

Dost Kâmil'im şu dünyada
Nere varsam düştüm oda
Yarimi verdiler yada
Muradıma ermemişim

Diyar diyar dolaşayım
Karlı dağlardan aşayım
Nazlı yare kavuşayım
Geleceksen o zaman gel

27/06/1996

BULMAK

Gel ey bire deli gönül
Sen seni bilmek gerektir
Hak'ka vasıl olmak için
Rızasın bulmak gerektir

Kılma hoyrat namazını
Şah'a eyle niyazını
Gerçek haccın tavafını
Gönül'e kılmak gerektir

Kâmil'im Hak'ka varmaya
Cemalullah'ı görmeye
Can meclisine girmeye
Ölmeden ölmek gerektir

18/07/1996

DERT BENİMDİR

Nere gitsem karşı çıkan
Gözlerimden kan yaş döken
Yurdumu yuvamı yıkan
Dert benimdir bana kalır

Her fırsatta beni bulan
Gariban halime gülen
Bana benden yakın olan
Dert benimdir bana kalır

Daima benimle gelen
Evim barkım eden talan
Aklımı başımdan alan
Dert benimdir bana kalır

Çeksem pazara satılmaz
Atsam başımdan atılmaz
Ekmeğe, aşıya katılmaz
Dert benimdir bana kalır

Dost Kâmil'in bu canında
Dünya bu günde yarında
Anladım ki en sonunda
Dert benimdir bana kalır

24/07/1996

MEKTUP

Usul boylu yarden bir mektup geldi
Oku hatırına al diye yazmış
Hayli zaman oldu sabrım tükendi
Ayrılığa çare bul diye yazmış

Sen yok iken tükenmiyor kederim
Hasret koydu beni sana kaderim
Sabah akşam sana dua ederim
Üzülme sıhhatli ol diye yazmış

Sen gideli tutmaz oldu dizlerim
Hayalim düşümsün her an özlerim
Ümidimsin yollarını gözlerim
Sensin tek varlığım bil diye yazmış

Mevsim bahar oldu açıldı güller
Çiçeğe büründü bahçede dallar
Dost Kâmil'im gerçek olsun hayaller
Teskereyi al da gel diye yazmış

03/03/1977

DOYA DOYA

Mürşid'i Kâmil'den ayırma özün
İnsanlık bezminden çevirme yüzün
Dostun cemalini görürse gözün
Hak'kın cemalidir bak doya doya

Dolansan dünyada yedi kıtayı
Bu erkanda süremezsün sefayı
Dosttan gelen eza ile cefayı
Derde derman diye çek doya doya

Yitirme benliğin dönme şaşkına
Dostu mihman eyle gönül köşküne
Ehlibeyt-i Ali Resul aşkına
Gözlerinden seli dök doya doya

Bu aşkın pahası yalnız ser'ilen
Dost Kâmil'im gerçeklere görünen
Dört kapıda kırk makamda yürünen
Vuslat makamıdır çık doya doya

02/10/1997

GAM ZAMANIDIR

Dosttan ayrılmışım hasret çekerim
Gelir diye yollarına bakarım
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Ağla deli gönül gam zamanıdır

Hani zalim hani ikrarın nerde
Sen bıraktın beni çaresiz derde
Döndürdün bağımlı virane yurda
Esme seher yeli sam zamanıdır

Ömrümce eyledim ah ile zarı
Bitmiyor başımın boranı karı
Artıkca artıyor gönül efkarı
Saki sun badeyi dem zamanıdır

Yol ver dağlar yol ver dosta varayım
Çok hasretin çektim yarı göreyim
Açıp kollarımı yarı sarayım
Vuslata ermenin tam zamanıdır

Kâmil'im arzedem hallerimizi
Yoksulluk bağladı dillerimizi
Yadeller kopardı güllerimizi
Yetiş sevdiceğim cem zamanıdır

20/02/1998

GİRMEZ MİSİN

Hükmün var mı geçen güne
Konan teneşir üstüne
Hala insanlık donuna
Girmez misin deli gönül

Düşün babanı dedeni
Hani neredeler hani
Bunca kabire gireni
Görmez misin deli gönül

Fayda vermez ah ile zar
Bu alemde yegane kar
Mürşid-i Kâmil'e ikrar
Vermez misin deli gönül

İnsanlık olsun emelin
Hakikat söylesin dilin
Dost bağının gonca gülün
Dermez misin deli gönül

Kâmil'im gör şurasını
Kim götürmüş mirasını
Düşkünlerin yarasını
Sarmaz mısın deli gönül

23/12/1998

YARE KAVUŞTUR

Şu dağların ötesini göremem
Hasretim ya sevgiliye varamam
Yeter gayrı daha fazla duramam
Nolur felek nazlı yare kavuştur

Yıllar yılı yollarını gözledim
Hasret acısını çektim sızladım
Bir bilsen ki onu nasıl özledim
Nolur felek nazlı yare kavuştur

Ateşinden yanar yanar tüterim
Bülbül gibi seherlerde öterim
Leyla Mecnun'undan daha beterim
Nolur felek nazlı yare kavuştur

Yarimin hayali, burnumda tüter
Sorma hallerimi Mecnun dan beter
Yarin bahçesinde bülbüller öter
Nolur felek nazlı yare kavuştur

Dost Kâmil'im nice çile çekmişim
Gözlerimden kanlı yaşlar dökmüşüm
Yeter olsun tatlı candan bıkmışım
Nolur felek nazlı yare kavuştur

22/02/1999

BEKLETME

Deniz'lerin suyu biter mi sandın
Güçenen bülbülü öter mi sandın
Bir kuru selamı yeter mi sandın
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Ömrüm geçti hayal ile düş ile
Gözlerimden akan kanlı yaş ile
Bağrıma bastığım kara taş ile
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Bildirmedi baharımı yazımı
Çaldırmadın şu alemde sazımı
Sorar isen benim en son sözümü
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Olanları benim aklım almadı
Zalim kader beni sana salmadı
Gayrı sabredecek gücüm kalmadı
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Dost Kâmil'im bu sevdalık zor imiş
Sevenlere koca dünya dar imiş
Mutlulukta çok keramet var imiş
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

10/07/1999

DOSTA GİDELİM

Bilirsin fanidir bu dünya fani
Gelen geçmedi mi köprü misali
Neden taşıyasın bunca vebali
Gönül tut elimden dosta gidelim

Harun'a malından fayda olmadı
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı
Kimse bu alemden vefa bulmadı
Gönül tut elimden dosta gidelim

Kendini tüketme boşu boşuna
Kim dönüp bakacak gözün yaşına
Merhum yazılmadan mezar taşına
Gönül tut elimden dosta gidelim

Veliler, Nebiler söyledi durdu
Çoğu eyvah diye döşüne vurdu
Ahiri insanın Ahrettir yurdu
Gönül tut elimden dosta gidelim

Gelmek ile gitmeklikte marifet
Dost Kâmil'im insanlıkta hidayet
Var olmak istersen ila nihayet
Gönül tut elimden dosta gidelim

18/08/1999

HAK CEMİNDE

Biz aşıkız Hak ceminde
Olmayız alem zemminde
Bire yalan dünya sende
Kalan kalsın ben kalamam

Erin erden ayrısını
Doğrusunu eğrisini
Pirim senden gayrısını
Bilen bilsin ben bilemem

Feda olsun bin kez canım
Her an yoluna kurbanım
Yasın yasımdır sultanım
Gülen gülsün ben gülemem

Vaizin ayet ya sözü
Haramla dolu boğazı
Kiblesiz hoyrat namazı
Kılan kılsın ben kılamam

Kâmil'im dostu yetmeden
Mazlumun elin tutmadan
Nefsini berdar etmeden
Ölen ölsün ben ölemem

19/09/1999

GÖZLERİMİN YAŞI

Bende Şu dünyaya geldim geleli
Gözlerimin yaşı sele karıştı
Balık olup kendim bildim bileli
Gözlerimin yaşı sele karıştı

Dost dost diye nice dağları aştım
Bela girdabının içine düştüm
Vallahi billahi aklımı Şaştım
Ben dostum diyenler ele karıştı

Çarnaçar kalmışım bir kimsem yoktur
Değmeyin sineme yareler çoktur
Yaremi sarmaya bulunmaz doktor
Havayı hevesim ye le karıştı

Evel dost bağında güller açardı
Etrafına mis kokular saçardı
Koklamaya kimler gelip geçerde
Nadan dikenleri güle karıştı

Dost Kâmil'im böyle mi dir yazımız
Bilmem neden hiç gülmüyor yüzümüz
Çalmayı unutmuş gayrı sazımız
Düzeni bozuldu tele karıştı

18/01/2000

NANKÖRSÜN

Şu cahil ömrümü yedin doymadın
Yürü bire yalan dünya ne deyim
Çok nankörsün hatır gönül saymadın
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Kimisine saltanatlı yer oldun
Garibana türlü türlü zar oldun
Ne yaşlıya ne de gence yar oldun
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Sultanları sarayından indirdin
Çoklarının başlarını döndürdün
Nice nice ocakları söndürdün
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Şu fanide güldürmedin yüzümü
Söyletmedin, söylenecek sözümü
Hasretin narına yaktın özümü
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Evliya'ya Embiya'ya kalmadın
Hep sana çalıştık ama bilmedin
Dost Kâmil'im eyvah hisse almadın
Yürü bire yalan dünya ne deyim

09/02/2000

MAHZUNİ

Yirminci asrın Pir Sultanısın
Aşıkların, Ozanların şanısin
Sen güneşsin, aysın canlar canısın
Nereye Mahzuni nereye böyle

İnsânı Kâmildin insan severdin
Cehalete dizlerini döverdün
Hakkı, adaleti, ilmi överdün
Nereye Mahzuni nereye böyle

Ceryana verildin, şoka tutuldun
İnsanlık uğruna hapse atıldın
Yılmadın, bıkmadın halka katıldın
Nereye Mahzuni nereye böyle

Garibin, mazlumun yanında oldun
Herzaman gerçeğin önünde oldun
Seni sevenlerin yanında oldun
Nereye Mahzuni nereye böyle

Milyonlar ardından döktü yaşını
Analar, bacılar döver düşünü
Veda yastığına koydun başını
Nereye Mahzuni nereye böyle

Bu yolun yolcusu ahtından yılmaz
Bilirsin Aşıklar sararmaz, solmaz
Ölenler ölsede Mahzuni ölmez
Nereye Mahzuni nereye böyle

Dost Kâmil'im Mahzuni'nin çırağı
Sensin Hünkar Bektaş Veli çerağı
Var mı idi ayrılığın gereği
Nereye Mahzuni nereye böyle
Sendemi yoruldun sendemi söyle

17. 05. 2002

ANLATAMADIM

Şu bendeki beni anlatamadım
Yalvardım yakardım dinletemedim
Kulağını bile çınlatamadım
Yolum bir yolsuza çattı ne fayda

Taş başına çıktı ekmeğim aşım
Hepten sarpa sardı dosdoğru işim
Anlatamam anlatılmaz kardeşim
Çektiklerim cana yetti ne fayda

Çalıştım çırpındım elim yine boş
Bu mudur kaderim gözlerimde yaş
Vallahi billahi şaşım arkadaş
Emeklerim boşa gitti ne fayda

Dostun otağına doğru giderken
Dosta kavuşmayı hayal ederken
Nedendir bilemem bu kadar erken
Hazan dumanları tüttü ne deyim

Dost Kâmil'im feryat ile ah ile
Ömrüm geldi geçti bir eyvah ile
Ne yapsam ne etsem hepsi nafile
Ocağında baykuş öttü ne fayda

15/12/2002

GÖRMEZ OLAYDIM

Sevda dedikleri Şu uzun yola
Nereden de girdim girmez olaydım
Dünyalar güzeli o gül yüzünü
Nereden de gördüm görmez olaydım

Derdime dermanım ol diye sevdim
Eğer ağlıyorsan gül diye sevdim
Ne muradın varsa al diye sevdim
Nereden de sevdim sevmez olaydım

Aklımı başımdan aldın da gittin
Bi çare gönlümü çaldın da gittin
Ağlayan gözüme güldün de gittin
Nereden de sardım sarmaz olaydım

Sevdanı çekerim ahu zardayım
Mecnun'un misali sahralardayım
Yine de verdiğim ilk ikrardayım
Nereden de verdim vermez olaydım

Acıman yokmudur seven Kâmil'e
Bu nasıl sevdaymış düşürdü dile
Kul eyledi beni muhanet kula
Nereden de vardım varmaz olaydım

01/01/2003

DARDAYIM

Anamdan doğalı ahuzardayım
Sorma hallerimi gayet zordayım
Dardayım be dostum inan dardayım
Elimden tutacak el arıyorum

Aleme bol dünya bana dar oldu
Gönül bağım yine tarımar oldu
Ne yazık güllerim açmadan soldu
Miski amber kokan gül arıyorum

Sevda ateşini serime saldım
Senden ayrılalı sanma ki güldüm
Şaşırdım yolumu ortada kaldım
Menzile varacak yol arıyorum

Kader kesti yolum yare salmadı
Yalvardım, yakardım gayle almadı
Gayrı dayanacak gücüm kalmadı
Şimdi tutunacak dal arıyorum

Dost Kâmil'im yıkma gönül köşkünü
Ben de bu sevdanın oldum şaşkını
Deli gönül gerçek dostun düşkünü
Gönüller fetheden dil arıyorum

10/04/2003

YARALANDIM

Akan sular akmaz oldu
Can bedeni çekmez oldu
Dost yüzüme bakmaz oldu
Yaralandım yaralıyım

Yine hazan yeli esti
Bülbüllerin dili sustu
Sevdiceğim bana küstü
Yaralandım yaralıyım

Ne bir ilaç ne bir doktor
Derdimin dermanı yoktur
Nazlı yarden sitem çoktur
Yaralandım yaralıyım

Böyle geldim gider oldum
Dünya için heder oldum
Ben bu bana keder oldum
Yaralandım yaralıyım

Dost Kâmil'im gülmek neme
Her derdi çektim sineme
Yar merhem olmaz yareme
Yaralandım yaralıyım

10/04/2003

BİR TANEM

Sana kavuşmaktı gönlüm muradı
Gözlerim her yerde seni aradı
Meğer sende imiş dünyanın tadı
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Gel de bahar gelsin ,laleler açsın
Güllerle sümbüller kokular saçsın
Bu gönül vuslatın demini içsin
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Bütün mutluluklar seninle olsun
Şanslı kader kısmet hep seni bulsun
Dilerim her zaman yüzlerin gülsün
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Adeta gözlerim uykuya küstü
Sen yoksun yüzlerim gülmeyi kesti
Bedenime hazan yelleri esti
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Sen mecbur değilsin beni sevmeye
Gelmesen de birkez olsun görmeye
Kâmil hazır sana canın vermeye
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

25. 04. 2003

GÜZELİM

Bu sevdalık benim neme
Gönlüm yine düştü gama
Unut demek kolay ama
Unutmak çok zor güzelim

Tatlı şirin sözlerini
Hoş bakışlı gözlerini
O gül gibi yüzlerini
Unutmak çok zor güzelim

Kalem gibi kaşlarını
İnci gibi dişlerini
Hayalini düşlerini
Unutmak çok zor güzelim

Gözümden hayalin gitmez
Teselliler fayda etmez
Ölmeyince bu aşk bitmez
Unutmak çok zor güzelim

Kâmil yar dedi bir kere
Bakar mı zarara kâra
Düşürdün ah ile zara
Unutmak çok zor güzelim

26. 04. 2003

ÖZLEDİM SENİ

Gündüzlerde, gecelerde, seherde
Gözümün gördüğü her türlü yerde
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Özledim birtanem özledim seni

Bahar geldi sensiz açmıyor gülüm
Öksüz çocuk gibi kırıldı dalım
Sen idin nurtanem kaymağım balım
Özledim birtanem özledim seni

Karşımda resmine bakıp dursam da
Ruyalarda gül sineni sarsam da
Hayalimde düşlerimde görsem de
Özledim birtanem özledim seni

Hayli zaman oldu göremiyorum
Gönlüme teselli veremiyorum
Gonca güllerini deremiyorum
Özledim birtanem özledim seni

Yad el gibi bakma ey badem gözlüm
Kâmil'e darılma nolur gül yüzlüm
Tatlı dillim melek yüzlüm hoş sözlüm
Özledim birtanem özledim seni

06. 05. 2003

NERDESİN

Hasretin elinden kesildi özüm
Gitme dedim sana geçmedi sözüm
Bakıyorum ama görmüyor gözüm
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Bu benim derdime bulunmaz çare
Neden yollar beni götürmez yare
Ayrılığın beni etti avare
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Bu aşkın meyini içer kanarım
Sen sılada ben gurbette yanarım
Bir gel desen hemen sana dönerim
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Gittiğim her yerde seni aradım
Rüyalarda saçlarını taradım
Sana kavuşmaktı benim muradım
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Düşürdün Kâmil'i aşkın narına
Uğrattın birtanem gönül karına
Dayanılmaz sensizliğin zoruna
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

10. 05. 2003

SEN DEĞİL MİSİN

Gözlerinde gerçek aşkı bulduğum
Aşkı ile güller gibi solduğum
Hani söz vermiştin kurban olduğum
Gönlümün sultanı sen değil misin

Sevdayın dumanı başımda tüter
Gel gör hallerimi Mecnun'dan beter
Bu kadar cevretme birtanem yeter
Gönlümün sultanı sen değil misin

Gül yüzlü cananım olurmu böyle
Perişan hallerim merhamet eyle
Yoksa yar sözünden caydın mı söyle
Gönlümün sultanı sen değil misin

Yokluğunla bittim, halim çok yaman
Hasretinle böyle geçmiyor zaman
Baktığım her şey de sen varsın inan
Gönlümün sultanı sen değil misin

Dost Kâmil'im ömrüm geçti yel gibi
Gözlerimin yaşı akar sel gibi
Uzaktan uzağa bakma el gibi
Gönlümün sultanı sen değil misin

11. 05. 2003

SENİ

Neredesin birtanem
Güllere sordum seni
Bağlara bahçelere
Güllere sordum seni

Umutlarım bitiren
Hayallerim batıran
Seni benden götüren
Yollara sordum seni

Sevdan başımda tüten
Hem canıma can katan
Bana seni anlatan
Dillere sordum seni

Beni dertlere karan
Gönül köşkümde duran
Seni sevgiyle saran
Kollara sordum seni

Dön Kâmil'e yar isen
Yar midir yare küsen
Seher vaktinde esen
Yellere sordum seni

11. 05. 2003

KALMADI

Deli gönül düştü yine efkara
Bildiremem halim o nazlı Yare
Olmaz imiş gönül derdine çare
Tükendi umudum yolum kalmadı

Dosta vardım dost yüzüme bakmadı
Beni duydu kapıya da çıkmadı
Dertlerimi kamyonlar da çekmedi
Uzanıp tutmaya dalım kalmadı

Elimde var iken yüzüm nur idi
Niceleri dostum idi yar idi
Benim de bağlarım bahçem var idi
Şimdi koklamaya gülüm kalmadı

Dostun yollarına baktım ağladım
Bir gün döner diye umut bağladım
Ateşi, narında yürek dağladım
Dur gitme demeye dilim kalmadı

Dost Kâmil'im çilem nedir bilmedim
Hep ağladım bir kez olsun gülmedim
Şu fani dünyadan murat almadım
Gayrı dayanacak halim kalmadı

04/06/2003

SEVDİM SEVELİ

Gözlerimin yaşı aktı sel oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli
Anam ile babam bile el oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Gülmüyor yüzlerim her gün ahuzar
Esmen yeller esmen benim yaram var
Şu koskoca dünya yalnız bana dar
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Mecnun çöllerinden sesim duyuldu
Sinem pare pare oldu oyuldu
Çektiklerim kaderime sayıldı
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Mansur'un misali dar'a gerildim
Sebebinle öldüm öldüm dirildim
Suçlu gibi kelepçeye vuruldum
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Dost Kâmil'im dertten derde düş oldu
Ele bahar bana karlı kış oldu
Senden gelen her çileye baş oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli

04. 06. 2003

GİTTİN GİDELİ

Ayrılık narında özüm kül olur
Gözlerimin yaşı akar sel olur
Alemin bağında gonca gül olur
Benim gülüm soldu gittin gideli

Dağlara taşlara vurdum başımı
Yiyemedim ekmeğimi aşımı
Sen doldurdun hayalimi düşümü
Gel gör halim noldu gittin gideli

Benzettin halimi Kerem haline
Yollarımı soldın Mecnun çölüne
Düşürdün sen beni alem diline
Aklım sende kaldı gittin gideli

Viraneye döndü gönül bağlarım
Feryat ile geçti gençlik çağlarım
Hasretin narına yanar ağlarım
Aylar yıllar oldu gittin gideli

Dost Kâmil'im daim ahu zardayım
Yerde miyim gökte miyim nerdeyim
Gel yetiş canıma gayet dardayım
Sanma yüzüm güldü gittin gideli

05. 06. 2003

YETTİ HASRET

Yetti hasret, yetti artık canıma
İstemem gelmesin kimse yanıma
Andolsun ki İmanıma, Dinime
Düşürdü özlemin yollara beni

Bu sevdaya rehin koydum serimi
Düşünmedim zararımı, kârımı
Saklarım ellerden ah'ı, zarımı
Hiç'e saydın verdin dillere beni

Ben boyun eğmişim, gam'ı, gayle'me
Bu kadar da cevri cefa eyleme
Sakın bana ayrılığı söyleme
Salma Mecnun gibi çöllere beni

Kalmışım çarnaçar zordayım, zorda
Nere varsam düştüm, onulmaz derde
Bir de hasret kaldım, gidemem Yurda
Seyyah ettin gurbet ellere beni

Dost Kâmil'im Aşk narına yanarım
Son nefeste dahi Adın anarım
Pervaneden destur aldım dönerim
Zalim, kondurmadın güllere beni

05. 06.2003

BIRAKMA

Artık dayanmam ben bu hüsrana
Sıkı tut elimi sakın bırakma
Yanımdayken bile hasretim sana
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Lütfet sevgin ile murat alayım
Ben hep baktığımda seni bulayım
Kanımla canımla senin olayım
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Beni her sevene koşarım sanma
Başka bir sevdaya düşerim sanma
Senin yokluğunla yaşarım sanma
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Sensiz nice olur hallerim benim
Gurbet eller oldu şimdi meskenim
Yeter hasretinle solmasın tenim
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Kâmil'im yanayım ateşi nara
Ayrılmam o yarden çekseler dara
Gel beni terk edip gitme ağyara
Sıkı tut elimi sakın bırakma

10. 06. 2003

AYRILMAYALIM

Ayrılığın zoru yaktı sinemi
Yazı mı kader mi bilmem çile mi
Yine mi ayrılık yoksa yine mi
Ne olur birtanem ayrılmayalım

Atsalar bir uçsuz bucaksız çöle
Derdetme sevgilim düşsek de dile
Bu işin sonunu düşünme bile
Ne olur birtanem ayrılmayalım

İstersen ecele davet salalım
Ölümde bile biz birlik olalım
Kâmil'im bu ahde sadık kalalım
Ne olur birtanem ayrılmayalım

11. 06. 2003

KARDEŞİM

Helal ekmeğine haram katarsın
Gamsız gasavetsiz hoşca yatarsın
Saltanat sűrersin keyif atarsın
Böyle ikrar verilir mi kardeşim

Benliğini menfaate satarsın
Kul hakkını dűŐünmeden yutarsın
Onsekiz iftarlı oruç tutarsın
Böyle yola durulur mu kardeşim

Ne hukuk bilirsin nede adalet
Bu senin yaptığın büyük rezalet
Senin gibilere yoktur hidayet
Böyle cemal görülür mü kardeşim

Dost Kâmil'im haya eyle halinden
Hak'kı eksik etme sakın dilinden
İnsanlara ikrah gelmiş elinden
Böyle Hak'ka varılır mı kardeşim

26/06/2003

SENİNLEYİM

Benimle olmasan da
Birtanem seninleyim
Sen bunu bilmesen de
Ben hala seninleyim

Sana hasretim demem
Özledim de diyemem
Seni yoksun sayamam
Ben hala seninleyim

Uzaklarda olsan da
Ağlasan da gülsen de
Sen gönülden silsen de
Ben hala seninleyim

Saçlarım akla doldu
Sarardı benzim soldu
Ay değil yıllar oldu
Ben hala seninleyim

Gör Kâmil'in aşkını
Oldum aşkın şaşkını
Verdim gönül köşkünü
Ben hala seninleyim

**“Sensizlik bana ölüm
Ayrılık demiyorum
Ayrılık ne ola ki
Sensizliğinyanında”**

02/07/2003

YAŞAYAMAM

İyi ki sen varsın sığınacağım
Sen olmasan yaşayamam güzelim
Sen yok isen kimi sarsın kucağım
Sen olmasan yaşayamam güzelim

Hayatın tadısın yaşamın zevki
Ölüm fermanımdır o yarin terki
Bir gün olur sen de anlarsın belki
Sen olmasan yaşayamam güzelim

Seven gönüllerin yoktur gümanı
Aşkın ateşinin olmaz dumanı
Uğruna adadım bu tatlı canı
Sen olmasan yaşayamam güzelim

Koca dünya sade bana oldu dar
Hasretinle ediyorum ahu, zar
Sensiz bu yaşamın ne anlamı var
Sen olmasan yaşayamam güzelim

Kâmil'im yanarım ateşi nara
Yitirdim benliğim kaldım biçare
Emelim kavuşmak o nazlı yare
Sen olmasan yaşayamam güzelim

01/08/2003

ÇEKEMİYORUM

Şu yalan dünyanın gamı,kederi
Acep herkezin mi böyle kaderi
Beni yaradan'ın yok mu haberi
Yeter etti cana çekemiyorum.

Nice emeklerim bilen olmadı
Ağladım göz yaşım silen olmadı
Bunca söz verenden gelen olmadı
Söz verdim sözümünden çıkamıyorum.

Nazlı yar yüzüme gülmüyor ama
Vefasız halimden bilmiyor ama
Bir kuru selam da salmıyor ama
Emeklerim sele dökemiyorum

Kâmil'im bağlandım hayırsız yare
Her zaman uğrattı ah ile zara
Mazimi sorarsan karadan kara
Dönüpte geriye bakamıyorum

10/08/2003

ALNIMIN YAZISI

Alnımın kara yazısı
Canda dertlerin dizisi
Ah bu hasretin sızısı
Yüreğime çöktü gitti

Aman aman aman aman
Ah vah ile geçti zaman
Gelecekti yar gelmedi
Bilmem ki vuslat ne zaman

Yanarım ama tütemem
Derdime derman katamam
Yari gönlümden atamam
Ne çare ki çekti gitti

Aman aman aman aman
Ah vah ile geçti zaman
Gelecekti yar gelmedi
Bilmem ki vuslat ne zaman

Dost Kâmil'im bilemedim
Bir kez olsun gülemedim
Göz yaşımı silemedim
Hiç durmadan aktı gitti

Aman aman aman aman
Ah vah ile geçti zaman
Gelecekti yar gelmedi
Bilmem ki vuslat ne zaman

25/09/2003

KÖR TALİH

Bakın Şu gönölün ettiği işe
Aklını başına almadı gitti
Neleri getirdi bu garip başa
Asla ilmihalin bilmedi gitti

Dost dost dediklerim hepsi el oldu
Ümit fidanlarım kuru dal oldu
Emek verdim emeklerim kül oldu
Gülmedi bu bahtım gülmedi gitti

Bir benmişim divanesi dünyanın
Havayı hevesin hayal hülyanın
Yandım ateşine kuru sevdanın
Bekledim umutla gelmedi gitti

Hayatın cilvesi hep beni buldu
Ne niyet ettimse hep yarım kaldı
Kâmil'im ömrümün son demi geldi
Kör talih defterden silmedi gitti

23/09/2003

FELEĞİN ÇEMBERİ

Feleğın çemberi geçti boynuma
Ne yapsam ne etsem hepsi nafîle
Yeter etti çekdiklerim canıma
Nazlı yar oralı olmuyor bile

Ezelden karalı yazılmış yazım
Sineye işlemiş dinmiyor sızım
Nesini söyleyim be iki gözüm
Dostlarım yüzüme gülmüyor bile

Dost Kâmil'im kimse böyle olmaya
Gönül kışı kul başına gelmeye
Kavlükârar kıldım ben de ölmeye
Mevla emanetin almıyor bile

12/10/2003

BİR HİMMET EYLE

Kapına gelmişim boş mu döneyim
Sultanlar sultanı bir himmet eyle
Yanarsamda aşk narına yanayım
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Kanmasın şu gönül dünya varına
Uğratma sultanım gönül karına
Çekmişim başımı senin darına
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Yüzüm kara divanına gelemem
Şu fani de istesemde gülemem
Ben o dosttan asla ayrı kalamam
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Derde derman olan eli ararım
Benim bana oldu daim zararım
Kalmadı efendim kavlim, kararım
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Kul Kâmil'im artık çalmıyor sazım
Senden gayrısını görmüyor gözüm
Benim senden gayrı yoktur niyazım
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

28/10/2003

SEN DE Mİ DOSTUM

Birer birer hep saçların dökülmüş
Dert uğramış fidan belin bükülmüş
Kalmamış dermanın ferin çekilmiş
Sen de mi yoruldun sen de mi dostum

Sevgi muhabbetsiz geçen yıllara
Nazlı yare kavuşmayan yollara
Sevenlere zulmeyleyen kullara
Sen de mi kırıldın sen de mi dostum

Sam yelleri gibi ne yaman estin
Ne oldu bilemem ne diye küstün
Selamı sabahı büsbütün kestün
Sen de mi darıldın sen de mi dostum

Bizim yaralara bulunmaz çare
Pecmurde gezerim oldum avare
Kâmil'in misali vefasız yare
Sen de mi sarıldın sen de mi dostum

02/11/2003

ŞİMDİ

Nedendir o dosta varmıyor yollar
Çağlayıp akıyor gözümde seller
Açılıpta yare uzanan kollar
O nazlı cananı sarmıyor şimdi

Bülbüle mi küsmüş açmıyor güller
Döküldü yapraklar kurudu dallar
Aleme teselli veren dost diller
Bana bir teselli vermiyor şimdi

Felek zehir kattı tatlı aşıma
Sevdiceğim çıkmaz oldu karşıma
Gurbet eller mesken oldu başıma
Yollar nazlı yare varmıyor şimdi

Hep seni anlatır oldu sözlerim
Senle dolu geçmişimi özlerim
Hayata özlemle bakan gözlerim
Baksada hiçbirşey görmüyor şimdi

Dost Kâmil'im başım dumanda karda
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Gönül eğlenmiyor sensiz bir yerde
Artık bir kararda durmuyor şimdi

19/11/2003

YİĞİDİM ARSLANIM

Bak gemi limandan ayrıldı çoktan
Sakın ha ayrılma doğrudan Hak'tan
İlimden irfandan güzel ahlaktan
Yiğidim ,arslanım seç bunlardan seç...

Almaya bak söylenenden manayı
Kirlenme aldığın temiz havayı
Gütmeye kalkışma kuru davayı
Yiğidim, arslanım geç bunlardan geç...

Kaçabildiğince kaç cahillerden
Kem gözlerden,çiğ sözlerden,dillerden
İnsanlığa yar olmayan kullardan
Yiğidim,arslanım kaç bunlardan kaç...

Kapmayasın esrarkeşin huyundan
Sana bir nasihat Kâmil SAYIN'dan
Yayıktan ayrılanından yayla suyundan
Yiğidim,arslanım iç bunlardan iç ...

13/12/2003

EMİRDAĞ'IM

İncili'de doğdum Lalıklar'danım,
Emirdağlı diyor tüm tanıyanım,
Ben senin yurттаşın, sen benim canım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.

Üç yaşa değince Başkent'e geldim,
Yirmi yaştan sonra gurbetci oldum,
Avrupaya senin namını saldım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın

Mesken tutup gurbet elde kalsam da,
Yedi Devlet ötelerde olsam da,
Üç yılda bir ziyarete gelsem de,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.

Bir başkadır etin sütün yoğurdun,
Bu Vatan'a ne yiğitler doğurdun,
Sen adını tüm Dünya'ya duyurdun,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.

Dost Kâmil'im Emirdağ'ım dillerde,
Kokun vardır kekik, calba, güllerde,
Özlemimiz sana varan yollarda,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.

18/12/2003

DEDİLER

Erenlerin otağına varmaya
Selam verip dost cemine girmeye
Gerçek dost'un cemalini görmeye
Daim Hak kapısın yokla dediler

Ham olanı bu meclise koymazlar
Bağırıp çağırma sesin duymazlar
Ölmeyince seni diri saymazlar
Sen önce özünü pakla dediler

Birer birer kemiklerim kırdılar
Bir ceylanın derisine sardılar
Gül dalından bir domurcuk verdiler
Bunu yedi sene sakla dediler

Kâmil'im başımdan aklım yitirip
Aşkın bahrı ummanına batırıp
Bir Sultan'ın eşiğine götürüp
Secdekıl burayı bekle dediler

23/02/2004

NASIL GÜLEYİM

Attın gittin köşelerde
Ne meyde ne şişelerde
Teselli yok hiç bir şeyde
Nasıl güleyim güleyim

Gönlüm de hicran var iken
Yazım baharım kar iken
Dünya başıma dar iken
Nasıl güleyim güleyim

Nerden düştüm ben bu hale
Dört tarafım dolu çile
Bu yaşama oldum köle
Nasıl güleyim güleyim

Sevda girdabına düştüm
Aşılmaz engeller aştım
Aklımı fikrimi şaştım
Nasıl güleyim güleyim

Kâmil`im divan kuruldu
Katlime ferman verildi
Artık kalemim kırıldı
Nasıl güleyim güleyim

11/03/2004

GEÇTİÖMRÜM GEÇTİ

Şu Dünyanın sefasını sürmedim
Anamdan doğal bir gün görmedim
Eren erdi ben murada ermedim
Geçti ömrüm geçti yeller misali
Açılmadan solan güller misali

Anlamadım karasını ağını
Bilemedim azı ile çoğunu
Gezemedim bahçesini bağını
Geçti ömrüm geçti yeller misali
Açılmadan solan güller misali

Bir de baktım yolun göründü sonu
Hani be arkadaş eveli,önü
Demek ki bu Dünya avuttu beni
Geçti ömrüm geçti yeller misali
Açılmadan solan güller misali

Meğer dünya yalan imiş bilmedim
Aktı gitti göz yaşlarım silmedim
Bir gün olsun şadolupta gülmedim
Geçti ömrüm geçti yeller misali
Açılmadan solan güller misali

Kâmil'im boş imiş meğer bu Dünya
Bir kuru hevesmiş hayali,hülya
Ben de bu düğümü çözebildim ya
Geçti ömrüm geçti yeller misali
Açılmadan solan güller misali

26/04/2004

HEPSİ NAFİLE

Deli gönül başa sevda bağladı
Bu sevdalık yüreğimi dağladı
Dinmedi göz yaşım aktıçağladı
Ne yapsam ne etsem hepsi nafile

Nazlı yare kavuşmadı yollarım
Domurcukta iken soldu güllerim
Hasretin elinden kırık kollarım
Ne yapsam ne etsem hepsi nafile

Belki birgün beni bulursun diye
Halimi arz ettim bilirsin diye
Yollarına baktım gelirsin diye
Ne yapsam ne etsem hepsi nafile

Vuslat üzerine hayaller kurdum
Gurbet eller oldu Vatanım, Yurdum
Bir ömür ardından yürüdüm durdum
Ne yapsam ne etsem hepsi nafile

Bergüzar eyledim canı canana
Kâmil'im baş koydum doğrudan yana
Haksıza eyvallah zor geldi bana
Ne yapsam ne etsem hepsi nafile

27/04/2004

SAR BENİ

Bilesin ki dosta açık kapımız
Sevda ile dolu gönül yapımız
Kardeş değil miyiz zaten hepimiz
Aç kolların muhabbetle sar beni

Dost isen dostluktan usanıp bezme
Dost`un meclisinden aralı gezme
Gözüyün ucuyla geriden süzme
Gönül gözü ile bak ta gör beni

Yakarışım gerçekleri gör diye
Demedim mi bir ikrarda dur diye
Nakşeyle kalbine dostum var diye
Ara sıra ara beni, sor beni

Sırrımızı yadellere açarsam
Sensiz aşk meyini alır içersem
Eğer bir gün ikrarımdan geçerse
Al hançeri yüreğimden vur beni

Dost Kâmil`im kişi insan kalırsa
İnsanlığın lezzetini alırsa
Bu uğurda kurban gerek olursa
İnsanlık adına kurban ver beni

10/06/2004

GEÇMİYOR ZAMAN

İsmi ni nakşettim dilimde hece
Sana sevdam vardır yüceden yüce
Sensiz yaşanırmı gündüzle gece
Sevdiceğim sensiz geçmiyor zaman

Çekmeyen ne bilir aşkın zorunu
Neyleyim verseler dünya varını
Tutar mı sanırsın senin yerini
Sevdiceğim sensiz geçmiyor zaman

Gül yüzün mehtabım güneşim, ayım
Seni seyretmeye olurmu doyum
Senden ayrılalı gör ne haldeyim
Sevdiceğim sensiz geçmiyor zaman

Sensiz deli gönlüm murat almıyor
Gözüm gece uykusuna dalmıyor
Hayal kurdum, düşler yordum olmuyor
Sevdiceğim sensiz geçmiyor zaman

Gönlümü coşturan sevda selidir
Deli gönül deliden de delidir
Kâmil'im de Ol Hüda'nın kuludur
Sevdiceğim sensiz geçmiyor zaman

17/08/2004

NIYE KÜSTÜN

Benim sevdasına gönül verdiğim
Belik,belik saçlarınıördüğüm
Rüyada,hayalde,düşte gördüğüm
Kurbanlar olayım yar niye küstün

Dargınlığın sebebini bilmedim
Bu yaşamdan hiçbir lezzet almadım
Sen gideli birkez olsun gülmedim
Sensiz işim gücüm zor niye küstün

Açmıyor güllerim ötmez bülbüller
Menekşeler,nergiz,reyhan,sümbüller
Hiç mi gözükmüyor düştüğüm haller
Yokluğun özümde kor niye küstün

Coşkun sular gibi akar, çağlarım
İki gözüm iki çeşme ağlarım
Alları unuttum kara bağlarım
Bu dünya başıma dar niye küstün

Kâmil'im yollarım yar'e varmıyor
Senden gayrısını gözüm görmüyor
Dost diyenler teselli de vermiyor
Çektiğim ah ile zar niye küstün

11/09/2004

ÇAĞIR SEHERLERDE

Eğer ikrarımda kalayım dersen
Derdime bir derman bulayım dersen
Hak'kın rızasını alayım dersen
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Bir vasıta gerek Hak'ka varmaya
Yüzün olsun cennetine girmeye
Niyetin var ise Cemal görmeye
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Görmez misin cümle konanlar göçtü
Dünya bir köprüdür gelenler geçti
Cümle Evliya'lar bu yolu seçti
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Kâmil'im güvenme Dünya varına
Garantin var mı ki çıksan yarına
Gaflet uykusunu salma serine
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

16/09/2004

GERİ DÖN

Şu dağların yükseğine çıkamam
Görmez oldum yar yoluna bakamam
Yeter olsun ayrılığı çekemem
Gönül kuşum yaz baharım geri dön

And olsun ki bu sevdadan geçmedim
Sırrımızı yadellere açmadım
Sensiz sevda badesinden içmedim
Gece gündüz ahuzarım geri dön

Ne ağam var ne paşam ne beyim var
Neyleyim ki bana düşen ahuzar
Gönül istemiyor senden gayrı yar
Servetim, sermayem, kârım geri dön

Sana değil, kaderime darıldım
Derde, gama, feryatlara sarıldım
Alev, alev ateşlere karıldım
Yandım, bittim sönmez narım geri dön

Dost Kâmil'im ben sevdamı esmedim
Kaderime küstüm sana küsmedim
Birgün olsun umudumu kesmedim
Bilirsin ki Allah Kerim geri dön

3/12/2004

BİTER Mİ

Şu yalan dünyanın derdi biter mi
Sümbülü, lalesi derman katarmı
Gönül ateşinden duman tütermi
Göremezsın gönlümdeki yangını

Saramaz tabipler böyle yarayı
Zalim felek açtı gitti arayı
İstemez saltanat neyler sarayı
Bulmayınca gönül dengi dengini

Kâmil'im düşküne yaşam zor imiş
Anladım ki zorun zoru var imiş
Garibin baharı boran kar imiş
Neylesin yükseği bulsa engini

29/12/2004

GEÇTİ DEVRAN

Akıl ermez Şu feleğin işine
Geçti devran geçti eyvah boşuna
Neler gelir imiş kulun başına
Ömrüm Şu aleme gem oldu gitti

Bir yanım bataklık bir yanım çamur
Beni yıldırmadı ne kar ne yağmur
Ektim yetiŐtirdim dörtbaŐı mamur
Bir kara kargaya yem oldu gitti

Dost Kâmil'im gücüm tükendi bitti
Can dostum diyenler gör neler etti
Derman bildiklerim derde dert kattı
Hayatın her demi gam oldu gitti

29/12/2004

ÖZÜME BENİM

Elestten ikrarım sonsuz imanım
Ervahı ezelden yoktur gümanım
Bu canı yoluna koydum Sultanım
İkilik girmedi özüme benim.

İman eylemişim Amentü billah
Dilimden düşmüyor Ol şükrü Lillah
Hak ile yeksanım elhamdülillah
Başkası görünmez gözüme benim.

Yaratan Hüda'ya danışıyorum
Yabancı değilim tanışıyorum
Ben de ayet ile konuşuyorum
Ne olur kulak ver sözüme benim.

Haktan, adaletten ayrı kalmadım
Çok şükür ki mazlum ahı almadım
El uzatıp kul hakkını çalmadım
Kara bulaşmadı yüzüme benim

Evelden alındı levhi kaleme
Hak tecelli kıldı beni Adem'e
Dost Kâmil'im dostum cümle aleme
Katlanabilirsen nazıma benim.

19/01/2005

DÖNECEĞİM

Bu faniden ahirete
Ben de birgün döneceğim
Mutlak olan Hakikate
Ben de birgün döneceğim

Sevabıma günahıma
Geçenlere eyvahıma
Şefatkâni Şahıma
Ben de birgün döneceğim

Cennet değil gözümdeki
Cemalullah özümdeki
Kim bilir birazdan belki
Ben de birgün döneceğim

Dost Kâmil'im insan olsam
Ölmeden eveli ölsem
Nekadar da uzun kalsam
Ben de birgün döneceğim
Ben de birgün öleceğim

18/02/2005

ÖZLEMİM VAR

Gönüllere girecek
Yaraları saracak
Bir teselli verecek
Dillere özlemim var

Dürüstlüğe bezenen
Helalinden kazanan
Dostluklara uzanan
Ellere özlemim var

Bulanıktan duruya
Hiç dönmeden geriye
Güneşten ileriye
Yollara özlemim var

Dost yüzüne gülecek
Derde derman olacak
Kul hakkını bilecek
Kullara özlemim var

İnsan seven çağlara
Çiğdem kokan dağlara
Dost Kâmil'im bağlara
Güllere özlemim var

21/02/2005

ARARSIN BENİ

Böyle cevri cefa zulmetme bana
İnan ki Sevdiğim ararsın beni
Üç günlük misafir insan insana
İnan ki birtanem ararsın beni

Ben gidince melul mahsun kalırsın
Eyvahlar edersin pişman olursun
Geç de olsa kıymetimi bilirsın
Yağmurdan buluttan sorarsın beni

Artık bir yararı olmasa bile
Benzerim gözünde domurcuk güle
Bazı hayal ile bazı düş ile
Gerçek olmasa da sararsın beni

Dost Kâmil'im ahtımızdan çıkarsan
Bir gün olur özlemekten bıkarsan
Sevdiceğim başkasına bakarsan
Her nerede olsam kırarsın beni

25/02/2005

SEVME BENİ

İkrarından döneceksen
El sözüne kanacaksan
Daldan dala konacaksan
Sevme beni sevme beni

Selamını keseceksen
Yüzlerini asacaksan
Eğer bir gün küseceksen
Sevme beni sevme beni

Usanıp'ta atacaksan
Derdime dert katacaksan
Başka bir yar tutacaksan
Sevme beni sevme beni

Bir gün olsun küseceksen
Selamını keseceksen
Husran olup eseceksen
Sevme beni sevme beni

Yar mı olur yar'e küsen
Seher yeli gibi esen
Kâmil'e yar değil isen
Sevme beni sevme beni

31/07/2005

GÖREMEZSİN

İnsanoğlu bir kararda
Duram desen duramazsın
Bir bakışta gerçekleri
Görem desen göremezsın

Hep çekersın cefasını
Göremezsın vefasını
Bir gün olsun sefasını
Sürem desen süremezsın

Düşme dünyanın gamına
Yetişemezsın demine
Gel olmadan dost cemine
Girem desen giremezsın

Açma yar ile arayı
Yıkılır gönül sarayı
Gönülde gizli yarayı
Saram desen saramazsın

Kâmil'im sükut diline
Kapılma nefsin seline
Can tatlıdır dost yoluna
Verem desen veremezsın

29/09/2005

ALAN OLMADI

Başkası girmede gönül tahtıma
Ben sadığım halâ inan ahtıma
Gelinlik giydirdim kara bahtıma
Çarşı Pazar gezdim alan olmadı

Derdime bir derman aradım sordum
Dostların yoluna serimi verdim
Cem olmuş dostların cemine vardım
Bakıp ta yüzüme gülen olmadı

Nice engel aştım asla yılmadım
Hep ileri gittim geri kalmadım
Geçmişimi hafızamdan silmedim
Çalıştım çırpındım bilen olmadı

Terk ettim sılayı düştüm yollara
El uzattım tutmak için dallara
Bakmadılar şu düştüğüm hallara
Bağırdım, çağırdım gelen olmadı

Felaha çıkmadı Kâmil'in başı
Geldi beni buldu feleğin taşı
Çağlayıp sel oldu gözümün yaşı
Halime acıyıp silen olmadı

26/11/2005

SEN DUYMADIN MI

Gülyüzlü Sultanım sevdana düştüm
Cümle alem duydu sen duymadın mı
Yitirdim aklımı fikrimi şaştım
Cümle alem duydu sen duymadın mı

Senden ayrılalı gülmedi yüzüm
İnan ki gayrıyı görmüyor gözüm
Sen ekmeğim, aşım yürekte sızım
Keder elem duydu sen duymadın mı

Gözlerimden kanlı yaşlar süzöldü
Dost Kâmil'im bana mezar kazıldı
Çektiklerim destanlara yazıldı
Kağıt kalem duydu sen duymadın mı

11/12/2005

AFYONKARAHİSAR

Selam O'na candan, gönülden selam
O'nu anlatmaya yeter mi kelimeler
Ünüyle, şanıyla eşsiz vassalam
Afyonkarahisar ilimiz bizim

Bizdedir lokumun alâsı, hası
Zafer abidesi gurur kalâsı
Açıkcası yiğitlerin sılası
Afyonkarahisar ilimiz bizim

Kaymak şekerinde bulunmaz eşi
Dünya'ya ihraçtır mermeri taşı
Doyumsuzdur katmerinde haşhaşı
Afyonkarahisar ilimiz bizim

Elinde değneği, taşı, sopası
Yoktur düşmanları Yurda sokası
Tarihe şan vermiş Kocatepesi
Afyonkarahisar ilimiz bizim

Konumuyla üç bölgeyi bölüşür
Dokuz ova on da dağdan oluşur
İnsan'ları vefakardır çalışır
Afyonkarahisar ilimiz bizim

Vekiller, bakanlar Cumhurbaşkanı
Temsil ettik her makamda Vatan'ı
Milletim, yurttaşım gel sende tanı
Afyonkarahisar ilimiz bizim

Termaller, hamamlar şifa ocağı
Misafire daim açık kucağı
Kâmil'in doğduğu yer Emirdağı
Afyonkarahisar ilimiz bizim
Mustafa Kemal'den yolumuz bizim

13/04/2006

SANA GELDİK CAN MUHAMMED

Evel, Ahir, Ebed Sensin
Koy Gönlümüz Sana Yansın
Sen Bize Dinsin, İmansın
Sana Geldik Can Muhammet

Günahkarız, İsyankarız
Aşkın İle Ah-u Zarız
Yollarına Minnettariız
Sana Geldik Ya Muhammet

Sensin Ol Habibi Hûda
Olmuşuz Kapına Geda
Koyma Cemalinden Cüda
Sana Geldik Ya Muhammet

El Aman Halimiz Nice
Hak Katında Şanın Yüce
Miracımız Ol Bu Gece
Sana Geldik Ya Muhammet

İman Ettik İkrar Kıldık
Maksudumuz Sende Bulduk
Hamdolsun Davetin Aldık
Sana Geldik Ya Muhammet

Kabul Eyle Can Muhammet

06. 12. 2006

**Otobüste Medineye girerken gurup Hocamız tarafından okunan
şiiir**

MEST-İ ALİ`YİM

Elestü bezminden Gâlûbelâ`dan
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim
Ayet ile emrolundu HÛDA`dan
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Levlâke levlak buyurdu YARADAN
Lemma halaktül eflak ol mânâdan
Onsekizbin alem halk oldu ondan
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Haticetül kübra Fatmatüzzehra
Kur-an`da zikreder ayet Hel-eta
HABİBULLAH demedi mi Lâ Feta
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Yüce Şah`ın meclisine varırım
El bağlayıp divanına dururum
Onların yoluna serim veririm
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Gürûhu Naci`ye verdim ikrarım
Oniki İmam`da kıldım kararım
Kâmil`im adadım fedadır canım
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

23/03/2007

DOST OLALIM

Dosttan ayrı kalmak cana cefadır
Dostu görmek bu gönlüme sefadır
Dost varlığı her pahadan pahaadır
Gadim daim dost olalım beri gel

İnsanlığa asla zarar vermeden
Yaşayalım birbirimiz kırmadan
Yaşar iken hayat sona ermeden
Gadim daim dost olalım beri gel

Gönülden gönüle gerçeğin yolu
Olmayalım kuru davanın kulu
Ben sana uzattım bir zeytin dalı
Gadim daim dost olalım beri gel

Hayat boştur, dünya yalan ölüm hak
Bu hususta etmeyesin şüphe şek
Sevgi candır, sevgi canan bir gerçek
Gadim daim dost olalım beri gel

Dost Kâmil`in gerçek olsun hayali
Bulunmaz dostluğun eşi emsali
MUHAMMED MUSTAFA ALI misali
Gadim daim dost olalım beri gel

04/04/2007

ÇOĞALDI

Halkımın kardeşce gezmesi vardı
Sevgi muhabbeti sezmesi vardı
Anamın eşarbi yazması vardı
Şimdi türlü türlü sarık çoğaldı

Ne yazık böyle bir güne gelindi
Din çoğaldı ilim irfan silindi
Yetmişiki fırka oldu bölündü
İrkçı gruplara körük çoğaldı

Dünya kötülerle dövüşsün derken
Karanlıklar gitsin savuşsun derken
Milletim refaha kavuşsun derken
Fakirlik üredi çarık çoğaldı

Doğruluk, dürüstlük gerçek yar idi
İnsana yakışan utanç, ar idi
Edep, erkan ile iffet var idi
Söylemesi ayıp kırık çoğaldı

Dost Kâmil`im hep ağladık gülmedik
Aklımızı başımıza almadık
Cehalete yenik düştük bilmedik
Yine kafamızda yarık çoğaldı

30/12/2007

DIYEMEDİM

Kapıldın birtanem esen yellere
Gönül mü düşüdüñ gurbet ellere
Yükledin göçünü düştün yollara
Dur gitme sevdiğim yar diyemedim

Bilmem neden uydun eller sözüne
Düşürdün sevdiğim gama hüzüne
Bir arzu hal ile baktım gözüne
Sana diyeceğim var diyemedim

Bilmem ayrılığın nedir nedeni
Hasretin ateşi sardı bedeni
Gönül affeder mi çekip gideni
Bu dünya başıma dar diyemedim

Aktı gitti gözlerimin yaşları
Beni buldu zalimlerin taşları
Yenilmiyor muahetin aşları
Yaktı gitti beni nar diyemedim

Dost kâmil`im daldım gittim derine
Kimseyi koyamam senin yerine
Dayanamam ayrılığın zoruna
Çektiğim ah ile zar diyemedim

08/05/2008

SİLDİN Mİ BENİ

Elâ gözlerine kurban olduğum
Hatırdan gönülden sildin mi beni
Sevdasını can evime saldığım
Hatırdan gönülden sildin mi beni

Gurbet ellerinde garibim garip
Yaramı sarmaya bulunmaz tabip
Görmez misin hallerimi ey Habip
Hatırdan gönülden sildin mi beni

Düştüm pençesine zalim kaderin
Ne selamın gelir, ne bir haberin
Durağyım derdin, gamın, kederin
Hatırdan gönülden sildin mi beni

Aylar oldu arayıpta sormadın
Söz vermiştin sözlerinde durmadın
Düştüğüm halleri neden görmedin
Hatırdan gönülden sildin mi beni

Dost Kâmil`im halden hallere döndü
Aktı gözüm yaşı sellere döndü
Sensiz her dakikam yıllara döndü
Hatırdan gönülden sildin mi beni

03/09/2008

DİL ALDI GİTTİ

Boşa dolanmışım yalan dünyayı
Olmazmış dünyadan kimsenin payı
Çalıştım çırpındım bir ömür boyu
Bütün emeğimi yel aldı gitti

Sinemi odlara yaktım yar diye
Derde derman sevdiceğim var diye
Çok yalvardım ikrarında dur diye
Vefasız yar imiş el aldı gitti

Şu dünyada muradımı almadım
Bahara ermedim yazı bilmedim
Anamdan doğal bir kez gülmedim
Gözümün yaşını sel aldı gitti

Dost Kâmil'im isyan etmek olmuyor
Bilmeyene bin kez desen bilmiyor
Kör talih defterden bizi silmiyor
Aklımı bir tatlı dil aldı gitti

10/10/2008

UMUT DAĞLARI

Umut dağlarına çıktım oturdum
Mutluluk rüzgarı esmiyor dostum
Dermansız dertlerim dile getirdim
Meltem rüzgarları esmiyor dostum

Terki diyar edip dağlara ıktım
Hayaller kurarak yollara baktım
Aşkın kemendini boynuma taktım
Gönül ateşini kesmiyor dostum

Yıllar oldu sevda baştan gitmedi
Ne yapsam ne etsem fayda etmedi
Teselliler derde deva katmadı
Dil sussa da, gönül susmuyor dostum

Mecnun ölllerini az mı dolandım
Sevda ırmağın da aktım bulandım
Vel hasılı her elekten elendim
Fazlasını gözüm basmıyor dostum

Dost Kâmil`im sanmasınlar deliyim
Çağlayıp akacak kadar doluyum
Bilsinler ki Yaradan`ın kuluyum
Gönül yad`a boyun kösmüyor dostum

31/10/08

DÜNYA

Geldik dört elle sarıldık
Ne usandık ne yorulduk
Ne gücendik ne darıldık
Bize yarsın sandık dünya

**Aman dünya yalan dünya
Aklımızı alan dünya
Her geleni uğurlayıp
Yine baki kalan dünya**

Okur imiş yazar imiş
Türlü desen çizer imiş
Akibeti mezar imiş
Derinine indik dünya

**Aman dünya yalan dünya
Tamahlara salan dünya
Her geleni uğurlayıp
Yine baki kalan dünya**

Amaç mezarda taş gibi
Baharı görmüş kış gibi
Kâmil'im hayal düş gibi
Gelmemişe döndük dünya

**Aman dünya yalan dünya
Halimize gülen dünya
Her geleni uğurlayıp
Yine baki kalan dünya**

26/01/2009

KALMADI

Sağa sola koyun gibi gdldk
Hayat meğer bir kumarmış ytldk
Böyle bir yaşama mecbur edildik
Yaşamanın bir anlamı kalmadı

Doktordan ilaçtan geçmedi sızı
Sorup soruşturduk dediler yazı
Ağzımızın ne tadı var ne tuzu
Yaşamanın bir anlamı kalmadı

Payımız olmadı baldan kaymaktan
Beyler bezip usanmadı soymaktan
Zevk duydular bizi hiçe saymaktan
Yaşamanın bir anlamı kalmadı

Kaderi mi milletimin sefalet
Her deneme sonucunda rezalet
Allah`tan korkan yok hepsi hıyanet
Yaşamanın bir anlamı kalmadı

Dost Kâmil`im ne söylesek boşuna
Doğrular beylerin gitmez hoşuna
Detaylar yazılmaz mezar taşına
Yaşamanın bir anlamı kalmadı

26/01/2009

DUYDUN MU

Gülyüzlü cananım kurban olduğum
Hasretini çektiğimi duydun mu
Sevdasını derde derman bildiğim
Hasretini çektiğimi duydun mu

Gurbet ellerine düştü yollarım
Kırıldı kanadım tutmaz kollarım
Öyle bir perişan oldu hallarım
Yaşlarımı döktüğümü duydun mu

Sevdanın ateşi yaktı özümü
Yazan yazmış ben seçmedim yazımı
Kimseye diyemem gönül sızımı
Gam dağına çıktığımı duydun mu

Bülbüle öğrettim benim şarkımı
Tersine döndürdü felek çarkımı
Sensiz kalan evim ile barkımı
Ellerimle yıktığımı duydun mu

Dost Kâmil'im yar ben seni ararım
Yağmurdan buluttan yelden sorarım
Neyleyim kalmadı kavlim kararım
Bu canımdan bıktığımı duydun mu

16/12/2009

BİLMEDİN

Gönlümün sultanı ömrüm baharı
Aşkın ile yandığımı bilmedin
Ne diyeyim bilmem gözümün nuru
Aşkın ile yandığımı bilmedin

Ne yapsam ne etsem hepsi nafile
Gözüne gözükmez çektiğim çile
Sevmiyorsan neden düşürdün dile
Birkez olsun yüzlerime gülmedin

Seçtin ayrılığı düştün yollara
Ne diyeyim seni soran kullara
Arzıhal eyledim esen yellere
Selam saldım selamımı almadın

Uzaktardan melul mahsun baktırdın
Yıllaryılı cevri cefa çektirdin
Gözlerimden kanlı yaşlar döktürdün
Ağlattın da gözyaşımı silmedin

Dost Kâmil'im ele aldım baradım
Vuslatın şehrini gezdim aradım
Sana kavuşmaktı benim muradım
Gece gündüz beklettin de gelmedin

25/12/2009

GEÇEMEM

Nazlı yare bildirsinler halimi
Bağlasalar kanadımı kolumu
Ferman verip kapatsalar yolumu
Ahtım vardır bu sevdadan geçemem

Her nereye baksam seni görürüm
El bağlayıp divanına dururum
Yar yoluna canı başı veririm
Ayrılığın şerbetini içemem

Mevlam uğratmasın kötü gidere
Ben alıştım derde gama kedere
Amentü de iman ettim kadere
Takdir-i Hüda'dan öte kaçamam

Kulluğumda yargıladım nefsimi
Dost ceminde bulamadım sesimi
Şikayet eyledim kendi, kendimi
Kanadım yok havalanıp uçamam

Dost Kâmil'im neden döndüm şaşkına
Dur bir dinle Yaradan'ın aşkına
Gerçek Dostu koydum gönül köşküne
Gönül kapım başkasına açamam

18/01/2010

DUYMASIN

O Yarın uğruna oldum avare
Kavuşmadan ayrı düştüm ne çare
Saklayın, gizleyin,söylemen Yare
Dizlerimi dövdüğümü duymasın

Menekşe,reyhanı,gülü güzeldir
Hak'kın müstesnası halı güzeldir
Sözü hoş,sohbeti,dili güzeldir
Onu nasıl övdüğümü duymasın

Hayatında asla yokluk görmesin
Yüce Mevlam acı,keder vermesin
Dayanamam onu kimse kırmamasın
Düşmanına sövdüğümü duymasın

Bir yol göstert bana ne olur Rabbim
İnsafı yoklara ederim kahrımm
Sabır, sabır derken, tükendi sabrım
Dillerimi gevdiğimi duymasın

Sevda beni attı mecnun çölüne
Kerem gibi düştüm alem diline
Dost Kâmil'im can bahşettim yoluna
Ölümüne sevdiğimi duymasın

02/02/2010

SEFA GELDİNİZ

Lutfedipte bizim fakirhaneye
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Kahve bahanedir bizi görmeye
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Dostsuz geçen ömür bil ki hevadır
Dostla hoş muhabbet derde devadır
Dostsuzlara hazin bir son revadır
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Hüda'mızın bile Habibi vardır
Gönül yarasının tabibi yar'dır
Gurbette yalnızlık ah ile zardır
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Varımız, yoğumuz dosta vermişiz
Dostun yollarına, umut sermişiz
Dosttan gelenlere, göğüs germişiz
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Dosta varmak ne güzel bir vefadır
Dostu görmek cana gayet sefadır
Dost Kâmil'im dostsuz kalmak cefadır
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

27/02/2010

YAVRULAR

Deli gönül bir kararda duramaz
Bu yarayı hiçbir tabip saramaz
Düşman olsa böyle zarar veremez
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

Bildirmediğimiz yokluk, sefalet nedir
Onlar için koştuk bunca senedir
Yazı mıdır, kader midir, ya nedir
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

Kızı Sultan ettik, Oğlanı Paşa
Siper olduk rüzgar ile güneşe
Bunca emekleri attı ateşe
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

Yüksek okul imkanını sağladık
Ömrümüzü yollarına bağladık
Onlar ile gurur duyduk ağladık
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

Kimi Polonyada kıldı kararı
Kimi Belçikada buldu baharı
Saldı gönlümüze ateşi, narı
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

Öğrettik ilimi, irfanı, dini
Pul olur mu aslı altın madeni
Bilemedik neydi bunun nedeni
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

Dost Kâmil'im birde böyle anıldık
Nerde hata yaptık, nerde yanıldık
Top, tüfek yıkmadı evde yenildik
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular

13/03/2010

DOSTA DOĞRU

Kapanası gurbet eller
Yoktur tutunacak dallar
Varıp gitse bütün yollar
Dosta doğru, dosta doğru

Perişandır bizim haller
Dostsuz söyleşir mi diller
Açılsalar cümle güller
Dosta doğru, dosta doğru

İş görmez paralar, pullar
Gözlerimden akar seller
Selam etsin esen yeller
Dosta doğru, dosta doğru

Çekilsin gitsin engeller
Esmesin istemem yeller
Aksın önümüzden, seller
Dosta doğru, dosta doğru

Dost Kâmil'im gurbet zalim
Uzatırım yetmez elim
Göndereyim arzuhalim
Dosta doğru, dosta doğru

15/03/2010

ŞU GURBET

Yaktı, yıktı harap etti ömrümü
İki gözü kör olası şu gurbet
Birkez olsun şad etmedi gönlümü
İki gözü kör olası şu gurbet

Bir günden bir güne bize gülmedi
Gözümüzden akan yaşı silmedi
İyilerin kıymetini bilmedi
Kötülere var olası şu gurbet

Edep gitti, erkan gitti, yol gitti
Görgü, görenekle bir de dil gitti
İnsana yakışan asil hal gitti
İşi gücü zor olası şu gurbet

Tabipler derdine dermen bulmasın
Arkasından ağlayanı olmasın
Çeksin, çeksin çileleri dolmasın
Daim ahu zar olası şu gurbet

Dost Kâmil'im neler çektik bitmedi
Çalıştık, kazandık hayır etmedi
Çoluk, çocuk yolumuzu gütmedi
Düşmanlara yar olası şu gurbet

22/03/2010

HÜSNÜ ALA

Bir Hüsnü alaya düştü bu gönöl
Aşkın ateşinde pişti bu gönöl
Ne yapsın neylesin şaştı bu gönöl
Huri midir Gilman mıdır bilmedim

Güzelliği destan olmuş dillere
Mecnun edip salar kızgın çöllere
Kokusundan ödünç vermiş güllere
Gönüllere derman mıdır bilmedim

Güzeller güzeli Dünya tatlısı
Gönlünde servdanın hakikatlısı
Onu seven kainatın mutlusu
Gamber midir Selman mıdır bilmedim

Dost Kâmil'im o bir Güneş o bir Ay
Aklımı fikrimi eylemişim zay
Onsuz geçen günlerimi hiçe say
Katlim için ferman mıdır bilmedim

21/09/2010

DİVANE GÖNÜL

Sitemin nedendir divane gönül
Kim gülmüş ki sen gülesin dünyada
Zulmetme kendine şunu iyi bil
Kim gülmüş ki sen gülesin dünyada

Gelmek ile gitmek bir bahanedir
Zahirperestlere çok şahanedir
Gerçeği bilene çilehanedir
Kim bilmiş ki sen bilesin dünyada

Arif olan bu dünyada gülmedi
Gaflet uykusunu sere salmadı
Sultan Süleyman da Murad almadı
Kim almış ki sen alasın dünyada

Bir saltanat ile kandırır seni
Nefsiyin atına bindirir seni
Ecel durağında indirir seni
Kim kalmış ki sen kalasın dünyada

Enine,boyuna sefa süren yok
Dost Kâmil'im konan göçer duran yok
Yetmiş,seksen,doksan,yüze varan yok
Kim bulmuş ki sen bulasın dünyada

03/11/2010

ALDI BENİ

Feryadile alemlerde aradım maksudumu
Perdeyi tarımar ettim görmeye mahbubumu
Pazarlayıp yok pahaya sattım benlik mahlukumu
Sevgili ihsan eyleyip muhatap aldı beni

Gaflete düşmüşüm Dostun kervanı geçer iken
Dünyayı yar edinmişim yar kucak açar iken
Açtı kalp gözüm ol Hüda ben çar-ı naçar iken
Aklımı başımdan alıp sevdaya saldı beni

Dost Kâmil'im Marifeti arar isen İnsanda
"Velegad kerremna" ayet nazil oldu Kuran'da
Tecelli kıldı OI SULTAN Adem'le cümle canda
Lûtfu keremi bol ŞAHİM bendesi kıldı beni...

08/02/2011

HACI BAYRAM VELİ

Sol-fasol köyünden parladı bir nur
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram
Cümle gönülleri eyledi pürnur
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram

Alem Ankara'da Türbene koşar
Senin aşıkların çağlayıp coşar
Seven gönüllere ilhamın düşer
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram

Padişah'lar divanında durdular
Sen'de Hak'kın tecellisin gördüler
Hizmet edip himmetine erdiler
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram

Nice Şeyhler ilim,irfan buldular
Eşrefoğlu,Akşemsettin oldular
Fatih ile İstanbul'u aldılar
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram

Dost Kâmil'im yüce divana durdum
Ankara,Ulus'ta türbene vardım
Şiirler Kitaplar eserin gördüm
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram

09/04/2011

ANKARA

Türkiye'min Payitahtı,göz nuru
Selam sana selam güzel Ankara'm
Anıttepe'sinde Türk'ün gururu
Selam sana selam güzel Ankara'm

Tarihin onbin yıl geriden gelir
Hititler,Firigler,Bizanslar bilir
Osmanlı'da Engürü adını alır
Selam sana selam güzel Ankara'm

Cumhuriyet kurdu sende Ata'mız
Genel Kurmay,Seymen'imiz,Efe'miz
Ankara kalemiz,Kocatepemiz
Selam sana selam güzel Ankara'm

Bakanlar Meclis'te çıkarır yasa
Barajın,parkların bırakmaz tasa
Her etnik kökene yeter herkeze
Selam sana selam güzel Ankara'm

Keçisi,kedisi,çiğdemi,balı
Armudu,üzümü,goncası,gülü
Beşmilyon İnsanın tutacak dalı
Selam sana selam güzel Ankara'm

Sabahın,akşamın birbaşka neş'e
İnsanlar şevk ile giderler işe
Sığmazsın birtanem hayale,düşe
Selam sana selam güzel Ankara'm

Mevla'm üzerine nimet yağdırır
Hacı Bayram Veli himmet yığdırır
Milyonları bünyesine sığdırır
Selam sana selam güzel Ankara'm

Dost Kâmil'im mesken tuttum Dikmen'de
Her bahtı karanın gözü var sende
Birbaşkadır sevgin özlemin bende
Selam sana selam güzel Ankara'm 09/04/2011

BİTSİN BU HASRET

Özleminden Şu dağlara ıkarım
Gözlerimden yaşlarımı dökerim
Gelir misin yollarına bakarım
Neredesin gel de bitsin bu hasret

Attın gittin arayıpta sormadın
Hep ağlattın bir teselli vermedin
Yalan imiş sözlerinde durmadın
Neredesin gel de bitsin bu hasret

Hallerimi hiç kimseler bilmedi
Sen gideli birgün yüzüm gülmedi
Gayrı dayanacak gücüm kalmadı
Neredesin gel de bitsin bu hasret

Yar'siz kalmak ölümden de zor imiş
Koca dedikleri dünya dar imiş
Son nefese kadar umut var imiş
Neredesin gel de bitsin bu hasret

Dertlerimin sayısını bilemem
Şu fani dünyadan murat alamam
Yar yitirdim arar arar bulamam
Neredesin gel de bitsin bu hasret

Dost Kâmil'im eşim,dostum çekildi
Viran oldu evim,barkım yıkıldı
Ömür günü batmak için dikildi
Neredesin gel de bitsin bu hasret

11/04/2011

NURU CEMALİNE

Nuru cemaline kurban olduğum
Söylesem derdimi dinler mi bilmem
Sevdasıyla serim çöle saldığım
Söylesem derdimi dinler mi bilmem

Ömür sermayemi verdim yellere
Mesken tuttum zalim gurbet ellere
Mecnun'un misali düştüm çöllere
Bir gün olur beni anlar mı bilmem

Girifkarım derde,gama,acıya
Hasret kaldım ana,baba,bacıya
Derdimi anlattım uzun geceye
Kulakları bari çınlar mı bilmem

Saçlarım ağardı,belim büküldü
Ağzımda kalmadı,dişler döküldü
Nazlı yar sormuyor derman çekildi
Ömür mü geçiyor,günler mi bilmem

Dost Kâmil'im dünya yalan,hayat boş
Yaşam biter birgün hayal,bir gün düş
Doğarken ağladım gözlerimde yaş
Neredesin diye ünler mi bilmem

30/04/2011

MEHMEDİME

Kırılsın elleri kopsun kolları
Mehmedime kurşun sıkan kulların
Varsın bir çıkmaza girsin yolları
Mehmedime kurşun sıkan kulların

Kapansın ocağı, kesilsin soyu
Kan ile irine karışsın suyu
Dilerim Mevla'dan devrilsin boyu
Mehmedime kurşun sıkan kulların

Akşamı sabahı ahuzar olsun
Acı, elem, keder sadık yar olsun
Bütün çilelerden payı var olsun
Mehmedime kurşun sıkan kulların

Yaşamı boyunca murat almasın
İmdadına kimseleri gelmesin
Hep ağlasın asla yüzü gülmesin
Mehmedime kurşun sıkan kulların

Cesetleri kurda, kuşa yem olsun
İşi gücü tasa ile gam olsun
Mevla'mın laneti ona tam olsun
Mehmedime kurşun sıkan kulların

Dost Kâmil'im emir kulu Askerim
Şehidimin kuzusuna ne derim
Sürüm, sürüm süründüğün dilerim
Mehmedime kurşun sıkan kulların

30/04/2011

ALLAH AŞKINA

Güde güde bu günedek getirdim
Kırıldı kanadım kolum oturdum
Şu dağlarda ceylanımı yitirdim
Görenler söylesin Allah aşkına

Annesiz,babasız düğün kurulmuş
Annesi,babası nerde sorulmuş
Yavrumun başına duvak vurulmuş
Vuranlar söylesin Allah aşkına

Bu nasıl yazı da bu nasıl kader
Aklımı,fikrimi etmişim heder
Derdimi diyemem ölene kadar
Soranlar söylesin Allah aşkına

Darıldık,kırıldık düştük yollara
Keşke gitmeseydik gurbet ellere
Bizleride zemmeyleyen dillere
Verenler söylesin Allah aşkına

Dost Kâmil'im düştük onulmaz derde
Gurbette yem olduk kuş ile kurda
Ömrümüzü verdik meyvesi nerde
Yarenler söylesin Allah aşkına

30/04/2011

ZORDUR DOSTUM

Öyle bir derde düştüm ki
Anlatması zordur dostum
İnsan-ı Kamil de Hak'kı
Görmeyenler kördür dostum

Dünyanın cilvesi vardır
Sanarsın ki sana yarıdır
Aleme çarşı pazardır
Aşıklara dardır dostum

Bahar gelir güller açar
Nice mis kokular saçar
Bir yılda dört mevsim geçer
Bize hergün kardır dostum

Tevekkül ol var Mevla'ya
Emeklerin verme zay'a
Kim yaşamış doya, doya
Elbet sonu vardır dostum

Gönül bir sevdaya düşer
Dostun ateşinde pişer
Onsekizbin alem yaşar
Hepsi bize birdir dostum

Derdine dert katanada
Arkasından atanada
Onu taşa tutanada
Dost Kâmil'im yarıdır dostum

04/05/2011

BENİM

Anamdan doğalı gülmedi yüzüm
Oğluma,kızıma geçmedi sözüm
Yoruldum dostlarım kalmadı özüm
Sormayın dertlerim sıralı benim

Eşim,dostum hallerimi görmedi
Hiçbir tabip şu yaramı sarmadı
Ne yapsam,ne etsem fayda vermedi
Değişmiyor yazım karalı benim

Malımdan,mülkümden fayda olmadı
Sağımda,solumda kimse kalmadı
Canım verdiklerim beni bilmedi
Kan damlar yüreğim yaralı benim

Bir kötü kaderin elinden tuttum
Gölüp,eğlenmeyi tümünden unuttum
Nice dertlilerin derdinden tattım
Bütün bahtsızların kıralı benim

Dost Kâmil'im nere gittiysen geldi
Tebdir aldım amma olanlar oldu
Dünyanın sitemi hep beni buldu
Sevdiceğim seni saralı benim

12/05/2011

ÖLÜRSEM EĞER

Gurbet ellerinde ölürsem eğer
Alıp memlekete götürün beni
İnsanın Vatan'ı herşeye değer
Gurbetten sılaya götürün beni

Eşim,dostum salacama girsinler
Saf,saf olup namazıma dursunlar
Bu dünyanın boş olduğun görsünler
Asl'olan mekana getirin beni

Dost Kâmil'im hayat biter dert bitmez
Dünya malı asla ahrete gitmez
Doğu,batı,kuzey,güney farketmez
Bir ücra köşeye yatırın beni

05/09/2011

UNUTABİLDİN Mİ

Yıllar oldu hala unutamadım
Bilmem ki unutabildin mi beni
Gönlüme nakşettim dediğin adımı
Gönül defterinden sildin mi beni

Güneş doğup bulutlardan çıkarken
Karanlığın örtüsünü çekerken
Hasbahçe de çiçeklere bakarken
Birdem hatırına aldın mı beni

Yarın aşkı ile çalan sazlarda
Ruhuna işleyen tatlı sözlerde
Sevgi,şefkat ile bakan gözlerde
Gizliyim sevdiğim buldun mu beni

Dost Kâmil'im ne söylesem nafile
Geçti ömrüm feryat ile ,ah ile
Göklere yükselen şems-i mah ile
Hayal dünyasına saldın mı beni

07/09/2011

HAZRETİ ALİ

Hazreti Ali'yi sorayım dersen
Hel eta suresi ayan değil mi
Sırrı esrarına ereyim dersen
Resulullah sözü beyan değil mi

Ervahı ezelde kandilde nurda
İncil'de, Tevrat'ta, Kuran, Zebur'da
Adem'in çamuru karılan yerde
Toprağına suyu koyan değil mi

Cümle Embiya'nın sırina eren
Mirac Makamında Şir olup duran
Kuran-ı Kerim'in manasın veren
Bütün ayetleri sayan değil mi

Dost Kâmil'im der ki düşürme dilden
Edrikni sesini duydu Resulden
Lebbeyk ya Muhammet dedi usulden
Uzak diyarlardan duyan değil mi

11/12/2011

İMAM HÜSEYİN

Gönül bir çıkmaza vardı dayandı
Yetiş gel canıma Şahım Hüseyin
Mervanlar elinden ciğerim yandı
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Üredikce yezit soyu üredi
Hakk'tan ayrı nice dinler türedi
Masumlar dilerler Senden mürvedi
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Sen Resulullah'a arzet halimiz
İmansızlar yine kesti yolumuz
Neden yetişmiyor Haydar Ali'miz
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Kerbelanın matemi var özümde
İkrar verdim özümde bir sözümde
Dünyayı verseler yoktur gözümde
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Dost Kâmil'im Serim feda yoluna
Mevlam zulmeder mi mazlum kuluna
Nolur Zülfikar'ı alıp eline
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

11/12/2011

GELDİM KAPINA

Aşkın ateşine yanar dururum
Onulmaz yarayım kanar dururum
Pervaneler gibi döner dururum
Kerem et sevdiğim geldim kapına

Terki diyar edip çıktım gurbete
Yandı yüreklerim yandı hasrete
Atma sevdiceğim öteden öte
Kerem et sevdiğim geldim kapına

Yaralarım avaz verdi sızılar
Anlıma yazılmış kara yazılar
Deli gönül ancak seni arzular
Kerem et sevdiğim geldim kapına

Sana uzatırım iki elimi
Soldurdu özlemin açan gülümü
Ne olur vuslata erdir yolumu
Kerem et sevdiğim geldim kapına

Dost Kâmil'im sevdan derdime çare
Mecnun çöllerinde etme avare
Kurbanlar olayım koyma biçare
Kerem et sevdiğim geldim kapına

11/12/2011

BAĞIŞLA BENİ

Hangi ilçedensin, hangi ildensin
Hangi bahçede ki gonca güldensin
Hangi kovanda ki petek baldansın
Bilmek istiyorum bağışla beni

Dudakların sanki birer gelincik
Gözlerinden hiç gitmesin gülücük
O gül yanağından birtek öpücük
Almak istiyorum bağışla beni

Güzelin güzelden gelirmiş soyu
Kâmil'e bağışla bir hayat suyu
Göz göze seninle bir ömür boyu
Kalmak istiyorum bağışla beni

1/1/2012

GEL GAYRI

Hayli zaman oldu canım
Umutlarım soldu canım
Gözüm yolda kaldı canım
Geleceksen de gel gayrı

Ömrümü eyledim heder
Bu ne yazı, bu ne kader
Ya bir mektup, ya bir haber
Salacaksan de sal gayrı

Sızlar yüreğimin başı
Yiyemem ekmeği, aşı
Gözlerimden akan yaşı
Sileceksen de sil gayrı

Duman çöktü gözlerime
İnme indi dizlerime
Hiç gülmeyen yüzlerime
Güleceksen de gül gayrı

Dost Kâmil'im çilem bu mu
Bitmiyor gönlümün gamı
Ölümüne bu sevdami
Bileceksen de bil gayrı

16/01/2012

HABER VER

Nur-u Süphan, Şir-i Yezdan,Kerremallahu Veche
Mevcudatta mucizati, Firdevsi,bağı,bahçe
Yetmişiki dil söyledi,okundu cümle lehce
Âteş-i aşktan, Aliyyel Murtaza'dan haber ver

Yüzyirmidörtbin Peygamber ile sır olup geldi
İsa,Musa,Davut Anı zikretti Vafın bildi
Sidret-ül Münteha da Ol Muhammed An'ı buldu
Kur-an da nazil oldu hem Hel eta'dan haber ver

Ol idi Habib'e yoldaş, Ol idi hem sadık yar
Lâfeta illa Ali, la seyfe illa Zülfikar
Her gazayı, her belayı def eden Perverdigâr
Söyledi Resûl-u Zîşan, La Feta'dan haber ver

İsmi Şerifini söyler hiç durmadan dilimiz
İman ettik, İkrar verdik Sana varır yolumuz
Sen bilirsin Himmet eyle Sana malum halimiz
Bu aşkla yanmak isteriz Mübtela'dan haber ver

Ağlar, yanar Fatma Annem Halk olalı yastadır
Haber bekler Guzusundan Kulakları sestedir
Zehirlendi Gözünuru dermansız bir hastadır
Ali Gülü Şah Hasan-ı Mücteba'dan haber ver

Ciyerpareler'i Bunlar Muhammed Mustafa'nın
Onlar Neslipaki idi Aliyyel Murtaza'nın
Elinde kanlı mintanı Hayrünnisa Ana'nın
Şah Hüsey'ne mezar olan Kerbela'dan haber ver

Dost Kâmil'im yandı özüm, derde derman aradım
Bulmayınca hiç biter mi ah-ı figan,feryadım
Şu cihanda ne ola ki benim başka muradım
Ehli beyt-i Âli Aba Mustafa'dan haber ver

30/01/2012

KOYAMADIM

Bu derdimi kimselere
Diyemedim, diyemedim
Senin yerine kimseyi
Koyamadım, koyamadım

Uğruna adadım canı
Dolandım kâvnü mekanı
Hayalde yaşattım seni
Doyamadım, doyamadım

Yar yaramı açtı gitti
Emeklerim uçtu gitti
Aylar, yıllar geçti gitti
Sayamadım, sayamadım

Gözüme görünmez nadan
Bezip, yılıp, usanmadan
Vefasız ya bu sevdadan
Cayamadım, cayamadım

Kâmil'im satayım dedim
Başka yol tutayım dedim
Söküpte atayım dedim
Kıyamadım, kıyamadım

10/02/2012

KERBELANIN ÇÖLLERİNDE

Ağlar gözüm, yanarözüm
Kerbelaanın çöllerinde
Kan ağlıyor iki gözüm
Kerbelaanın çöllerinde

Zalimlere geçmez sözüm
Tükenmez yürekte sızım
Yanar bağrım ağlar gözüm
Kerbelaanın çöllerinde

Bu melunlar kimin kulu
Çevrildi ŞAH'ımın yolu
Kesildi KASIM'ın kolu
Kerbelaanın çöllerinde

ŞEHRİBAN Anamın yaşı
Görmüştü felaket düşü
Kesildi CAN'ların Başı
Kerbelaanın çöllerinde

HÜR Şehit çıktı meydana
Dayanmadı kimse Ona
Şehadet erişti Cana
Kerbelaanın çöllerinde

ALASKER'im su itiyor
ALEKBER Şehit gidiyor
Gör yezit neler ediyor
Kerbelaanın çöllerinde

KASIM'ın tutuldu toyu
Yastadır EHLİBEYT Soyu
Kafirler vermedi suyu
Kerbelaanın çöllerinde

SITTI ZEYNEP bir ah çekti
Gözünden kanlı yaş döktü
EHLİBEYT'in Kanı aktı
Kerbela'nın çöllerinde

GÜLSÜM ağlar zarı, zarı
SAKİNE'nin Şehit Yarı
Cümlesi verdiler seri
Kerbela'nın çöllerinde

ZÜLCENAH kükredi coştı
ŞAH HÜSEYİN yere düştü
Yürekler yandı tutuştu
Kerbela'nın çöllerinde

Gör şu feleğin işini
Kestiler ŞAH'ın Başını
BACILAR döver döşünü
Kerbela'nın çöllerinde

ZEYNEL'imi sakladılar
Çadır, çadır yokladılar
Hiç ALLAH'tan korkmadılar
Kerbela'nın çöllerinde

İbni ziyatdan acımız
Yetmez yezide gücümüz
Esir YİRMİDÖRT BACI'mız
Kerbela'nın çöllerinde

YARADAN'a şikayetim
YETMİŞİKİ CAN Şehidim
Dost Kâmil'im kaldım yetim
Kerbela'nın çöllerinde

2 / 03 / 2012

MATEMİMİZ VAR

Ağlar gözlerimiz yanar özümüz
Kerbela çölünde matemimiz var
Hiç biter mi Gönülde ki sızımız
Kerbela çölünde matemimiz var

Yezit bir söz verdi ibni ziyada
Kasteyledi ŞAH'ın Canına oda
Görülmemiş böyle vahşet dünyada
Kerbela çölünde matemimiz var

Küfe halkı gel, gel diye çağırđı
Gök yüzünde melekler de bağırđı
İbni ziyad yollarını çevirdi
Kerbela çölünde matemimiz var

ŞAHIM Yaranını aldı yürüdü
Yetmişbine yakın kişi var idi
Gök yüzünü kara duman bürüdü
Kerbela çölünde matemimiz var

Çevirdiler Kerbelada ŞAH'ımı
Semalara yükseltiler ahımı
İnsü, Cin duydular ah eyvahımı
Kerbela çölünde matemimiz var

Yetmişiki kişi kaldı yerinde
Sormayın yaremi gayet derinde
Bu mu yazıyormuş ŞAH kaderinde
Kerbela çölünde matemimiz var

Melun yezit ağı kattı fırate
Masumlar su deyi düştü firgata
Nice oklar battı ZÜLCENAH ata
Kerbela çölünde matemimiz var

KASIM suya gitti kurdular pusu
Kestiler kolların çıkmadı sesi
Bitip tükenmedi mervan hilesi
Kerbela çölünde matemimiz var

Destur aldı cenge çıktı HÜR Şehit
Analar görmemiş böyle bir yiğit
ALİRESUL için okudu beyit
Kerbela çölünde matemimiz var

ALASKER'i susuz şehit ettiler
Dinlerini yezit için sattılar
EHLİBEYT'i acılara kattılar
Kerbela çölünde matemimiz var

FATUMA'yı ALEKBER'e verdiler
Kanırevan Kınasını sürdürdüler
Bir saati bile fazla gördüler
Kerbela çölünde matemimiz var

ÜMMÜ GÜLSÜM'ümde döver dizini
Melun dinlemiyor ŞAH'ın sözünü
Kan bürüdü sanki göğün yüzünü
Kerbela çölünde matemimiz var

ŞAH HÜSEYN'i düşürdüler atından
CEBRAİL yetişti ALLAH katından
Şimir ne anlar ki Mucizatından
Kerbela çölünde matemimiz var

Şama getirdiler ŞAH'ın BAŞ'ını
SITTI ZEYNEP Anam döver döşünü
Bilemedik şu feleğin işini
Kerbela çölünde matemimiz var

Yirmidört BACI'yı esir aldılar
Utanmadan birde namaz kıldılar
Yetmişiki Şehit orda kaldılar
Kerbela çölünde matemimiz var

PEYGAMBER'e söz veripte caydılar
Bir de bunu Müslümanlık saydılar
Acımadan EHLİBEYT'e kıydılar
Kerbela çölünde matemimiz var

MUHAMMED ALİ'nin Gözü NUR'unu
FATMANNEM'in ciyer pare varını
Kul Kâmil'im verseyidin serini
Kerbela çölünde matemimiz var

13 / 03 / 2012

RESULULLAH'A GİDELİM

Gönül gafletten geçelim
Geçip can gözün açalım
Vuslat şerbetin içelim
RESULULLAH'a Gidelim

OL bize Candır, Canandır
Hem dindir hemde imandır
Bize kurtuluş O'ndandır
RESULULLAH'a Gidelim

MEVLA'm KUR-AN da buyurdu
HABİBİM diye duyurdu
Sevenlerini ayırdı
RESULULLAH'a Gidelim

Dünya dediğin yalandır
İki kapılı bir handır
Bütün dertlere dermandır
RESULULLAH'a Gidelim

Hakikat bağında Güldür
Alemlere rahmet OL'dur
HAKK'a varan Yüce yoldur
RESULULLAH'a Gidelim

Cümle NEBİ'ler gelirler
Kurtuluş O'nda bilirler
O'ndan şefaah alırlar
RESULULLAH'a Gidelim

Nefislerin rakibidir
OL MEVLA'mın HABİBİ'dir
Her dertlerin Tabibidir
RESULULLAH'a Gidelim

Mahşerin azabı çoktur
OL RESUL'u Sevmek HAKK'tır
Gayrıda kurtuluş yoktur
RESULULLAH'a Gidelim

Cümle EMBİYA'nın Başı
Sevenlerin yanar döşü
Silelim Kalpten teşvişi
RESULULLAH'a Gidelim

ALİ MURTAZA Yanında
FATMA Annem var önünde
Şefaah Mahşer Gününde
RESULULLAH'a Gidelim

HASAN HÜSEYN'e sarılmış
Ümmetine çok kırılmış
Kâmil'im mizan kurulmuş
RESULULLAH'a Gidelim

18/03/2012

ŞU DÜNYADAN GİDERİM

Yalvarırım bana, çatma kaşını
Senin olsun şu dünyada giderim
Dertlere uğratma dertli başımı
Senin olsun şu dünyadan giderim

Zalim felek bırakmadı peşimi
Zehir etme hayalimi, düşümü
Döktürme gözümde kanlı yaşımı
Senin olsun şu dünyadan giderim

Ne Bahara erdim nede Yaz gördüm
Vefasız Yar ile İkrar'a girdim
Bilmedim ki yaşamıma son verdim
Senin olsun şu dünyadan giderim

Benim payım feryat imiş ah imiş
Bu hayatın sonu bir eyvah imiş
Varvarası sözün sonu vah imiş
Senin olsun şu dünyadan giderim

Dost Kâmil'im bir yalanmış bilmedim
Gidenlere bakıp ibret almadım
Kuru dava gütmek için gelmedim
Senin olsun şu dünyadan giderim

23/03/ 2012

GÖÇ'ÜN ELLİNCİ YILINDA

Gelin görün halimizi
Göç'ün ellinci yılında
Büktü gurbet belimizi
Göç'ün ellinci yılında

Saçlarımıza ak düştü
Yavrular doğrudan şaştı
Cehalet boyumuz aştı
Göç'ün ellinci yılında

Dik durduğumuza bakma
Gözler takma saçlar ekme
Ağzımızda dişler çakma
Göç'ün ellinci yılında

Nice engelleri aştık
Vallahi, billahi şaştık
Doktora, hekime düştük
Göç'ün ellinci yılında

Girifkarız türlü derde
Misafir gideriz Yurda
Belçika'lı olduk birde
Göç'ün ellinci yılında

Görgüden ödün vermedik
Dörtörtlük yardım görmedik
AB.ye bile girmedik
Göç'ün ellinci yılında

Villa, arsa, evler aldık
Bize yar olacak sandık
İş, güç derken cahil kaldık
Göç'ün ellinci yılında

Her adımda kahvehane
Okey varken okul nene
Erteledik sene, sene
Göç'ün ellinci yılında

Şükreyledik halimize
Sahip olduk dilimize
Bir tercüman hepimize
Göç'ün ellinci yılında

Kızı, Oğlanı okuttuk
Türlü kumaşlar dokuttuk
Birde falcıya bakıttık
Göç'ün ellinci yılında

Bilen canlar bildi bizi
Gam, gasavet aldı bizi
Hep kör talih buldu bizi
Göç'ün ellinci yılında

Vekiller, Bakanlar seçtik
Belediyeleri açtık
Artık yönetime geçtik
Göç'ün ellinci yılında

Saç döküldü, bel büküldü
Dizlerden derman çekildi
Gün aşmak için dikildi
Göç'ün ellinci yılında

Oğlan kız gönül vereli
Damatla gelin buralı
Sormayın dertler sıralı
Göçün ellinci yılında

Be arkadaş bu ne çile
Yabancıyız Yurt'ta bile
Bir bak düştüğümüz hale
Göçün ellinci yılında

Nineler, Dedeler nerde
Tabutta gittiler Yurda
Gözümüz kalmadı burada
Göçün ellinci yılında

Ah üstüne ah çekince
Şöyle geriye bakınca
Bir yoldayız uzun, ince
Göçün ellinci yılında

Anne gitti Baba gitti
Ocaklarda baykuş öttü
Bu hasretlik cana yetti
Göç'ün ellinci yılında

Aynı yolu güdüyoruz
Artık veda ediyoruz
Birer, birer gidiyoruz
Göç'ün ellinci yılında

Hep karamsar olmayalım
Düşmanlığı bilmeyelim
Kara cahil kalmayalım
Göç'ün ellinci yılında

Darılıp gücenme bize
Dost Kâmil'im saygı Size
Selam olsun Hepinize
Göç'ün ellinci yılında

30/03/ 2012

GÖREMEZSİN SEN

Kurbanlar olayım el vurma sakın
Şu benim yaramı saramazsın sen
Bir od düştü ta can evime yakın
Sinemde derdimi göremezsın sen

Mümkün olsa bu gönlüme girseler
Nice, nice alemleri görseler
Çektiğim çileyi sana verseler
Vallahi yerinde duramazsın sen

Ne olur sevgili sevdanı bilse
Bülbüller bağında ötmeye gelse
Dört tarafın bahçe, olsa bağ olsa
Üç gülü bir edip deremezsin sen

Gönül verip ser'e sevda salmadan
Ferhat gibi şu dağları delmeden
Bir Leyla'ya yanıp Mecnun olmadan
Sevda çöllerine giremezsin sen

Bir Mürşit Kâmil'e gönül vermeden
İnsanlığın adabına girmeden
Dost Kâmil'im ikrarında durmadan
Hakk'ın Kapısına varamazsın sen

02/04/2012-04

MEYLETME OĞUL

Havai hevesin düşme peşine
Olmadık işleri açar başına
Allah uğratmasın gönül kışına
Her olur olmaza meyletme Oğul

Gör, gözet bu dünya vallahi boştur
Bilmezsın aldatır sefası hoştur
İlim, irfan bilmek ne güzel iştir
Gerçekten aralı yol tutma Oğul

Sarraf olmayandan, sorma Cevheri
Arif'in sözünde, ara gevheri
Nurlunun nuru var, şerlinin şeri
Sana çatsalar da, sen çatma Oğul

Benlik şeytanının, bitmez illeti
Nefsi emarenin, çoktur heybeti
Bilme iftirayı, bilme gıybeti
Duyduğun laflara, laf katma Oğul

Kâmil'im dünyayı, alıpta satmam
Bir kuru davadır, izini gütmem
Benlik heykelini, yıkmadan gitmem
Gidersem salıma, el atma Oğul

03/04/2012

ALİ MURTAZANIN YOLU DEDİLER

Erenler Cemine özümü kattım
Lebleri bal, şeker tadını tattım
Şah Hasan, Hüseyin'e bir niyaz ettim
Ali Murtaza'nın Gülü dediler

Şahların Şah'ına Gönlümü verdim
Dar kurulmuş varıp darına durdum
Derde derman Hikmet elini gördüm
Ali Murtaza'nın Eli dediler

Alemlere parlar Cemal-i Nur'u
Aşıklar ederler ah ile zarı
Cümleler verirler yolunda Ser'i
Ali Murtaza'nın Yolu dediler

Kâmil'im geçirdim, ettim eyvahi
Bakanlar görürler Cemalullahı
Okunur dinledim Kelamullahı
Ail Murtaza'nın Dili dediler

30/04/2012

NE İSTİYORSUN

Delice bağlandı gönlüm bu aşka
Tanımaz olsaydım ben seni keşke
Sitemden, elemden, kederden başka
Ne verdin bana sen ne istiyorsun

Başıma açtığın işlerden gayri
Gözümde dinmeyen yaşlardan gayri
Gerçeğe dönmeyen düşlerden gayri
Ne verdin bana sen ne istiyorsun

Dost Kâmil'im sana inanıp kandım
Aşkın ateşinin narına yandım
Sayende Kerem'e, Mecnun'a döndüm
Ne verdin bana sen ne istiyorsun

12/05/2012

GELDİM BU GÜN

Dost bağının güllerinden
Gül almaya geldim bugün
Menekşe,sümbüllerinden
Gül almaya geldim bugün

Erenlerin yollarından
Tutabilsem ellerinden
Leblerinin ballarından
Bal almaya geldim bugün

Tut bir himmetkâni elden
Zahirler anlamaz halden
Gerçeğin güttüğü yoldan
Yol almaya geldim bugün

Hak yolunun Erkânından
Canım, canların canından
Erenlerin sultanından
El almaya geldim bu gün

Kâmil'im yaman halim
Kırıktır kanadım, kolum
Hakk kelamın bilsin dilim
Dil almaya geldim bugün.

02.07.2012

NERDE KALDIN

Vefasız yar nerde kaldın
Yollarına bakıyorum
Sinemi od'lara saldın
Yollarına bakıyorum

Akşam günü gibi aşma
Ne olur derdimi deşme
İki gözüm iki çeşme
Yaşlarımı döküyorum

Kaf dağını aştı gönül
Bir sevdaya düştü gönül
Çağlayıp ta coştı gönül
Seller gibi akıyorum

Geziyorum deli, deli
Hitamsız dır Aşkın yolu
Keder dolu, elem dolu
Dertlerimi çekiyorum

Kâmil'im ekmeğim, aşım
Sen oldun hayalim, düşüm
Yoktur bu yoldan dönüşüm
Aşk dağına çıkıyorum

10/08/2012

HAK HALİL'İ

Afyonkarahisar, Emirdağ'ında
Karacalar köyü dostluk bağında
Bir Yıldız parladı seher çağında
Hakk Halili, Bacı Sultan Efendim

Abdül Gadir Geylâni'den Barad'ı
Gelenlerin hasıl olur muradı
İrfan meclisinde yazılı adı
Hakk Halili, Bacı Sultan Efendim

Cem etti başına cümle dervişi
Sildi gönüllerden Şah'ım teşvişi
Mücdelendi ta ezelden gelişi
Hakk Halili, Bacı Sultan Efendim

Ehlibeyt'in Sancağı var elinde
Hakk, Hakikat hasıl olur dilinde
MUHAMMED kokusu vardır gülünde
Hakk Halili, Bacı Sultan Efendim

Şah'ımın ihsanı gelen mihmanda
Tecelliyatı var gerçek ihvanda
Car'ımıza yeter Ulu Divanda
Hakk Halili, Bacı Sultan Efendim

Ortören belinde mekânı, yurdu
MUSTAFA, MURTAZA, HÜDA'ya Vird'i
Melekler saf tutup selama durdu
Hakk Halili, Bacı Sultan Efen dim

Dost Kâmil'im aşkla secdeye vardım
HAKK'ın Divanında Nurunu gördüm
Yoluna baş koydum, ikrarım verdim
Hakk Halili, Bacı Sultan Efendim...

18/08/2012

KIYMETİMİ BİLDİN Mİ

Kurbanlar olayım Yar insaf eyle
Bir kez olsun yüzlerime güldün mü
Ne ise günahım, suçum Yar söyle
Bir kez olsun yüzlerime güldün mü

Bunca yıldır hasretini çekerim
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Gelir diye yollarına bakarım
Bir kez olsun selamını saldın mı

Karlı dağın yükseğine çıkarım
Seller gibi coşar, çağlar akarım
Nar'a düştüm benliğimi yakarım
Bir kez olsun şu gönlümü aldın mı

Sözler verdin hiçbirini tutmadın
İkrar verdin ikrarını gütmedin
Eller etti Sen merhamet etmedin
Bir kez olsun ahde vefa kıldın mı

Dost Kâmil'im çıktım gurbet eline
Söyleşirler düştüm alem diline
Canı, başı feda kıldım yoluna
Bir kez olsun kadir, kıymet bildin mi

13/09/2012

SİLEMEZLER YAR SENİ

Bağlasalar yolum, kesseler önüm
Vaz geçmem Sevdiğim fedadır canım
Sevdayın uğruna aksa da kanım
Şu gönlümden silemezler Yar Seni

Yıllarca görmesem tutsak etseler
Kerem dağlarından öte atsalar
Esir pazarında köle satsalar
Şu gönlümden silemezler Yar Seni

Altın ile elmas ile tartılsalar
Hayat defterimi tümünden yırtılsalar
Kefen sarıp toprak ile örtülseler
Şu gönlümden silemezler Yar Seni

Bu Dünyanın tapusunu verseler
Güzellerin destesini derseler
Ta fizana sürgün edip sürseler
Şu gönlümden silemezler Yar Seni

Benlik duvarından öte aşmışım
Dost Kâmil'im Hakk aşkına düşmüşüm
Aşkın ateşinde yanıp pişmişim
Şu gönlümden silemezler Yar Seni

18/09/2012

BİLMEDİN ZALİM

Koskoca bir ömür verdim
Bilmedin zalim bilmedin
Her cefana göğüs gerdim
Bilmedin zalim bilmedin

İnanmadın sözlerime
Yaşlar doldu gözlerime
Birgün olsun yüzlerime
Gülmedin zalim gülmedin

Ben derdime dert ekledim
Gamın yükünü yükledim
Gelir diye çok bekledim
Gelmedin zalim gelmedin

Birçift tatlı söz etmedin
Sevgime sevgi katmadın
Uzattım elim tutmadın
Almadın zalim almadın

Dost Kâmil'im Senden geçmem
Ayrılık şerbetin içmem
Selamın gelmeden göçmem
Salmadın zalim salmadın

04/10/2012

VAR GÖNÜL

Şeytana uyayım deme
Nefsini duyayım deme
Haramla doyayım deme
Can meclisine var gönül

Ömür denen nesne biter
Bedenini toprak yutar
Akibet elin kim tutar
Can meclisine var gönül

Verdiğin ikrarında dur
Refrefi aşka gönül ver
Sidretil münteha'ya er
Can meclisine var gönül

Harici'ye verme meyil
Gittiğin yol doğru değil
Hakk'ın Habibi'ne eğil
Can meclisine var gönül

Aldanma dünya zevkine
Azrail durur önüne
Ağla Hakk'sız geçen güne
Can meclisine var gönül

Dost Kâmil'im sen seni bil
Herşey aleyhinde delil
Ahirette olma zelil
Can meclisine var gönül

11/10/2012

BABAM

Ne kadar özledim anlatmak çok zor
Ne olur geri dön, ne olur BABAM
Yokluğun gönlümde ateşten bir kor
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

Yedirip, yetirip, okuttun bizi
Biz Sen'de yaşadık baharı, yazı
Sen gittin gideli yürek te sızı
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

Çalıştın, çırpındın hep bizler için
Döküldü dişlerin, ağardı saçın
Böyle genç yaşında gidişin niçin
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

Bilemedik kıymetini, kadrini
Şimdi öpüp kokluyoruz kabrini
Doktorlar da diyemedi derdini
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

Annemiz de Senin izini göttü
O da Ahiretin yolunu tuttu
Yetti şu canıma hasretin yetti
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

Bu Dünya boş imiş anladık, bildik
Geç te olsa Senin sözüne geldik
Sana söylemeye biraz geç kaldık
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

Dost Kâmil'im bizler senin balınız
Sen ağaçsın bizler Senin dalınız
Gittin diye susuz kalan gülünüz
Ne olur geri dön, ne olur BABAM

16/10/2012

ANNEM

Dertlerim içime sığmıyor gayrı
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM
Günlerim geçmiyor zor senden ayrı
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

Keşke kucağında çocuk olsaydık
Hiç büyümesek te öyle kalsaydık
Her an yanımızda Seni bulsaydık
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

Göğüs gerdin, siper oldun bizlere
Okurdun, üflerdin şu kem gözlere
Katlanırdın yapmacıktan nazlara
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

Uyuttun dizinde, büyüttün böyle
Ne olur doğrul da, bir çift söz söyle
Neden veda ettin sessizce öyle
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

Arıyoruz, özlüyoruz, biz Seni
Feda ettin gündüzünü, geceni
Karşılamaz dünya, bir tek zerreni
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

Ağlıyoruz göz yaşımız dinmiyor
Bir ateş var bağrımızda sönmüyor
Nedendir gidenler geri dönmüyor
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

Dost Kâmil'im, Annem Sensiz olmuyor
Sen gideli yüzlerimiz gülmüyor
Halimizi hiç kimseler bilmiyor
Nerdesin Bir tanem, nerdesin ANNEM

16/10/2012

GEÇTİ ÖMRÜM

Hiç tükenmeyecek sandım
Yalan imiş geçti ömrüm
Dünya tamahına kandım
Yalan imiş geçti ömrüm

Aklım gelmedi başıma
Dahi girmedi düşüme
Azrail kondu döşüme
Yalan imiş geçti ömrüm

Bir tadımlık imiş tattım
Kör dumanlar gibi tüttüm
Boş bir dava imiş güttüm
Yalan imiş geçti ömrüm

Aldım, sattım, mekan tuttum
Göz güheri, emek kattım
Anladım ki hata ettim
Yalan imiş geçti ömrüm

Dost Kâmil'im bir nefeste
Kuş konmuş gibi kafeste
Selam olsun Eşe, Dosta
Yalan imiş geçti ömrüm

26/ 10/ 2012

BİLMEDİN ZALİM BİLMEDİN

Benim neler çektiğimi
Bilmedin zalim bilmedin
Göz yaşımı döktüğümü
Bilmedin zalim bilmedin

Figanım göğe yükseldi
Feryadım dağları deldi
Dost ağladı, düşman güldü
Bilmedin zalim bilmedin

Dünya başıma dar geldi
Türlü sitem beni buldu
Ömrümün baharı soldu
Bilmedin zalim bilmedin

Dertlerim boyumdan aştı
Öyle ki tebdilim şaştı
Özüme bir ateş düştü
Bilmedin zalim bilmedin

Dost Kâmil'im yandı tüttü
Kesildi dermanım bitti
Bu sevdalık cana yetti
Bilmedin zalim bilmedin

27/ 10/ 2012

BU YATANLAR

Bu yatanlar yeyip , içip, gezerdi
Türlü dilden okur idi yazardı
Çalışırdı ne usanıp bezerdi
Gel gör şimdi bir taşı var başında

Hüvel baki yazar mezar taşında
Kimsesi yok mezarının başında
Gül dikmişler çiçek açmış döşünde
Kimi yaşlı, kimi çok genç yaşında

Malından, mülkünden fayda yok ona
Varacak her canlı bu hazin sona
Değmeden ecelin sopası sana
Helal ara ekmeğinde, aşında

Seni gaflet uykusunda, koyan ney
Boş arkadaş, bu alemde boş her şey
Olsa ağa, olsa paşa, olsa bey
Mevki, makam yılmıyor taşında

Kul hakkını yeme sakın ha sakın
Ölüm İnsanlara yakından yakın
Dost Kâmil'im haksızlıktan çok çekin
Azrailin nefesi var peşinde

28/ 10/ 2012

PAŞAM

Bilirim ki Ruhun dimdik ayakta
Doğruluver, kalk ta, cana gel PAŞAM.
Bedbahtlar kuşattı Vatan'ı Bak'ta
Doğruluver, kalk ta, cana gel PAŞAM.
Yine gel ne olur yine gel PAŞAM.

İlimden, irfandan, yoldan saptılar
Sahte Mürşid'lere, Pir'e taptılar
Sen'in gençliğin'i molla yaptılar
Gözümüzden akar oldu sel PAŞAM.
Yine gel ne olur yine gel PAŞAM.

ABD. ye koyun olduk güdüyor
Hainler Yurdumu satlık ediyor
Arz edeyim Vatan elden gidiyor
İşte böyle hallerimiz bil PAŞAM.
Yine gel ne olur yine gel PAŞAM.

Devrimleri birer, birer sildiler
Beş vakidi yedi vakit kıldılar
Yahudiler Halk'a imam oldular
Üstümüzden karanlığı sil PAŞAM.
Yine gel ne olur yine gel PAŞAM.

Cemaatten, polisimiz, ferdimiz
Şaplama çocuğu oldu Ordumuz
Hainlere peşkeş oldu Yurdumuz
Anlatmaya yetmez asla dil PAŞAM.
Yine gel ne olur yine gel PAŞAM.

Dost Kâmil'im izindeyiz yürürüz
Cumhuriyet emanetin koruruz
Bu Vatana canımızı veririz
Tekrar kurtuluşa karar al PAŞAM.
Yine gel ne olur yine gel PAŞAM.

29 / EKİM / 2012

SAKIN ALDANMA

Sakin aldanma dünyaya
Şöyle bir bak kalan var mı
Emeklerin gider zay'a
Mürvetini bulan var mı

Kim yaşamış doya, doya
Ömür biter saya, saya
Saltanatı varmış güya
Muradını alan var mı

Akar gözleriyin seli
Aldatmaca bağı, gülü
Cevri, cefa, sitem dolu
Şad olup ta gülen var mı

Susar bülbüllerin dili
Bir esimlik ömür yeli
Boş tur gidenlerin eli
Anlayıp ta bilen var mı

Dost Kâmil'im beyan eder
Alem aynı yolu güder
Bilirim ki gelen gider
Gidenlerden gelen var mı.

22/ 11/ 2012

YARLIğINI VER BANA

Yâ Rabbena, Rabbena
Yarlığını ver bana
Gönül düştü aşkına
Yarlığını ver bana

Bî çareyim, böyleyim
Arzuhalim söyleyim
Dünyalığı neyleyim
Yarlığını ver bana

Elest'ten düştüm nara
Yar et, Sevdiğin Yar'a
Elim boş, yüzüm kara
Yarlığını ver bana

Nefis yola gelmiyor
Bu dert derman bulmuyor
Gönül Yarsız olmuyor
Yarlığını ver bana

Bu aciz yanmak ister
Çark edip, dönmek ister
Aşkına kanmak ister
Yarlığını ver bana

Yalvarırım buradan
Perdeyi al aradan
Âlemleri Yaradan
Yarlığını ver bana

Salma yolumu yad'a
Yüce Halîk-ı Hüda
Eyleme beni cüda
Yarlığını ver bana

Feryadıma, zarıma
Kavuştur Didarıma
Kalma, günahlarıma
Yarlığını ver bana

Çıkart Aşkın katına
Erdir Mağfiret'ine
Habib'in Hürmetine
Yarlığını ver bana

Kul Kâmil kurban olsun
Dertlerim derman bulsun
Gönül muradın alsın
Yarlığını ver bana

29/ 11/ 2012

DÜŞMEYE GÖR

Yaşlanıp ta düşmeyegör
Eşin, Dostun yalan olur
Aklın, fikrin şaşmaya gör
Sanma, halin bilen olur

Hani can Dostların hani
Neden unuttular seni
Çün ki eskittin bedeni
Ne dolanıp gelen olur

Feda ederdin canını
Çok severdin Mihmanını
Versen Allah selamını
Ne duyan ne alan olur

Olur isen derde düçar
Kalırsın çaresiz naçar
Görmezlikten gelir geçer
Ne bir merhem çalan olur

Dost Kâmil'im hayat yalan
Var mıdır ki baki kalan
Sağlığında senin olan
Malın, mülkün talan olur

06/ 12/ 2012

ALLAH DİYELİM ALLAH

Allah diyen boş kalmaz
ALLAH diyelim ALLAH
RAB'sız hiçbirşey olmaz
ALLAH diyelim ALLAH

Uludur, MEVLÂ Ulu
Darda bırakmaz kulu
Kurtuluşun tek yolu
ALLAH diyelim ALLAH

Mağfiret eder kula
Alalım zikrin dile
Muratlar hasıl ola
ALLAH diyelim ALLAH

Gönüller Tabib'ine
Yar etsin HABİB'İNE
Erelim CEMÂL'İNE
ALLAH diyelim ALLAH

Döndürür gonca güle
Erdirendir Menzile
Affımıza vesile
ALLAH diyelim ALLAH

Çoktur günahlarımız
OL'dur LÛTUFKÂR'IMIZ
Bitsin ahu zarımız
ALLAH diyelim ALLAH

Kul Kâmil'im bir geda
Canımız olsun feda
Edelim İsmi'n eda
ALLAH diyelim ALLAH

07/ 12 / 2012

SİTEMDEDİR DELİ GÖNÜL

Sevgiliden haber gelmez
Sitemdedir deli gönül
Kimseler halimi bilmez
Sitemdedir deli gönül

Düşmüş bir vefasız Yar'a
Düçar kalmış ahu, zara
Sığınıyor anılara
Sitemdedir deli gönül

Bulunmaz bunun tabibi
Bitmez düzeni, tertibi
Ferhat gibi, Mecnun gibi
Sitemdedir deli gönül

Terketmiş Baba yurdunu
Sarmış sineye derdini
Bağlamış Yar'e virdini
Sitemdedir deli gönül

Çiğnemiş çoktan bendini
Düşünmez alem fendini
Atmış ateşe kendini
Sitemdedir deli gönül

Kalmamış dostu, yaran'ı
Yoktur yaresin sararı
Arar ahtında duranı
Sitemdedir deli gönül

Dost Kâmil'im ömür bitti
Bir dem imiş geldi, gitti
Çektiklerim cana yetti
Sitemdedir deli gönül

20/ 12/ 2012

KÜSTÜĞÜMÜ BİLESİN

Neden çekip gittin, nerede sözün
Hiç mi hatırı yok ekmeğin, tuzun
Beni Sana getirmeyen, upuzun
Yollara da küstüğümü bilesin

Yar eğlenmez imiş zevki, sefasız
Aşıklık olur mu cevri, cefasız
Bana, Seni anlatmayan vefasız
Dillere de küstüğümü bilesin

Arayıp ta doğru yolu bulmayan
Sevgiden, şefkatten payı olmayan
İnsanlıktan nasibini almayan
Kullara da küstüğümü bilesin

Sevda bahçesinde çiçek açmayan
Deste, deste renkten renge geçmeyen
Sen gelince mis kokular saçmayan
Güllere de küstüğümü bilesin

Dost Kâmil'im Dosta değer vermeyen
Aşkın merhemiyile yaram sarmayan
Yar selamın yüzlerime sürmeyen
Yellere de küstüğümü bilesin

20/ 12/ 2012

UNUTMAM SENİ

Sevdana kapılıp düşmüşüm dile
Öyle nakşettim ki Seni gönül'e
Sonunda kendimi unutsam bile
Vallahi Sevdiğim unutmam Seni

Aylarım, yıllarım gelip geçse de
Kederler, elemeler beni seçse de
Sinemde onulmaz yara açsa da
Vallahi Sevdiğim unutmam Seni

Bu sevdalık derdime dert katsa da
Kaybolsa başımdan aklım yitse de
Şu fani dünyada ömrüm bitse de
Vallahi Sevdiğim unutmam Seni

Yoluna koymuşum başı, bedeni
Mecnun'ca, Farhat'ca sevdim ben Seni
Gönlünden tamamen silsen de beni
Vallahi Sevdiğim unutmam Seni

Dost Kâmil'im hazan yeli esse de
Çaresizlik dermanımı kesse de
Nefesim tükenip dilim sussa da
Vallahi Sevdiğim unutmam Seni

21/ 12/ 2012

SEN VARSIN

Ben gönlümün maksudunu aradım
Nazlı Yar'e kavuşmaktı muradım
Gece, gündüz tükenmedi feryadım
Bağlamamın tellerinde Sen varsın

Dost'um diyenlerden yedim taşları
Yaz, bahar ayında çektim kışları
Hasretin elinden döktüm yaşları
Gözlerimin sellerinde Sen varsın

Omuzuna inmiş Yar'in çekisi
Zülüflerin ak gerdanın takısı
Senin kokun sekiz cennet kokusu
Gönül bahçem güllerinde Sen varsın

Nice çölden, nice dağdan aştığım
Aşk selinde Çağlayıp ta coştuğum
Usanıp, bezmeden daim koştuğum
Sevdalığın yollarında Sen varsın

Bu kara bahtıma sitem eylerim
Sen yok isen bu dünyayı neylerim
Hep Seni düşünür, Seni söylerim
Dost Kâmil'in dillerinde Sen varsın

24/ 12/ 2012

GEÇ KALMA

Aşkını nakşettim durur gönülde
İsmi anarım her zaman dilde
Beklerim hasretle gözlerim yolda
Geç kalma ne olur bir an evel gel

Serimde sevdanın dumanı tüttü
Yetti bu hasretlik canıma yetti
Ömür takviminin yaprağı bitti
Geç kalma ne olur bir an evel gel

Tan yeri ağarıp güneş doğacak
Karanlıklar gökyüzüne ağacak
Hıçkırıklar san ki beni boğacak
Geç kalma ne olur bir an evel gel

Tükendi birtanem, sabrım kalmadı
Kimse gelip dertlerimi almadı
Zalim feleki beni sana salmadı
Geç kalma ne olur bir an evel gel

Kâmil'im sam yeli bağrıma esti
Gözlerim görmüyor, dillerim sustu
Ayrılık ateşi dermanım kesti
Geç kalma ne olur bir an evel gel

14. 01. 2013

AYRILIĞA İNTİZAR

Çok cefalar çekti İnsanlık senden
Ne istersin sevilenden, sevenden
Diliyorum bunu canı gönülden
Kazanlarda pişesice ayrılık

Ben ne deyim seni bize verene
Hayat zehir yörüngene girene
Ölüm tatlı gelmiş seni görene
Eli, yüzü şişesice ayrılık

Tabipler derdine derman bulmasın
Feryat et, figan et, yüzün gülmesin
İmdadına yetişenin olmasın
Kaf dağından aşasica ayrılık

Hiç duymadın İnsanların zararını
Bu günlerin elbet gelir yarını
Bir de sen tat hasretliğin zorunu
Tebdili de şaşasica ayrılık

Dost Kâmil'im gül benzimi soldurdun
Ne şad ettin, ne de murat aldıldın
Ana'ya, Baba'ya hasret öldürdün
Topraklara düşesice ayrılık

24/ 01/ 2013

SÖYLE NERDESİN

Gözlerim yollarda beklerim hala
Kurbanın olayım söyle nerdesin
Bunca feryadımı sanma mübalâ
Kurbanın olayım söyle nerdesin

Mecnun'a çevirdin,çöllerde beni
Kokladım Sevdiğim güllerde Seni
Yoluna koymuşum başı, bedeni
Kurbanın olayım söyle nerdesin

Aktı gözüm yaşı ummana döndü
Görenler Aslı'nın, Kerem'i sandı
Bu gönül hasretin narına yandı
Kurbanın olayım söyle nerdesin

Bir aşk masalının, serabıyım ben
Aşka düşenlerin, harabıyım ben
Bil ki ayağın, turabıyım ben
Kurbanın olayım söyle nerdesin

Dost Kâmil'im, Aşkın ile yanarım
Onulmaz yarayım daim kanarım
Pecmurdeyim ortalıkta dönerim
Kurbanın olayım söyle nerdesin.

04. 02. 2013

KURBAN OLAM SEHER YELİ

Kurban olam seher yeli
Nazlı Yarden bir haber ver
Aşkından olmuşum deli
Nazlı Yarden bir haber ver
Vefasızdan bir haber ver

Durdum sevdanın darına
Güç yetmez sinem zarına
Yandım hasretin narına
Nazlı Yarden bir haber ver
Vefasızdan bir haber ver

Yar girdi gönül köşküne
Döndürdü beni şaşkına
Ne olur Allah aşkına
Nazlı Yarden bir haber ver
Vefasızdan bir haber ver

Kimseler bilmez halimi
Soldurma açan gülümü
Bükme ne olur belimi
Nazlı Yarden bir haber ver
Vefasızdan bir haber ver

Yarın gönlü kırılmasın
Dost Kâmil'e darılmasın
Yadellere sarılmasın
Nazlı Yarden bir haber ver
Vefasızdan bir haber ver

16. 02. 2013

AŞIĞIM BEN

Gönülde Cemal'i Nur'u
Gören göze Aşığım ben
Hak gözüyle cümle varı
Gören göze Aşığım ben

Alemlerin pazarında
İnsanlığın nazarında
İkrar verip İkrarında
Duran söze Aşığım ben

Her daim Dost'un bağında
Erenlerin otağında
Âşıkların kucağında
Çalan saza Aşığım ben

Nasibim çok ah'u zardan
Başım kurtulmuyor dardan
O Birtane nazlı Yardan
Gelen naza Aşığım ben

Kul Kâmil'im Dosttur Sana
Canım feda Hak'tan yana
Mevcüdatta cümle cana
Gülen yüze Aşığım ben

21. 02. 2013

GİTME NE OLUR

Ben hiç görmedim güneşi
Bitmiyor gönlümün kışı
Gözlerimden akan yaşı
Silmeden gitme ne olur

Sensiz Yaşamam günümü
Yoluna verdim ömrümü
Bir Yar deyip şu gönlümü
Almadan gitme ne olur

Benim neler çektiğimi
Yaşlarımı döktüğümü
Bu canımdan bıktığımı
Bilmeden gitme ne olur

Kimseler yanmaz acıma
Yokluğun gider gücüme
Son nefeste baş ucuma
Gelmeden gitme ne olur

Kâmil'im bittim vesselam
Söylemedin bir hoş kelam
Hiç değil ise bir selam
Salmadan gitme ne olur

23. 02. 2013

FELEĞİN İŞİ

Görün bakın Şu feleğın işine
Yar'i aldı beni yalnız bıraktı
Ölüm fermanını koydu döşüne
Yar'i aldı beni yalnız bıraktı

Şu dünyada muradını almadan
Baharında, yaşı tamam olmadan
Bir günden bir güne yüzü gülmeden
Yar'i aldı beni yalnız bıraktı

Felek bizi karlı dağdan aşırđı
BaŐımızı dertten, derde düşürdü
Bilemedik aklımızı Őaşırđı
Yar'i aldı beni yalnız bıraktı

Bitip, tükenmeyen ah'u zar geldi
Yalan dünya başımıza dar geldi
Bu ayrılık ölümden de zor geldi
Yar'i aldı beni yalnız bıraktı

Dost Kâmil'im fani dünya boş imiş
Hayat denen, hayal imiş, düş imiş
Yar yitirmek, her dertlere baş imiş
Yar'i aldı beni yalnız bıraktı

25. 02. 2013

YETTİ HASRET

Yetti hasret, yetti artık canıma
İstemem gelmesin kimse yanıma
Andolsun ki İmanıma, Dinime
Düşürdü özlemin yollara beni

Bu sevdaya rehin koydum serimi
Düşünmedim zararımı, kârımı
Saklarım ellerden ah'ı, zarımı
Hiç'e saydın verdin dillere beni

Ben boyun eğmişim, gam'ı, gayle'me
Bu kadar da cevri cefa eyleme
Sakın bana ayrılığı söyleme
Salma Mecnun gibi çöllere beni

Kalmışım çarnaçar zordayım, zorda
Nere varsam düştüm, onulmaz derde
Bir de hasret kaldım, gidemem Yurda
Seyyah ettin gurbet ellere beni

Dost Kâmil'im Aşk narına yanarım
Son nefeste dahi Adın anarım
Pervaneden destur aldım dönerim
Zalim, kondurmadın güllere beni

18. 03. 2013

EL AMAN EFENDİM

Bir arzuhal ettim, Şahlar Şah'ına
El aman Efendim bağışla beni
Çevirdim yönümü, Kiblegâh'ına
El aman Efendim bağışla beni

Kusur dokuması, ördüğüm hasır
Nesini söyleyim, her yanım kusur
Kör nefsin elinde, olmuşum, esir
El aman Efendim bağışla beni

Edeb'i, Erkân'ı, düstur almadım
Gerçekler bezmine, mihman olmadım
Ben Ol Dostu, arayıpta bulmadım
El aman Efendim bağışla beni

Kendi benliğime, geçmedi sözüm
Baksa da, gerçeği görmedi gözüm
Günahkâr da olsam, niyazım, nazım
El aman Efendim bağışla beni

Kul Kâmil'im Sana kulluk ederim
HAK yolunu ölesiye güderim
Senden geldim, yine Sana giderim
El aman Efendim bağışla beni

23. 03. 2013

DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN

Doğum günün kutlu olsun
Nice yıllara Birtanem
Yaşamın gönlünce olsun
Nice yıllara Birtanem

Herdem hatırın sayılsın
Güllere Adın koyulsun
Ünün Dünyaya duyulsun
Nice yıllara Birtanem

Dilerim nazara gelme
Atasız, evlatsız kalma
Acı, keder nedir bilme
Nice yıllara Birtanem

Ömür boyu gülsün yüzün
Hayatında görme hüznün
Hak'tan ayrılmasın özün
Nice yıllara birtanem

Dost Kâmil'im meylim Sana
Mutlu yaşa kana, kana
Aşkımsın ne mutlu bana
Nice yıllara Birtanem

06. 04. 2013

KADER

Hakkım yok mu muradıma ermeye
Kollarımı Yar boynuna sarmaya
Ahd eyledim nazlı Yare varmaya
Ne olur bağlama yolumu kader

Sevdanın dumanı başımda tüter
Sorma hallerimi beter'den beter
Hasretin elinden çektiğim yeter
Kırma kanadımı, kolumu kader

Arzumanım kaldı o nazlı Yarda
Yandırdın sinemi ateş-i narda
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Ömrümce çektirdin zulumu kader

Çilekeş ismimi Halka bildirdim
Bütün umudumu yeke aldıldım
Efkâr bastı kadehimi kaldıldım
İçirmedin bana dolumu kader

Dost Kâmil'im cefalarla yaşadım
Gönül sarayımı Dosta döşedim
Şu yalan dünyayı aldım, boşadım
Bari garip etme ölümü kader

13. 04. 2013

YAMAN BİZİM HALİMİZ

Bu yıl yine yaman bizim halimiz
Mihrican vurdu da büktü belimiz
Açılmadan soldu gonca gülümüz
Çektim, çektim biter sandım bitmiyor

Kestim umudumu, yalan dünyadan
Atıp gitsem hiç kimseler duymadan
Varam dedim Dost ahtından dönmeden
Yüz çevirmiş, bir merhamet etmiyor

Başım kurtulmuyor borandan, kardan
Kurtuluş yok imiş ah ile zardan
Ne yazdan fayda var nede bahardan
Benim bu derdime derman katmıyor

Gurbet ellerinde ağlar gezerim
Dertlerimi destanlara yazarım
Dualarım birbirine dizerim
Yine yolum kurtuluşa çatmıyor

Dost Kâmil'im geleceği bilemem
Yazan böyle yazmış asla silemem
Cümle alem gülse bir ben gülemem
Yetsin desem bile vadem yetmiyor

05. 05. 2013

VERME BENİ

Bîçareyim halim harap
Yollarına olam turap
Tek Maksudum Sensin Yarab
Nefseline verme beni

Nefse uyan Hak'tan şaşar
İsyan dağlarını aşar
Benlik çukuruna düşer
Nefseline verme beni

Dostun ile Dost olayım
Arayıp Seni bulayım
Lutfu ihsanın alayım
Nefseline verme beni

Yandır Aşkın ateşine
Salma kör nefsin peşine
Düşürme gönül kışına
Nefseline verme beni

Kul Kâmil'im yolum sana
Halk oluşumdan bu yana
Merhamet kıl nolur bana
Nefseline verme beni

**Verme beni, verme beni
Ben Yar edinmişim Seni
Feda kıldım canı, teni
Nefseline verme beni**

22. 05. 2013

YILLARIMA YANARIM

Belki bir gün bilir dedim bilmedi
Anlattım, anlattım birin almadı
Çektim, çektim doğru yola gelmedi
Boşa giden yıllarıma yanarım

Hiç yılmadan umut ile çalıştım
Bildiğimin tamamını bölüştüm
Hayallerim yitirmeye alıştım
Kat ettiğim yollarıma yanarım

Can bahşettim, umursayıp görmedi
Güllerimi toplayıp ta dermedi
Bir kez olsun İkrarında durmadı
Onu saran kollarıma yanarım

Nasibi olmayan, Aşkı bilemez
Aşkta ki gevheri bilip alamaz
Hiç bir tabip buna derman bulamaz
Yana düşen dallarıma yanarım

Dost Kâmil'im meğer hayat boş imiş
Yüzü gülmeyene her gün kış imiş
Umuda kapılmak hayal, düş imiş
Yar, Yar diyen dillerime yanarım

29. 05. 2013

VEFASIZ YAR İLE

Vefasız Yar ile yola yürüme
Menzile varmadan yolda kalırsın
Genç yaşında ahu, zar la çürüme
Yaşadığın ömre pişman olursun

Göremezsın önün ile ardını
Terk edersin Vatan'ını, Yurdunu
Kimselere diyemezsın derdini
Dertsiz başa türlü dertler bulursun

Halden bilmeyenle haldeş olunmaz
İyi günde Dost, düşmanın bilinmez
Mutsuzlukla asla murat alınmaz
Zannetme ki muradını alırsın

Dost Kâmil'im dünya böyledir işte
İnsan umudu var hayalde, düşte
Ücra bir köşede, belli bir yaşta
Bir acı nefestir verir ölürsün

29.05. 2013

NASİHAT EDEYİM

Dinler isen bir nasihat edeyim
Şu yalan dünyaya aldanıp kanma
Aklın var, fikrin var daha ne deyim
Doğru biliyorsan yolundan dönme

Dünyayı malsınıp, mülksünen çoktur
Hayat sürmek gibi, ölüm de Hak'tır
Ecelin elinden kurtulan yoktur
Bu dünyada baki kalırım sanma

Havai, hevesin peşine düşme
Doğru yürüdüğün yolundan şaşma
Sen, seni bil asla haddini aşma
Cehennemde nara, ateşe yanma

Arifin sözünden anla hisse kap
İnsanlık adına indi dört kitap
İnsan onuruna yakışanı yap
Katı yüksekte kal, yerlere inme

Hani Annem, hani nerde Pederim
Dost Kâmil'im İşte geldim giderim
Ben kendime bir nasihat ederim
Nefs-i emmare'nin atına binme

29. 05. 2013

BİTER Mİ SANDIN

Şu dağların yükseğine derdimi
Sayıp, sıralasam biter mi sandın
Viran olmuş, kapatmışlar Yurdumu
Yanmayan ocaklar tüter mi sandın

Sen gideli, iki gözüm ağlıyor
Seller gibi akıp, coşup, çağlıyor
Bu hasretlik yüreğimi dağlıyor
Ölüm, ayrılıktan beter mi sandın

Baharı görmedim, yaz geldi gitti
Hayat acımasız gör neler etti
Benim çektiklerim, canıma yetti
Teselliler, derman katar mı sandın

Yaralarım avaz vermiş kanarken
Gönül Aşk'ın ateşine yanarken
Seni, bana Yar olacak sanarken
Bir kuru selamı yeter mi sandın

Dost Kâmil'im Dünya yalandır, yalan
Malını, mülkünü ederler talan
Var mıdır Dünya'da ebedi kalan
Seni, burda baki tutar mı sandın

21/11/2013

BÜKTÜ GURBET BELİMİZİ

Ömrümüzün baharında
Büktü gurbet belimizi
Daha gençliğin çağında
Büktü gurbet belimizi

Anlayıp ta bilemeden
Şad olup ta gülemeden
Terimizi silemeden
Büktü gurbet belimizi

Hasretin zorunu çektik
Gözümüzden yaşlar döktük
Şimdi canımızdan bıktık
Büktü gurbet belimizi

Derdimizi diyemedik
Yıllar geçti sayamadık
Eş'e, Dost'a doyamadık
Büktü gurbet belimizi

Yad ellerde heder olduk
İş, güç derken derdi bulduk
Birer, birer gider olduk
Büktü gurbet belimizi

Hani gençliğimiz nerde
Uğramışız türlü derde
Hasret öleceğiz Yurda
Büktü gurbet belimizi

Dost Kâmil'im sinem yandı
Yaz, baharım kışa döndü
Çoğumuza inme indi
Büktü gurbet belimizi

05/12/ 2013

GİBİSİN

Sevdiceğim bilmem sitemin nedir
Varıp bir çıkmaza girmiş gibisin
Vuslatı beklerken bunca senedir
Ayrılığa karar vermiş gibisin

Miski anber kokuları saçarken
Engül edip şerbetini içerken
Dost bağında gonca güller açarken
Yaban güllerini dermiş gibisin

Neden İnsanlıktan çekilmiş elin
Ne diyorsun, neden değişti dilin
Anlayıp, bilemem nedir bu halin
Kötünün yanında durmuş gibisin

Ne çabuk unuttun verdiğin sözü
Koydun yüreğime ateşi, közü
Merhametin yok mu harcadın bizi
Gönül şişesini kırmış gibisin

Sana yakışır mı sözünden dönmek
Yüceyi bırakıp engine inmek
Ayıptır inkarın sözüne kanmak
Kâmil'i sırtından vurmuş gibisin

13/12/2013

KÜSME NE OLUR

Ela gözlerine kurban olduğum
Öyle yüzlerini, asma ne olur
Teselliyi yüzlerinde bulduğum
Öyle yüzlerini asma ne olur

Yarini görenler, muradın alır
Sevdalık dediğin, yarım mı kalır
Sevgi, muhabbetin sonu mu olur
Gönlünden, sevdami esme ne olur

Uzaktan bakarsın el gibi öyle
Nedendir, kaşların çatdığı böyle
Eğer kırdım isem hatamı söyle
Birçift kelim eyle, susma ne olur

Kesildi yollarım varamıyorum
Açıp kollarımı saramıyorum
Nicedir yüzünü göremiyorum
Selamını bari kesme ne olur

Dost Kâmil'im ras gitmiyor işlerim
Süzülüyor, gözlerimden yaşlarım
Hep Seninle hayallerim, düşlerim
Yaşam kaynağımsın, küsme ne olur

13/12/2013

GÖRDÜN MÜ

Sorma hallerimi kurban olduğum
Şu başıma gelen işi gördün mü
Böyle çaresizce şaşıp kaldığım
Şu başıma gelen işi gördün mü

Bir gün olsun bende murat almadım
Hayat nasıl geçti, gitti bilmedim
Yaşamım boyunca asla gülmedim
Gözlerimden akan yaşı gördün mü

Harap oldum umutlarım yıkıldı
Boğazıma bir kör düğüm çakıldı
San ki canım,can evimden çekildi
Sen benim gördüğüm düşü dördün mü

Yıllar var ki dönemedim Yurduma
Kimseler gelmedi bir kez yardıma
Acıları ilaç ettim derdime
Bağrıma bastığım taşı gördün mü

Kâmil'im feleğin sopası değdi
Değip sillesini yığdı da yığdı
Gönül yaylasına yine kar yağdı
Yaz bahar ayında kışı gördün mü

16/12/2013

HAZİRANDA KARLAR YAĞDI

Felek gurbet ele saldı yolumu
Gurbette yalnızlık kırdı kolumu
Kimselere diyemedim halımı
Haziranda karlar yağdı düşüme

Bu dertleri çeke, çeke yoruldum
Dostun meclisinde hakir görüldüm
Ben Yar diye vardım, vardım sarıldım
Olmadık işleri açtı başıma

Çalıştım, çırpındım işim bitmedi
Başımda ki yağmur, boran gitmedi
Çektiğim çileyi tamam etmedi
Felek yine ağı kattı aşıma

Çifte benlerini sayamadığım
Gözlerime bile kıyamadığım
Benim sevmelere doyamadığım
Sevdiceğim girmez oldu düşüme

Alın yazım ne karalı yazıymış
Kismetime düşen ince sızıymış
Dost Kâmil'im düşkünlerin sözüymüş
Kader gölge gibi düştü peşime

31/12/2013

NOLUR

Bilmem ki dünyaya neden gelmişim
Seninle ağlayıp, senle gülmüşüm
Ben seni kendime hayat bilmişim
Beni yadellere yar etme nolur

Anamdan doğalı ettim ah'u zar
Çok görme sevdami başka neyim var
Bana cevreyleme kurban olam Yar
Dünyayı başıma dar etme nolur

Kölen et kapında dışarı atma
Beni bırakıpta başka yar tutma
Evimi, barkımı yıkıpta gitme
İşimi, gücümü zor etme nolur

Benden başkasına Yar diye bakma
Feryatlar edipte göz yaşı dökme
İstemem dünyada acılar çekme
Ben öldükten sonra zar etme nolur

Çeyrek ekmeğimi dostla bölüştüm
Yorulup bezmeden daim çalıştım
Dost Kâmil'im acılara alıştım
Yandığım yetmez mi kor etme nolur

06/01/2014

DARILDIK GİTTİK

Güzel Dostum eğer bir gün ararsan
Kendi, kendimize darıldık gittik
Ne haldeyiz diye haber sorarsan
Hırsız, hıyanet'e karıldık gittik

Dost bildiklerimiz, selamı kesti
Döşümüze, hazan yelleri esti
Ayırt edemedik, düşmanı, Dostu
Böyle sırtımızdan vurulduk gittik

Ayet'ler okudu yüce Kuran'dan
Soysuza güvendik, inandık candan
Nice sözler etti, Dinden, İmandan
Allah, kul bilmez'e sarıldık gittik

Önümüze, bozuk düzen koyuldu
Ne dinlendik, ne sesimiz duyuldu
Saflığımız, aptallığa sayıldı
Şeşibeş göz ile görüldük gittik

Dost Kâmil'im cehalete attılar
Derdimize nice dertler kattılar
Yurdumuzu, yabancıya sattılar
Baba Yurdumuzdan sürüldük gittik

22/01/2014

VURDU BENİ

Ben küstüm kötü kadere
Vurdu beni yerden yere
Geldi gittiğim her yere
Vurdu beni yerden yere

Gurbet ellerinde kaldım
Her acıya düçar oldum
Ne şad'oldum nede güldüm
Sardı beni ah'u zara

Üç gün imiş geçti gitti
Göz yaşımı saçtı gitti
Hayat bana neler etti
Verdi beni böyle nara

Aklım, fikrimi şaşırdı
Karlı dağlardan aşırıldı
Beni hasrete düşürdü
Açtı yüreğimde yara

Dost Kâmil'im neler çekti
Dünyamı başıma yıktı
Aleme lûtuftakar baktı
Gördü beni bahtı kara

10/02/2014

BİLDİN Mİ

Yar bilipte Şu sineme sardığım
Yokluğumda kıymetimi bildin mi
Yollarına hayatımı serdığım
Yokluğumda kıymetimi bildin mi

Son durağa geldim kesildi özüm
Nedendir bilemem be iki gözüm
Yıllarca söyledim geçmedi sözüm
Bir kez olsun manasını aldın mı

Ben ne bahar gördüm ne yazı bildim
Nereye gittiysen oraya geldim
Belli değil ha yaşadım, ha öldüm
Seher yeli ile selam saldın mı

Bilmeyene bildirmesi zor imiş
Almayana aldırması zor imiş
Gülmeyeni güldürmesi zor imiş
Ben gidince Şad olupta güldün mü

Son nefeste bari cevretme n'olur
Dost Kâmil'im böyle kader mi olur
Derlerdi ki herkes ettiğin bulur
Bulmanı istemem ama buldun mu

17/02/2014

KURBAN OLDUĞUM

Gayrı çekemiyor gönül bu nazı
Ne çabuk unuttun verdiğin sözü
Kudret kaleminin yazdığı yazı
Silinir mi sandın kurban olduğum

Ben bıktım usandım elin dilinden
Bir yadigâr versen zülfün telinden
Bir kere gittin migurbet elinden
Gelinir mi sandın kurban olduğum

Gönül hastasının tabibi olmaz
Sevdalık çekenin yüzleri gülmez
Bunu bu sevdaya düşmeyen bilmez
Bilinir mi sandın kurban olduğum

Dost Kâmil'im Dosta adadım canı
Gönül dinlemiyor böyle fermanı
Sen olmadan bu dertlerin dermanı
Bulunur mu sandın kurban olduğum

25/02/2014

SOR DEDİ

Şairliğe niyet ettim eyledim
Kalem alıp, kağıtları payladım
Anlayana,bilenlere söyledim
Abdurrahim Karakoç'a sor dedi

Çalıda,çirpide olur mu koku
Buğday kaynamadan dövülmez soku
Karakoç'un kitabını al oku
Şiir yazmak nasıl imiş gör dedi

Dost Kâmil'im hele eğlen, dur dedi
Bilmediğin daha çokşey var dedi
Yüreğinde olmalı bir kor dedi
Zor arkadaş şair olmak zor dedi

07. 10. 2005

SAYIN DOÇ. DR. FATMA AHSEN TURAN HOCA'MA

Görüşüp,bilişip,tanış olmaya
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim
İlimden,irfandan hisse almaya
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim

Gülmeyen yüzümü güldürsün diye
Gönlüme bir murat aldırısın diye
Bilmek isteyene bildirsin diye
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim

Saz ile söz ile edemem tarif
İlim yuvasıdır,gerçek bir arif
Mevlam'ın nuru var mizacı zarif
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim

Şu fani dünyada çarnaçar kaldım
Dost Kâmil'im şükür tanıdım bildim
Gerçekler bezminin yolunu buldum
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim

10/09/2009

AMCAM

Çifte annesi de gelmiş başına
Doktorlar fermanın yazmış döşüne
Kim verecek bu haberi eşine
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Dört tane yavruyun boynu büküldü
Hazan değmiş gibi dalı söküldü
Bilip tanıyandan yaşlar döküldü
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Hakan'ın, Harun'un, Neşe'n, Handan'ın
Hayat arkadaşın Fikriye'n canın
Otuzüç yaşında, zorun ne senin
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Bağırsak kanseri olmuş dediler
Baba ocağında meftan yudular
Emirdağ'ın mezarına koydular
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Bindokuzyüzaltmışyedi yılında
Aralık'ta kar var sila yolunda
Ahbapların ağlıyorlar salında
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Hastaneden skodaya yatırdık
Ankara'dan Emirdağ'a götürdük
Melek gibi bir İnsandın yitirdik
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Dost Kâmil'im acın bizleri yakar
Ümmü ablan, abilerin yas çeker
Gözlerinden yaş yerine kan döker
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Aralık/1967/Ankara

MUSTAFA OYTAN DEDE'YE

Selamünaleyküm Mustafa Oytan
Celal Kubat sizden getirdi selam
Gördüm ki olmuşsun can içinde can
Dost bağında deste gülsün Oytan'ım

Erenlerin lutfu ihsanı boldur
Kerem et bizlere yüzümüz güldür
Gönülden gönüle bir gizli yoldur
Maksuda ulaşan yolsun Oytan'ım

Dostlar meclisindenn saygılar size
İr selam salmışsın gönülden bize
Görürüz inşallah seneye yaz'a
Türlü meyve veren dalsın Oytan'ım

Gönüller sultanı, Ehlibeyt nuru
Gerçek sevenlerin gönülde varı
Olmuşsunuz dostum,dostun didarı
İlim denizinde sal'sın Oytan'ım

Yazarsan gönlümüz şen olur bizim
Himmat et bizlere ey iki gözüm
Daim Ehlibeyt'e bağlıdır özüm
Sazımda, sözümde dilsin Oytan'ım

Dostluk pazarında gül olda satıl
Durur mu bir cem de Hak ile batıl
Kâmil'im Oytan'ın Özüne katıl
Gönül lokmasında balsın Oytan'ım

18. 12. 1994

Eskişehir deki sayın Mustafa Oytan dedeye yazılmış bir şiirimdi.

HAKKIMDA YAPILAN YÜKSEK LİSANS TEZİ HEYETİNE

Sevgi,saygı,hürmet,selam vereyim
Güzel ceminize bende gireyim
İlme giden yola divan durayım
Ne şerefli iştir Sizin işiniz
Göklere erişsin hocam başınız

Bir harf öğretene bende köleyim
Öğreten olmasa nasıl bileyim
Lûtfedin Sizlerden İrfan alayım
Ne şerefli iştir Sizin işiniz
Göklere erişsin Hocam başınız

Pakize Hocamla Ahsen Hocamız
Ali Yakıcı bey dilde hecemiz
Hep Sizinle geçse gündüz gecemiz
Ne şerefli iştir Sizin işiniz
Göklere erişsin Hocam başınız

Âlim olanların sözü ne güzel
Arif kişilerin özü ne güzel
Merve Karatay'ın tezi ne güzel
Ne şerefli iştir Sizin işiniz
Göklere erişsin Hocam başınız

Dost Kâmil'im şükür Sizleri gördüm
Tanıyıp,bilince kemâle erdim
Bende bu uğurda ikrarım verdim
Ne şerefli iştir Sizin işiniz
Göklere erişsin Hocam başınız

28/10/2011

NEŞET ERTAŞ'A AĞIT

Ömrün geçti gahir, sitem selinde
Gâh sılada, gâhı gurbet elinde
Türkü oldun Türk Halkının dilinde
Getme Neşet ERTAŞ gurban oluyum
Yer ayır yanından ben de geliyim.

Edeb'i, Erkân'ı Senden almışız
İnsan'a tevazu kıldın, kılmışız
İlim'i, İrfan'ı Sen de bulmuşuz
Getme Neşet ERTAŞ gurban oluyum
Yer ayır yanından ben de geliyim.

Bozlak'ların Efendisi diyollar
Artık Sensiz yürünür mü bu yollar
Bedenini topraklara koyollar
Getme Neşet ERTAŞ gurban oluyum
Yer ayır yanından ben de geliyim.

Dost Kâmil'im Sana serim veriyim
Alen hele gül Cemalin görüyüm
Seksen milyon ağlayandan biriyim
Getme Neşet ERTAŞ gurban oluyum
Yer ayır yanından ben de geliyim.

25/09/2012

HÜSEYİN ÇIRAKMAN'A

Arzuladık Cemaliniz, Nurunuz
Bu gün Size mihman geldik ÇIRAKMAN
Araştırdık mekanınız, yeriniz
Bu gün Size mihman geldik ÇIRAKMAN

Eş'e, Dost'a veda edeyim deme
Sakın bırakıp ta gideyim deme
Gidenlerin izin güdeyim deme
Bu gün Size mihman geldik ÇIRAKMAN

Hisse aldık ÇIRAKMAN'ın sözünden
Zerre kaçmaz Arif'lerin gözünden
KEMAL ATATÜRK'ün aydın izinden
Bu gün Size mihman geldik ÇIRAKMAN

Dost Kâmil'im Ozanların şaşkıını
MUHAMMET MUSTAFA, ALİ düşkünü
Âşıklara açtık gönül köşkünü
Bu gün Size mihman geldik ÇIRAKMAN

01/10/2012

ABDURRAHMAN YILDIRIM AİLESİNİN AĞIDI

Bürüksel senjosa bir duman çöktü
Bilinmedi yangın nereden çıktı
Yabancılar,Türkler göz yaşı döktü
Yandık gurbet elde unutman bizi

Ben ne deyim kaderime yazıma
Evim mezar oldu beş gül guzuma
Duman doldu ciğerime gözüme
Yandık gurbet elde unutman bizi

Duman bizi boğdu uyanamadık
Ecelin önünde dayanamadık
Komşular kurtulmuş kurtulamadık
Yandık gurbet elde unutman bizi

Gece dörtbuçukta sardı ateşler
Yandık cayır,cayır yandık kardeşler
Neden başımıza geldi bu işler
Yandık gurbet elde unutman bizi

Suyu çok sıktılar binamız çöktü
Göçükten kol,bacak,parçalar çıktı
Görüp duyanların bağırını yaktı
Yandık gurbet elde unutman bizi

Dört katlı binanın en son katında
Sardı alev bir gecenin otunda
Ondört kişi öldük göçük altında
Yandık gurbet elde unutman bizi

Belçika kıralı BUDUEN geldi
Dayanmak mümkün mü ağıdı saldı
Kepçeler enkazdan bizleri buldu
Yandık gurbet elde unutman bizi

Hiç gülmedik şu gurbete geleli
Görülmemiş gurbet icat olalı
Yedi mezar birbirine ulalı
Yandık gurbet elde unutman bizi

Anamın Babamın dayanmaz özü
Ağlayı,ağlayı kör olur gözü
Dane,Abdurrahman,beştane guzu
Yandık gurbet elde unutman bizi

Kardeşlerim,bacılarım yas çeker
Emirdağ'ın ahalisi yaş döker
Mezarlarımızdan dumanlar çıkar
Yandık gurbet elde unutman bizi

Aldı uçak havalandı buradan
Feryatlar yükseldi göğe sıldan
Ağıtlar geliyor teyze,haladan
Yandık gurbet elde unutman bizi

Emirdağ'ı ilçem,Ekizce köyüm
Dağlar yüreğini hem neslim,soyum
Dursun namazıma Emmim le Dayım
Yandık gurbet elde unutman bizi

Birmilyon fırangım bankada kaldı
Göçükten altınım araplar çaldı
Bunca emeklerim tarımar oldu
Yandık gurbet elde unutman bizi

Amcam oğlu Kemal gelmiş ağlıyor
Yıldırımlar yürekleri dağlıyor
Hocalar da kefenimiz bağıyor
Yandık gurbet elde unutman bizi

Sene seksendördün nisan ayında
Daha dün konuştuk akşam çayında
Yangın çıksa biz kaçırız deyin de
Yandık gurbet elde unutman bizi

Kâmil Sayın benden söyler ağıdı
Eşim,dostum,yaranlarım çoğudu
Koydular döşüme öldü kağıdı
Yandık gubet elde unutman bizi

24/04/1982

ALİ MAHZUNİ

Mahzuni Şerf'in guzusu geldi
Sefa geldin Canım Ali Mahzuni
Lûtfedip bizlerin mihmanı oldu
Sefa geldin Canım Ali Mahzuni

Baban Mahzuni'den çok feyiz aldık
Bazı kederlendik bazıda güldük
Gelişinle inan çok mutlu olduk
Sefa geldin Canım Ali Mahzuni

Şadolsun Babanı andık bu gece
Yetmişli yıllara indik bu gece
Kayıbı bulmuşa döndük bu gece
Sefa geldin Canım Ali Mahzuni

Özcan'ı, Yusuf'u unuttum sanma
Dileğim budur ki ateşe yanma
Mahzuni Şerif'in izinden dönme
Sefa geldin Canım Ali Mahzuni

Dost Kâmil'im sevgim vardır Sizlere
Sizi görmek mutluluktur bizlere
Vurun hele Mahzuni'ce sazlara
Sefa geldin Canım Ali Mahzuni

03/09/2013

PATNOSLULAR

Tezeğin tonuna bin Lira alan
Hocanın evinden süpürge çalan
Hoca dinsiz diye fetvalar salan
Zalim Patnoslular, ne deyim size

Kesilsin suyunuz ürün bitmesin
Çocuğunuz yaşın tamam etmesin
Sizin ele gayrı kervan gitmesin
Zalim Patnoslular ne deyim size

Evinize murat kuşu gelmesin
Hiç bir zaman yüzleriniz gülmesin
Doktor derdinize çare bulmasın
Zalim Patnoslular ne deyim size

Köyünüzde güneş doğup batmasın
Başınızdan yağmur, boran gitmesin
Size Allah dahi yardım etmesin
Zalim Patnoslular ne deyim size

Emek verin geliriniz olmasın
Hocalarda namazınız kılmasın
Kara toprak cenazeniz almasın
Zalim Patnoslular ne deyim size

Kâmil derki duam kabul olacak
Üzülme Abeyim çilen dolacak
Patnoslular ettiğini bulacak
Zalim Patnoslular ne deyim size

12. 10. 1972

Ağabeyim Hasan Basri Sayın'ın Ağrı'nın Patnos kazasında öğretmenlik yaptığı döneme ait yaşadıklarına olan bir sitem olarak yazılmıştır. Patnoslu kardeşlerimin affına sığınıyorum.

MERHABA

Kahramanlık dolu herbir ferdinin
Subayına. Askerine merhaba
Büyük bir Milletin, Şanlı Ordunun
Bayrağına, Sancağına merhaba

Allah, Allah diye girer meydana
Herbirisi birbirinden merdane
Altın harfler yazar sığmaz tarihe
Zafer kokan ocağına merhaba

Destanlara konu alır merdini
Kendi benliğinde saklar derdini
Yad'ellere vermez asla Yurdunu
Sevgi dolu kucağına merhaba

Anadolum altmışyedi Vilayet
Dünya'ya bedeldir biçilmez kıymet
Ne kadar soylasam olmaz nihayet
Köşesine, bucağına merhaba

Zafer vardır kesintisiz katbekat
Milletimden ona sonsuz itaat
Alayımız, Gösteri ve Tatbikat
Okuluna, Alayına merhaba

Kâmil'im der şerefimle yaşarım
Türk'lüğümle şereflenir, coşarım
Hak yolunda hakikate koşarım
Kardeşliğin sıcağına merhaba

Kâmil Sayın 25. 02. 1977

Gösteri ve Tatbikat Alayı 2. Topçu Tabura 1. BataryaPolatlı - Ankara

Bu şirimi Genel Kurmay denetlemesinde ki başarımızdan dolayı Sakarya kışlasında, Okul Komutanımızın da katılarak teşekkür ettiği konuşmasının ardından okudum ve Genel Kurmaydan kazandığım 30 günlük mükafat iznime ek olarak Okul Komutanımdan da 7 günlük izin ile mükafatlandırıldım.

SEFA GELDİNİZ

Bu güzel gecede bizlere bu gün
Onur veren Canlar sefa geldiniz
Muhabbet katalım sözlere bu gün
Onur veren Canlar sefa geldiniz

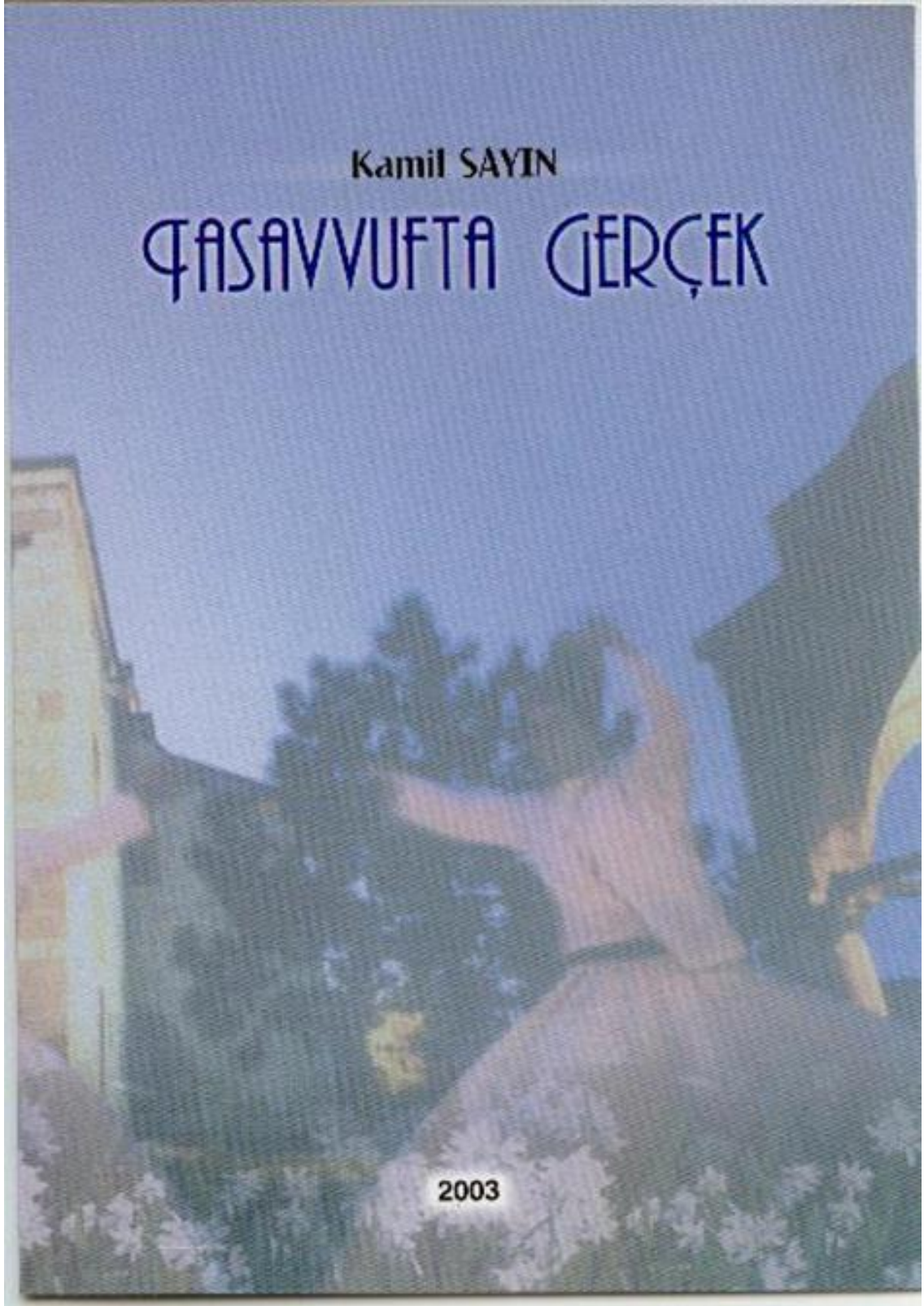
Birlik olup engelleri aşalım
Başarıdan, başarıya koşalım
Vurulsun sazlara yine coşalım
Onur veren Canlar sefa geldiniz

Dilerim gönlünüz sevgiyle dolsun
Murat alın yüzleriniz hep gülsün
Dost Kâmil Sayın'dan saygılar olsun
Onur veren Canlar sefa geldiniz

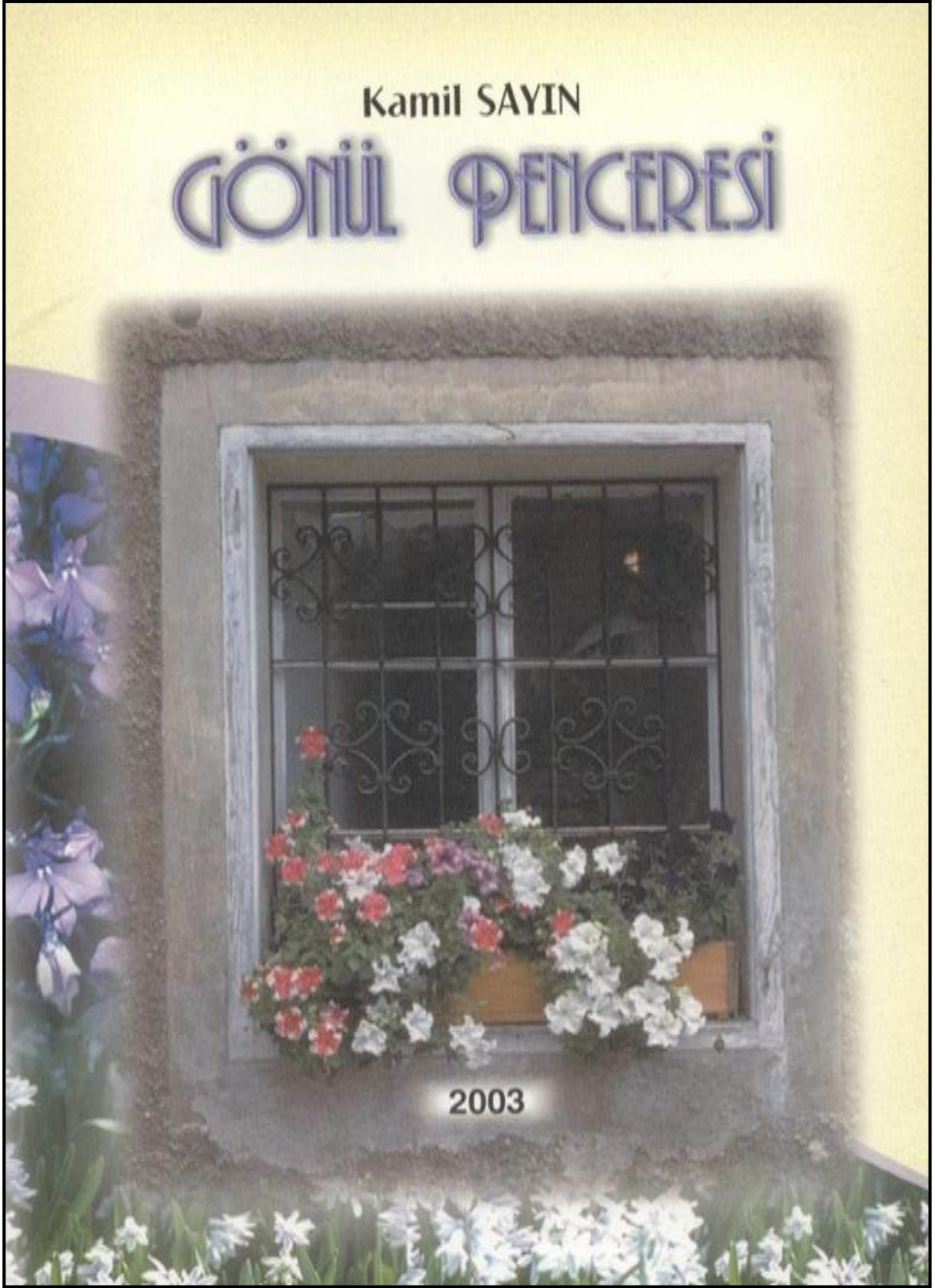
Yukarıda okuduğunuz şiir 27. 10. 2013 Tarihinde Belçika Gent şehrinde düzenlenen göçün 50. Yılı gecesinde konuşmama başlarken okuduğum şiirim idi.

V. BÖLÜM:
KAMİL SAYIN'IN YAYINLANAN KİTAPLARI

**KAMİL SAYIN'IN 2003 YILINDA YAYINLANAN 1. KİTABI
TASAVVUFTA GERÇEK**

**KAMİL SAYIN'IN 2003 YILINDA YAYINLANAN 2. KİTABI
GÖNÜL PENCERESİ**

SONUÇ

Belçika'da yaşayan halk şairlerinin ortak dili sıla hasreti, gurbet sancısıdır. Doğup büyüdüleri topraklardan ayrı olmanın verdiği sıkıntı, onların saz ve sözle olan dostluklarını pekiştirmiş, köklerine daha sıkı kenetlenmelerini sağlamıştır. Onların üstlendiği görev, bu geleneği devam ettirmelerinin yanı sıra yaşaması için verdikleri çaba takdire şayandır. Doğdukları topraklardan kilometrelerce uzakta kendi kültürlerine duydukları özlemle kültürel zenginliklerimizi hatırlamış ve çevrelerine hatırlatmışlardır. Orada yeni yetişen nesil için Türkçe konuşmak bile büyük bir lüksken, onlar sazlarının tellerine vurarak en güzel şiirlerini ve Pir Sultan Abdal, Âşık Veysel, Mahzuni Şerif ve daha pek çok büyük ustanın deyişlerini söylemişlerdir. Bu halk şairlerimiz sayesinde başlangıcı kopuz olan kültürel mirasımız saz, yeni yetişen parmaklarda can bulmuştur.

Çalışmamızda Belçika'da yaşayan Âşık Kamil Sayın hayatını ve sanatını inceledik. Kamil Sayın'ın hayatını dile getirirken öncelikle onun Türkiye'de olan yaşamını ve daha sonra yurt dışında oluşan yaşamını ifade ettik. Bunu ifade ederken yurt dışına göç olaylarına ve sebeplerine kısaca değindik. Sayın'ı âşıklığa iten sebeplere, onun şiirlerinde hâkim olan duyguları inceledik. Sayın'ın şiirlerinde birçok konu yer almasına rağmen ana konuların aşk, sevgi, bir güzele duyulan hisler; gurbette yer alması ve gurbete çıkışının ekonomik nedenler sonucu olması hasebiyle gurbet, hasret, ayrılık, dünyadan şikâyet; küçük yaşlardan itibaren Kadiri Tarikatı'nın etkisi altında büyümesi sonucu Tasavvufi konular etrafında şekillenmesi dikkat çekicidir. Şiirlerini edebi yönden incelerken hece ölçüsü kullandığını görmekteyiz. Yedi, sekiz, on bir ve on beşli hece ölçüsüyle şiir yazmış olan Sayın'ın sadece iki şiirinin on beşli hece ölçüsüyle yazılmış olduğunu görmekteyiz. Ayrıca Sayın'ın şiirleri anlatım şekilleri bakımından da incelemiş ve şiirlerde yer alan söz sanatlarına değinmiş bulunmaktayız.

Sayın'ın yazmış olduğu tüm şiirleri incelemiş olup birçoğuna konu başlıkları altında yer vermiş bulunmaktayız. Çalışmamız sırasında Kamil Sayın ile sürekli iletişim halinde bulunmamız çalışmamızın Sayın'ın gözetiminde olmasını sağlamıştır. Böyle bir çalışmayı ortaya koymamızda destek olmuş ayrıca çalışma dışında manevi bakımdan engin fikirlerinden yararlanmamızı sağlamıştır.

Bu çalışma âşıklık geleneği ve yaşayan bir âşık hakkında bilgi edinmek ve bu bilgiyi toplumla paylaşmak amacıyla oluşturulmuştur.

Bu çalışma sonucunda âşıklık geleneğinin günümüzde de yaşadığını, sadece doğduğu coğrafyada değil göçler dolayısıyla göçün yapıldığı bölgeye de taşındığı gözlemlenmektedir. Ayrıca burada yaşayan halk ozanları sayesinde gelenek yaşatılmakla kalmamış, gelecek nesillerde yaşaması için de tohumları atılmıştır.

Yapılan incelemeler sonucunda ortaya çıkan bir diğer sonuç vatandaşların ülkelerinden uzakta bu geleneğe yönelme ve bu geleneği yaşatmalarının en önemli sebebinin yurtlarına duydukları özlem olmasıdır. Çoğu defa bildiğimiz, kanıksadığımız pek çok yargı bu örnekle çürütülmüştür. Geleneğin içerisinde olmamaları ve bu kültürden maddî manada uzakta bulunmaları ters bir etki yaratmış ve köklerine maneviyatta daha çok yaklaştırmış, onları üretmeye sevk etmiştir. Âşıklık geleneği bugün Türk dünyası ve Anadolu coğrafyasında haricinde, pek çok Avrupa ülkesinde de yaşamaktadır.

Kamil Sayın, âşıklık geleneğini yaşatanlarla beraber aynı ortamda bulunmamasına, âşık fasıllarına ve edebi meclislere katılmamasına rağmen, geleneğin yaşamasında ve yaşatılmasında önemli katkılarda bulunmuştur. Gurbette yaşayan insanımızın hem özlemini duyurmuş hem de özlemini, hasretini dindiren şiirler söylemiştir. Kamil Sayın ve diğer gurbetçi halk şairlerimiz, onlar sadece geleneği yaşatma çabası içinde olmamışlar, her zaman olduğu gibi gurbetteki insanımızın tercümanı olmuşlar, söyledikleri şiirlerle de vatani, memleketi yüreklerde hafızalarda taze tutmuşlar, değerini her an vurgulamışlardır. Misyonları ve değerleri bizim için çok büyüktür.

KAYNAKÇA

- AKTAŞ, Hasan; **Klasik Türk Şiirinde Edebi Sanatlar**, İstanbul, Yort Savul Yayınları, 2007.
- ARTUN, Erman; **Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2001.
- BENDER, Cemşid; **12 İmam ve Alevilik**, İstanbul, Berfin Yayınları, 1994.
- BOZÇALI, Mahmut; **Alevi-Bektaşî Nefeslerinde Dinî Muhteva**, İstanbul, Horasan Yayınları, 2005.
- CANAN, İbrahim; **Hadis Ansiklopedisi Kütüb-i Sitte**, Ankara, Akçağ Yayınları, I.Cilt.
- CANAN, İbrahim; **Hadis Ansiklopedisi Kütüb-i Sitte**, Ankara, Akçağ Yayınları, XII. Cilt.
- COŞAN, Esat; **Makalat Hacı Bektaş Veli**, sad. Hüseyin Özbay, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, 1990.
- ÇOBANOĞLU, Özkul; **Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü**, Ankara, Akçağ, 1. Baskı, 2000.
- DEDEBABA, Bedri Noyan; **Bütün Yönleriyle Bektaşilik ve Alevilik I**, İstanbul, Arınç Yayınları, 1998.
- DEDEBABA, Bedri Noyan; **Bütün Yönleriyle Bektaşilik ve Alevilik II**, İstanbul, Arınç Yayınları, 1999.
- DEDEBABA, Bedri Noyan; **Bütün Yönleriyle Bektaşilik ve Alevilik III**, İstanbul, Arınç Yayınları, 2000.
- DEVELLİOĞLU, Ferit; **Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat**, Ankara, Aydın Kitabevi, 21. Baskı, 2004.
- DİLÇİN, Cem; **Örneklerle Türk Şiir Bilgisi**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, 2004.
- ELÇİN, Şükrü; **Halk Edebiyatına Girişi**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2001. EYÜBOĞLU, İsmet Zeki; **Alevî Bektaşî Edebiyatı**, İstanbul, Der Yayınevi, 1991.
- EYÜBOĞLU, İsmet Zeki, **Bütün Yönleriyle Bektaşilik**, İstanbul, Der Yayınevi, 2000.

- GÖLPINARLI, Abdülbaki; **On İki İmam**, İstanbul, Der Yayınları, 1989.
- GÜNAY, Umay; **Türkiye’de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi**, Ankara, Akçağ Yayınları, 1999.
- GÜZEL, Abdurrahman; **Hacı Bektaş Veli ve Makalat**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2002.
- KORKMAZ, Esat; “Hacı Bektaş Veli Öğretisi Dört Kapı Kırk Makam” **I. Türk Kültürü Hacı Bektaş Veli Sempozyumu Bildirileri**, s.207-238, Ankara,1999.
- KORKMAZ, Esat; **Ansiklopedik Alevilik- Bektaşilik Terimleri Sözlüğü**, İstanbul, Ant Yayınları, 1994.
- KORKMAZ, Esat; **Dört Kapı Kırk Makam**, İstanbul, Anahtar Kitaplar, 3. Basım, 2008.
- MLİKOFF, Irène, **Uyur idik Uyardılar**, çev. Turan Alptekin, İstanbul, Cem Yayınevi, 1. Basım, 1993.
- ÖZTÜRK, Yaşar Nuri; **Hallacı Mansur ve Eseri**, İstanbul, Yeni Boyut Yayınları, 1996.
- PALA, İskender; **Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü**, Ankara, L&M Yayıncılık, 2003.
- SARI, Mehmet; **Hak Âşığı ve Halk Ozanı Âşık Yoksul Derviş**, Afyonkarahisar, Afyonkarahisar Valiliği Yayını, 2010.
- SAYIN, Kamil; **Gönül Penceresi**, Ankara, İkinci Baskı(Genişletilmiş), 2006.
- SAYIN, Kamil (âşık) ile görüşme, Grşen: Merve Karatay, Ankara, 2009-2010-2011.
- SOFUOğLU, Cemal, İLHAN, Avni; **Alevilik Bektaşilik Tartışmaları**, Ankara, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1997.
- TATÇI, Mustafa; **Yunus Emre Divanı İnceleme**, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları,1990.
- TÜRKASLAN, Muhittin; **İlk Türk Tarikatı Bektaşilik ve Hünkâr Hacı Bektaş Veli**, İstanbul, Yaylacık Matbaası, 1. Basım, 2000.
- TÜRK DİL KURUMU, **Türkçe Sözlük**, Türk Dil Kurumu Yayınları, 10. Baskıdan Yapılan Tıpkı Basım, Ankara, 2009.

TÜRK DİL KURUMU, **Yazım Kılavuzu**, Türk Dil Kurumu Yayınları, 25. Baskı, Ankara, 2008.

TURAN, Ahsen, Filiz KILIÇ; "Türk Edebiyatında Duvazdehler" **I. TürkKültürü Hacı Bektaş Veli Sempozyumu Bildirileri**, s.357-368, Ankara, 1999.

TURAN, Ahsen, BOLÇAY, Ezgi; **Sazın ve Sözü'n Sultanları Yaşayan Halk Şairleri-I**, Ankara, Gazi Yayınevi, 2008.

Turan, Fatma Ahsen, UYSAL, Başak; **Sazın ve Sözü'n Sultanları, Yaşayan Halk Şairleri-III**, Ankara, Gazi Yayınevi, 2009.

TURAN, Fatma Ahsen, BOLÇAY, Ezgi; **Sazın ve Sözü'n Sultanları Belçika'da Yaşayan Halk Şairleri**, Ankara, Gazi Yayınevi, 2010.

TURAN, Fatma Ahsen, AYDIN, Oğuzhan; **Günümüz Halk Şairlerinin Dilinden Ankara'nın Manevi Mimarı Hacı Bayram Veli**, Ankara, Ankara Büyük Şehir Belediyesi Yayınları, 2011.

ULUDAĞ, Süleyman, **Tasavvuf Terimleri Sözlüğü**, İstanbul, Kabalıcı Yayınevi, 2001.

YAKICI, Ali, YÜCEL, Mustafa, DOĞAN, Mehmet, YELOK, V. Savaş; **Üniversiteler İçin Türkçe-1 Yazılı Anlatım**, Bilgi Yayınları, 1. Baskı, Ankara, 2004.

ZELYUT, Rıza; **Türk Aleviliği**, Ankara, Kripto Kitaplar Yayınları, 2009.

TEZLER

AÇIKGÖZ, Serkan; **KıbrısBarış Harekâtı (20 Temmuz 1974)**, TÜ Yüksek Lisans Tezi, Edirne, 2006.

ÇELEPİ, Mehmet Surur; **Âşık Ömer Divânı'nın Tahlîli**, SDÜ Yüksek Lisans Tezi, Isparta, 2005.

ÇİFTÇİ, Şaban; **Günümüz Alevi-Bektaşî Kültüründe Hadis**, SDÜ Doktora Tezi, Isparta, 2005.

GÖKÇE, Yasemin; **Âşık Battal Dalkılıç'ın Hayatı Sanatı ve Edebi Kişiliği**, GÜ Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2009.

KADEROĞLU, Metin; **Âşık Edna Murat'ın Hayatı - Edebî Şahsiyeti -Eserleri**, GÜ Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2007.

KÖKTEPE, Murat; **Emirdağ İlçesinden Belçika'ya olan Göçler**, AKÜ Yüksek Lisans Tezi, Afyon, 2008.

ÖZBEY, Ömer; **Âşık Aşur Uygur'un Hayatı- Sanatı ve Eserleri**, GÜ Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2008.

ÖZEN AYTEMUR, Janset; **1930-1945 Yılları Arasında Türk Yönetim Düşüncesi: Sümerbank Örneği Üzerinden Tarihsel Bir Çözümleme**, AÜ Doktora Tezi, Antalya, 2007.

ÜNVERDİ, Şehmus; **Hadis İlmi Açısından Acluni'nin Keşfü'l Hafâ Adlı Eseri Üzerine Bir İnceleme**, ÇÜ Yüksek Lisans Tezi, Adana, 2009.

YILDIRIM, Halil Eren; **Âşık Yoksul Derviş'in Şiirlerinde Dini-Tasavvufî Unsurlar**, SDÜ Yüksek Lisans Tezi, Isparta, 2007.

DERGİLER

ÇAĞLAYAN, Alper, "Alevilikte Semah Olgusu", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 14, 2000, 31-34.

DURAN, Hamiye, "Yunus'ta Sülûk Sistemi", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 4, 1997, 12-16.

ELÇİ, Armağan, "Semah Geleneğinin Uygulanması", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 12, 1999, 171-184.

GÖRKAŞ, İrfan, "Bir Düzeltme ve Ehl-i Beyt Sevdalısı Hak Halilî", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 26, 2003, 279-282.

GÜZEL, Abdurrahman, "Hacı Bektaş Veli'nin Hayatı ve Eserleri", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 1, 1994, 15-21.

KOÇAK, Yunus, "Kırklar Meclisi", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 27, 2003, 205-226.

ÖZCAN, Hüseyin, "Bektâşîlikte Dâr Kavramı ve Hallâc-ı Mansûr Etkisi", **Folklor/ Edebiyat Dergisi**, Sayı 30, 2002/2, 157-165.

ÖZCAN, Hüseyin, "Bektaşiliğin Sosya- Kültürel Çevresi", **Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi**, Sayı 22, 2002, 141-148.

E- KİTAP

APAK, İlhan, **Dini Sözlük**, İhlas Holding A.Ş.

ridvanyavuzsozluk.com/dnsozluk.pdf (12.03.2011)

AYDIN, Mehmet, **Ansiklopedik Dinler Sözlüğü**, Din Bilimleri Yayınları, 2005.

<http://darulkitap.com/indir/ansiklopedik-dinler-sozluqu-mehmet-aydin-dini-bilimler.html>
14.04.2011

CÂMÎ, Mevlânâ Abdürrahmân, **Sevâhid-ün Nübüvve** (Tercümesi: Peygamberlik Müjdeleri) (çeviren: Mahmûd bin Osmân Lâmiî Çelebî)

<http://www.hakikatkitabevi.com.tr/turkce/turkce.htm>23.11.2010

CEBECİOĞLU, Ethem, **Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü**, Ağaç Kitabevi Yayınları, 2009.

<http://www.zevkli.org/prof-dr-ethem-cebecioglu-tasavvuf-terimleri-ve-deyimleri-sozluqu-t977202.htm> 24.01.2011

Gölpınarlı, Abdülbaki, **Tasavvuftan Dilimize Geçen Deyimler ve Atasözleri**, İnkılâp yayınları, 2005.

<http://www.darulkitap.com/indir/tasavvuftan-deyimler-ve-atasozleri-a.golpinarli-inkilap.html> 23.04.2008

WEB KAYNAKLARI

<http://www.tasavvuf.info/ehlibeyt.htm>

<http://tdkterim.gov.tr/bts/>

www.emirdag.gen.tr

www.topakev03.com

www.baskentbruksel.be

<http://www.aleviforum.com/>

www.karacaahmet.com

www.aleviweb.com/forum/

www.sorularlarisale.com

www.tasavvufalemi.com

www.osmanlicasozluk.net

www.tevbe.org/forum

www.sorularlailamiyet.com

www.ihvanforum.org

<http://www.incefikir.com>

<http://www.itusozluk.com>

CUMHURBAŞKANIMIZIN KABULÜ

Cumhurbaşkanımız, Sayın Cevdet SUNAY,
Kâmil SAYIN'a ödülünü verirken.

SAYIN CUMHURBAŞKANIMIZIN KABULÜ

**Yerli Malı haftasının şiir yarışmasını
Sanat Enstitü öğrencisi kazandı.**

Kâmil SAYIN

1972 yılı Yerli Malları Haftası nedeniyle Sümerbank'ın açtığı şiir yarışması Türkiye Birinciliğini Ankara I. Sanat Enstitüsü 3. sınıf öğrencisi Kâmil Sayın kazanmıştır. Kâmil Sayın Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilerek kutlanmıştır.

*Cumhurbaşkanımız Sayın Cevdet SUNAY, ödülleri verdiği
lise öğrencileri arasında.*

SAYIN CUMHUR BAŞKANIMIZ DERECEYE GİREN ÖĞRENCİLERLE

BELÇİKA DEVLET BAKANİ ROBERT DELATHOUWER'İN KUTLAMASI

Türkiye ve Avrupa şiir birincilikleri olan Şair Kamil SAYIN'a büyük ilgi gösteren Brüksel Hükümeti Devlet Bakanı Robert DELATHOUWER, Şairin "Gönül Penceresi" adlı kitabını Belçikadaki tüm kütüphanelere koymak için harekete geçti.

Brükselde 60 değişik dilin yaşadığına dikkat çeken Bakan "Yabancı bir tecrübe, anlamadık sözlere bakmak , oradan buradan gözlemelemek çok anlamlı.

Bu şiirler Türkiye'den gelen, ama bizimle olan bir Şair'in gönlünde değerlendirilmiş sözleri fazla anlamıyorum ama biliyorum ki, doğru duygularla izah edilmiş.Çünkü burada yaşayan binlerce insanın duygularını tercüme ediyor. Şair Kamil SAYIN'ın şiirleri birbirimize uzak olan Ülkelerimizi ve gönüllerimizi birleştirmede,yakınlaştırmada öncü rolü oynamaktadır.

Bizleri böylesine farklı duygularla yakınlaştıran SAYIN'a teşekkür ediyorum" dedi. Bakan DELATHOUWER, Şair Kamil SAYIN'ın kitaplarının Belçika Kütüphaneleri için satın alınacağını ve Fransızcaya çevrilmesine katkı yapacakları sözünü verdi.

Türkiye
Türklerindir

Hürriyet

9 Mayıs 2003 Cuma

Kurucusu: Sedat Simavi 1896-1953

Bütün
Yerli m
Cumhurbaşkanımız, Sayın Cevdet SUNAY,
Kâmil SAYIN'a ödülünü verirken.

Sayın'ın 2. kitabı

Birçok şiir yarışmasında birincilikleri olan şair Kamil Sayın'ın "Tasavvufta Gerçek"ten sonra ikinci kitabı "Gönül Penceresi" de piyasaya çıktı. Belçika'da yaşayan Afyon- Emirdağlı Kamil Sayın (48) şiire küçük yaşlardan itibaren merak sardığını ve Aşık Veysel'in ve Aşık Mahzuni Şerif'in bazı ev sohbetlerinde bulunduğunu söyleyerek; "Şiir bende bir tutku. Kendi imkanlarım ile "Gönül Penceresi" adını verdiğim ikinci kitabımı çıkardım" dedi. Kamil Sayın, eskiCumhurbaşkanların'dan Cevdet Sunay'ın elinden ödül aldığı günü unutamadığını belirtiyor.

• BRÜKSEL

Şair Sayın'ın kitabına büyük övgü

TÜRKİYE ve Avrupa şiir birincilikleri olan şair Kamil Sayın'a (soldaki) büyük ilgi gösteren Brüksel Hükümeti Devlet Bakanı Robert Delathouwer (sağda), şairin "Gönül Penceresi" adlı kitabını kütüphanelere koymak için harekete geçti.

Brüksel'de 60 değişik dilin yaşadığına dikkat çeken Bakan Robert Delathouwer, "Yabancı bir tecrübe, anlamadık sözlere bakmak, oradan ve buradan gözlemlemek çok anlamlı. Bu şiirler Türkiye'den gelen ama bizimle olan bir şairin gönül penceresinde değerlendirilmiş" dedi. Delathouwer kitabın Belçika kütüphaneleri için satın alınacağını ve şairin şiirlerinin Fransızca'ya çevrilmesine katkıda bulunma sözü verdi. ■ Yusuf ÇINAL

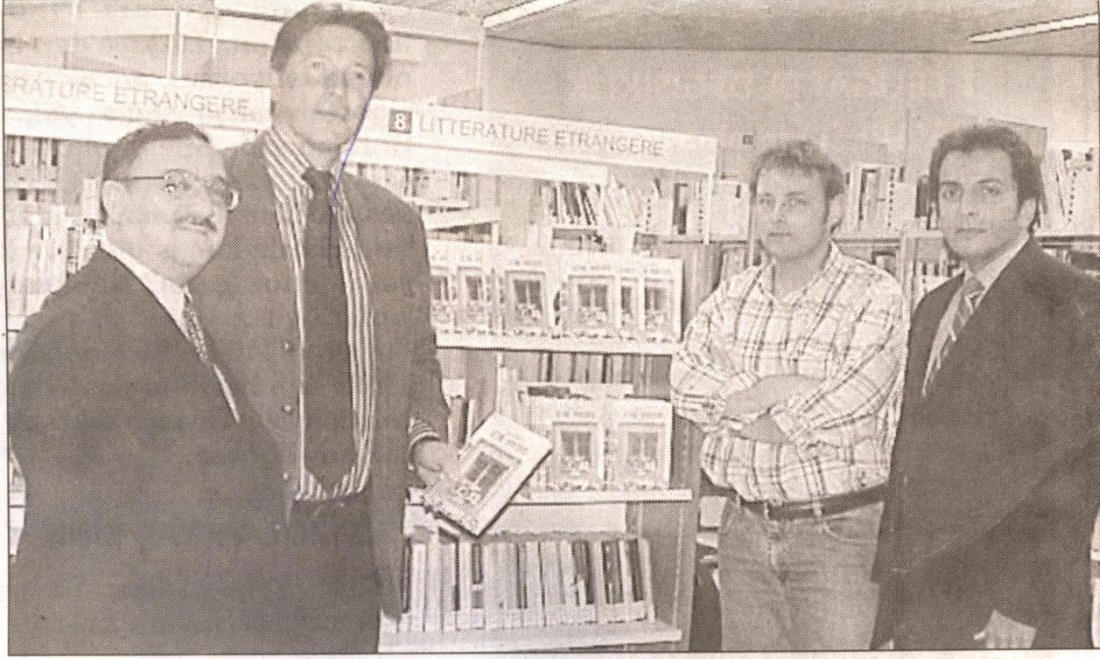

Türkiye
Türklerindir

Hürriyet

15 Ekim 2003 Çarşamba

Kurucusu: Sedat Simavi 1896-1953

Sayın'ın kitabı kütüphanede

E MİRDAĞLI ozan Kamil Sayın'ın (sol başta) ikinci şiir kitabı olan "Gönül Penceresinden" Brüksel'in Schaerbeek belediyesi kültür işlerinden sorumlu başkan yardımcısı Georges Verzin tarafından kütüphanelere kondu. Scharbeek'teki dört kütüphaneye birden ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabının konduğunu söyleyen kültürden sorumlu belediye başkan yardımcısı Georges Verzin (soldan 2.), "Türkler'in yoğun olarak yaşadığı Schaerbeek belediyesi kütüphanelerine artık Türkçe kitapları

da koyma zorunluluğumuz var. 12 bini aşkın Türk kökenliye belediyemizden hizmet vermeyi amaçlıyoruz. Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse'in (sağ başta) girişimleri ilk defa Türk ozan Kamil Sayın'ın şiir kitabını satın alarak kütüphanelere dağıttık. Kütüphanelerden sorumlu Stephane Dessicy (sağdan 2.) ile birlikte yeni projeler de hazırlıyoruz. Kütüphanelere yeni Türkçe kitaplar alacağımız gibi kütüphanecilik diplomasına sahip Türk kökenlilere de iş vermeyi planlıyoruz" dedi.

■ Yusuf ÇINAL / BRÜKSEL

“Gönül Penceresinden” şiir kitabı

EMİRDAĞLI ozan Kamil Sayın'ın (sol başta) 2.şiir kitabı olan “Gönül Penceresinden” adlı kitabı Brüksel'in Schaerbeek Belediyesi Kültür İşlerinden sorumlu Başkan Yardımcısı Georges Verzin tarafından kütüphanelere kondu.

Scharbeek' teki 4 kütüphaneye ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabının konduğunu söyleyen Kültürden sorumlu Belediye Başkan Yardımcısı Georges Verzin (soldan 2.); “Türklerin yoğun olarak

yaşadığı Schaerbeek Belediyesi kütüphanelerine artık Türkçe kitapları da koyma zorunluluğumuz var. 12 binin aşkın Türk kökenlinin yaşadığı belediyemizde onlara da bir şekilde hizmet vermeyi düşünüyoruz. Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse'in (sağ başta) girişimleri ilk defa Türk ozan Kamil Sayın'ın (sağ başta) şiir kitabını satın alarak kütüphanelere dağıttık. Kütüphanelerden sorumlu Stephane Dessicy (sağdan 2.) ile birlikte yeni projelerde hazırlıyoruz. Kütüphanelere yeni Türkçe kitaplar alacağımız gibi kütüphanecilik diplomasına sahip Türk kökenlilere de iş vermeyi düşünüyoruz.” diyerek, ozan Kamil Sayın'ı şiir kitabından ötürü tebrik etti.

Brüksel'in 15 bin üyeli en büyük 4 kütüphanesine sahip Schaerbeek kütüphanelerine kitabı konan ozan Kamil Sayın kendisine gösterilen ilgiye teşekkür ederek, AB'ye kültürel kimlikle girmenin önemini dile getirdi.

Bel-Turk.Com (15.10.2003)

Konuk Kalem

MUHAMMED KUBAT

GÖNÜL PENCERESİ VE KAMİL SAYIN

"GÖNÜL PENCERESİ" Kamil Sayın'ın 2003 yılında yayımlanan ikinci şiir kitabının adı oluyor. Sözü edilen kitabın şiirlerine geçmeden önce şairin kimliği ile ilgili kısa bir bilgi vermek istiyorum.

Kamil SAYIN, 1955 yılında Afyon'un Emirdağ kazasında doğmuştur. 1973 yılında Ankara I. Sanat Enstitüsü'nü bitirmiştir. Halen Belçika'nın Brüksel şehrinde ikamet etmektedir.

Bu kısa bilgiden sonra şairin şiir dünyası ile ilgili bir şeyleri siz okuyucularımızla paylaşmak istiyorum. Şöyle ki:

Şair, sözü edilen şiir kitabının "önsöz"ünde .... Anadolu insanının, Anadolu dağarcığımızdan gönüllere yönelen bu seslenişleri kalıcı hale getirip amacında hasıl olmasına gayret ettim.

Hayatımın önemli bir sürecinde gönül dağarcığımdan kaynaklanan dizelerimi belirli bir topluma, bir kültüre değil, tüm insanlık âlemine hitaben hazırladım" demiş.

Gurbet ellerde duygularını şiirleştiren sevgili SAYIN, açık ve net olarak diyor ki, Anadolu çok zengin bir kültüre sahiptir. Ben bu zenginliği şiirleştirip tüm insanlarla paylaşmak istedim...

Ne güzel bir içtenlik değil mi? Keşke hepimiz duygularımızı böyle şiirleştirebilsek ve tüm insanlığı kucaklayabilsek.

Her zaman, her vesileyle dile getirmeye çalışıyorum. Anadolu insanı çok yeteneklidir. Tanrı bu yeteneği Anadolu insanına çok bahsetse gerek. Ama bu insanlar çoğu kez bu yeteneklerini sergileme olanağını bulamamaktadırlar. Gönül istiyor ki, bu yetenekler heder olmasın, zaman içinde kaybolup gitmesinler. Ama ne yazık ki böyle oluyor...

Sözü edilen eseri, Kamil SAYIN Brüksel'de yayımlamış. Brüksel Devlet Bakanı Robert Delathouwer SAYIN'ın kitabı için: "Burada yaşayan binlerce insanın duygularını tercüme ediyor. Brüksel'de altmıştan fazla dil var. Her biri bence şiirdir. O nedenle şair Kamil SAYIN'ın şiirleri de birbirimize uzak olan ülkelerimizi ve gönüllerimizi birleştirmede, yakınlaşmada öncül rolü oynamaktadır.

Bizleri böylesine farklı duygularla yakın-

laştıran SAYIN'a teşekkür ediyorum" demiş. Ve kitabının Belçika'da bulunan kütüphanelere satın alınacağı sözünü vermiştir.

Bu cümleden olarak Belçika'da bulunan Schaerbeek, Evere ve Saint Josse Teen Noode Belediyeleri kitap alımını gerçekleştirmiştir. Türkiye'miz için, yurdumuz için bu denli bir olgu sevindirici olsa gerek.

İşte, Kamil SAYIN, bu denli bir başarıyı gösteren şairlerimizden birisidir. Aşık Veysel' in sohbetlerinden esinlenerek 11 yaşında şiir yazmaya başlayan şairin, 1973 yılında Sümerbank' in "Yerli Malı Haftası" nedeniyle açmış olduğu yarışmada Türkiye birinciliği vardır ve ödülü, zamanın Cumhurbaşkanı Cevdet SUNAY tarafından verilmiştir. Ayrıca, Günaydın Gazetesi'nin 1988 yılında açtığı yarışmada da "Türkiye'm" isimli şiiriyle birinci olmuştur.

Şairin şiirleri genelde tasavvufa yöneliktir. Bunun yanında gurbet, aşk, yurt sevgisi temalarını da işlemiştir. Dili sade ve yalındır, İnsanlığa hizmeti bir görev bilir. Haksızlık olmasın ister.

Şairin kalemine, gönlüne, duygularına sağlık..diyor, daha nicelerini bekliyor, şiir adına gözlerinden öpüyorum.

Şairin bu güzel duygularından birisi olan "Neme Gerek" şiiriyle sizleri baş başa bırakıyorum.

NEME GEREK

*Engül olup suyu içilmiyorsa
Kokusu aleme saçılmiyorsa
Dostun bahçesinde açılmiyorsa
İstemem goncağı gül neme gerek*

*İnsanlık bezminden sapada ise
Herdem kusur isyan hatada ise
Hak ve adaletten ötede ise
Hale benzemeyen hal neme gerek*

*Doğruluk doğruya vermek serini
Samyeli eritmez gönül karını
Garibe sor yalnızlığın zorunu
Halka uzanmayan el neme gerek*

*Tutmuş ol ki bir Mürşid'in elini
Yargıla nefsinin gözet halini
Er kişi götürür kendi salını
Menzile varmayan yol neme gerek*

*Kul Kamil'in Halka hizmet niyazı
Bu değil mi idi Hüda'nın sözü
Doğruya çağırdı Yaradan bizi
Hakk'ı zikretmeyen dil neme gerek .*

BELÇİKA DA YAYIMLANAN ANADOLU DERGİSİNDEN

Anadolu

Avrupalı Türklerin Dergisi

Aralık 2003 Sayı 14

Belçika'da Türk şairlerden kitaplar

Belçika'da yaşayan Türk şairin şiir kitapları ilgi çeken eserler arasında yer buluyor.

"Gönül Penceresi" adlı kitabın yazarı Kamil Sayın, 1955 yılında, Afyon'un Emirdağ kasabasında doğdu. Ankara Sanat Enstitüsü'nü bitirdikten sonra 1978'de Belçika'ya gelen şair, şiir hayatına, Aşık Veysel'in aile dostluğundan da etkilenerek, 11 yaşında başladığını belirtiyor. Çeşitli yarışmalarda ödüller almış olan Sayın, şiirlerinin büyük bir bölümünde tasavvufa ağırlık veriyor.

Şair, şiirlerinde insanlığı sevmenin ve insanlığa hizmet etmenin yüceliğini dile getiriyor.

Dolunay KIŞLALI -ULUÇ

Şair Sayın'dan ikinci şiir kitabı

BRÜKSEL- Belçika'daki Türk şairle-
rinden Kamil Sayın ikinci şiir kitabını
tamamlamak üzere. Scharbeek'teki 4 kütüp-
haneye ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabı
olan kendi şiir kitabının konmasından dola-
yı çok mutlu olduğunu söyleyen şair Kamil
Sayın "Gönül Penceresi" adlı ilk şiir kitabı-
nın ardında ikinci şiir kitabının son hazırlık
aşamasında olduğunu belirtti. Şair Kamil
Sayın, gazetemizin haber merkezine yaptığı
açıklamada, şiir hayatına Anadolu Aşıklı-
rından aile dostu Aşık Veysel'in ev sohbet-

lerinden aldığı ilham ve hazla başladığını
dile getirdi. Şair Kamil Sayın, 1973 öğre-
nim yılında Sümerbank'ın "Yerli Malı Haf-
tası" nedeniyle açmış olduğu yarışmada, şiir
dalında Türkiye birinciliğini kazandı.

■ Avrupa birincisi

1988 Yılında Günaydın gazetesinin açmış
olduğu bir yarışmada da "Türkiyem" adlı şi-
iri ile Avrupa Birinciliğine kazanan Sayın,
"Şiirlerimin önemli bir bölümü plak ve ka-
setlerde bazı yerel ve mahalli

sanatçılar tarafından okundu-
ğunu ve yorumlanması beni
ziyadesiyle sevindirdi" dedi.
Şiirlerinde büyük bölümün-
de tasavvufa ağırlık veren
şairimiz, yaşamında olduğu
gibi şiirlerinde de insanlığı
sevmenin ve insanlığa hiz-
met etmenin, yüceliğini dile
getirmenin hazzını yaşamaya
çalışıyor. Sayın Darul Aceze-
ye 350 tane şiir kitabına hibe
ettiği gibi, çocuk esirgeme
kurumu 16 yaş üzeriye genç-
lere belirli sayıda şiir kitabı-
na gönderdiğini söyledi.

> Halil Uygun

Belçika'da yaşayan şair Kamil Sayın, Brüksel
Haber Merkezimizi ziyaret ederek arkadaşımız
Halil Uygun'a şiir kitapları hakkında bilgi verdi.

TÜRKİYE GAZETESİ AVRUPA BASKISINDAN

Sair Sayın'dan ikinci şiir kitabı

BRÜKSEL- Belçika'daki Türk şairlerinden Kamil Sayın ikinci şiir kitabını tamamlamak üzere. Schaerbeek'teki 4 kütüphaneye ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabının konduğunu ve şiir kitabının konmasından dolayı çok mutlu olduğunu söyleyen şair Kamil Sayın "Gönül Penceresi" adlı ilk şiir kitabının ardında ikinci şiir kitabının son hazırlık aşamasında olduğunu belirtti.1955 Yılında Afyon'un Emirdağ kazasında doğdu. Şair Kamil Sayın 1959 yılından 1978 yılına kadar Ankara'da ikamet etti. 1972-1973 öğretim döneminde Ankara 1.Sanat Enstitüsünü bitirdi. Evli ve üç çocuk sahibi olan şair Kamil Sayın, 1978 yılından bu yana halen bulunduğu Belçika'da ikamet etmektedir. Şair Kamil Sayın, gazetemizin haber merkezine yaptığı açıklamada, şiir hayatına Anadolu Aşıklarından aile dostu rahmetli Aşık Veysel ve Aşık Mahzuni'nin ev sohbetlerinden aldığı ilham ve hazla başladığını dile getirmekte. Şair Kâmil Sayın, 1972/73 öğrenim yılında Sümerbank'ın "Yerli Malı Haftası" nedeniyle açmış olduğu yarışmada,şiir dalında Türkiye birinciliğini kazanmış.1988 Yılında Günaydın gazetesinin açmış olduğu bir yarışmada da "Türkiyem" adlı şiiri ile Avrupa Birinciliğini kazanmış. Aşık Veysel'i ölümünden kısa bir süre önce hastanede ziyaret ederek okuduğu şiiri ile Aşık Veysel'e olan bağlılığı şu cümlelerle dile getirdi:

Veysel Baba

Tasavvufun esrarından söylesem
Senin her sözüne bir canım versem
Bazen bahşeylesen yüzünü görsem
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Vururdun sazına düzen verirdin
Her dem cana gelip yeksan dururdun
Kul gönlünde hakikati görürdün
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Hazan yeli sizin köyemi geldi
Esip solduracak senimi buldu
Deli gönül yine ahu zar doldu
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Dost Kâmil'im sağlığına duacı
Gül solarsa gitmez bülbülden acı
Erenler Sultanı çalşın ilacı
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Kamil Sayın'dan ikinci şiir kitabı

BRÜKSEL - Belçika'daki şairlerimizden biri olan Kamil Sayın ikinci şiir kitabını tamamlamak üzere. Scharbeek'teki 4 kütüphaneye ilk defa bir Türk edebiyatçı olarak kendi şiir kitabının konulmasından dolayı çok mutlu olduğunu söyleyen şair Kamil Sayın "Gönül Penceresi" adlı ilk çalışmasının ardında ikinci şiir kitabının son hazırlık aşamasında olduğunu belirtti. Sayın 1955 yılında Afyon'un Emirdağ ilçesinde doğdu. 1959 yılından 1978 yılına

kadar Ankara'da ikamet eder Sayın, 1972-1973 öğretim döneminde Ankara I.Sanat

Enstitüsünü bitirdi. Evli ve üç çocuk sahibi olan Sayın, 1978 yılında Belçika'ya göç etti.

Şiir hayatına Anadolu aşıklarından aile dostu rahmetli Aşık Veysel'in ev sohbetlerinden aldığı ilham ve hazla başladığını dile getiren Sayın,

"Zaman zaman evlerinde konuk olduğu rahmetli Aşık Veysel'in etkisiyle 11 yaşında şiir yazmaya başladığını, 73 yılında Sümerbank'ın "Yerli Malı Haftası" nedeniyle açmış olduğu şiir yarışmada,

şiir dalında Türkiye birinciliğini kazandığını belirtti. 1988 yılında Günaydın gazetesinin açmış olduğu bir yarışmada da "Türkiyem" adlı şiirle Avrupa birincisi olan Sayın, şiirlerinin önemli bir bölümünün plak ve kasetlerde bazı sanatçılar tarafından okunduğunu söyledi. Şiirlerinde büyük bölümünde tasavvuta ağırlık veren Sayın, yaşamında olduğu gibi şiirlerinde de insanlığı sevmenin ve insanlığa hizmet etmenin, yüceliğini dile getirdi.

BELÇİKA'DA YILIN SANATÇILARI

ANADOLU KREDİ

"Güveninizin eseri"
Belçika'nın her yandan temsilcileri aranmaktadır. İlgilenenlerin özgeçmişlerini faks numaralarımıza göndermeleri veya telefonla bilgi almaları rica olunur.
(Bakınız sayfa 8)

BELTÜRK

Belçikalı Bakan Jos Chabert'e Türk kilimi hediye edildi

Belçika'nın başkenti Brüksel'in "Türk Mahallesi" olarak adlandırılan Saint-Josse ve Schaerbeek semtlerini birbirine bağlayan "Chausse d'Haecht" adlı caddenin yenilenme çalışmaları başladı.

BELÇİKALİ TÜRKLERİN GAZETESİ Ücretsizdir. ŞUBAT 2004 SAYI 1 www.bel-turk.com

(Kul Kâmil, Dost Kâmil) Kamil SAYIN Halk Ozanı

<http://www.bel-turk.com/Br-Kamil-S-2.jpg>

Kamil Sayın bir gönül adamı. Yazdığı şiirlerde hemen bu farkı hissedersiniz. Belçika'da böyle bir Ozanda mı vardı? dedirtecek türden şiirlere imza atan Kamil Sayın'ın da ilginç bir öyküsü var.

Afyon İli Emirdağ İlçesi halkından Kamil Sayın, gerçekten bir söz ustası. Türkçe'yi bu kadar düzgün kullanan ve Yunus'ların, Pir Sultan Abdal'ın hatta Köroğlu'nun, Kozanoğlu'nun, Dadaloğlu'nun izinde giden bu Ozan'ın şiirlerini okuyup anlamak gerek. Şiirleri bazen Türkülere, bazen de şarkılara olduğu kadar bazı bestekarlara ilham kaynağı olan Kamil Sayın'ın eserlerinin birçoğu tasavvuf konuları içerir.

"Dünya fani hayat yalan
Malın mülkün olur talan
İnsanlıktır baki kalan
Giden azık alır sanma"

diye seslenen Ozan'ın son şiirlerini "Gönül Penceresi" adlı şiir kitabında topladığını ve bu kitaplardan önemli bir miktarını da Brüksel'de kütüphanelere dağıttığını belirtelim.

Yılın sanatçıları arasına girmeyi çoktan hak eden Kamil Sayın'ı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Yusuf ÇINAL Brüksel

<http://www.bel-turk.com/sanat.htm>

ÖZ VATAN DERGİSİNDE BİR KÖŞE YAZIM

Gönül Penceresinden

MERHABA

Sevgili üstad, yüce insan
YUNUS EMRE' mizin

" Gelin tanış olalım,

İşi kolay kılalım,

Sevelim sevillelim,

Dünya kimseye kalmaz

Sözlerini hatırladıktan sonra; İsterseniz gelin tanış olalım. 1955 ocağında Afyon'un Emirdağ ilçesinde doğmuşum. Henüz üç yaşım-da iken babamın işi gereği Ankara'ya yerleşmişiz. Çocukluğum ilk, orta derken 1972-1973 öğrenim yılında Ankara 1.sanat Enstitüsü'nü bitirdim. Askerlik sonrası 1978 Martın'da halen ikamet ettiğim Brüksel'e yerleştim.

Anadolu'muzun büyük halk ozanlarından rahmetli Aşık Veysel ŞATIROĞLU ile Aşık Mahsuni ŞERİF'in ve dayım Aşık Yoksul DİVAN'ın ev sohbetlerinden etkilenerek 11 yaşında şiir yazmaya başladım. 1972 yılında Sümerbank'ın yerli malı haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada Liseler arası Türkiye Birinciliğini, 1988 Yılında Günaydın Gazetesinin açmış olduğu yarışmada da Avrupa birinciliğini kazandım.

Kamil SAYIN

2000 yılında şiirlerimi kitap haline getirmeye karar verdim. Çok sevdiğim can dostlarımda desteği ile "Tasavvufta gerçek" ve "Gönül penceresi" isimlerinde iki ayrı kitap ile değerli halkımın hizmetlerine sundum.

İlk baskı 2000 kitabımın tamamını hediye olarak ulaştırabildiğim her kesime dağıttım. Belçika Devlet Bakanı Robert DELAT HOUWSER'İN ve siyasi danışmanı Gülcan KÖKSAL hanımefendinin de destekleri ile bedellerinin okullarda kullanılması şartı ile kitaplarımı verdim. (Kütüphaneler)

Şu an "Gönül Penceresi" isimli kitabımın genişletilmiş hali ile ikinci baskısının hazırlıklarını tamamlamak üzereyim. Bu baskımın ve bu kitabın tüm baskılarının tüm gelirlerinin Çocuk Esirgeme Kurumu ve Eğitim Vakfı'na bağışlayacağım. Sanıyorum 2004 Mayısında tüm kitapçılarda satışa arz olunacak.

Ayrıca Brüksel Devlet Bakanı Pascal SMET' in girişimleri ve maddi destekleri ile kitaplarımın Fransızca ve Flamanca'larının basılması için gerekli işlemler başlamış durumda.

Sevgili okurlarım bütün bunları anlatmam gerekli mi idi bilmem ama "İnsanlık adına ne yapsak azdır." diye düşünüyorum. Bu tanışmanın ardından gelecek sayılarda sohbetlerimize başlamak dileği ile sevgili Yusuf ÇINAL dostumun "SANMA" isimli şiirimden seçmiş olduğu bir dörtlüğüm ile sizlere şimdilik veda ediyorum,

Dünya fani hayat yalan,
Malın mülkün olur talan,
İnsanlık baki kalan,
Giden azık alır sanma.
Hepinize saygılar sunuyorum.

KONSOLOSLUĞUMUZUN 50. KURULUŞ YILI RESEPSİYONUNDA SAYIN BÜYÜKELÇİ M. HAKAN OLCAY DAN PLAKET ALIRKEN

Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Başkonsolosluğu'nun 50. kuruluş yıldönümü verilen bir resepsiyon ile kutlandı.

Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Başkonsolosu Ali Barış Ulusoy, eşi Esin Ulusoy, Muavin Konsolos Yavuz Aybaş ve eşi Zeynep Aybaş'ın tebrikleri kabulü ile başlayan kutlamaya büyük katılım oldu.

Başta Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Büyükelçisi Mehmet Hakan Olcay, eşi Sefire Mehveç Olcay, AB nezdinde Büyükelçi İzzet Selim Yenil eşi Sefire Serap Yenel, NATO nezdinde Büyükelçi Fatih Ceylan eşi Sefire Hande Ceylan, Azerbaycan Büyükelçisi Fuad İskenderov, Federal milletvekili Brüksel Saint-Josse Belediye Başkanı Emir Kır, NATO nezdinde Türk Milli Askeri Heyeti Başkanı(TMR) orgeneral Ferit Güler, NATO Askeri Karar Temsilcisi (NMR) Tümgeneral Ethem Büyükişik, NATO Askeri Ortaklıklar Direktörü Hava Pilot Tümgeneral Ali Çetinkaya, Askeri Ataşe P. Kurmay Albay Hayrettin Yılmaz, Schaarbeek belediye başkan yardımcıları Sait Köse, Sadık Köksal, Saint-Josse Belediye Başkan Yardımcısı Nezahat Namli ile çok sayıda davetlinin katıldığı toplantı, Muavin Konsolos Cansu Akgün'ün sunumu ile devam etti.

Kamil Sayın'ın okuduğu "Konsolosluğumuz elli yaşında" şiirinden sonra kapanış konuşmasını Başkonsolos Ali Barış Ulusoy açıklamalarının ardından katılımcılara teşekkürlerini sundu.

Bin dokuz yüz altmış altı yılında
Emin Şefik Küçükkuş'un elinde
İlk adım, halka hizmet yolunda
Konsolosluğumuz elli yaşında

O günden bu güne hizmetler verdi
Türk düşmanlarına göğsünü gerdi
Yılmadan milletin yanında durdu
Konsolosluğumuz elli yaşında

Ay yıldızlı Bayrağımız önünde
Başarı var yarın, dününde
Yanımdayız şimdi mutlu gününde
Konsolosluğumuz elli yaşında

Ali Barış Ulusoy'um burada
Nice projeler koydu sırada
Başkonsolosumuz ersin murada
Konsolosluğumuz elli yaşında

Dost Kâmil'im Devletimiz var olsun
Yaradan'ım Türkiye'ye Yar olsun
Bünyesinde çalışanlar nur olsun
Konsolosluğumuz elli yaşında

GÜNÜMÜZ HALK ŞAİRLERİNİN DİLİNDEN
ANKARA'NIN MANEVÎ MİMARİ

Hacı Bayram-ı Velî

Dr. Fatma Ahsen TURAN
Oğuzhan AYDIN

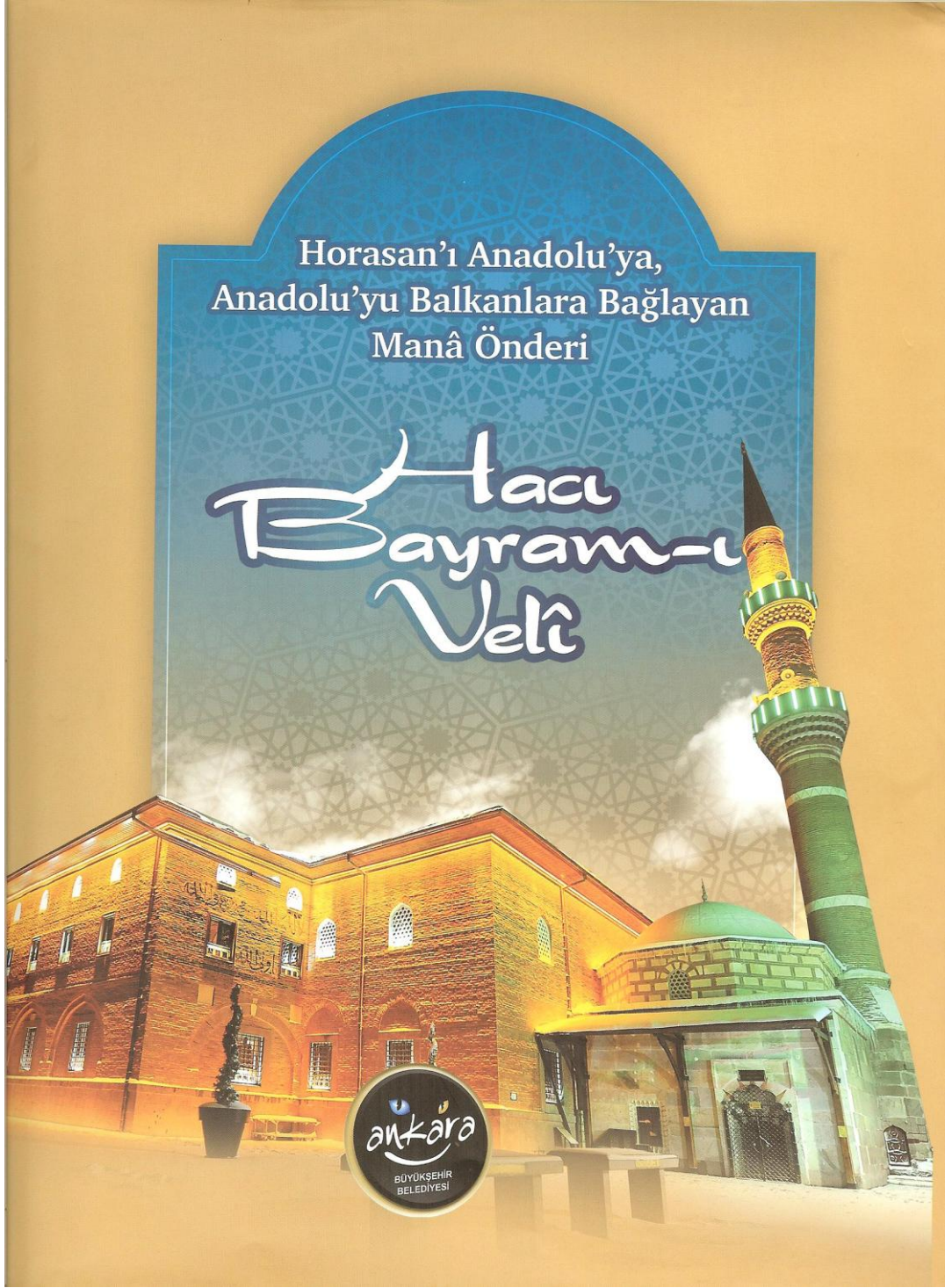
ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

GENİŞLETİLMİŞ
2. BASKI

HACI BAYRAM-I VELİ

*Nice Şeyhler ilim, irfan buldular
Eşrefoğlu, Akşemsettin oldular
Fatih ile İstanbul'u aldılar
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram*

HACI BAYRAM-I VELİ ANTOLOJİ

*Dost Kâmil'im yüce divana durdum
Ankara,Ulus'ta türbene vardım
Şiirler, Kitaplar eserin gördüm
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram*

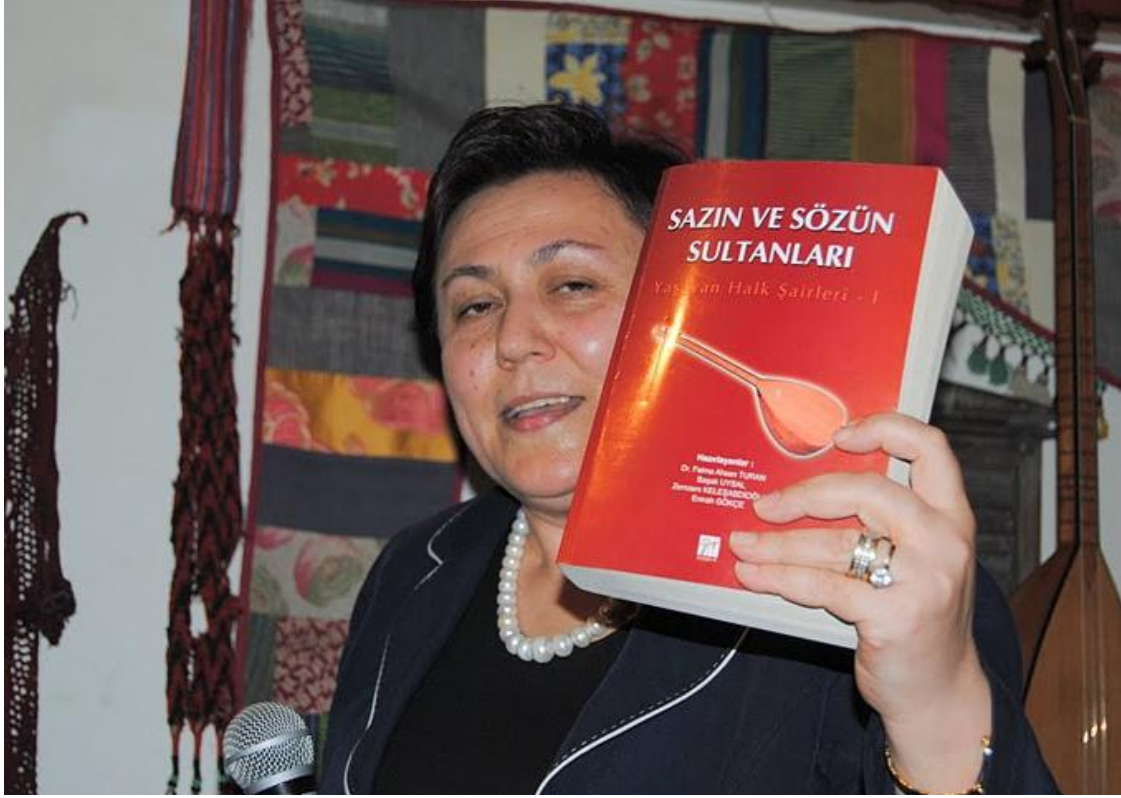

AFYONKARAHİSARLI HALK OZANLARI

İrfan Ünver NASRATTINOĞLU

AFYONKARAHİSARLI HALK OZANLARI

HALK ŞAİRLERİ GECESİ GENT/BELÇİKA

Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Genel Müdürü Mahmut Evkuran, Gazi Üniversitesinden Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan ile eşi Gazi Üniversitesinden Tarih Prof.Refik Turan'ın da katıldığı Halk Şairleri Gecesi yerel saatle 19:30 da Gent Dampont Anka music center salonunda şair,halk ozanları ve vatandaşların katılımıyla gerçekleştirildi. Gecede Genel Müdür Mahmut Evkuran ile Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan birer konuşma yaparak yurtdışında yaşayan halk şairlerinin seviyesini çok yüksek bularak onaları tebrik ettiler ve bundan sonra devlet olarak yanınızda ve destekçiniz olacağız şeklinde konuştular ayrıca Halk ozanı Fakı Edeer'in gönüllü bir kültür elçisi olmasından duydukları memnuniyeti dile getirdiler.

Geceye şairlerden Fakı Edeer, Kamil Sayın, Osman Şahbaz, Metin Toplar, Beringen music club başkanı İsmail Erdoğan, siyasetçi Leyla Ertoran, Birgül Kapaklıkaya Eryörük,Recep Cırık, Dudu Kerman, Ahmet Alkan, Mustafa Avşar, Erdoğan Gülmez, gibi şairler katılıp kendilerini ve eserlerini tanıttılar.Bekir Gürbüz, Kürşat Zengin ,Taner Biçer, Mustafa Gürbüz den oluşan Grup Tını İcra ettiği yöresel ve evrensel eserler ile geceye katılanlardan büyük beğeni kazandı. Araştırmacı Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan hazırlayacakları Sazın ve Sözün Sultanları isimli kitabın gelecek bölümlerinde yer alacak şair ve halk ozanlarının eserlerini dinlediler,eserleri ve şairleri ileri günlerde değerlendirerek hazırlayacakları kitapta yer verecekler.

Geceyi Gazeteciler; Serpil Aygün, Erdinç Utku, Güven Yüceer, Şükrü Sağlam takip ettiler....

AYIN PORTRESİ

Kamil SAYIN 1955 Yılında Afyonkarahisar ın Emirdağ ilçesinde doğdu.1959 yılından 1978 yılına kadar Ankara da ikamet etti.1972-1973 öğretim döneminde Ankara 1.Sanat Enstitüsünü bitirdi.Evli ve üç çocuk sahibidir.1978 yılından bu yana halen bulunduğu Belçika da ikamet etmektedir.

Şiire olan tutkusu,Anadolu aşıklarından **Âşık Veysel ŞATIROĞLU** ve **Âşık Mahsuni ŞERİF** in ev sohbetlerinden aldığı ilham ve hazla oluşmuş ve zaman zaman evlerinde tanık olduğu ,aile dostları olan bu iki değerli Halk Ozanının ve dayısı **Âşık Yoksul**

DİVANI' nin etkisi ile 11 yaşında kendisi de şiir yazmaya başlamış ve 1972/73 öğrenim yılında Sümerbank ın Yerli Malı Haftası nedeniyle açmış olduğu yarışmada,şiir dalında Türkiye birinciliği kazanmıştır.ayrıca,Günaydın gazetesinin 1988 yılında açmış olduğu bir yarışmada da Türkiyem adlı şiiri ile Avrupa Birinciliği kazanmıştır.

Ayrıca Belçika 2003 Yılın sanatçıları arasına seçilmiştir. Şiirlerinin bir bölümü plak ve kasetlerde bazı yerel ve mahalli sanatçılar tarafından okunmuş yorumlanmıştır.iki ayrı antoloji ve birçok dergide de şaire ve şiirlerine büyük ölçüde yer verilmiştir. Kitapları Belçika Devlet Bakanının girişimleri ile alınarak Belçika da ki bütün ilk ve orta dereceli okulların kütüphanelerine konulmuştur.Hürriyet,Türkiye ve Posta Gazetelerinin Avrupa yayınlarında defalarca haber unsuru olarak yer almıştır.

Gazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk dili ve Edebiyatı bölümü öğretim üyesi **Doç.Dr.Fatma Ahsen TURAN** tarafından hazırlanan **Sazın ve Sözün Sultanları;Yaşayan Halk Şairleri Antolojisi** nde de büyük ölçüde yer almıştır.

Şiirlerinin büyük bölümünde tasavvufa ağırlık veren şairimiz,yaşamında olduğu gibi şiirlerinde de İnsanları sevmenin ve İnsanlığa hizmet etmenin.yüceliğini dile getirmenin hazzını yaşamaya çalışmıştır.

SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI

Yaşayan Halk Şairleri - III

EDİTÖRLER :

Dr. Fatma Ahsen TURAN

Başak UYSAL

Mehtap DEMİREL

Seda ACI

SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARINDA OLMAK BÜYÜK MUTLULUKTU

SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI

Belçika'da Yaşayan Halk Şairleri

Dr. Fatma Ahsen TURAN
Ezgi BOLÇAY

BELÇIKADA YAŞAYAN SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI

HOŞ SEFA GELDİNİZ

Kamil Sayın

Güzel Yurdum Türkiye'mden bizlere
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Doyum olmaz saza, söze, sizlere
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Genel müdürümüz Mahmut Evkuran
Bu gün bizim için burada duran
Bu gelenek için tüm emek veren
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Şadoldu gönlümüz açtı gülümüz
Yoksul Divanı'nın yolu yolumuz
Dostun meclisinde şakır dilimiz
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Bizleri derleyen Ahsen hocamız
Fedai, İsyani, Maksut Koca'mız
İpek Bayrak, Sabri Yokuş yücemiz
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Timur beyim hiç vermedi ip ucu
Refik Turan hocam Ali Yakıcı
Dost gönüller birbirini çekici
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Kenzi Güzel Çulhaoğlu hoş geldi
Sarraf olan altın kıymetin bildi
Dostlar derilince yüzümüz güldü
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Aşık Emircan'ın sözleri vardı
Şaban Gök'ün bizde izleri vardı
Canların alkışlı gözleri vardı
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Dost Kamil'im şükür görüştürene
Selam olsun sorup soruşturana
Kucak açtık Eş'e, Dost'a, Yaran'a
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Kamil SAYIN

Bu şiirimi Gazi Üniversitesi Türk dili ve edebiyatı
öğretim üyesi Sayın Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan
Hanımefendinin projesi olan "Sazın ve Sözü'nün
Sultanları Belçikada yaşayan Halk Şairleri" çalışması
nın devamı olarak Türkiye Kültür ve Turizm
Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü ile
Belçika Türk dernekler birliğinin ortaklaşa
düzenlediği "Aşıklar geleneği ve Aşıklar gecesinde
irticalen 30/10/2010 tarihinde okudum.

Şair
Mustafa ADANÇ

Ozan Aladeli
Haydar KAYA

Âşık Arabi Demir
Arap DEMİR

Âşık Borani
Halil ÇİMEN

Âşık Yusuf
Yusuf KARAKAŞ

Ozan Balkaymak
Halil KAYMAK

Ozan Basiri
H.Basri KILIÇ

Ozan Bekir Sami
B.Sami BOZKURT

Ozan Burhani
Burhan YILDIZ

Ozan Dergahi
S.Ali AKBIYIK

Ozan Durmuş
Durmuş ASLAN

Ozan Döğüni
Teberik DÜZGÜN

Ozan Emektar
M.Ali EMEKTAR

**OZANLAR BİRLİĞİ
KÜLTÜR DERNEĞİ**

Şiir Antolojisi

Ozan Eraneti
Servet YILDIRIM
(Genel Başkan)

Ozan Bindebir
Yüksel KILIÇ
(Başkan Yardımcısı)

Ozan Kul Kemal
Kemâl İŞİK
(Örgütlenme Sekreteri)

Zülf MORTAŞ
(Genel Sekreter)

Ozan Gündüni
Mahmut GÜNÖNÜ
(Mali Sekreter)

Kültür Serisi - 2

**2
0
0
6**

Ozan Benli
Hüseyin KARADAĞ

Ozan Demirbağ
Mehmet DEMİRBAĞ

Ozan Dorukoğlu
Hüseyin GÜNDOĞAR

Ozan Düşünür
Bayram DÜŞÜNÜR

Ozan Elifce
Elif KILIÇ

Ozan Ezeli
H. YALINCAKLI

Ozan Feyzi
Feyzullah SEÇKİN

Ozan Garip Hıdır
Hıdır ÇULHA

Ozan Gülcınar
Ayten ÇINAR

Ozan Güloğlu
İsmail GÜLOĞLU

OZANLAR BİRLİĞİ ŞİİR ANTOLOJİSİ

BU DEĞERLİ ÇALIŞMALARDA YER ALMAK BÜYÜK MUTLULUKTU

İZ BIRAKAN EMİRDAĞ'LILAR ARASINDA OLMAK GÜZEL BİR ŞEY

*Uluslar arası Ankara-Kazan ve çevresi halk kültürü sempozyumunda
Ünlü Şair Abbas Abdulla HACALOĞLU / Kamil SAYIN ve Bakü Asya Üniversitesi
Rektörü Prof. Dr. Celil NAĞIYEV*

2. ULUSLAR ARASI KAZAN SEMPOZYUMU

***BÜYÜK ŞAİRİMİZ SAYIN CEMAL SAFİ BEYİ
ANKARA DAKİ EVİNDE ZİYARETİM DEN BİR HATIRA***

CEMAL SAFİ HOCAM;

“Ben de bir zamanlar sevildim amma
Seninki düpedüz vurgun sayılır” ve

“pencereden bakmıyor, yollara çıkmıyorsun
Seni görmem imkansız rüyalarım olmasa”

Ve Orhan Gencebay tarafından TRT repertuarlarına kazandırılan 100 ü
aşkın şarkının söz yazarı büyüğümüzdür.

T.C.

GAZİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

TÜRK HALK EDEBİYATI BİLİM DALI

BELÇİKA'DA ÂŞIKLIK GELENEĞİNİN BİR TEMSİLCİSİ

KAMİL SAYIN'IN HAYATI SANATI VE ŞİİRLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan

Merve KARATAY

Tez Danışmanı

Yrd. Doç. Dr. Fatma Ahsen TURAN

Ankara – 2011

DEV. BAK. BAŞBAKAN YAR. SN. ABDULLAH GÜL'ÜN MEKTUBU

*DıŐıŐleri Bakanı
ve
Başbakan Yardımcısı*

Ankara, 20 Mayıs 2003

Sayın Kamil SAYIN,
Clos de LOasis 55
1140 Evere-BELGIQUE

Göndermek nezaketini gösterdiğiniz "Gönül Penceresi" adlı eseriniz için teşekkür ederim.

Saygılarımla,

Abdullah GÜL

BXL. DEV. BAK. SN. ROBERT DELATHOUWER'İN MEKTUBU

DICHTER BIJ ONS

Het is een vreemde ervaring: kijken naar vreemde woorden, Turkse woorden, van ginder en van bij ons. Gedichten, die een raam openen op het hart van een Turkse man van ginder, en van bij ons. Woorden die ik niet begrijp, maar waarvan ik begrijp dat ze belangrijk zijn, omdat ze de gevoelens vertolken van vele tienduizenden van ginder, die nu bij ons zijn. Brussel spreekt meer dan zestig talen, en elk van die talen dragen bij tot de poëzie van Brussel. Ik dank Kamil Sayin voor zijn bundel "Gönül Penceresi", voor zijn gedichten die verre landen, en toch burens van het toekomstig Europa, dichter bij elkaar brengen....

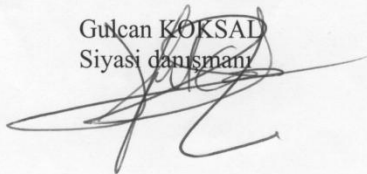
Robert Delathouwer
Brüksel Devlet Bakani

YAKINIMIZDAKI SAIR

Yabancı bir tecrübe, anlamadık sözlere bakmak, ama Türkçe sözlere ordan ve burdan gözlemlemek çok anlamlı.
Bu Siirler Türkiyeden gelen ama bizimle olan bir sairin Gönül Penceresinde değerlendirilmiş.
Sözleri fazla anlamıyorum ama biliyorum ki doğru duygularla iza edilmiş, çünkü burda yaşayan binlerce insanın duygularını terçüme ediyor.
Brüksel'in 60 dan fazla dili var, ve her bir tanesi bir siirdir Brükselde.
Ve sayın Kamil Sayın siir kitabı "Gönül Penceresi" için kutlarım.
Birbirine uzak olan iki ülkeyi, ve Avrupa birliğinde komşu olacak iki ülkeyi siirleriyle yakınlaştırdığı için teşekkür ederim.

Robert DELATHOUWER
Brüksel Devlet Bakani

Gülcan KOKSAD
Siyasi danışmanı

TC.TURİZİM VE KÜLTÜR BAKANININ KUTLAMASI

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANI
ÖZEL

82K/246

10 TEMMUZ 2003

Sayın Kamil SAYIN

Göndermiş olduğunuz "Gönül Penceresi" konulu şiir kitabınız ve göstermiş olduğunuz yakın ilgiye teşekkür eder, sağlık ve mutluluklar dilerim.

Erkan MUMCU

Bakan

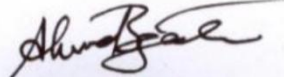
SN. BXL. BAŞKONSOLOSU AHMET NECATİ BİGALİ'DAN

Şair Kamil SAYIN Hakkında

Brüksel de yaşayan Emirdağlı Şair Kamil Sayın'ın 2003 yılında yayınladığı "Gönül Penceresi" adlı şiir kitabındaki dizeleri okudum. Şiirler, Anadolu'muzun o temiz, yüreği İnsan sevgisi ile dolu yiğit İnsanlarımızın gönül sesini yansıtıyor. Şiir, bilindiği gibi, söz sanatı ve kelimelerle sonsuzluğa, bilinmeyene açılan soylu bir kapıdır.

Bütün güzel sanatlarda olduğu gibi, şiir de İlahi olanı arar. Şair onu bulduğunda üstün bir söz sanatıyla hissettiği güzellik ve yücelikleri diğer İnsanlara aktarır. İşte Kamil Sayın'ın şiirlerinde ben bu tadı buldum. Kendisini tebrik ediyor, daha nice başarılı çalışmalara imza atmasını diliyorum.

Ahmet Necati BİGALİ

T.C. Brüksel Başkonsolosu
4. Aalık. 2003

SAYIN İBRAHİM ETHEM DOĞAN'DAN

Adres: Boite=4
36 Rue Desnaquettes
75015 PARIS / FRANCE

Paris, 24-09-2003

EFES KOLDR

5 / 126

Çok Aziz Dostum Kamil Bey,

13-05-03 tarihli, gönderdiğiniz "Gönül
Denceresi" adlı eseriniz ve mektubunuzu
bu ayın 21 de aldım. Şiirlerinizi derlegip
kitap haline getirip, böylece insanımızın
faydasına sunmanıza çok memnun oldum.
Ömrünüze bereket, dilinize gönlünüze sağlık,
çok güzel yazmış ve çok güzel ifade etmiş
sizin içinde "Sekli mümteni" benzeri birkaç
dörtükler var ki, bir benzerini ifade etmek
gerçekten çok zor... Sizleri kutluyorum. Sizler
ve aile fertlerinizin sağlık ve afiyetiniz
için olucuyum. Karım Bey'in Zehra Hanımın
ailelerinden şerh başarılar dilerim. Sizlere aile
fertlerinize selamlarımı sunarım. Aile-dostunuz
İbrahim Ethem DOĞAN

LETRE

Monsieur Kamil SAYIN
Clos de L'Oasts 55
1140-EVERE-BELGIQUE

25615 27 008

SAYIN MUHARREM KUBAT'DAN

15/Aralık/2003, Eskişehir.

Sevgili Kâmil,

"Gönül Penceresi" isimli şiir kitabını baştan sona dek zevkle okudum. Buram buram birlik kokan, insanların birliğe, iyiliğe davet eden temaları işlemen beni çok sevindirdi. İnşallah bundan sonra çok daha güzellerini yazar ve okuyucularına sunarısın. Senden bu denli çalışmalar beklediğimi iletir, gözlerinden öperim. Sevgilerimle...

Muharrem KUBAT
Kurtuluş Mahallesi Ziyapaşa Caddesi
No. 51/A (Kubat Kültür Evi)
Tel.: 0.222 240.68 18 - ESKİŞEHİR

SAYIN MURAT DAUDOV'DAN

Bruxelles, le 2 juin 2003

*Murat Daoudov
Conseiller CBOE
Rue de Wautier, 20
1020 Bruxelles*

*Ozan Kamil SAYIN
Clos de l'Oasis, 55
1140 Evere*

Saygıdeğer Kamil bey,

Nazik hediyeniz beni çok mutlu etti. Şiirin benim için edebiyatin en güzel dali olduğundan, hediyenizin bir şiir kitabı olması ayrı bir özellik kattı. Gurbette yaşayan bir kişinin öz dili ve kültürüne şiir gibi bir sanatla katkıda bulunması hakikaten takdire şayan bir olaydır.

Sizinle yakinen tanışma fırsatını bekler, sanatınızda daha nice üstün başarılar diler, saygılarımı iletirim.

*Murat Daoudov
Conseiller CBOE
Conseil des Bruxellois d'origine étrangère*

SAYIN MUSTAFA ALLUŞOĞLU'NDAN

Mustafa ALLUŞOĞLU

Ataşe

T.C.Brüksel Başkonsolosluğu
4,Rue Montayer 1000 Bruxelles

20.12.2003

Kıymetli Kamil Amca ;

İnsanlığa harika ve kalıcı bir eseri armağan eden, duyguların bõylesine mükemmel ifadesi ile Rabbi'ne ve O'nun yarattıklarına sevdalı bir Ozan'ı, şiiirleri ile olduğu gibi her konuda kendisini İnsanlığa ve insanların hizmetine amade etmeyi ibadet adleden Gõnül Adamı, Hak Dostu bir insanı, yani sen Kamil Amca'mızı tanımaktan bir insan olarak sonsuz haz ve bir Türk olarak kıvanç duymaktayız.

Muvaffakiyetlerinizin daim olması dileğiyle.

Saygılarımla

SAYIN YÜLAY DOĞAN'DAN

Gerçek sairlerin çok zor bulunduğu günümüzde;
Duygularımı bulacak isten ve istenmeyenlere döken bir
sairin kitabını okumaktan çok büyük bir mutluluk duyduğumu
ifade eder, başarılarının daim olmasını dilerim.

Yülay Doğan

25.6.2003

SAYIN M. NECATİ DOĞAN AİLESİ'NDEN

Kamil Bey'e

"İnsanlık tarihi boyunca milyarlarca insan gelip geçmiştir bu alemden. Kamil SAYIN'ın(bizim Kamil Abimiz) bu milyarların arasından bir eser bırakarak gidenlerden olacağı kuskusuzdur. Hem de yalnızca Anadolu'nun bağrından kopan bir şair olarak değil, aynı zamanda karşılık beklemezsiniz ve ayırım yapmaksızın kendisini insanlığın hizmetine adayan bir insan-ı kâmil olarak. Kendisini ve eşi değerli Döne Hanım'ı, çocukları ile birlikte daha nice hayırlı iste göreceğimizden eminiz.

M.Necati-E.Tuba DOĞAN

BRÜKSEL DEVLET BAKANİ SAYIN EMİR KIR'DAN

	COUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE	
Conseil des Secrétaires d'Etat Emir Kir	Propriété publique Libération	
Monsieur Kamil Sayın	CONTACT: T 02 506 34 11 F 02 511 88 99 info@emir.kirnet.be	
	NOUS REF: EKkg20120501_J	
	VOS REF:	
CONCERNE		
ANNEXES		
BRUXELLES		
Kamil Sayın Beyi yakından tanımaktayım ve çalışmalarını takip etmekteyim. Kendileri zengin Anadolu Kültürünü, göç vasıtasıyla Belçika'ya yerleşen insanlarımıza, güzel örnekler ile burada yaşatmaktadır. Belçika Türk Toplumu tarafından çok sevilen ve takdir edilen bir kişidir. Geçen 30. yılına geldiğimiz bu günlerde, gelecek kuşakların kendi kültürlerini en iyi şekilde tanıtmalarına katkı sağlayarak, Türkiye'nin adeta burada kültür elçiliğini yapmaktadır. Aynı alma olduğu Anadolu teçhüsü, nezaketliği, hitabeti, insanlara olan sevgi ve saygısı ile size yansır. Kamil Bey'e çalışmalarında bütün başarılar diliyorum; gönülden kutluyorum.		
Emir KIR Devlet Bakanı Brüksel Bölge Hükümeti		
Botanic Building - Boulevard Saïnt-Lazare 10 1210 Bruxelles	T 02 506 34 11 F 02 511 88 99	www.emir.kirnet.be info@emir.kirnet.be

ÖZET

KARATAY, Merve. Belçika'da Âşıklık Geleneğinin Bir Temsilcisi Kamil Sayın'ın Hayatı Sanatı ve Şiirleri, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2011.

Tezimizin amacı Âşık Kamil Sayın'ın hayatı, sanatı hakkında bilgilendirmek, Belçika'da yaşayan geleneğin temsilcilerini kısaca tanıtmaktır.

Çalışmamız; önsöz, giriş, dört ana bölüm, kaynakça, özet, İngilizce özet ve sonuçtan oluşmaktadır.

Giriş Bölümünde, Âşıklık geleneği hakkında genel bilgiler verilmiş, Emirdağ'dan Belçika'ya olan göçler ve sebepleri dile getirilmiş, Belçika'da yaşayan âşıklık geleneği ve âşıklar hakkında bilgilendirilmiştir..

Birinci Bölümde, Âşık (Dost Kâmil, Kul Kâmil) Kamil Sayın'ın doğumu, ailesi, hayatı hakkında bilgi verilmiş, askerliği, eşi-çocukları, yurt dışına çıkışı ve o süreçte yaşananlar ve âşıklığa başlayışı dile getirilmiştir.

İkinci Bölümde, Âşık Kamil Sayın'ın edebi yönü dile getirilmiştir. Şiirlerinin ölçüsü, kafiyesi hakkında bilgi verilmiştir. Şiirlerde yer alan söz sanatlarına, anlatım şekillerine örnekler verilmiştir.

Üçüncü Bölümde, Âşık Kamil Sayın'ın şiirleri konu bakımından sınıflandırılmıştır. Sayın'ın şiirleri konu bakımından sekiz başlığa ayrılmıştır. Sekiz başlık şu şekildedir: Milli Konulu Şiirler, Sosyal ve Toplumsal Konulu Şiirler, Doğa ve Mevsimler Konulu Şiirler, Dini Konulu Şiirler, Aşk Konulu Şiirler, Önemli Şahsiyetler Üzerine Şiirler, Diğer Konuların İşlendiği Şiirler, Memleket Konulu Şiirler.

Dördüncü Bölümde, âşığın şiirleri hece bakımından tasnif edilip eklenmiştir. Sayın'ın şiirleri yedi heceli, sekiz heceli, on bir heceli ve on beş heceli olmak üzere yazılmıştır.

Çalışmanın ana bölümlerinden sonra özet, İngilizce özet, sonuç ve kaynakça yer almaktadır.

ANAHTAR KELİMELEER:

1. Âşık Kamil Sayın
2. Âşıklık Geleneği
3. Tasavvuf
4. Belçika
5. Gurbet

ABSTRACT

KARATAY, Merve. The Life, Art and Poems of Kamil Sayın – A representative of tradition of minstrelsy in Belgium. Master Thesis. Ankara, 2011

The aim of the thesis is to give information about Minstrel Kamil Sayın's life and art and to introduce the representatives of the tradition live in Belgium briefly.

The study consists of preface, four main parts, bibliography, Turkish and English abstracts and conclusion.

In Prologue, general information about tradition of minstrelsy, immigration from Emirdağ to Belgium and its reasons, tradition of minstrelsy and minstrels living in Belgium are provided.

In the first section, information about birth, family and life of Minstrel Kamil Sayın is given, his military service, wife and children, going abroad and starting minstrelsy are mentioned.

In the second section, Minstrel Kamil Sayın's literary aspect is explained. His poems's meter and rhyme is told and examples of literary arts and expression types in his poems are shown.

In the third section, Minstrel Kamil Sayın's poems are classified thematically. These poems are divided into eight titles: National Themed Poems, Social Themed Poems, Nature and Seasons Themed Poems, Religion Themed Poems, Love Themed Poems, Poems for Eminent People, Other Themed Poems, Homeland Themed Poems.

In the fourth section, Minstrel's poems are classified and attached in terms of syllable. His poems are written as seven syllable, eight syllable, eleven syllable and fifteen syllable.

After the main parts, Turkish and English abstracts, conclusion and bibliography are located in the study.

KEY WORDS:

1. Minstrel Kamil Sayın
2. Tradition of minstrelsy
3. Sufism
4. Belgium
5. Foreign land

MERVE KARATAY(TEZİ HAZIRLAYAN ÖĞRENCİ KIZIMIZ)

1987 yılında Trabzon'un Araklı ilçesinde dünyaya gelen Merve Karatay ilk ve ortaöğretimini memleketi Aksaray'da tamamladı. Üniversite eğitiminin lisans kısmını Gazi Üniversitesi Türkçe Eğitimi bölümünde, yüksek lisans kısmını ise aynı üniversitenin Türk Halk Edebiyatı bölümünde tamamladı.

Yazarın Ozan Bindebir'in hayatı,sanatı ve şiirlerini konu alan "Kendimi Okudum, Kendimi Yazdım" adlı ilk kitabı 2013 yılında yayımlandı.

Halen Türkçe Öğretmeni olarak görev yapmakta olan Merve Karatay Türk milletinin tarih, kültür ve edebiyatıyla ilgili alanlarda okuyan düşünen ve kafa yoran bir münevver olarak çalışmalarına devam etmektedir.

KAMİL SAYIN

Dost Kâmil, Kul Kâmil mahlaslarını kullanan şair, yazar Kamil Sayın, 08. 01. 1955 tarihinde Afyonkarahisar'ın Emirdağ ilçesinde Dünyaya gelmiş, henüz üç yaşında iken Babası Musa Kazım Beyin görevi nedeni ile Ankara'ya yerleşmiştir. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamlamış, 30. 08. 1973 tarihinde Sevgili Eşi Döne Kubat Hanım ile evlenmiştir. Hatice, Musa Kazım ve Zehra isimlerinde üç çocuğu vardır. 1978 yılında askerliğini tamamladıktan sonra ailesi ile birlikte Belçika'nın Brüksel şehrine yerleşmiş ve hâlen Brüksel'de ikamet etmektedir.

Kamil Sayın babasının yakın dostları olan Âşık Veysel Şatıroğlu ve Âşık Mahzuni Şerifli ev sohbetlerinin etkisinde kalır ve bu iki ulu ozanın çırağı olarak 11 li yaşlarında şiir yazmaya başlar. 1972-1973 öğrenim yılında Sümer Bankın Yerli Malı haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada şiir dalında Liseler arası, Türkiye birinciliğini kazanmış ve zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından kabul edilerek kutlanmış ve birincilik diploması ile ödüllendirilmiştir.

Kamil Sayın 1988 yılında yine bir şiir yarışmasında Avrupa birinciliğini kazanmıştır. T.C. Kültür Bakanlığı tarafından halk şairi kimliğine layık görülmüştür. Hayatı ve şiirleri hakkında Ankara Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yüksek lisans tezi yapılmıştır. Ayrıca Eskişehir Anadolu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde de hakkında ikinci bir yüksek lisans tezi başlatılmıştır.

Pek çok sempozyuma katılmıştır. Başarılarından dolayı üç ayrı plaket ile ödüllendirilmiştir. Sayın Profesör Dr. Fatma Ahsen Turan'ın 12 ciltlik çalışması olan, Sazın ve Sözü'nün Sultanları Yaşayan Halk Şairleri Antolojisinde ve Sayın Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu tarafından yazılmış olan "Afyonkarahisarlı Halk Ozanları kitabında ve Ahmet Yesevi Üniversitesi ve Kültür Bakanlığı tarafından çıkarılan TEİS Türk Edebiyatçıları İsimler Sözlüğünde de yer almıştır. Şiirleri bir çok antoloji ve dergilerde yer alan Kamil Sayın, Türkiye'de Âşık Edebiyatı dersinde de geleneğin Avrupa'daki temsilcilerinden biri olması sebebiyle ders konusu olarak işlenmektedir.

Afyonkarahisar İl Kültür Müdürlüğü tarafından Kültür Bakanlığına gönderilen bilgi ve belgelerle, Âşık Kamil Sayın'ı Unesco'nun Yaşayan İnsan Hazinesi bünyesine girmeye aday gösterilmiştir.

Kamil Sayın, Kanal Avrupa ve SKYLİVE Televizyonları ile GOLD FM. Radyo programlarına defalarca konuk edilmiş, ATV Avrupa Televizyon kanalında düzenlenen Dünyadaki Ünlü Emirdağlılar programına da konuk edilmiştir.

06. 03. 2019 itibarı ile SKYLİVE TV. de her hafta "Kamil Sayın ile Dost Meclisi" programının Moderatör'lüğünü yapmaktadır. (hazırlayıp sunmaktadır.)

Kamil Sayın, şiirlerini bazı mahalli ve yerel dergi ve gazetelerde yayımlamaya devam etmektedir. Kamil Sayın'ın tasavvufa merakı çocuk yaşlarında başlamıştır. Şiirlerini, Gönül Penceresi, Tasavvuf ta Gerçek, Gönül Bahçemdeki Yediverenler, Gönülden Gönüle, Gönül Bahçesinden ve Gönül Gülleri isimli şiir kitaplarında toplamış ve yayımlamıştır. Ayrıca "Gizli İlimler Hazinesi - Tasavvuf-i Bilgiler" isimli bir kitap derlemek sureti ile okuyucularının hizmetine sunmuştur.

İlk kitapları Belçika Devlet Bakanı Sayın Rober Delathouwer'ın girişimleri ile satın alınarak Belçika'da ki kütüphanelere koyulmuştur. Gelirleri Kamil Sayın tarafından Belediye okullarına hibe edilmiştir.